

တစ်ခဲလဲလဲလဲလဲ

နေနေနေ

တစ်ခဲလဲလဲလဲ

NYI NYI

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၅/၂၀၀၂ (၁)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၁၃၉/၂၀၀၂ (၂)

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ဆွေဆွေအောင်

၁၅၀၊ ဘိုလိမ်းလမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်

ပုံနှိပ်သူ

ဦးမောင်မျိုး

ကြောင်နှစ်တောင်ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် (၁၂၄)၊ ၃၅-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ် ၂၀၀၂ ခုနှစ်

အုပ်ရေ ၅၀၀ ၊ တန်ဖိုး (၃၀) ကျပ်

တမေ့မိုးမိုး

ဆွေဆွေဆောင်

တမေ့မိုးမိုး
၂၂

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

စည်းကမ်းလိုက်နာ ဘေးကင်းကွာ
 စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်
 စည်းကမ်းကိုက်ညီ ဘေးကင်းသည်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
 ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
 ပဓာနကျသောတာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်မိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

[ရတနာသုံးပါးဦးထိပ်ထား၍ တရားသဖြင့်
ရသောဋ္ဌေဖြင့် ဗိဘန့်စံပါးအား လုပ်ကျွေးရသောကုသိုလ်
ကောင်းမှုကြောင့် ကျွန်မ၏ စာဖတ်ပရိသတ်များနှင့်အတူ
ဘဝတူစာရေးဆရာများသည် ကျွန်မနှင့်ထပ်တူ ကာယသုခ၊
စိတ္တသုခပြည့်စုံကြပါစေ။]

[မည်သူ့ကိုမျှမရည်ရွယ်ပါ။တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင်ခွင့်လွှတ်ပါ။]

ဆွေဆွေအောင်

အခန်း (၁)

နံနက်ခင်း၏ နေရောင်နုနုအောက်တွင် 'ဦးတင်မောင်စိုး' က အေးဆေးငြိမ်သက်စွာ . . သတင်းစာဖတ်နေပါသည်။

အုန်းပင်ပျို၏ အရွက်ဖားဖားများကြားသို့ လေပြေလေးများ တစ်ချက်တစ်ချက် တိုးဝှေ့လေတိုင်း . . ရွှေရောင်နေခြည်နုနုက နွေးထွေး မှုကိုလည်းပေးစွမ်းနိုင်ပါသည်။

မြက်ခင်းစိမ်းများပေါ်တွင် . . ပလပ်စတစ်ထိုင်ခုံနှင့် စားပွဲခုံများခင်းပြီး မိသားစု၏နံနက်ခင်းလွှက်ရည်ခိုင်းကို ဖွဲ့နေကြဖြစ် သည်။

ပြည့်စုံသူများဖြစ်၍ . . နံနက်ခင်းလွှက်ရည်ခိုင်းဆိုသော်လည်း စားပွဲပေါ်တွင် မုန့်ဟင်းခါးစားသူကလည်းစားသည်။ ထမင်းကြော်ကို အသားကြော်၊ ငါးခြောက်ဖုတ်၊ သရက်ချဉ်သုတ်နှင့်စားလိုကစား၍ ရသည်။ မလိုင်နှင့်နံပြားလည်း ရှိသည်။

မြန်မာပီပီ . . 'ဦးတင်မောင်စိုး' က 'ပဲပြုတ်နှင့်ထမင်းကြော်' ထားသည်ကိုသာမက်သည်။ စားပြီး၊ လွှက်ရည်တစ်ခွက်သောက်ပြီး၊ သတင်းစာအထပ်လိုက်နှင့် . . စာစောင်တစ်ချို့ကိုဖတ်သည်။

သတင်းစာအထပ်လိုက်ဟုဆိုရာတွင် 'နယ်' မြို့ဖြစ်၍၊ ယနေ့ ထွက်သည့် 'သတင်းစာ' ကိုယနေ့မဖတ်ရ၊ နောက်တနေ့ညနေမှ ဖတ်ရ သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ . . နှစ်စောင်သုံးစောင် . . ပေါင်းပြီးမှလာတတ် သဖြင့်၊ အသိမိတ်ဆွေနှင့်ဆွေမျိုးသင်္ဂဟများ၏ နာရေးကိစ္စများအတွက်

မကြခဏမျက်နှာပူခဲ့ရဘူးသည်။ ဆွေမျိုးရင်းခြားများကတော့ . . 'တယ်လီဖုန်း' နှင့်လှမ်းအကြောင်းကြားတတ်သဖြင့်၊ သွားစရာရှိလျှင် ကားငှား၍ သွား၍ရသေးသည်။

တစ်ချို့ဆွေမျိုးများကတော့ လှမ်းအကြောင်းမကြားကြသဖြင့်၊ ရောက်သွားပြီးအားမပေးနိုင်သလို၊ စာဖြင့် 'ဖုန်း' ဖြင့် ဝမ်းနည်းကြောင်းပင် . . မပြောဖြစ်ခဲ့တာတွေရှိသည်။

ယခုလည်း . . သတင်းစာက 'နှစ်ရက်' စာဖတ်ရပေတော့မည်။

သတင်းစာဖတ်ပြီဆိုလျှင် ထုံးစံလိုဖြစ်နေပြီ။ ဘာရယ်မဟုတ် 'နာရေး' ကြော်ငြာကိုကြည့်စမြဲ။ ပြီးတော့မှ ခေတ်သတင်း၊ မင်္ဂလာသတင်း မွေးနေ့ဆုတောင်း၊ ကြော်ငြာမျိုးနဲ့ ရုပ်ရှင်ကြော်ငြာတွေတွေ့ကြည့်သည်။

နာရေးကြော်ငြာအပေါ်ဘက်မှစကြည့်လျှင် အသက်(၉၀) (၈၀) တဖြည်းဖြည်း။ ၆၀, ၅၀, ၄၀, ၃၀, ၂၀, ၁၀ နှစ်ကနေ . . လပိုင်းကလေးငယ်များအထိ . . အသက်အရွယ်မရွေးပဲ . . သင်္ခါရကို ရင်ဆိုင်သွားကြရတာတွေကိုတွေ့နေရသည်။ တစ်ချို့အသက်ရာကျော် နေသွားနိုင်သော်လည်း . . တစ်ချို့ ဘွဲ့ရခါစ၊ ဆရာဝန်ဖြစ်ခါစ၊ စစ်ဗိုလ်ဖြစ်ခါစတွေလည်း . . သေတတ်ကြသည်။ တစ်ချို့ . . အထက်တန်းကျောင်း၊ အလယ်တန်းကျောင်း၊ မူလတန်းကျောင်းတက်ရင်း . . 'သေ' တတ်ကြသည်။

ကွေးသောလက်မဆန်မို့၊ ဆန်သောလက်မကွေးမို့ အနိစ္စသဘော . . အမြဲမရှိဆိုသည့်အတိုင်း မမြဲသောသဘောအတိုင်း ဖြစ်ပြီးပျက်ကုန်ကြသည်။

အသက်ကြီးလှပြီဖြစ်သော အသက်(၈၀)ရှိနေပြီဖြစ်သော . . မိမိယောက္ခယီး၏ 'နာရေး' ကိုအမြဲဦးစားပေးရှာပြီးမှ အသက်ငယ်ပိုင်းကို ဆက်ဖတ်စမြဲ။

'ဟင်'

စာကြည့်မျက်မှန်တတ်ပြီး၊ နာမည်တစ်ခုပြီးတစ်ခုဖတ်ရင်း "မင်းစိုးကိုကို" အသက်(၁၈)နှစ်ဆိုသည့် နာမည်ကိုတွေ့သောအခါ၊ မျက်စေ့

ပြာသွားသည်အထိ မူးနောက်နောက်ကြီးဖြစ်သွားတော့သည်။

“မင်းစိုးကိုကို” ဆိုသည့်နာမည်မှာ မိမိ၏ ‘သား’ နာမည်နှင့်တူလှ
ချည်လား။ အသက်ရောတူနေပါကလား . .

မြန်မာပြည်တွင် နာမည်တူ၊ အသက်တူသူနှစ်ဦးရှိနေပြီလား။

ပိုသေချာသွားအောင် . . နာရေးသတင်းကို နေရပ်လိပ်စာ
အပြည့်အစုံဆက်ဖတ်လိုက်မိပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့ (အမှတ် . . .) (. . . လမ်း)နေ၊ ဦးကိုကို+ဒေါ်ရွှေ
ရီတို့၏မြေး၊ ဦးတင်မောင်စိုး+ဒေါ်အေးသလင်ကိုကို တို့၏သား . .

‘ဟာ! တွားဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွာ၊ ဘာဖြစ်ကုန်တာလဲကွာ’

‘ဦးတင်မောင်စိုး’ က မျက်မှန်ကိုချွတ်ပြီး၊ စားပွဲပေါ်တင်ခဲ့သလို၊
ဆံပင်တွေကိုလည်း လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ထိုးဖွဆွဲကုတ်ပြီးနောက် ချက်ခြင်း
ဇူးသွပ်သွားသလို၊ အိမ်ထဲသို့ပြေးဝင်မလိုလုပ်ပြီး၊ သတင်းစာရှိရာပြန်လာ
ပြီး၊ မျက်မှန်ဖြင့်ငံသေချာ ပြန်ဖတ်နေပြန်ပါသည်။

‘သား၊ သားဘာဖြစ်လို့သေတာတဲ့လဲ၊ ငါ့ကိုဘာလို့အကြောင်း
မကြားကြတာလဲ၊ ဒီဘိုးတော် ! ငါ့အပေါ် ခုထိရက်စက်တုန်းပါပဲလား။
တကယ်သေသင့်တာ ဒီဘိုးတော်ကြီးပါ။ နေ့တိုင်း . . ဒီဘိုးတော်’ ရဲ့
အရေးကို . . စောင့်ဖတ်နေတဲ့ကောင်ပါ။ ခုတော့(၈၀)ကျော်ကမသေပဲ၊
(၁၈)နှစ်သားက သေသွားသတဲ့လားဗျား၊ ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ၊ ပွင့်ဝေ
ရေ ပွင့်ဝေ’

‘ဇနီးသည်’ ကိုလှမ်းအော်ခေါ်မိခြင်းဖြစ်သည်။

‘လာပြီ ကိုတိုး၊ လာပြီ’

မီးဖိုချောင်ဘက်ဆီမှအော်သံနှင့်အတူ ‘ပွင့်ဝေ’ အပြေးအလွှား
ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဟင် ကိုကို ဘာဖြစ်နေတာလဲဟင်၊ ဘာဖြစ်တာလဲဟင်’

သတင်းစာတွေပြန်လွှင့်ပြီး မျက်မှန်ကတခြား၊ လူက အနားယူ
သည့် ‘ကြိုးကုလားထိုင်’ ကြီးပေါ်တွင် ခေါင်းစုတ်ဖွားဖြင့် ပုံလျှက်သား
ဖြစ်နေသဖြင့် . . ပုခုံးကိုဆုတ်ကိုင်ခါရမ်းရင်း၊ စိတ်ပူစွာမေးနေရှာသည်။

‘ငါ . . မျက်စေ့တော့ မမှားဘူးထင်တာပဲကွာ၊ မင်းဖတ်ကြည့်
ပါအုံး၊ နာရေးကြော်ငြာမှာ ‘မင်းစိုးကိုကို’ ၁၈နှစ်ဆိုတာ . . ဟုတ်မဟုတ်’

'ပွင့်ဝေ' ကမျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် . . အံ့ဩတကြီးရှာပါတော့သည်။

'ဟင် ! ဟုတ်ပါရဲ့၊ နာမည်ရော၊ အသက်ရော၊ လိပ်စာရော၊ မိဘနာမည်ရော . . ဘာတစ်ခုမှမတူတာမရှိဘူး၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ အကြောင်းလဲမကြားပါလား'

ထိုစကားကြောင့် 'တင်မောင်စိုး' ကဝုန်းကနဲထရပ်ပြီး . .

'ဘယ်အကြောင်းကြားရဲမလဲ၊ မင်းမကြိုက်မှန်းသိလို့ နေမှာပေါ့၊ 'အဖေ' လုပ်တဲ့လူ့ဆီကို 'ဖုန်း' စကားပြောချင်လို့၊ 'ဖုန်း' ခိုးဆက်ရင် မင်းခေါ်ပေးဘူးလို့လား၊ အလကားမိန်းမ စိတ်ယုတ်မာသိပ်ထားလွန်းတယ်'

ထိုစကားကြောင့် 'ပွင့်ဝေ' မျက်လုံးဖျားအတွင်း၊ မျက်ရည်များဖြင့် ပြည့်လျှံသွားပြီးနောက် . .

'ခလေးနဲ့ ရိုးရိုးသားသားစကားပြောကြတုံးက 'ပွင့်ဝေ'၊ အမြဲခေါ်ပေးခဲ့တာပဲမဟုတ်လား၊ နောက်ပိုင်း ခလေးကိုအကြောင်းပြပြီး ရှင်ခြေရှုပ်လာတာရော၊ မယူခင်ထဲက . . ပြတ်ပြတ်သားသားဖြစ်မှ . . ယူမယ်လို့ ရှင်ကိုပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ ဒါမျိုး 'ရှုပ်' တာမျိုးတော့ ဘယ်မိန်းမမှလက်မခံဘူး၊ ဘယ်ယောက်ျားမှလဲ လက်မခံဘူး'

'တော်စမ်းကွာ၊ ချေးခြောက်ရေနှူးတဲ့ စကားတွေလာပြောမနေစမ်းနဲ့၊ ငါ့ခေါင်းတွေမီးလောင်ကုန်ပြီ၊ ငါ့ . . နှလုံးသားတွေ တစ်စစိပြုတ်ထွက်သလို ခံစားနေရတဲ့အချိန်ကွ၊ ရိုးရိုးသားသားဆက်ဆံတာပါလို့ မင်းကိုကျိန်တွယ်ပြောပြီးပြီပဲ၊ မယုံလဲမတတ်နိုင်ဘူး'

'ရိုးရိုးသားသားဆို . . ဟိုလူက . . 'ဖုန်း' ဆက်ပြီးရန်လုပ်မလား၊ မယားကိုသွားရှုပ်လို့ ပြဿနာရှာတာပေါ့'

'မင်းပါးစပ် မပိတ်သေးဘူးလား၊ ငါ့သိက္ခာကိုစော်ကားလာရင်တော့၊ ငါ့ခွင့်မလွတ်ဘူးနော် သည်းမခံဘူးနော် ပြီးတော့ . . ခုအချိန်မှာငါဘယ်လောက် သောကရောက်နေမယ်ဆိုတာ မင်း ကိုယ်ချင်းစာကြည့်စမ်းပါ၊ မင်းမှာလဲ ငါနဲ့ရထားတဲ့ 'သား' ရှိပါတယ်၊ ဒီ 'သား' ကို ငါ 'ငို' ထားမတတ်လောက်ချစ်သလို၊ ဟို 'သားကြီး' ကိုလဲချစ်ရတာပါပဲ၊ အထူးသဖြင့် . . ငါ့ 'သားကြီး' ဟာ . . ဖခင်ရဲ့မေတ္တာနဲ့ရင်ငွေ့ကို

လုံးဝခိုလှုံခွင့်မရခဲ့ရာတွဲ 'ကလေး' ပါ။ မင်းနဲ့ရတဲ့ 'သား' လဲ ငါ့ 'သား' ပါပဲ။ ဟိုသားကလဲ ငါ့ 'သား' ပါပဲ။ ဒီကလေးနှစ်ယောက်ဟာ . . . အမေ မတူပေမယ့် အဖေ တူပါသေးတယ်ကွာ၊ သားကြီးကိုသနားလိုက်တာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ 'ဖုန်း' ဆက်ပြီးအကြောင်းကြားမှာပါ။ မင်း မင်း တမင်မပြောပဲထားတာမဟုတ်လား'

'တင်မောင်စိုး' ၏မျက်နှာမှာ ချက်ချင်းခက်ထန်သွားပြီး၊ မျက်လုံးမှာလည်း မီးဝင်းဝင်းတောက်လာပါသည်။ 'ပွင့်ဝေ' ၏ပုခုံးနှစ်ဖက်ကိုခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆုတ်ကိုင်ခါရမ်း၍ မေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ခါရမ်းမှုကြမ်းတမ်းလွန်းသဖြင့် ခေါင်းပေါ်မှဆံပင်များရော၊ လည်ပင်းတွင်ဆွဲထားသော 'လောကက်' ရော၊ ရင်အစုံပါ ခါရမ်းကုန်သလို၊ 'ပွင့်ဝေ' ၏လည်ချောင်းဆီမှ ရှိုက်သံလိုက်သံပင် ထွက်သွားပါတော့သည်။

'ပွင့်ဝေ' ၏ ပါးပေါ်သို့မျက်ရည်များ စီးကြလာသည်အထိ၊ ရင်ထဲတွင် ခံစားမှု၊ ခံပြင်းမှုတွေဖြစ်ပေါ်နေပါပြီ။

နောင်တတွေ အခါခါရပြီးခဲ့ပြီ။

သို့သော် . . . ပြင်၍မရတော့သော 'အမှား' ဖြစ်၍၊ ကြိတ်မှိတ်ခံစားခဲ့ရတာကြာပါပြီ။

ဤလူသည် . . . သူ့ 'သားကြီး' နှင့်ပတ်သက်လာလျှင် 'ပွင့်ဝေ' တို့ 'သားအမိ' ကို . . . ဒုတိယနေရာမှာသာထားတတ်မှန်း၊ သိခဲ့ရတဲ့ နှစ်တွေလည်းကြာခဲ့ပြီပဲ။

ယခုလည်း 'မိမိ' ကိုစွပ်စွဲနေပြန်ပါပြီ။

'နာရေးကိစ္စ' ကိုတော့ 'ပွင့်ဝေ' မြဲထားပါမလား၊ အကျင့်ယုတ်ပြီးမပြောပဲထားလည်း၊ သတင်းစာထဲပါလာလျှင် ပေါ်မှာပဲမဟုတ်လား။

ခုတော့ 'ပွင့်ဝေ' ကို . . . သူ့သိပ်အထင်အမြင်သည်၊ ဖော်ကားလွန်းသည်။ သူ့အပေါ် ထားခဲ့သမျှ၊ သနားခဲ့သမျှ . . . မေတ္တာ၊ စေတနာတွေ၊ အကြင်နာတွေကို သူ . . . တန်ဖိုးမထားခဲ့ပါလား။

တကယ်တော့ . . . 'ပွင့်ဝေ' ရဲ့အမှားပါ။

'ပွင့်ဝေ' က . . . သူ့မှားနမ်းပြီးလို့ မသုံးချင်တော့လို့ ပစ်ထားခဲ့သည့် 'ပန်း' ကိုမှပန်ခဲ့သူကိုး။ မက်မောမိခဲ့သူကိုး။

လန်းဆန်းသော 'ပန်း' ကိုမရခဲ့။

နှမ်းပြီးသား 'ပန်း' ကိုဆင်မြန်းခဲ့သဖြင့်၊ တင့်တယ်ခြင်းအလှ တို့မရရှိခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။

'တင်မောင်စိုး' က ဧည့်ခန်းထဲသို့ ခြေလှမ်းကြဖြင့်ဝင်သွားပြီး တယ်လီဖုန်းဖြင့် 'အိတ်ချိန်း' သို့ဆက်နေပါသည်။ (ထိုစဉ်ကနယ်များတွင် 'အော်တို' မရသေးပါ။)

ရန်ကုန်၊ မန္တလေးသို့ခေါ်လျှင် . . . တနာရီလည်းကြာသည်။ နှစ်နာရီလည်းကြာသည်။ 'ဖုန်း' ခေါ်၍မရမချင်း 'တင်မောင်စိုး' ထလိုက် ထိုင်လိုက် လမ်းလျှောက်လိုက်ဖြင့် . . . ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်နေ ပါသည်။

အထေးပြေးကားဂိတ်ဆီသို့လှမ်းပြီး၊ ကားအော်ဒါ ငှားနေသဖြင့်။ 'အိမ်က ကားနဲ့ပဲသွားလိုက်လေ၊ ပွင့်ဝေနဲ့သားလဲလိုက်ခဲ့မယ်' ထိုစကားကြောင့် 'တင်မောင်စိုး' ဒေါကန်ပြန်သည်။

'သားကိုပဲ ခေါ်သွားမယ်'

'ပွင့်ဝေ လိုက်ခွင့်မရှိဘူးလား'

'ငါ့ကို . . . မယုံလို့လိုက်တာမျိုးတော့ ဘယ်တော့မှမခေါ်ဘူး ဟုတ်'

'ကိုကိုရာ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဟိုတစ်ခါထဲက 'ပွင့်ဝေ' တောင်း နှံ့ပြီးပြီလေ၊ အဲဒီတုန်းက 'ကိုကို' ကိုချစ်လွန်းလို့ 'ပွင့်ဝေ' သဝန်တို ပွားမိတာပါ။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုကိစ္စတွေကိုသာ 'ကိုကို' ဦးစားပေးရိုးမှန် ရင် 'ပွင့်ဝေ' နဲ့လဲ လက်မထပ်ဖြစ်ဖူးဆိုတာ၊ ပွင့်ဝေ နားလည်ပါတယ်။ ဘောပေါက်ပါတယ်၊ တယ်လီဖုန်းကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့လဲ 'ပွင့် ဝေ' ကိုသံသယမရှိပါနဲ့နော်၊ ဟိုတစ်ခါပြဿနာဖြစ်ပြီးထဲက 'သားကြီး' ဝိက ဖုန်း၊ တစ်ခါမှကိုမလာတော့တာပါ။ အခုနာရောကိစ္စအတွက်လဲ ဘယ်မလာတာပါ။ 'ပွင့်ဝေ' ဟာဖြူစင်တဲ့မိန်းကလေးမှန်း 'ကိုကို' သိ တယ်၊ 'ပွင့်ဝေ' အကျင့်မယုတ်ပါဘူး 'ကိုကို' ရယ်၊ ဟိုတစ်ခါတုန်းက 'ယုံယောကျာ်းသူများလက်ထဲ ပြန်ပါသွားမှာစိုးလို့ ထူပူပြီးဘာပြော ခုန်း၊ ဘာလုပ်မိမှန်းတောင် မသိခဲ့ပါဘူး၊ 'ပွင့်ဝေ' ကိုအထင်မလွဲပါနဲ့ ဟုတ်၊ 'ကိုကို' မလိုက်စေချင်ရင် 'ပွင့်ဝေ' မလိုက်ခဲ့ပါဘူးနော်'

မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် တောင်းပန်နေသော 'ပွင့်ဝေ' ကိုသူစိတ်

မဝင်စားပါ။ မှန်ပြုတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် 'ကား' လမ်းဆီသို့လှမ်းကြည့်
နေရာမှ မျက်ရည်တွေဝဲလာပြီး မျက်နှာကိုလက်ဝါးဖြင့် အုပ်၍ရှိုက်ငို
ပါတော့သည်။

'ကိုကို' အတွက် . . . အဝတ်အစား သွားထည့်လိုက်မယ်နော်'
ဒါလည်း . . . သူမဖြေ။

'ဖုန်း' သံကြောင့်၊ 'သူ' လန့်သွားသလို၊ အိမ်ထဲဝင်ဖို့ပြင်
နေသော 'ပွင့်ဝေ' လည်းလန့်သွားခဲ့သည်။ ပြန်လှည့်လာခဲ့မိသည်။

သို့သော် . . . 'ကား' ကိစ္စအတွက် မြို့ထဲမှဆက်ခြင်းဖြစ်သည်။

'ကား' အော်ဒါကိစ္စအတွက်၊ ငွေရေးကြေးရေးနှင့် သွားချင်သည့်
အချိန်၊ ကြာမည့်ရက်ကိုမေးခြင်းဖြစ်သည်။

'အခုချက်ချင်းသွားချင်တာပါပဲ၊ အသွားအပြန် အနည်းဆုံး သုံး
ရက်တော့ မလျော့သလို၊ တစ်ပါတ်ထက်တော့ ပိုမကြာပါဘူးဗျာ၊ ကျနော်
အခုစောင့်နေမယ်'

ထိုစကားကြောင့် 'ပွင့်ဝေ' အဝတ်အစားထည့်ဖို့ ပြန်ပြေးရ
သည်။

'ကိုကို သားကိုရောခေါ်သွားအုံးမလား'

'တင်မောင်စိုး' က အကြိတ်ရင်း ခေါင်းခါပြသည်။ ပြီးမှ . . .

'စာမေးပွဲကြီးနီးနေပြီ၊ ဒီနှစ်အရေးကြီးတယ်၊ စိတ်အနှောင့်
အယှက်လဲ မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ သူ့ကျောင်းကပြန်လာရင် . . . ငါ့ အလုပ်
ကိစ္စနဲ့ ခန့်ထွက်သွားတယ်ပဲ ပြောလိုက်၊ သားကြီးဆုံးတဲ့အကြောင်း လုံးဝ
မပြောနဲ့၊ သားငယ်က . . . သူ့ 'အကို' ကိုမြင်ဖူးထားသလို . . . ချစ်စိတ်
လဲရှိတယ်၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာစိုးတယ်'

'နှုတ်မဆက်ပဲထွက်သွားရင်၊ သား ဝမ်းနည်းနေမှာပေါ့၊ ကျောင်း
မှာဝင်နှုတ်ဆက်သွားလိုက်ပါအုံးလား'

'ငါ့ . . . ပုံစံကိုမြင်ပြီး သူ့ မသင်္ကာဖြစ်မှာစိုးလို့ပါ'

ပြောရင်းအသံတွေတုန်လာသလို၊ မျက်ရည်တွေပါဝဲလာသဖြင့်

'အင်းလော၊ မသွားချင်လဲမသွားပါနဲ့တော့၊ ဒါပေမယ့် ရန်ကုန်
ကို 'ဖုန်း' ခေါ်ထားသေးတယ်မဟုတ်လား၊ ခဏလောက်စောင့်ပါအုံး
လား'

‘နာရီ’ ကိုလှမ်းကြည့်ပြီး . .

‘အင်း၊ နာရီဝက်လောက်တော့ စောင့်ကြည့်ရအုံးမယ်၊ အိပ်
ချိန်းကိုဦးစားပေးချိတ်ပေးဖို့ ပြောပေးစမ်းပါအုံး’

‘ပွင့်ဝေ’ ကပြောပေးပါသည်။ ခဏကြာသောအခါ ‘ဖုန်း’ သံ
မြည်လာပြီး၊ ‘ရန်ကုန်’ နှင့်ပြောဖို့အကြောင်းကြားသည်။

‘တင်မောင်စိုး၊ ဆက်နေတာပါ။ အခုပြောနေတာဘယ်သူလဲ’

‘ x x x x x ’

‘လူကြီးတွေမရှိဘူးလား၊ လူကြီးတစ်ယောက်လောက် ခေါ်ပေး
စမ်းပါ’

‘ x x x x x ’

‘ဟောကွာ၊ ဒါဆိုလဲ၊ ‘မင်းစိုးကိုကို’ ဘာဖြစ်လို့ဆုံးတာလဲ’

‘ x x x x x ’

‘ဘာ အသတ်ခံရတယ်ဟုတ်လား၊ ငါ . . ‘မင်းစိုး’ အဖေကွ၊
ဘာဖြစ်လို့ သူ့ ‘အဖိုး’ နဲ့ သူ့ ‘အမေ’ က ငါ့ကိုအကြောင်းမကြားတာလဲ၊
ငါ အသိသင့်ဆုံးမဟုတ်လား’

‘ x x x x x ’

‘ဘာ မအေးသလင်က လူသတ်မှုနဲ့ အချုပ်ထဲမှာဟုတ်လား၊
ဘာလဲ! သူ့ ‘သား’ ကိုသူသတ်လိုက်တာလား’

‘တင်မောင်စိုး’ ၏မျက်နှာမှာညှိမဲပြီး တကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်
တုန်နေပါပြီ။

‘ x x x x x ’

‘အော် အဲသလိုတွေတောင် ဖြစ်ကုန်တာလား’

‘ x x x x x ’

‘အေးလေ၊ လှမ်းဆက်တယ်ဆိုလဲပြီးတာပါပဲ၊ ငါတို့ဆီက ‘ဖုန်း’
လိုင်းကသိပ်မကောင်းသေးဘူး၊ ငါ ‘အခု’ ထွက်လာမှာပဲ၊ ငါလာတဲ့အထိ
စောင့်ခိုင်းထားအုံး’

‘ x x x x x ’

‘ဖုန်း’ ပြောပြီးနောက်တွင် စောစောကထက်ပို၍ အမူအယာ
ပျက်ကာ ပုံလျှက်သားပင်ဖြစ်နေသဖြင့် . .

‘ဘာတွေဖြစ်နေလို့လဲဟင် ‘ကိုကို’၊ ‘ပွင့်ဝေ’ လဲသိချင်လိုက်တာ’
‘သားကြီးကို နောက်ယောက်ျားနဲ့ရတဲ့ ‘သား’ ကသတ်တာတဲ့၊
‘ခဲင်ကို’ ကသတ်တာတဲ့’

‘ဟင် ရက်စက်လိုက်တာ၊ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းပဲဟာ’
‘အေးသဇင်လဲ လူသတ်မှုနဲ့အချုပ်ထဲမှာ ‘သားကြီး’ ရဲ့နာရေး
ကိုတောင် ‘သူ’ လာခွင့်ရှိမယ်မထင်ဘူးတဲ့’

‘ဟင် အေးသဇင် ကဘယ်သူ့ကိုသတ်လို့လဲ’
‘သူ့ယောက်ျားကို’

‘အို အဲသလောက်ထိတောင် ဖြစ်ကုန်တာလား၊ ဘုရား၊ ဘုရား၊
ကြောက်စရာကောင်းလှချည်လား၊ ဖယောင်းတိုင်လေးလို့ဖြူနုပြီး
ခင်းသမီးလေးလို့လှတဲ့ ‘မသဇင်’ က လူသတ်တယ်ဆိုတာ မယုံနိုင်စရာ
ပါပဲ၊ သူသတ်တာရောဟုတ်ရဲ့လား၊ တယောက်ယောက်ချောက်တွန်း
အကွက်ဆင်ထားတာများလား’

‘တင်မောင်စိုး’ ကခေါင်းခါပြီး . .

‘မဟုတ်ဘူး၊ သူကသတ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ဖြောင့်ချက်ပေးတာတဲ့၊
တကယ်တော့ . . ‘သဇင်’ ဟာတစ်သက်လုံး . . လူတွေကိုအရုံးပေးခဲ့
ရသမျှ၊ အနစ်နာခံခဲ့ရသမျှ၊ ကြောက်ခဲ့ရသမျှတွေပေါက်ကွဲ ထွက်ကုန်
တာဖြစ်မှာပဲ၊ တကယ်တော့ ‘သဇင်’ ဟာသနားစရာတကယ်ကောင်းတဲ့
မိန်းမကောင်းတစ်ယောက်၊ မိန်းမလှတစ်ယောက်ပါ၊ ခုတော့ သူ့ဘဝမှာ
ဘယ်တုန်းကမှမမျှော်လင့်ထားတဲ့၊ လူသတ်သမားဖြစ်ပြီး . . ထောင်ထဲ
မှာ . . အလုပ်ကြမ်းလုပ်ပြီး . . နှစ်ပေါင်းများစွာ . . နေရတော့မယ်၊
‘သဇင်’ သည်လိုအမှောင်တိုက်ထဲရောက်အောင်လုပ်တာ . . သူ့ ‘အဖေ’
ကိုယ်တိုင်ပဲ၊ ကဲ . . သူ့ချစ်လှပါချည်ရဲ့ဆိုတဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသမီး
လေး၊ သူ့မျက်စေ့အောက်က အပျောက်မခံနိုင်တဲ့သမီးလေးကို အခု
သူ့အနားမှာထားလို့ရအုံးမလား၊ သူ့ ‘အလှ’ ကိုထိုင်ကြည့်နေခွင့်ရှိအုံး
မလား . . ဟင်း . . ဟင်း’

စောစောကမျက်ရည်တွေဝဲပြီး အသံတုန်တုန်နှင့်ပြောနေရာမှ
ယခု ‘ရယ်’ သံနှင့်ပြောနေသော ‘ခင်ပွန်း’ ကိုစိတ်မှနဲ့ပါသေးရဲ့လားဟု
‘ပွင့်ဝေ’ ကစိုးရိမ်စွာလှမ်းကြည့်နေမိပါတော့သည်။

အခန်း (၂)

'ခန္ဓာကိုယ်' ကသာ 'ကား' ပေါ်တွင်တလှုပ်လှုပ်လိုက်ပါလာ
သော်လည်း 'တင်မောင်စိုး' ၏ 'အာရုံ' ကတော့ကောင်းကင်တွင် တစ်
ရိပ်ပြေးနေသော တိမ်တိုက်များနှင့်အတူ လွင့်မျော၍နေပါသည်။

နှုတ်မဆက်နိုင်လောက်အောင်ဖြစ်နေသော 'ခင်ပွန်းသည်' ကို
'ပွင့်ဝေ' ခွင့်လွှတ်နိုင်အောင်ကြိုးစားယူရပါသည်။

'သူ' က အပူသည်ဖြစ်နေသည်မဟုတ်လား။

'သား' အတွက် 'သူ' ပူတာကို ကန့်ကွက်ပိုင်ခွင့်မရှိဘူးဆိုတာ
နားလည်ပါသည်။ သို့သော် . . . တချိန်က 'သူ' အလွန်စွဲလန်းမက်မော
ခဲ့ဘူးသော 'အေးသင်္ဃန်းကို' ဆိုသည့် 'မိန်းမ' တစ်ယောက်အတွက်
တော့ 'သူ' စိတ်လှုပ်ရှားစရာ၊ သနားစရာ၊ အချိန်ကုန်စရာမလိုဘူးဟု
'ပွင့်ဝေ' ထင်သည်။

'သူ' သားအတွက် 'သူ့' ကို . . . 'အချိန်' တစ်ပါတ်ပေးလိုက်
ရပြီ။ ဒါပေမယ့် 'သူ့' သားက . . . လူလောကတွင်မရှိတော့ပါ။

အေးသင်္ဃန်းထံ သူမသွားပဲနေမည်တဲ့လား။

'အေးသင်္ဃန်း' ဆိုတာ . . . မိမိထက် အရင်တွေ့ခဲ့သူ။

အရင်ချစ်ခဲ့သူ။

အရင်လက်ထပ်ပေါင်းသင်းခဲ့သူ။

ဤ 'မိန်းမ' ကိုချစ်လွန်းသဖြင့် . . . နှစ်ပေါင်းများစွာ အထီးကျန်
ဖြစ်နေခဲ့သူ။

ဒါပေမယ့် . . . 'ပွင့်ဝေ' နဲ့တွေ့ပြီးနောက်ပိုင်း ခြောက်သွေ့

အထီးကျန်နေခဲ့ရတဲ့ 'သူ့' နှလုံးသားဟာ၊ ပြန်လည်လန်းဆန်းပျော်ရွှင်လာခဲ့ရပါတယ်လို့ 'သူ့' ခဏခဏပြောဖူးတာပဲ . .

'ခင်ပွန်းသည်' စီးသွားသည့် 'ကားလေး' ပျောက်ကွယ်သွားပြီဖြစ်သော်လည်း၊ 'ပွင့်ဝေ' ကထိုနေရာကို စူးစိုက်၍ကြည့်ပြီး၊ ကျောက်ရှုပ်လို့ဖြစ်နေပါသည်။

'လူ' ကသာ လှုပ်ရှားမှုမရှိသော်လည်း၊ 'စိတ်' များကတော့ 'တင်မောင်စိုး' ဆိုသည့် ခပ်ချောချောလူနှင့်စတွေ့ခဲ့သည့် အချိန်ကာလများဆီသို့ ပြန်ရောက်နေပါသည်။

အထီးကျန်ဆန်ပြီး အလွမ်းမင်းသား၊ အဆွေးမင်းသားဇာတ်ရုပ်ခင်းနေသော 'တင်မောင်စိုး' ကို . . အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေက အပျိုကြီး၊ အပျိုလေးတွေ့သမျှဖြင့် လှော်ပေးနေချိန်ကာလ ဖြစ်သည်။

အပျိုလှလှများ၊ အရာရှိမများ၊ သူဌေးသမီးလုပ်ငန်းရှင်များကို သူ့ 'ဇနီးအလှ' နှင့်နေရာချင်းမလဲနိုင်သဖြင့် . . အားလုံးကိုခေါင်းခါပြီး ငြင်းပြီးငြင်းနေခဲ့ရာမှ 'နှင်းပွင့်ဝေ' ဆိုသည့် 'သူ့နာပြုဆရာမလေး' ကိုတော့ 'သူ့' မငြင်းနိုင်ခဲ့ပါ။

ခုလောက်ဆိုရင် 'သူ့' လဲ သိလောက်ပြီပေါ့လေ။

'သူ့' ဆိုတာ 'သဇင်' သိပ်ချစ်ခဲ့ရတဲ့၊ အချစ်ဦး၊ အချစ်ဟောင်း။

'သဇင်' ခင်ပွန်းလောင်းပေါ့။

'သား' ရဲ့နာရေးသတင်းကြောင့် 'မောင်' ထိတ်လန့်ပြီး . .

ခဏလောက်ရွေးသွပ်သွားမယ် ထင်တယ်။

ခွင့်လွတ်ပါ 'မောင်' ရယ်။

သတ္တိမရှိတဲ့ မိန်းမ၊ ပျော့ညံ့တဲ့ 'မိန်းမ' လို့တစ်ချိန်လုံးစွပ်စွဲပြောဆိုခဲ့တဲ့ 'သဇင်' ကိုအခုကိစ္စအတွက်၊ သတ္တိရှိလိုက်တာလို့ 'မောင်' ဆိုးမွန်းခန်းမဖွင့်ဘူးဆိုတာ 'သဇင်' သိပြီးသားပါ။

'မိုက်' လိုက်တာလို့ ပြောကြအုံးမှာမဟုတ်လား 'မောင်' ရယ်။

ဒါပေမယ့် 'သဇင်' ကျေနပ်တယ်

'သား' အတွက် 'မောင့် သားအတွက်' 'သင်' ဒီလိုပြန်မလုပ်ပဲ တသက်လုံးထိုင်ငိုနေရမှာလား။

ခုတော့ အားလုံး ကိုယ့်ဘဝဇာတ်ရုပ်အတိုင်း . . ဆက် 'က' ကြရုံပဲရှိတော့တယ် 'မောင်' ရေ။

ဟင်း . . ဟင်း . . 'သင်' သိပါတယ်။

မောင့် 'သား' သေလို့ . . မောင်၊ ရင်ကွဲပက်လက်ဖြစ်နေ ပေမယ့်၊ 'ဦးကိုကို' ဆိုတဲ့လူကြီးအတွက်တော့ . . မောင် ဝမ်းသာနေ တယ်မဟုတ်လား။

'ဦးကိုကို' ဆိုတဲ့လူကြီး သောကမီးတွေလောင်မြိုက်ခြင်းခံနေ ရပြီဖြစ်တဲ့အတွက် . . 'မောင်' ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေမယ်ဆိုတာ . . 'သင်' ယုံပါတယ်။

ဟုတ်ပါသည်။

'အသုဘ' ရွာဘို့ရောက်လာသူတွေထဲသို့ 'တင်မောင်စိုး' အဖို ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

မှီရုံလေးမှီခြင်းပါ။

'မြေးလေးရေ၊ ဖိုးဖိုးအချစ်ဆုံး 'မြေး' လေးရေ၊ မင်းအစား ဖိုးဖိုး ပဲသေပေးချင်လိုက်တာကွာ၊ ငါ 'မြေး' ကငယ်ငယ်လေးပဲရှိသေးတယ် လောကမှာပျော်စရာတွေ၊ ချစ်စရာတွေ၊ ပြည့်စုံမှုတွေ၊ မင်းအတွက် အများကြီးရှိနေပါသေးတယ်ကွာ၊ ငါ 'မြေး' ရဲ့ချမ်းသာမှု၊ ပြည့်စုံမှုကို မနာလိုဖြစ်ပြီး . . သတ်ပစ်မယ်ဆိုတာ ကြိုသိရင်လေ၊ 'ဖိုးဖိုး' ရဲ့စည်း စိမ်အားလုံးနဲ့ပုံပေးပြီး . . မင်းရဲ့ 'အသက်' ကို လဲယူပါတယ်ကွာ ခုတော့ 'ဖိုးဖိုး' ကြောင့် . . မင်း . . ဒုလိုအသတ်ခံရတယ်ဆိုတော့ 'ဖိုးဖိုး' လဲတစ်ခါထဲသေသွားချင်ပါတယ်ကွာ၊ လာ သတ်ကြစမ်းပါကွာ ငါ့ကိုပါ . . လာသတ်ကြစမ်းပါကွာ၊ ငါချစ်တဲ့ 'မြေး' လေးမရှိတဲ့ဘဝမှာ ငါအသက်ရှင်နေရစ်ခဲ့လို့လဲ အပိုပါပဲကွာ . . အီး . . ဟီးဟီး'

ချစ်ခင်နှစ်သက်သူတို့နှင့်ကွေ့ကွင်းခြင်းသည် ဒုက္ခဟုဆိုထား သည့်အတိုင်း အချစ်ရဆုံး 'မြေး' ကလေးအတွက် . . အချွဲကြီးပဟ ပူဆွေးနေရှာသော 'ဦးကိုကို' အားအနားရှိ ဆွေမျိုးတစ်ဦးက သိုင်းဖော် ထားရင်း . . တရားချနေပါသည်။

'အဘ တရားနဲ့ ဖြုပါခင်ဗျာ၊ စိတ်ကိုထိန်းပါ။ 'မြေး' အတွက် အသက်မရှင်ချင်ပေမယ့်၊ သမီးဖြစ်တဲ့ 'သဇင့်' အတွက် 'ဘဘ' ရပ်တည် နိုင်အောင်ကြိုးစားစေချင်ပါသေးတယ်'

'အိမ် ဟီး ငါ့သမီး၊ ငါ့သမီးလေး'ခမြာ၊ ငါ့အတွက်နဲ့၊ ငါ့အတွက် နဲ့ . . . ဘဝပျက်နေရှာတာပါကွာ။ ငါ . . . သနားလိုက်တာကွာ' ပြောရင်း 'ဘိုးတော်' ပျော့ခွေသွားပါတော့သည်။

'အသက်' တော့မသေပါ။

အတော် . . . ခံနိုင်ရည်ရှိသည့် 'အဖိုးကြီး' ပဲ။

တစ်စုံတစ်ဦးက . . . 'တင်မောင်စိုး' ရောက်နေသည်ဟု ပြောပြ လိုက်သောအခါ၊ ချက်ချင်းငေါက်ကနဲ ထထိုင်ပြီး . . . 'တင်မောင်စိုး' ရှိရာညွှန်ပြခိုင်းပါသည်။

ပြီးတော့ . . . 'သားမတ်ဟောင်း' ထံယိုင်နဲ့သောခြေလှမ်းများ ဖြင့် ခပ်သွပ်သွပ်လျှောက်လှမ်း၍ လာနေပါတော့သည်။

မင်း လာမယ်ဆိုတာ 'အဖေ' သိပြီးသားပါ။ 'အဖေ' ဖုန်းဆက် ခိုင်းသေးတယ်၊ လိုင်းကျနေလို့ ခေါ်မရဘူး၊ မင်းရက်လည်ပြီးမှ ပြန်မှာ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့'

'မင်းနဲ့ စကားတွေအများကြီးပြောစရာရှိသေးတယ်ကွာ၊ ပြန် ခင် . . . ငါ့ဆီလာခဲ့အုံး၊ ကြားလား'

'တင်မောင်စိုး' ခေါင်းမငြိမ့်မိသလို၊ နှုတ်မှလည်းကတိမပေး မိပါ။

ထို့နောက် . . . မီးခိုးခေါင်းတိုင်မှထွက်ရှိလာမည့် 'သား' ၏ နောက်ဆုံးအငွေ အသက်ကိုကြည့်ရှုရန် . . . ခပ်ဝေးဝေးသို့လျှောက်ခဲ့ မိသည်။

ခေါင်းတိုင်မှထွက်ပေါ်လာသော . . . မဲညှိနေသည့်မီးခိုးလုံးများ ကိုငေးကြည့်ရင်း . . . 'ကဲ' ဘိုးပြီးရင်းဆိုးခဲ့သော 'သား' ၏ 'အဖေ' မဲ့ ခဲ့ရရှာသည့် အတိတ်ဘဝဇာတ်လမ်းဟောင်းကို . . . ရင်နာစွာ ပြန်လည် တွေးတောစဉ်းစားနေမိပါတော့သည်။

အခန်း (၃)

‘သူနှင့်ကျနော်’

‘အေးသင်္ဂြိုဟ်’ နှင့် ‘တင်မောင်စိုး’ ကိုဆုံဆည်းစေခဲ့သည့် နေရာကတော့ မင်္ဂလာဆောင်တစ်ခုကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်ပါသည်။

‘သတို့သားအရံ’ အဖြစ်ရည်ရွယ်ထားသူမှာ၊ ပွဲထွက်မည့်နေ့ နံနက်ကျမှ၊ ရွတ်တရက် . . . နာရေးတိစ္စတစ်ခုဖြင့် . . . ခရီးထွက်ဖို့ ကြိုလာသဖြင့်၊ သူ့အတွက် ရည်ရွယ်ချက်လုပ်ပေးထားသော . . . မြန်မာ ဝတ်စုံကို . . . ‘သတို့သား’ ထံလာအပ်ပြီး၊ အနူးအညွတ်တောင်းပန်သွား ခဲ့ပါသည်။

‘သတို့သား’ ခြေ . . . ပွဲချိန်ကလည်းနီးနေပြီဖြစ်၍ ခြံချင်းကပ် လျှက်မှ . . . ရွယ်တူလည်းဖြစ်၊ ချုပ်ပြီးသားအဝတ်အစားနှင့်လည်း ဝတ် ၍အဆင်ပြေနိုင်မည့် ‘တင်မောင်စိုး’ ကိုအကူအညီတောင်းရတော့သည်။

‘တင်မောင်စိုး’ က အရပ်မြင့်မြင့်၊ မပိန်လွန်း၊ မဝလွန်းပဲ ရုပ် လည်းချောသဖြင့် အလွန်ကြည့်၍ကောင်းသူဖြစ်သည်။

နက်မှောင်သောဆံပင်ကိုဘေးခွဲ၍ . . . သပ်ရပ်စွာဖြိုးထား တတ်ပြီး . . . မြန်မာဝတ်စုံနှင့်ကြည့်၍ကောင်းသလို၊ အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံဖြင့်လည်း . . . ကြည့်၍ကောင်းသူဖြစ်သည်။

‘တင်မောင်စိုး’ ၏ မိခင်က . . . တစ်ဦးတည်းသော ‘သား’ ကို ပိုးမွေးသလိုမွေးလာခဲ့ပြီး၊ ပညာတတ်အောင်၊ အရာရှိဖြစ်အောင်သင်ပေး ထားသည့်အပြင် အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် ထားခဲ့သူဖြစ်သည်။

ရေကူး၊ တင်းနစ်စ်၊ ဂေါ့(စ်)ရိုက် . . အကုန်သင်ပေးထားသည်။ ကိုယ်ပိုင်ကားလေးမောင်းပြီး ထွက်သွားတတ်သော 'တင်မောင်စိုး' ကို ဤပတ်ဝန်းကျင်မှမိန်းကလေးများက . . ရုပ်ရှင်မင်းသားတစ်ယောက်လို ချောင်းကြည့်တတ်ကြသည်၊ ခိုးကြည့်ကြသည်။ ရင်ခုန်တတ်ကြသည်။

'တင်မောင်စိုး' က မိန်းကလေးများနှင့် အလိုက်သင့်ခင်မင်ချင်ပါသော်လည်း မိခင်ကြီးက . . တစ်ချိန်လုံးအူတိုအူပုတ်ပြီး မရောရဘူး၊ မခင်ရဘူး၊ အိမ်သွားမလည်ရဘူး၊ အိမ်ကိုလည်းအလည်မခေါ်ရဘူး၊ လမ်းမှာလည်းရပ်စကား မပြောရဘူးဆိုသည့် 'ဘူး' ပေါင်းများစွာကို သံပတ်အမြဲပေးနေသဖြင့်၊ 'တင်မောင်စိုး' မှာခပ်ပြုံးပြုံးနှုတ်ဆက်သွားတတ်ယုံသာရှိသည်။ မည်သည့် 'မိန်းကလေး' ကိုမျှတရင်းတန်းခင်မင်အောင်မကြိုးစားတတ်။

ထိုအနေအထိုင်၊ ထိုစတိုင်ကြောင့်ပင် . . အရာရှိပေါက်စ 'တင်မောင်စိုး' ကို . . အပျိုမတွေက . . 'ရွှေမင်းသား' လိုအထင်တကြီး ချောင်းကြည့်သူကြည့်၊ တမင်ကြုံအောင်ဆုံအောင် . . ဖန်တီးသူများပင် ရှိနေပါတော့သည်။

ဘိုးဘွားစဉ်ဆက်တ ချမ်းသာလာသဖြင့်၊ ခြံကျယ်ဝန်းကျယ်ထဲတွင် . . နောက်ဆုံးပေါ်တိုက်ရှိသည်၊ နောက်ဆုံးပေါ်ကားရှိသည်။

'ဘဏ်' မှာအတိုးဖြင့်ထိုင်စား၍ရသည့် 'ငွေ' ရှိသည်။ ဒါတွေအားလုံးစုံစမ်းထားပြီးကြပြီလေ။ 'သမီးရှင်' တွေကလည်း 'တင်မောင်စိုး' နှင့်ယူမည်ဆိုလျှင် ဘာမျှကန့်ကွက်စရာမရှိ။

ဒီလိုသတင်းတွေကြောင့် 'သားရှင်' ဒေါ်ခွီးမေက ဘဝမြင့်သည် သက်ပိုမြင့်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် . . မိမိ၏သားကို ချစ်၍မဝေသေးပါ။

'မိန်းမ' ယူပြီးလျှင် များသောအားဖြင့် 'မိန်းမ' သွေးထိုးရာပါပြီ။ ဒီခင်မှန်းမသိကြတော့၊ မိဘမှန်းမသိကြတော့ တစ်သက်လုံးကိုယ်ကမ္ပေးကွ။ ပြုစုစောင့်ရှောက်ပျိုးထောင်ခဲ့ရပြီ။ မိန်းမရသည်နှင့် 'မိဘ' ကို ကိုယ်နှင့်မဆိုင်တော့သော 'သူစိမ်း' လိုဖြစ်သွားကြသည့် 'သား' မျိုးတွေ နိုးပေ' အများကြီး မြင်ဖူးခဲ့ပြီးပြီ။

'သား' ကလည်းလိမ္မာပါသည်။ မိခင် မကြိုက်တာကို ဇွတ်မလုပ်
တတ်။

'သား' အတွက်အတောင်းဆုံး သတို့သမီးကို 'မိခင်ကြီး' ကိုယ်
တိုင် ရှာဖွေပေးမည့်အကြောင်းပြောထားပြီးသား၊ 'သား' ဖြစ်သူ စိတ်ဝင်
စားသူ၊ နှစ်သက်သူတွေ့လျှင်လည်း . . 'မိခင်' ဖြစ်သူလေ့လာအကဲခတ်
နိုင်ရန် ကြိုတင်အသိပေးခိုင်းထားသည်။ မိခင်က နောက်ကွယ်မှနေ၍
ထို 'မိန်းကလေး' ၏မျိုးရိုး၊ စရိုက်၊ အသိုင်းအဝိုင်း၊ ဝါသနာ . . အစစ
အရာရာကို စုံစမ်းလေ့လာပေးခဲ့စမြဲ။

ခုလည်း 'သတို့သားအရံ' လုပ်ဖို့ . . အနူးအညွတ်တောင်းပန်
နေသဖြင့် . . ခွင့်ပြုလိုက်ရပြီ။ အိမ်နီးချင်းလည်းဖြစ်၊ တကယ်လည်း
အခက်အခဲဖြစ်နေမှန်းသိသဖြင့် ခွင့်ပြုလိုက်ရသော်လည်း . . နဂိုတမှ
'သား' ကိုကြိုက်သူများသဖြင့် စိတ်ပူနေခဲ့ရာမှ၊ ဤပွဲကြီးပြီးလျှင် ဘာတွေ
အကြောင်းထူးလာမည်မသိ။

'သား' ကလဲအရွယ်ရောက်ပြီ၊ 'ကြင်ယာ' ရှာဖို့သာလိုတော့
သဖြင့် . . အချိန်သိပ်ဆွဲထားလျှင် . . မိန်းမလည်များနှင့်တွေ့မှာလည်း
ကြောက်လှပါသည်။

ဤမင်္ဂလာပွဲကို . . 'သား' ကသတို့သားအရံအဖြစ် မရွေးလင့်
ပဲ ပွဲထွက်ရမှာဖြစ်သလို၊ မိမိကလည်း နဂိုကထဲက . . ဧည့်ခံပွဲသွားဖို့
စိစဉ်ပြီးသား လက်ဖွဲ့ပင်ထုတ်ပိုးပြီးပြီ။

'သား' ရေ သူတို့အခက်အခဲဖြစ်လွန်းလို့သာ . . ကူညီခွင့်ပြု
လိုက်ရတာ၊ သတို့သားအရံလုပ်ပြီးရင် . . တစ်ချို့က . . ပဉ္စင်းတတ်ကြ
တယ်နော်၊ ကြိမ်းကြေသွားမှာဆိုးလို့ထင်တယ်၊ တော်ကြာ ငါ့သား လူဖို့
ကြီးဖြစ်နေပါအုံးမယ်'

'မိန်းမ မရတော့လဲ၊ မေမေ နားမှာအမြဲနေရတာပေါ့၊ ဝို
မကောင်းဘူးလား'

'အလိုတော်၊ ငါ့သား စကားကမိန်းမရပြီးရင်တော့ မေမေ
နားမှာ မနေတော့ဘူးပေါ့ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ထားခဲ့မှာပေါ့လေ'
မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် ရင်ပတ်ကိုဖိ၍မေးနေသော 'မိခင်'
ကိုကြည့်ပြီး . . .

'ဟာ ဒီ 'အမေ' နဲ့ဒီ 'သား' ဝဲရှိတာ၊ ဘယ်ပစ်ထားခဲ့ပါ့မလဲ၊ မိန်းမယူပြီးရင် . . 'အမေ' လဲ 'သမီး' တစ်ယောက်အဖော်ထပ်ရပြီ၊ ကျနော်အလုပ်သွားတဲ့အချိန်ဆို . . မပျင်းတော့ဘူးပေါ့'

'အေးလေး တစ်ခါတစ်လေတော့၊ အဲသလို . . အဘော်ကောင်းလေးရချင်လို့ မင်းကိုမိန်းမ ပေးစားဘို့စဉ်းစားမိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အိမ်ပေါ်ရောက်လာမှ ကိုယ့်အတွက်မဖြစ်ပဲ ငါ့သားကို . . အမေအရိပ်၊ အမေ့ရင်ခွင်ကအပြီးအပိုင် ခေါ်ထုတ်သွားမှာကို စိုးရိမ်နေမိတယ်'

'စိတ်ချ၊ မယူခင်ထဲက ကြိုပြောထားမှာပါ'

'အင်း ကိုယ်တစ်ယောက်ထဲ 'သား' မှီတာမဟုတ်ပါဘူးလေ၊ တခြား 'မိခင်' တွေလဲ 'သား' တွေသည်လိုပဲ မိန်းမယူသွားကြတာပါပဲ၊ အမေ သိပ်တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မနေသင့်ပါဘူးလေ၊ တခြား 'မိန်းမ' တွေက သားသမီးတွေ အများကြီးမွေးထားတော့၊ တစ်ယောက်ယူပြီး ထွက်သွားလဲ နောက်သားသမီးတွေက ကျန်ခဲ့အုံးမှာ၊ နောက်ဆုံး အတုန် ထွက်သွားရင်တောင် အနားမှာမားမားမတ်မတ်ချပ်ပေးမယ့် 'ခင်ပွန်း' ဆိုတဲ့ 'လူ' တစ်ချို့အုံးမှာ၊ 'အမေ့' မှာကယောက်ျားကလဲ . . အစောကြီးထဲက သေသွားနှင့်ပြီလေ'

ဝမ်းနည်းသလိုပြောနေသော 'မိခင်ကြီး' ၏လက်ကို ကြင်နာစွာ ဆုပ်ကိုင်ရင်း . . .

'ကျနော် ကိုပထွေးနဲ့ မနေရအောင် . . နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော်၊ နောက်အိမ်ထောင်မပြုပဲ . . နေပေးခဲ့တဲ့ 'အမေ့' မေတ္တာကို ကျနော် သဘောပေါက်ပြီးသားပါ၊ 'အဖေ' သေတုန်းက 'အမေ' ဟာအရွယ်ကောင်းမို့ ပိုက်ဆံလဲရှိလို့၊ လက်ထပ်ချင်တဲ့သူတွေ တစ်ရစ်ဝဲဝဲလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ 'အဖွား' မသေခင်က ခဏခဏပြောပြခဲ့ဘူးပါတယ်၊ စိတ်ချပါ 'အမေ' ကျနော်အလှည့်မှာလဲ 'အမေ့' ကို . . တစ်ယောက်ထဲ ပစ်ထားခဲ့ပါဘူးလို့ ဂတိပေးပါတယ်'

ထိုစကားကြောင့် 'ဒေါ်ခွေးမေ' မျက်နှာမှာရွှင်လန်း၍ သွားပါတော့သည်။

'သတို့သားနဲ့ သတို့သမီးထက် ကြည့်စမ်း . . သတို့သားအရံ
နဲ့ သတို့သမီးအရံက . . ပိုမလိုက်ဘူးလား၊ ကြည့်ပါအုံး . . ချောသန့်
နေကြတာပဲ၊ အရပ်တွေကလဲခပ်မြင့်မြင့်တော့၊ နှစ်ယောက်စလုံး နှာတ်
ကလဲထင်းနေတာပဲ။ မျက်ခုံးမျက်လုံးတွေကလဲ နက်မှောင်နေတာပဲ၊
ဘယ်ကများသွားရှာလာကြတယ် မသိပါဘူး'

ထိုစကားများမှာ . . ဧည့်ပရိသတ်ထဲမှတစ်ယောက်တစ်ပေါက်
ပြောနေသံများဖြစ်သည်။

'ဒေါ်ရိုးမေ' ကြားနေရပါသည်။

ဟုတ်လည်းဟုတ်နေပါသည်။

'ကောင်မလေး' မှာ . . 'သား' နှင့်ရှုပ်ချင်းခပ်ဆင်ဆင်။

ရှုပ်ချင်းတူလျှင် ရဲ့တတ်သည်ဟု ကြားဖူးပါသည်။

အိန္ဒြေလည်းရပါသည်။

လက်ဝတ်လက်စားများမှာ စိတ်တွေညွတ်နေပါသည်။

သူများပစ္စည်းငှားဝတ်လာတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သေချာတာကတော့ 'အပျိုရံ' ပို့၊ အိမ်ထောင်မရှိသေးခြင်းပင်။

'မယုံကြည်ထားပေါ့၊ ဒီပွဲပြီးရင် 'အပျိုရံနှင့်လူပျိုရံ' ကြိုက်ကြ

မှာပဲ'

'ဟယ်၊ ဒီအရွယ်ဒီရွပ်ရည်တွေနဲ့ . . 'ချစ်သူ' တွေရှိပြီးလောက်
ရောပေါ့'

'ဒေါ်ရိုးမေ' ကတော့ ကိုယ့် 'သား' ကိုရည်စားပင်အတည်တကျ
ပရိသေ့အောင် ထိန်းသိမ်းခဲ့သူမို့၊ 'အပျိုရံ' လေးကိုကော၊ သူ့ 'မိဘ' က
နုမြောတွန့်တို့ပြီး . . ချစ်ခွင့်ကြိုက်ခွင့် ပေးချင်မှပေးအုံးမည်ဟု တွေး
မိသည်။

'ကောင်မလေး' က . . တကယ်ကိုလှတာပါ၊ တကယ်ကို
အကြည့်ခံတာပါ၊ 'သား' ဖြစ်သူတောင် . . 'အပျိုရံ' ကိုကောင်းကောင်း
စိုက်ကြည့်ခွင့်ရချင်မှရအုံးမည်။ မိမိကတော့ . . တဖြေးဖြေး ရှေ့ဆုံး
စားပွဲရောက်အောင် ကူးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အနားကပ်ကြည့်လေလေ . . ပိုလှလေပါပဲ။

မျက်လုံးအိမ်များကျယ်ပြီး . . မျက်ဆံနက်သဖြင့်၊ မျက်လုံး

အတော်လှသည်။

ယခုအချိန် . . ပြင်ဆင်ထားသဖြင့်လှနေခြင်းလား။ မပြင်မဆင်ရုပ်ကလေး မြင်ဖူးချင်လိုက်တာ။

စားပွဲတစ်ဝိုင်းထဲတွင်ထိုင်နေသော . . 'အမျိုးသမီး' တစ်ဦးထံတွင်လည်း စပ်စုမိပါသည်။

'အပျိုရုံ' နှင့် 'သတို့သမီး' ကညီအစ်မလား၊ အမျိုးလား မသိဘူးနော်။

'ဟင်အင်း၊ ဘာမှမတော်ပါဘူး၊ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းမို့ အကူအညီပေးတာပါ'

'အော် . . 'ညီမ' ကသတို့သမီးဘက်နဲ့ခင်တာလား . . ဆွေမျိုးလား'

'အိမ်နီးနားချင်းတွေလေ၊ သတို့သမီးနဲ့ 'ကျမ' က အိမ်ချင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်၊ သတို့သမီးနဲ့ . . အပျိုရုံက . . အိမ်ချင်းကပ်လျက် ငယ်သူငယ်ချင်းတွေလေ၊ ဒါကြောင့် . . မကင်းရာမကင်းကြောင်း အကူအညီအတင်းတောင်းလို့ 'ဦးကိုကို' ကခွင့်ပြုလိုက်တာ၊ သူ့ 'သမီး' ကို မျက်စေ့အောက်က အပျောက်ခံတာမဟုတ်ဘူး'

'အော်'

'ဒေါ်ရိုးမေ' က ခပ်ပြုံးပြုံးလုပ်ပြီး၊ ခေါင်းတငြိမ်ငြိမ်လုပ်နေပါသည်။ 'မိမိ' လို့ လူမျိုးနှင့်လာတွေ့နေပြီပဲ။

အင်းပေါ့လေ . . 'သူ့' သမီးကလဲ . . ဈေးကောင်းရနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းကပြည့်နေတော့၊ တော်ရုံနဲ့ ဘယ်ပေးစားချင်ပါ့မလဲ။

'အပျိုရုံ ကအတော်ချောတာပဲ၊ ဘွဲ့ရပြီးပြီလား'

'ရပြီးပြီ'

'ချမ်းသာပုံလည်းရတယ်နော်'

'ဦးကိုကိုရဲ့ လုပ်ငန်းတွေက ထကြီးထည်ကြီးတွေကြီးပဲ၊ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက်ထဲကချမ်းသာလာတာ၊ ငွေလိုရင် . . ဆယ်သိန်းယူမလား၊ သိန်းငါးဆယ်ယူမလား၊ ဒိုင်လုံတဲ့အာမခံပစ္စည်းရှိရင် . . 'သူ့' ကအပေါင်လဲခံသေးတာ'

'အော် ဒါဆိုအတော်ချမ်းသာတာပဲ၊ သူ့ 'သားသမီး' တွေကိုလဲ

တော်ရုံနဲ့ ဘယ်ပေးစားချင်မလဲနော်'

'သမီးတစ်ယောက်ပဲရှိတာ၊ တူဝမ်းကွဲနှစ်ယောက်ကိုပွေးစားပြီး အလုပ်ထဲခိုင်းထားတယ်၊ 'သူ့' ကိုမော်တော်မကြည့်ပုံကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ မွေးစားသား ဆိုပေမယ့်၊ ဘာ'အမွေ' မှတော့ မပေးဘူးပြောပြီးသား၊ ပညာတတ်ဖြစ်အောင်သင်ပေးတယ်၊ လုပ်ငန်းတွေခွဲပေးတယ်၊ လခကောင်းကောင်းပေးတယ်၊ ကားတစ်စီးစီဝယ်ပေးတယ်၊ ကျန်တဲ့အမွေပစ္စည်းကတော့ ဒီကောင်မလေးတစ်ဦးတည်းပိုင်ပေါ့'

'ရုပ်ကလဲချော၊ ပညာကလဲတတ်၊ ပိုက်ဆံသည်လောက် ချမ်းသာနေမှတော့ . . 'ချွေးမ' တော်ချင်တဲ့လူတွေတော့ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေမှာပဲ'

'ဒါပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဘိုးတော်က သူ့ထက်ချမ်းသာတဲ့ 'လူ' တွေ လာတောင်းတာတောင်၊ လက်ခံတာမဟုတ်ဘူး'

'ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'အထင်မကြီးလို့နေမှာပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ် . . 'သူ့' သမီးကိုချစ်လို့မဝလို့ သူများကိုမပေးချင်လို့နေမှာပေါ့'

'ကောင်မလေးမှာရော ရည်းစားတွေဘာတွေမရှိဘူးလား'

'အမယ်လေး၊ ယင်ဖိုတောင်မသန်းဖူးဘူးဆိုတာ 'သဇင်' မှအစစ်ပဲ၊ ခလေးဘဝတုန်းကလဲ . . နာရီနဲ့ အပျိုဖြစ်တော့လဲ အထိန်းတော်နဲ့၊ 'အဒေါ်' အပျိုကြီးနှစ်ယောက်ကလဲ တစ်ယောက်တစ်လှည့်စောင့်သေးတာ၊ ကျောင်းသွားရင်တောင် . . ကျောင်ရွှေမှာကား' ပါစောင့်တာ၊ အထိန်းပါတနေကုန်စောင့်တာ၊ ဘယ်က 'ရည်းစား' ရှိတော့မှာလဲ'

'အိုး အရမ်းချုပ်ချယ်ထားတာကိုး၊ ကောင်မလေးကလဲ လိမ္မာလို့နေမှာပါ၊ 'သံကွန်ခြာ' ခုနှစ်ထပ်နဲ့အုပ်ထားရင်တောင် ကြံဖန်ပြီး ကြိုက်မဲ့လူတွေ နိုင်သေးတာ'

'အင်း ခြံရွှေလာချောင်းတဲ့ကောင်တွေကိုတော့ လေးခွနဲ့လဲ ပစ်တယ်၊ လေသေနတ်နဲ့လဲချောက်လှန်ပြီး မောင်းထုတ်တတ်တယ်'

'တော်တော်ဆိုးတဲ့လူကြီးပဲနော်၊ ဒီပွဲကျတော့ 'လွတ်' သားပဲ'

'ခြံချင်းကပ်လျှက်ဆိုတော့လဲ၊ ငြင်းရခက်နေတယ်လေ၊ အရေးအကြောင်းရှိတော့ အိမ်နီးနားချင်းကမှ ဆွေမျိုးရင်းမဟုတ်လား၊ လွယ်

လွယ်နဲ့တော့ဘယ်လာရပါမလဲ၊ 'ဦးကိုကို' ကိုယ်တိုင် .. ဘော်ဒီကတ်
လုပ်လာတာလေး ဟောဟိုက .. တိုက်ပုံအဖြူ ပါဝါမျက်မှန်နဲ့ ဆံပင်
တွေတစ်ခေါင်းလုံးဖွေးနေတဲ့ လူ့ချောချောကြီးဟာ 'ဦးကိုကို' ပဲလေ'

ပြောနေတုန်း ပြုန်းတနဲမတ်တတ်ရပ်ပြီး .. သူ့ 'သမီး' ကို
လှမ်းကြည့်နေသဖြင့် .. မြင့်မားသောအရပ်ပိုင်ရှင်မှန်း သိလိုက်ရ
သည်။

'ဒေါ်နိုမေ' သတ်ပြင်းချလိုက်မိပါသည်။
မိမိဝင့်လည်ပြီပဲ။

မိမိ .. စိတ်ဝင်စားသော 'မိန်းကလေး' ကိုလွယ်လွယ်နှင့် မယူ
နိုင်ဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရပါပြီ။

သားဖြစ်သူစိတ်မဝင်စားပါစေနဲ့ ဟုဆုတောင်းမိပါသည်။

'ဦးကိုကို' ကလည်း 'ဟင်မောင်စိုး' ကိုမျက်မှန်ထဲမှ စူးရှသော
မျက်လုံးများဖြင့် အကြာကြီးစိုက်ကြည့်နေတတ်ပါသည်။

မင်္ဂလာမောင်နှံကို ဓာတ်ပုံတွေတဖျတ်ဖျတ်ရိုက်သလို 'အရံ'
တွေကိုလည်း ရိုက်ကြပါသည်။

ဒီ 'ဓာတ်ပုံ' ကိုတော့ရအောင်ယူရပါမည်။

စားကြသောက်ကြရင်း၊ 'မင်္ဂလာစုံတွဲ' ကလည်း ဧည့်ခံရင်းနှင့်
နှုတ်ဆက်ပြီးပြန်ဖို့ပြင်သူများကို မင်္ဂလာခန်းမအဝင်ဝမှစောင့်၍ ကျေးဇူး
တင်ကြောင်းပြောကြားရင်း .. မင်္ဂလာအခမ်းအနားပြီးဆုံးတော့မည်
ဖြစ်သည်။

သတိရ၍ကြည့်လိုက်တော့ 'အပျိုရံ' မရှိတော့။

'သား' ဖြစ်သူလည်း အောက်ရောက်ပြီး စားသောက်နေသည်။

'ဆံပင်ဖြူဖြူ' နှင့် 'ဦးကိုကို'လည်းမရှိတော့။

အခန်း (၄)

'သတို့သမီးအရံ' ကိုငါ့သား သဘောမကျဘူးလား'

အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး 'သား' ဖြစ်သူထံမှ၊ ဘာသံမျှထွက်မလာ သဖြင့် မေးမိခြင်းဖြစ်သည်။

'အင်း တော်တော်လှတယ်၊ ဒါပေမယ့် မျက်နှာကတင်းလွန်း သလိုပဲ၊ သူနဲ့ကျနော်က . . လမ်းတွဲလျှောက်ခါနီးမှ မြင်ရတာလေ၊ 'သူ' ကတချိန်လုံးမျက်လွှာချထားလို့ 'ကျနော်' ကိုမှမြင်ရဲ့လားတောင် မသိဘူး၊ စင်မြင့်ပေါ်ရောက်တော့လဲ . . ဘေးတိုက်ထိုင်ရတာမို့ ကြည့် ခွင့်မရဘူး၊ ပွဲပြီးမှ . . သေချာကြည့်မယ်လုပ်တော့လဲ၊ 'အဖိုးကြီး' တစ် ယောက်က ဧည့်သည်တွေစားသောက်နေတုန်း၊ လက်ယပ်ပြီး ခေါ်ထုတ် သွားတယ်၊ အဲဒီတော့မှ . . သူ့ကိုသေချာကြည့်ရတာလေ၊ ရုပ်ရှင် မင်းသမီးတစ်ယောက်လို့ပဲ၊ ရုပ်ရည်ရော၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် အရပ် မောင်းရော . . ဘာမှပြောစရာမရှိဘူး'

'ငါ့သား စိတ်မဝင်စားဘူးလား၊ ရင်မခုန်ဘူးလား'

'အင်း ရင်ခုန်ဖို့တောင်အချိန်မရပါဘူး မေမေရာ၊ ပွဲပြီးရင် စားရင်းသောက်ရင်း . . သေချာအကဲခတ်လေ့လာမလို့ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒီအဖိုးသမီးပုံစံကြည့်ရတာ မာနကြီးမယ့်ပုံပဲ၊ မျက်နှာထားတင်းလွန်း တယ်၊ 'သူ' ကိုပဲအတင်းကြိုက်မှာစိုးနေသလိုလို၊ 'သူ' မှာရည်းစားရှိ ပြီးသားလိုလို . . ပုံစံမျိုးပဲ'

'ဘယ်ကဟုတ်ရမှာလဲ၊ သူ့ 'အဖေ' ကိုကြောက်နေတာ၊ သူ့ 'အဖေ' ကရှေ့မှာငုတ်တုန်ထိုင်ကြည့်နေတာ'

‘ဒေါ်ရိုးမေ’ ကသူကြားခဲ့သမျှကို ပြန်ဖောက်သယ်ချတော့ သည်။

‘ဟား ဟား မေမေတော့ ဒီတစ်ချိန်လိုက်ရပြီပဲ၊ မေမေထက် ဆိုးတဲ့လူနဲ့တွေ့ပြီပဲ’

‘အမယ်လေး သူ့ ‘သမီး’ က ဘာသားနဲ့ထုထားတာမို့လဲကွယ်၊ ပုထုဇဉ်ပဲ၊ အာသဝေါမကုန်ခမ်းသေးပါဘူး၊ မေမေကလဲ အဲသလို ခက် ခက်ကိုမှ လိုချင်တာ၊ တန်ဖိုးရှိတယ်ထင်တာ၊ ‘သား’ ကိုညစာစားပွဲဖိတ် ထားတယ်မဟုတ်လား’

‘ဖိတ်ထားတယ်၊ ဒါပေမယ့် မေမေ ‘ကောင်မလေး’ ကိုလွှတ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး’

‘သတို့သားအိမ်ကို . . . သတို့သမီး . . . လိုက်လာပြီမဟုတ်လား သတို့သမီးနဲ့ ‘သဇင်’ ကသူငယ်ချင်း၊ အိမ်ချင်းကပ်ချွက်ပဲ၊ အကင်းခေါ်ကြည့်ခိုင်းမှာပေါ့’

‘အခြေအနေစောင့်ကြည့်ပြီး လုပ်တာပေါ့၊ သူ့ ‘အဖေ’ ပုံစံက လွယ်မယ့်ပုံတော့မပေါ်ဘူး၊ တစ်ခုကံကောင်းတာက သတို့သားနဲ့ သတို့ သမီးက . . . သူနဲ့ ‘ကျနော်’ ရဲ့အိမ်ချင်းကပ်လျှက်တွေဖြစ်နေတာ၊ အခွင့် အရေးအများကြီးရနိုင်ပါတယ်၊ မေမေ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင်တော့ ကျနော် စွန့်စားရဲပါတယ်’

‘အံ့မာ မင်းကကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောနေလိုက်တာ၊ ကဲ . . . ဒီ ‘မိန်းကလေး’ ကိုမေမေက သဘောမတူနိုင်ဘူးဆိုရင် . . . မင်းက စိတ်မဝင်စားပဲ နေနိုင်တယ်ဆိုတဲ့သဘောလား၊ မင်း ရင်မခုန်ဘူး၊ မစွဲ လန်းဘူးဆိုရင်တော့ ဘာမှစွန့်စားမနေနဲ့၊ သူ့ ‘အဖေ’ ကကြီးကျယ် လွန်းလို့၊ ငါတို့ ‘သားအမိ’ ကို စိတ်မဝင်စားဘူးဆိုရင် နေရင်းထိုင်ရင်း ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စားပြီး သိက္ခာကျနေပါ့မယ်’

‘တင်မောင်စိုး’ ကပြုံးရင်း . . .

‘ကျနော်ကို သူ့သမီး စိတ်ဝင်စားသလား၊ မစားဘူးလားတော့ မသိဘူး၊ သူ့ ‘အဖေ’ ကတော့ . . . ရွှေနားမှာလာပြီး . . . မျက်တောင် မခတ်လာကြည့်နေတာဗျ၊ ကြောက်ဖို့တောင်ကောင်းတယ်၊ စားတော့ ဝါးတော့မယ့်အတိုင်းပဲ၊ မေမေ မပူနဲ့ . . . ဘိုးတော် ကိုယ်တိုင် ‘ကျနော်’

ကိုစိတ်ဝင်စားပုံရတယ်'

'မင်းကို 'သားမက်' တော်ရမှာကြောက်လို့၊ ကြည့်နေတာ သိရဲလား'

'ဟား ဟား၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အစကသည်လောက်အထင်မကြီးခဲ့ပါဘူး မေမေရာ၊ ကိုယ့်ကို . . . ကောင်မလေးတွေက အမြဲစိတ်ဝင်တစားကြည့်ကြ၊ ခိုးကြည့်ကြ၊ ဖုန်းဆက်ကြနဲ့ ဘဝင်စောင်မြင့်ချင်သလိုပဲ၊ သားမက်တော်ချင်လွန်းလို့၊ အိမ်ခဏခဏလာလည်တဲ့ . . . 'မိန်းမကြီး' တွေကိုမြင်ရင် . . . ရယ်ချင်သလိုလို့၊ စိတ်ပျက်သလိုလိုခဲစားခဲ့ရသမျှ၊ ခုတော့ 'သမီး' လုပ်တဲ့လူကလဲ ကိုယ့်ကို . . . အနေတယူလုပ်ပြီးကြည့်ဖော်မရ 'အဖေ' လုပ်တဲ့သူကလဲ . . . သူ့ 'သမီး' နဲ့ ရင်းနှီးမှာစိုးလို့ . . . မျက်လုံးချင်းဆုံခွင့်တောင်မပေးပဲ ပြန်ခေါ်ထုတ်သွားတယ်၊ အဲသလောက် အဖြစ်သဲတော့လဲ ရအောင်ပိုးချင်စိတ်တွေဖြစ်လာသလိုပဲ'

'မင်းကလဲ ငါ့ 'သား' လို့ မပြောရဘူး၊ ခက်တာကိုမှမက်တာကိုးကဲ . . . ကံကြုံလို့ ဆုံခဲ့တာပဲဖြစ်မယ်၊ ရအောင်သာ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီးကြိုးစားတော့ သားရေ မေမေထင်တယ် . . . ခုလိုကြုံဖတ်ဆုံဆည်းရတာကိုက၊ သားတို့ ရဲ့ နဖူးစာပဲဖြစ်မှာ'

'သားအမိ' နှစ်ယောက်လုံး . . . မတိုင်ပင်ပဲ . . . 'သတို့သား' ဇာတိကဖက်သို့ . . . တစ်ချိန်လုံးလှမ်းကြည့်နေတတ်သည်။

ညနေဘက်တွင် 'ကား' သုံးလေးစီးဖြင့် မင်္ဂလာစုံတွဲရောက်ရှိလာသည်။ ဆွေမျိုးများ၊ သူငယ်ချင်းများက . . . 'ကား' ဟွန်းတွေကီးပြီး ဖျော်နေကြသည်။

'သတို့သမီး' ကိုအိမ်ထဲပေးမဝင်ပဲ 'ကြိုးတား' နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

'တင်မောင်စိုး' တို့ပါ . . . ဝရံတာမှလှမ်းကြည့်ပြီး . . . ရောယောင်ရွှံ့ . . . 'ရယ်' ပီကြသည်။

သတို့သား 'အောင်မင်းခိုင်' က . . . 'တင်မောင်စိုး' ကိုလှမ်းမြင်ပြီး အော်ခေါ်ပါသည်။

'ဟေး သူငယ်ချင်း၊ လာအုံးလေတွာ၊ ဖျော်ဖျော်ပါးပါးပေါ့၊ ပြောစရာလဲရှိလို့ပါ'

ထိုစကားကြောင့် ရင်ထဲလှိုင်းထသွားသလို 'မိခင်' ကိုလည်း ကြည့်မိသည်။ 'မိခင်' ကလည်း မျက်စိပစ်ပြီး . . . ခေါင်းကလေးငဲ့ကာ သွားခိုင်းနေသဖြင့်၊ 'အောင်မင်းခိုင်' တို့ခြံဘက်ကူးခဲ့မိသည်။

'လာ ကိုစိုး၊ ဘာလို့ အစောကြီးပြန်သွားတာလဲ၊ ကျနော်က 'ခင်စောဝင်း' တို့အိမ်ကိုခေါ်သွားဘို့ စိတ်ကူးထားတာ'

'ရှုပ်နေမှာစိုးလို့ပါ။ ဒါနဲ့ . . . ခုနကပြောစရာရှိတယ်ဆို၊ ဘာ များလဲ'

'အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ ကိုစိုးကို အနားနီးမှ 'သတို့သား အရံ' လုပ်ဖို့ကပ်ပြီး အကူအညီတောင်းပြီး ရွတ်တရက်ပွဲထုတ်လိုက်ရ တာမဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ'

'အဲဒါများ သတို့သမီး 'အရံ' နဲ့ အဖေက မကျေမနပ်တွေ ဖြစ်နေသေးတယ်'

'ဟင် ဘာဆိုလို့လဲ'

'အစက . . . သူသိထားတဲ့ 'သတို့သားအရံ' မဟုတ်ပဲ လူလဲ ထားလို့တဲ့'

'ဟောဗျာ ဒါအပြစ်လား'

'သူကတော့ ဒေါပွနေတာပဲ၊ အားနာလို့ကူညီတာတဲ့၊ ပထမ သတို့သား 'အရံ' က အသားညှိပြီး ရုပ်မချောဘူးလေ၊ 'သူ့' သမီးနဲ့ တွဲထွက်ရတဲ့ 'သတို့သားအရံ' ကချောနေတော့၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကလဲ၊ ဟောပြောတောင်ပြောနဲ့တဲ့၊ ပြီးတော့ . . . ဓာတ်ပုံတွေထဲမှာတွဲရိုက် ရတော့၊ သူ့ 'သမီး' ဓာတ်ပုံတွေ . . . သူ့စိမ်းလက်ထဲရောက်ကုန်မယ် တဲ့'

'ဟောဗျာ ပထမ 'သတို့သားအရံ' ကသူ့စိမ်းမဟုတ်ဖူးလား၊ ကဲ အဲဒီ 'အရံ' နဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်လဲ၊ သူ့စိမ်းလက်ထဲရောက်သွားမှာပဲ မဟုတ်ဖူးလား'

'အလကားပါကွာ ။ မင်းကချောနေတော့ သူ့ 'သမီး' ကြိုက် သွားမှာစိုးလို့ဖြစ်မှာပေါ့၊ ညဘက် ထမင်းစားပွဲခေါ်တော့ မထည့်တော့ ဘူးလေ'

'ခင်စောဝင်း' က ပြုံးချိုသော 'မျက်နှာ' ဖြင့် ..

'စောဝင်း တို့မင်္ဂလာပွဲမှာ အကူအညီပေးတဲ့အတွက်၊ ကိုတင်မောင်စိုး ကိုကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ဒီနေ့ကစပြီး စောဝင်းလဲ ဒီအိမ်သားဖြစ်သွားပြီမို့၊ ကိုတင်မောင်စိုးတို့နဲ့ အိမ်နီးနားချင်းဖြစ်သွားပြီ၊ ဆွေမျိုးရင်းဖြစ်သွားပြီပေါ့နော် .. စောဝင်းကို 'ညီမ' တစ်ယောက်လိုသဘောထားနိုင်ပါတယ်၊ အကူအညီလိုရင်လဲ ပြောပါနော်၊ စောဝင်းတတ်နိုင်တာဆို အားလုံးကူညီပါ့မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ကျနော်လဲ ခင်စောဝင်းနဲ့ အိမ်နီးနားချင်းဖြစ်ခွင့်ရတာဝမ်းသားပါတယ်'

'အဝင်းရေ၊ ကိုယ်တို့ 'လူချော' ကြီးကို 'သလင်' နဲ့ နီးစပ်အောင် ပိုင်းလှော်ကြမှထင်တယ်'

'ဟုတ်တယ်နော်၊ ဒါဆိုရင် ဟိုမှာလဲအိမ်နီးနားချင်း သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်၊ ဒီမှာလဲအိမ်နီးနားချင်းလာဖြစ်နေမှာ၊ သိပ်ပျော်စရာကောင်းမှာပဲနော်'

'အဝင်းရဲ့ သူငယ်ချင်းမက သည်လောက်ချောတာ ရည်းစားရှိပြီးရောပေါ့'

'အဝင်း' ကလက်နှစ်ဖက်လုံးခါပြပြီး ..

'လုံးဝမရှိဘူး၊ ကျိန်းသေပြောရဲတယ်၊ 'ဘော်ဒီကတ်' တွေတစ်သိန်းလောက်စောင့်နေတာ၊ ဘယ်သူမှကြိုလို့မရဘူး၊ ဒီနေ့တောင် သူ့ခွင့်ပြုချက်မရပဲ၊ 'သတို့သားအရံ' အသစ်ပြောင်းသွားလို့ဆိုပြီး၊ ဧည့်ခံပွဲမှာရှိကြနေပြီး၊ ပွဲမပြီးခင်ခေါ်ထုတ်သွားတာ မတွေ့ဘူးလား၊ အရမ်းဆိုးတဲ့ .. 'အဖိုးကြီး' 'သလင်' ကို .. ချစ်လွန်းခင်လွန်းလို့သာ .. သူတို့ခြံထဲ အောက်ကျိုဝင်ပြီး ဝင်ခွင့်တောင်းနေရတာ၊ သွားတိုင်းလွယ်လွယ်နဲ့ဝင်ခွင့် ဘယ်တော့မှမရဘူး'

'သည်လောက်ဆိုးတဲ့ 'ဘိုးတော်' ကြီးကိုကောင်းကောင်း နှိပ်ကွပ်ပေးလိုက်အုံးမှထင်တယ်၊ ဘယ်နှယ်ဗျာ၊ သူ့ကျတော့ 'မိန်းမ' ယူပြီး၊ သူ့ 'သမီး' ကျတော့ .. အထီးကျန်ဖြစ်အောင်လုပ်ထားရတယ်လို့၊ ကောင်မလေး .. ခမြာ .. သနားစရာ'

'ဟုတ်တယ် .. 'သလင်' က 'သူ့' အဖေကိုတုန်နေအောင်

ကြောက်ရတာ၊ ချစ်တာလဲဖြစ်မှာပေါ့လေ၊ မိတဆိုးဘဝနဲ့ 'ဖခင်' ကြီးရဲ့ ယုယပြုစုမှုကို . . . ငါးနှစ်သမီးထဲကခံခဲ့ရတာလေ၊ သမီးကို ချစ်လွန်းလို့ နောက်အိမ်ထောင်တောင်ပြုတာမဟုတ်ဖူး'

'ကဲ . . . ဒါဆို . . . အပျိုကြီးပဲလုပ်ခိုင်းတော့မှာလား'

'လုပ်ခိုင်းမယ်ထင်တယ်၊ ဘိုးတော်ရဲ့ 'ညီမ' နှစ်ယောက်လဲ ချောချောလှလှ ပိုက်ဆံချမ်းသာပါလျှက် အိမ်ထောင်မှမပြုကြတာ'

'ဟား ပျင်းစရာကောင်းလိုက်တာကွာ၊ ပစ္စည်းတွေလဲ တပုံတခေါင်းကြီးရှိလျှက်နဲ့၊ ဘာတွေနုမြောနေကြမှန်းမသိပါဘူး၊ သီးချိန်တန်သီး၊ ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်ရမှာပေါ့ 'အဒေါ်' နှစ်ယောက်က 'အပျိုကြီး' ဆိုပေမယ့် အဖော်ရှိတယ်လေ၊ 'သဇင်' က . . . လူကြီးတွေသေကုန်ရင် အထီးကျန်ဖြစ်နေမှာကို သူတို့မစိုးရိမ်ဘူးလားမသိဘူး၊ တကယ်တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ကြတာပဲကိုး၊ ဒါနဲ့ . . . ဒီနေ့ မင်္ဂလာပွဲမှာ 'သဇင်' ဆီက ဘာထူးခြားမှုတွေသေးလဲ 'တင်မောင်စိုး' အကြောင်းဘာပြောသေးလဲ'

'ခင်စောဝင်း' စဉ်းစားသလိုလုပ်ပြီးမှ . . .

'တွေ့တယ်၊ တွေ့တယ်၊ ပွဲထွက်ခါနီး . . . 'သတို့သားအရံ' ကို တွေ့လိုက်ရတော့ . . . 'သူ' အံ့ဩသွားတယ်၊ လန့်သွားတယ်၊ မျက်လုံးပြုကြီးနဲ့စိုက်ကြည့်ရင်း . . . အသံတုန်တုန်နဲ့ . . . 'သူ' ကဘယ်သူလဲတဲ့၊ 'ကိုနိုင့်' တို့အိမ်ချင်းကပ်လျှက် 'ကိုတင်မောင်စိုး' ကို အရေးပေါ်အကူအညီတောင်းလိုက်ရတာလို့ပြောတော့၊ တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပြီး . . . ထပ်မကြည့်တော့ဘူးလေ၊ 'သူ' စိတ်ဝင်စားတာ စိတ်လှုပ်ရှားသွားတာတော့အမှန်ပဲ၊ 'သူ' ဘဝက အထီးကျန်ဆန်လွန်းပြီး၊ ပျော်ချင်တိုင်း မပျော်ခဲ့ရဘူးလေ၊ ထိန်းချုပ်မှုတွေ၊ စည်းကမ်းတွေကြားထဲမှာပဲ ကြီးပြင်းခဲ့ရတာ၊ ပိုက်ဆံချမ်းသာပေမယ့် . . . သူ့ 'ဘဝ' က ပျင်းစရာကြီးပါ'

'ပျော်သွားအောင်၊ အဖော်ရသွားအောင်၊ ကိုယ်တို့စုံတွဲက . . .

'မြားနတ်မောင်' ဝိုင်းလုပ်လိုက်ကြရအောင်'

'မလွယ်ဘူးထင်တယ်'

'လကမ္ဘာပေါ်တောင် လူရောက်သေးတာကွာ၊ ဟိုဘက်ခြံ၊ ဒီဘက်ခြံ 'ပိုး' ရတာများမခက်ပါဘူး'

‘ဟင် ဘာလဲဟိုဘက်ခြုံ၊ ဒီဘက်ခြုံဆိုတာ’

‘အော် နောင်ဆို . . ‘အဝင်း’ တို့အိမ်ကိုယ်နဲ့အတူ၊ ‘ကိုစိုး’
ကိုခေါ်သွားမယ်၊ ‘အဝင်း’ က . . ‘ဖုန်း’ ဆက်ပြီး၊ ‘သဇင်’ ကိုဝရံတာ
ထွက်ခိုင်း၊ ‘ကိုစိုး’ ကိုဒီဘက်ခြုံထဲမှာ လူရိပ်ပြရင်ရတာပဲ’

‘အမယ်လေး၊ ဖုန်းဆက်တိုင်း ခေါ်ပေးတယ်ထင်လို့လား’

‘ကျိုးစားကြည့်သေးတာပေါ့၊ ကုသိုလ်ကံလဲရှိပါသေးတယ်လေ’

ဇ ဇ ဇ

အနီး (၅)

“ဓာတ်ပုံ” တွေရပြီဖြစ်၍၊ ‘ခင်စောဝင်း’ အကြံအဖန်လုပ်ဖို့ အကွက်ရသွားသည်။ တစ်ဖက်ခြံကို . . မနက်စောစောထဲက ချောင်း နေခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဘိုးတော်’ အပြင်ထွက်သည်နှင့် . . တဖက်ခြံသို့ အပြေး အလွှားရောက်လာပြီး၊ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကို ဖိလိုက်သည်။

ချောင်းကြည့်ပေါက်မှ . . ‘ခြံစောင့်’ ကလာချောင်းပြီး . .

‘မခင်စောဝင်းပါလား၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ’

‘ကိစ္စရှိမှလားရမှာလား ဦးလေးရာ၊ အိမ်နီးနားချင်းတွေပဲ၊ ဖွင့် ပေးစမ်းပါ၊ ဓာတ်ပုံတွေရလို့လာပြတာပါ၊ ခါတိုင်းလဲလာနေကြပဲဟာ’

‘ဟုတ်တယ်၊ အခုလာခွင့်မပေးရတော့ဘူးလို့ ‘ဆရာကြီး’ က မှာသွားတယ်’

‘ဟင် ဘာဖြစ်လို့တုန်း ဦးလေးရ’

‘နင်တို့ သိပ်ရှုပ်တယ်တဲ့၊ သူ့ ‘သမီး’ ကိုလူမြင်အောင် လုပ်ခွင့် ပေးလိုက်တာမှားသွားတယ်တဲ့’

‘ဟာ ခါတိုင်းလဲ . . ‘သဇင်’ ကို လူတွေမြင်နေတာပဲဟာ . . အဖိုးကြီးမရှိတုန်း တမင်လာရတာ၊ ဖွင့်ပေးစမ်းပါဦးလေးရာ’

‘ဟာ သူ့ကမ္ဘာကိုလာခွင့်မပြုတာ၊ ငါ့ကိုသူကထမင်းကျွေး တားတာ၊ အလုပ်ဖြုတ်လိုက်ရင် . . ငါ ‘မိသားစု’ ငတ်မှာလဲမြင်အုံး’

‘ခင်စောဝင်း’ ခေါင်းကုတ်ပြီး . .

‘ဒါဆို သင်္ဃကိုဒီနားခေါ်ပေးလေ’

‘အဲဒါလဲခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊ သူ့ကို ‘ခြံ’ ထဲလူကြီးမပါပဲမဆင်းရဘူး လို့ပြောသံကြားတယ်’

ထိုစကားကြောင့် ‘ခင်စောဝင်း’ စိတ်တိုသွားပြီး . .

‘ဟာ ဦးလေးတို့ . . လူတစ်ယောက်ရဲ့လွတ်လပ်ခွင့်ကိုသည် လောက်အထိ ပိတ်ပင်ထားတာတော့ မကောင်းဘူးထင်တယ်၊ ဒါချုပ် နောင်ထားတဲ့သဘောပဲ၊ ‘သင်္ဃ’ ကရူးနေတာမှမဟုတ်ပဲ၊ ရဲစခန်းမှာ သွားတိုင်မှထင်တယ်’

‘ခြံစောင့်’ မျက်နှာတစ်မျိုးပြောင်းသွားပြီး . .

‘ဟာ နင်ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေ လျှောက်မလုပ်နဲ့လေ၊ နဂိုထဲ ကမှ အဖိုးကြီးက နင့်ကိုရှုပ်တယ်လို့ထင်နေတာ၊ သူ့ ‘သမီး’ သူ ဘယ် လိုထားထား အပြင်လူပြောပိုင်ခွင့်မရှိဘူးလေ’

‘သင်္ဃက ‘အဝင်း’ ရဲ့ငယ်သူငယ်ချင်းပဲ၊ ဒီလောက်အထိ ချုပ် ချယ်ထားရင် ကြာရင် ရူးသွားမှာပေါ့၊ သူ့အတွက် . . တခုခုတော့လုပ် မှဖြစ်မယ် ဦးလေး တကယ်ခေါ်မပေးဘူးလား’

‘ဓာတ်ပုံပေးချင်တာမဟုတ်လား ပေး ပေး ငါပေး ပေးမယ်’

‘ဟာ မဖြစ်ပါဘူး မပေးပဲ ချောင်ထိုးထားရင်ကော ‘သူ့’ လက်ထဲထည့်ချင်တာ၊ ‘အန်တီချို’ တို့ရှိတယ်မဟုတ်လား၊ အန်တီချို ပါရင်တော့ တွေ့ခွင့်ရှိတယ်မဟုတ်လား၊ လူကြီးတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ခေါ်တွေ့ရင်တော့ရတယ်မဟုတ်လား’

မရမက ကပ်သပ်ပြောနေသော ‘ခင်စောဝင်း’ ၏ဖွဲ့ကို လက် လျှော့သွားပုံရသည်။ ခြံစောင့်ကြီး ခေါင်းကုတ်ပြီး ‘အန်တီချို’ ကိုမေး ပေးမည်ဟု အကြောင်းပြကာထွက်သွားတော့သည်။ ခဏကြာသောအခါ ပြန်ရောက်လာပြီး . .

‘အန်တီချိုက အဖိုးကြီးမရှိတုန်း အမြန်လာတွေ့တဲ့၊ ပြီးတော့ မြန်မြန်ပြန်တဲ့’

‘ဟေး ဒါမှ . . ဒို့ အန်တီချိုကွ’

‘ခင်စောဝင်း’ ဓာတ်ပုံအထပ်လိုက်ကိုင်ပြီး အိမ်ထဲရောက်လာ သည်။ ‘သင်္ဃ’ ကိုမတွေ့ရသဖြင့် . .

‘သဇင်ရော . . အန်တီချို’

‘အပေါ်ထပ်မှာ . . တရားထိုင်နေတယ်’

‘ဟင် ဒါဆိုမတွေ့ရဘူးပေါ့’

‘ဟုတ်တယ်၊ သူ့ ‘အဖေ’ က အချိန်နဲ့ တရားမှတ်ခိုင်းထားတာ၊

(၁) နရီမှထုမင်းဆင်းစားမယ်လေ၊ ဥပုသ်လဲရက်ရှည်စောင့်နေတာ၊

‘အန်တီညို’ နဲ့ အတူတူအဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေတာလေ’

‘ဒါဆို . . သူထမင်းဆင်းစားတဲ့အချိန်ကျမှပဲ လာတွေ့တော့
မယ်’

‘အခုပေးသွားလဲ ရတာပဲကွယ်၊ ထမင်းစားချိန်ကျတော့လဲ သူ့

‘အဖေ’ ပြန်ရောက်လာလို့ တွေ့ရမှာမဟုတ်ဖူး’

‘ဓာတ်ပုံတွေထဲက သူကြိုက်တဲ့ပုံကိုရွေးခိုင်းချင်လို့ပါ၊ ခဏလေး
အိမ်ပေါ်မှာ သွားရွေးခိုင်းလိုက်မယ်လေ’

‘အန်တီညို’ တရားထိုင်နေတယ်၊ ကြိုက်မယ်မထင်ဘူး၊ ကဲ ကဲ
ခဏလေးစောင့် . . ‘သဇင်’ ကိုလက်တို့ပြီး ခေါ်ခဲ့ပေးမယ်၊ ‘အန်တီညို’
နဲ့ ‘ဘဘကြီး’ ကသိပ်စည်းကမ်းကြီးတာနော်၊ ညည်းတို့ကို ခုလိုတွေ့ပေး
တာကိုသိရင် ငါ့ကိုဆူကြမှာ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်လဲဓာတ်ပုံတွေ ကြည့်ချင်လို့၊
‘ခြံစောင့်’ ကိုဝင်ခွင့်ပေးခိုင်းလိုက်တာ၊ ဒီကောင် သူ့ ‘ဆရာ’ ကိုပြန်မတိုင်
အောင် ‘ငါ’ ကစည်းရုံးထားရသေးတာ၊ လွယ်တယ်မှတ်လို့လား’

‘အန်တီချို’ ပုံစံက . . သိပ်အဆိုးကြီးဟုတ်ပုံမရသဖြင့်၊ မိမိတို့
အတွက် အပေးအယူလုပ်လို့ ရာတွေ အများကြီးရှိနိုင်မည်။

အပေါ်ထပ် ခပ်သုတ်သုတ်တက်သွားပြီး ‘သဇင်’ ကိုလက်တို့
ပြီးခေါ်ခဲ့ပုံရသည်။ ‘သဇင်’ မျက်နှာမှာ ‘ခင်စောဝင်း’ ကိုမမျှော်လင့်ပဲ
မြင်လိုက်ရသဖြင့်၊ အံ့ဩခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်း အပြောင်းအလဲလေးတွေကို
မြင်လိုက်ရသလို၊ လက်ထဲမှ ‘ဓာတ်ပုံ’ များကိုမြင်လိုက်သောအခါ . .
မျက်နှာလေးရဲသွားပါတော့သည်။

‘ဓာတ်ပုံတွေရပြီကွ၊ မင်းကြိုက်တာ ‘ငါး’ ပုံယူ၊ အဝင်းပြန်ကူး
ထားလိုက်မယ်’

‘သူမ’ ဓာတ်ပုံတွေကို . . စိတ်ရှည်လက်ရှည်တစ်ပုံချင်း ကြည့်
ပါသည်။

‘ပုံတွေ တော်တော်ကောင်းတာပဲ’

‘အန်တီချို’ ကလည်း .. တစ်ပုံချင်းသေချာကြည့်ပြီး ..

‘အင်း ညည်းအဖေ ဒီ ‘ဓာတ်ပုံ’ တွေယူထားတာသိရင် ပြဿနာ လုပ်အုံးမှာသေချာတယ်၊ ပြန်ပေးလိုက်ပါလား’

‘အို ဓာတ်ပုံလေးသိမ်းထားရုံနဲ့တော့၊ ဘာဖြစ်မှာမို့လဲ၊ ဖေဖေ မမြင်အောင်သိမ်းထားမှာပေါ့၊ ‘သဇင်’ ဘဝမှာ ဒီလိုပွဲမျိုး ဒီတစ်ခါပဲတိုး ဖူးတာ၊ ဒီလိုအလှမျိုး ဒီတစ်ခါပဲပြင်ဖူးတာ၊ ‘ဘွဲ့’ ယူတုန်းကတောင် ဖြစ်သလိုပဲ ပြင်ဆင်ခဲ့ရတာ၊ ဓာတ်ပုံလဲဘာမှတောင်မရှိက်ရဘူး၊ သဇင်လဲ သိမ်းထားချင်တာပေါ့’

‘ကဲ ကဲ ဒါဆိုလဲ .. သူ့စရာရှိတာယူ၊ အဝင်းလဲ ပြန်တော့ အန်တီညို သိသွားရင်လဲမလွယ်ဘူး၊ သူကလဲ ‘အကိုကြီး’ နဲ့တပုံစံထဲ’

‘အန်တီချိုကတော့ သဘောကောင်းသားပဲနော်၊ သူ့များစိတ်ချမ်းသာမှုကို အကူအညီပေးတဲ့လူဟာ ကိုယ်လဲစိတ်ချမ်းသာရမှာပါပဲ၊ နောက် ကိုလဲ .. ‘အန်တီချို’ ရှိတဲ့အချိန်လေးမှာတော့ ‘သဇင်’ ကိုတွေ့ခွင့် ပေးပါအုံးနော်၊ ‘သဇင်’ ရေ .. နင့် ‘ဖားသားကြီး’ မရှိတဲ့အချိန် ငါ့ဆီ ဖုန်းဆက်ပါလား၊ ပေးပေး အဲဒီဓာတ်ပုံနောက်မှာ .. ငါဖုန်းနံပါတ် ရေးပေးမယ်’

‘အဝင်း’ ကပြောစရာရှိတာပြော၊ ရေးစရာရှိတာရေးပြီး .. နှုတ်ဆက်၍ ပြန်ခဲ့တော့သည်။ ခြံစောင့်ကြီးကိုလည်း စည်းရုံးရသည်။

‘ကျေးဇူးပဲဦးလေးရာ၊ ဦးလေးညနေဘက် အိမ်ပြန်ရင် ‘အဝင်း’ တို့ခြံဘက်ဝင်ပြီး၊ ပစ္စည်းတွေယူသွားစမ်းပါ။ ‘အဝင်း’ ကအခုအိမ်ပြောင်း သွားတော့၊ စောင်တွေ၊ ခေါင်းအုံးတွေ၊ ခြင်ထောင်တွေ .. မလိုတော့ ဘူးလေ၊ ပြီးတော့ .. ငယ်ငယ်ထဲကသုံးခဲ့တဲ့ တိုလီမိုလီပစ္စည်းတွေလဲ တစ်ပုံကြီးပဲ၊ အိမ်မှာက .. ‘ကလေး’ မရှိတော့ ပေးရမယ့်လူလဲ မရှိဘူး လေ’

‘အေးအေး မှောင်မှ ငါလာယူမယ်လို့ ပြောသွားပေးအုံး’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ အဝင်း .. ငယ်ငယ်ကစီးတဲ့ ‘စက်ဘီး’ လေးပါပေးမယ် သိလား’

‘ကျေးဇူးပါပဲအေး၊ ‘ဆရာကြီး’ သိရင် ငါ့ကိုအလုပ်ဖြုတ်မှာ’

'အလုပ်ပြုတ်တော့လဲ 'အဝင်း' တို့ပြန်ခန့်မှာပေါ့၊ 'အဝင်း' ယောက်ျားရဲ့ခြံလဲ အကျယ်ကြီးပဲ၊ ပြီးတော့အရမ်းလဲသဘောကောင်းကြတာ၊ အစဉ်မပြေရင် အချိန်မရွေးထွက်ခဲ့သိလား၊ လောလောဆယ်တော့ 'သဇင်' နဲ့ အဆက်အသွယ်ရအောင်ကူညီပေးရင် တော်ပါပြီ ဦးလေးရာ'

'အေးပါ၊ အေးပါ ငါကူညီမှာပါ' ဟော ကားသံကြားတယ်၊ မြန်မြန်ပြေးပေတော့'

ဟုတ်ပါသည်။ မာရသွန်ပြေးပြီး ခြံထဲဝင်ပြီးချိန်တွင် 'ဦးကိုကို' ၏ကားလေး 'အဝင်း' တို့ခြံရှေ့မှဖြတ်သွားသဖြင့် ကြက်သီးပင်ကသွားသည်။

ဘာပဲပြောပြော ပေးချင်တာပေးခဲ့ရသည်။ တွေ့ချင်တာတွေ့ခဲ့ရသည်။ အစီအစဉ်တွေလဲဆွဲခဲ့ရသဖြင့် ပီတိတွေဖြစ်နေပါသည်။

'ဘယ်သူလာသေးလဲ စံမြင့်'

'မလာပါဘူး၊ အော် ဟိုဘက်ခြံကကောင်မလေးတော့ လာသေးတယ်'

ချောင်းကြည့်နေသော 'ခင်စောဝင်း' ခေါင်းလေးပုသွားသလို၊ မျက်နှာမှာလည်းခက်ထန်သွားသည်။ မိမိအသေအချာတောင်းပန်ထားပါလျက်၊ စည်းရုံးထားပါလျက် လုပ်ရက်လိုက်တာ၊ သွားပါပြီ 'ဦးစံမြင့်' ၏ခေါင်းကို ကြေမ့သွားအောင် ရိုက်ခွဲချင်စိတ်တွေပေါက်နေမိသည်။

'ဘာလာလုပ်တာလဲကွ၊ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်နဲ့'

'ဦးကိုကို' ၏အသံမှာ ကျားဟိန်းသံအတိုင်းပါပဲ၊ မျက်လုံးတွေကလည်း ကျားစဉ်းလဲ၏ မျက်လုံးအတိုင်း 'အဝင်း' တို့အိမ်ဘက် လှမ်းကြည့်နေပါသည်။

'ဓာတ်ပိုလာပို့တာတဲ့ ကျနော် ဝင်ခွင့်မပေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် 'သူ' က အန်တီချိုကို သွားပြောပေးဆိုလို့ သွားပြောပေးရတယ်၊ မပြောပေးရင် 'သဇင်' ကိုချုပ်ချယ်မှုနဲ့ ရုံးတိုင်မယ်လို့ပြောနေသေးတယ်'

'အံ့မာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်၊ တိုင်ချင်တဲ့ဆီသွားတိုင်ပေါ့၊ ငါ့ 'သမီး' ငါချုပ်ချယ်တာ ဘယ်သူ့ကိုကြောက်ရမှာလဲ၊ နေအုံး ပြီးမှ ဒင်းအိမ်မှာ သွားတိုင်အုံးမယ်၊ နောက်ကို ငါတို့ခြံထဲဘယ်တော့မှ မလွတ်ဖို့ပြောရ

အုံးမယ်'

အိမ်ထဲဝင်ရင်းက 'အန်တီချို' ကိုဒေါသတကြီးအောက်ခေါ်နေ
ပါတော့သည်။

'မိချို၊ မိချို'

'လာပြီ အစ်ကိုကြီး'

ငယ်ကြောက်မို့ 'ဒေါ်ချို' ခေါင်းပင်မဖော်ဝံ့။

'စံမြင့်ကတောင် ခြံထဲဝင်ခွင့်မပေးတာ၊ နင်ကဘာလို့ ပေးလိုက်

တာတုံး'

'အိမ်နီးနားချင်းမို့ အားနာလို့ပါ'

'အေး အားနာရင် အားပါတတ်တယ်ဆိုတာ နင်သိပြီးသား။
မင်္ဂလာကိစ္စတုန်းကလဲ . . နင်လျှာရှည်လို့၊ ပေးလုပ်လိုက်ရတာ၊ အခု
ဓာတ်ပုံလာပေးပြီ၊ နောက် နင့်တူမပါသွားဖို့ပဲရှိတော့တယ် . . နား
လည်လား'

'ချို ပေးမတွေ့လိုက်ဘူး။ ဓာတ်ပုံတွေလဲယူမထားလိုက်ဘူး'

ထိုမုသားကို မသုံးမဖြစ်၍ . . အားလုံးအတွက်သုံးလိုက်ရပါ
ပြီ၊ စံမြင့်တောင် သူ့အပြစ်လွတ်အောင် ပြောတတ်သေးတာပဲ၊ မိမိ ယခု
လိုမုသားသုံးလိုက်ခြင်းအတွက် . . မိမိအတွက်ရော၊ 'သဇင့်' အတွက်
ရော . . အများကြီးသက်သာသွားမည်မဟုတ်လား၊ အလျှောက်ကောင်း
၍အထောင်းသက်သာသွားပါသည်။

သူ့ 'သမီး' ကိုပေးမတွေ့ဘူးဆို၍ ကျေနပ်သွားခဲ့ရသည်။ တစ်
ခုတော့ရှိသည်။ တရားထိုင်နေသော 'မမညို' မသိအောင်ခေါ်ထုတ်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်၍ 'မမညို' မသိလျှင် ကျန်ကိစ္စပြီးပါသည်။

အိမ်ပေါ်ထပ်တက်သွားသောအခါ 'ကြီးဒေါ်ကြီး' ၏နောက်
နားတွင် ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်၍ . . မျက်လွှာချပြီး 'ပုတီး' စိတ်နေသည်
'သမီး' ကိုမြင်လိုက်ရသဖြင့် ပိုပြီးကျေနပ်သွားပါတော့သည်။

'အဝင်း' က မိုးချုပ်သည်အထိ . . 'ယောက်ျား' ရှိရာမပြန်
သေးပဲ 'ဦးစံမြင့်' ကိုစောင့်နေမိသည်။

ခြောက်နာရီခန့်ချိန်တွင် 'မိမိ' တို့ခြံထဲ . . 'ဦးစံမြင့်' ရောက်
လာသဖြင့် ရန်ထောင်ပါတော့သည်။

'ဟော ညည်း မပြန်သေးဘူးလား'

'မပြန်ပဲ ဦးကိုရန်တွေ့ချင်လို့ တမင်စောင့်နေတာ၊ ဦးလေးက အပြောနဲ့ အလုပ်လုံးဝမညီဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ 'အဝင်း' လာတယ်လို့ သွား ပြောလိုက်တာလဲ'

ဦးစံမြင့်ကရယ်ရင်း . .

'အဲသလိုပြောမှ၊ ငါ့ကိုယုံမှာပေါ့၊ ယုံမှဆက်ထားမှာ ညည်းတို့ ကိစ္စကိုကူညီမှာပေါ့၊ ဒီလိုမှင်မသေပဲ၊ မလာဘူးလို့ ငါကညာလိုက်ပါပြီတဲ့ 'မလေးချို' ကညည်းလာတာကိုဖွင့်တိုင်လိုက်ရင် ရှေ့နောက်မညီပဲနေ နှာပေါ့၊ ကိုယ့်ကိစ္စကိုယ် . . အစဉ်ပြေအောင်ပြောနိုင်ရင်ပြီးတာပဲ မဟုတ် သား၊ 'မလေးချို' လဲ ယုံအောင်ပြီးထားပုံရတယ်၊ 'ဆရာကြီး' ဆီကဘာ သံမှထပ်မထွက်လာတော့ဘူး၊ ညည်းကိုတော့ 'ဆရာကြီး' အရမ်းစိတ်ဆိုး နေတယ်၊ လာတိုင်မယ်လဲပြောနေတယ်၊ သူမျက်စေ့နောက်အောင် . . သွားချည်လာချည်လုပ်ပြန်နဲ့ အုံး၊ ညနေဘက်ဆို ငါ . . ဒီကိုအပြန်ဝင် ခဲ့မယ်၊ နင် . . မှာချင်တာဒီမှာ မှာထားလိုက်'

'ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ ဆောရီးပဲ 'ဦးလေး'ရာ၊ 'ဦးလေး' လုပ်တာ မှန်ပါတယ်၊ ကျေးဇူးလဲအထူးတင်ပါတယ်နော်၊ နောက်လဲကူညီပါအုံးနော်၊ သင့်ကိုသနားလွန်းလို့ပါ'

'အေးပါ ငါအလုပ်ပြုတ်ခဲပြီး ကူညီပါ့မယ်၊ ညည်းသာ အလုပ် ပြန်ရှာပေးဖို့ တာဝန်ယူ'

'အို စိတ်သာချ၊ ဒီအိမ်မှာထက် ထမင်းဟင်းကောင်းကောင်း စားရမယ်၊ လခပိုရစေမယ်၊ ကဲ . . ကဲ . . 'ဦးလေး' ယူမယ့်ပစ္စည်းတွေ 'အဝင်း' တို့ကားပေါ်တင်၊ 'ဦးလေး' တို့ . . ဦးလေးတို့လမ်းထိပ်အထိ လိုက်ပို့ပေးမယ်၊ အိမ်အထိတော့လိုက်မပို့တော့ဘူး၊ တော်ကြာ 'ဘိုးတော်' ဆီ သတင်းပြန်ရောက်မှာစိုးရတယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်'

အနား (၆)

သုံးလေးရက်ကြာသည်အထိ 'ဖုန်း' ဆက်မလာသဖြင့်၊ 'ခင်စော
ဝင်း'တို့ ဘက်ကထပ်၍ လှုပ်ရှားရပြန်သည်။

မနက်မိုးမလင်းခင်ထဲက 'ခင်စောဝင်း' မိဘများအိမ်သို့
ရောက်လာပြီး၊ တဖက်ခြံမှ 'ဦးကိုကို' အပြင်ထွက်မည့်အချိန်ကို မျက်လုံး
ဒေါက်ထောက်ပြီး ကြည့်နေရသည်။

နေ့လည် (၁)နာရီမှ ထွက်သွားသဖြင့်၊ ဖုန်းကောက်ဆက်
တော့သည်။

'အန်တီချို ထင်တယ်'

'ဟုတ်တယ်ကွဲ့ 'အဝင်း' ဘယ်အိမ်ကဆက်နေတာလဲ'

'ယောက္ခမအိမ်ကနေဆက်တာ၊ ဒီအချိန်ဆို 'အန်ကယ်' မရှိ
လောက်ဘူးထင်လို့ မှန်းပြီးဆက်တာ'

'ဟုတ်တယ်၊ ခုလေးပဲအပြင်ထွက်သွားတယ်'

'အန်တီချိုရေ 'သဇင်' နဲ့စကားပြောချင်လို့ ခေါ်ပေးပါလား'

'နေအုံး အန်တီညို သိလို့မဖြစ်ဖူး၊ အခြေအနေကြည့်ပြီး လွတ်
ပေးမယ်'

'တူမလေး' တမိုင်မိုင်တတွေတွေဖြစ်ပြီး ပိန်ချုံ့လာတာကိုကြည့်
ပြီး 'ချို' စိတ်ဆင်းရဲနေတာအမှန်၊ မညှိနှင့်အစ်ကိုကြီးက တရားထိုင်ခိုင်း
ဥပုသ်စောင့်ခိုင်း၍ ပိန်သည်ထင်ပြီး၊ ကြံဖန်ကျေနပ်ကြသေးသည်။ 'ချို'
ကတော့ တစ်ကိုယ်ကောင်းသိပ်ဆန်တာကိုမကြိုက်၊ အနိုင်ကျင့်တာကို
မကြိုက်၊ 'သဇင်' အတွက် . . . မျှော်လင့်ချက်လေးရှိစေချင်သည်၊ ထွက်

ပေါက်လေးရွှီစေချင်သည်။ ထို့ကြောင့် . . 'အဝင်း' ၏ အကြံအစည် ကိုသိလျက် မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး၊ အလိုက်အထိုက်ဆက်ဆံနေခြင်း ဖြစ်သည်။ တူမလေးပျော်လျှင် မိမိပျော်သည်။

'အမ' ဖြစ်သူ နေ့ခင်းကြောင်တောင် ဟောက်သံပေး၍ အိပ် နေသဖြင့်၊ 'သဇင်' ကို တယ်လီဖုန်းပြောရန် လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့်လုပ် ပြပြီး ခေါ်လိုက်သည်။ 'သဇင်' မျက်နှာလေးချက်ချင်းသွေးရောင်လျှမ်း သွားသလို . . အရောင်တောက်သောမျက်လုံးများဖြင့် လှမ်းကြည့်ရင်း

'အဝင်း ဆီကလား'

'အေး လိုရင်းတိုရှင်းပြောနော်၊ ကြီးညို . . သိသွားရင်မလွယ် ဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့'

'သဇင်' လေ၏အလျင်ဖြင့် အောက်ထပ်ပြေးဆင်းသွားသည်။

'အဝင်းလား'

'အေး အန်တီအိုက တကယ်ခေါ်ပေးသားပဲ၊ ကျေးဇူးတင်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာ၊ နင့်ကို အလိုလိုက်သားပဲ'

'ဟုတ်တယ်၊ အန်တီအိုရွှီနေလို့သာပေါ့၊ အရင်တုန်းက 'အန် တီအို'လဲအရမ်းချုပ်ချယ်တာပါပဲ၊ ခုနောက်ပိုင်းတော့ ငါ့ကိုသနားလာပုံ ရတယ်၊ အထီးကျန်ဖြစ်မှာစိုးပုံလဲရတယ်၊ သတို့သမီးအရံ လုပ်ခွင့်ချတာ တောင် 'သူ့' ကြောင့်လေ၊ 'ငါ့' ကိုအရံလုပ်ခွင့်ပေးလို့ဆိုပြီး ဖေဖေတို့ သူ့ကိုသတိရတိုင်းဆူနေကြတာ'

'နင်ကလဲ ဖုန်းဆက်ပါဆို၊ ဘာလို့မဆက်တာလဲ'

'ဒုက္ခကို အစရွာသလိုဖြစ်မှာ စိုးလို့ပါတယ်'

'ဓဲ အခုနင်နေရတာရော လည်စရာရှိလို့လား၊ လှောင်ချိုင့် ယဲမှာအထီးကျန်နေတာပဲ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘာအတွယ်အတာ၊ ဘာသံယောဇဉ် မှမရှိတော့ အထီးကျန်နေတာကို . . ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူးပေါ့၊ တစ် ယောက်ယောက်ကို သံယောဇဉ်ထားပြီးမှ . . မတွေ့ရဘူး၊ မမြင်ရဘူး မခေါ်ရဘူးဆိုရင် . . သေရုံပဲရှိတော့တာပဲ'

'ဒါဆို . . နင်တစ်သက်လုံး၊ သူတို့ထားသလိုပဲနေသွားမယ်လို့

ဆုံးဖြတ်ထားတယ်လို့

'တုတ်တယ်၊ အဖေကိုမှီငြမ်းခဲ့နိုင်တာ၊ အဖေကို ငါသိပ်ကြောက်
သလို့၊ သိပ်လဲချစ်တယ်၊ အဖေ စိတ်ဆင်းရဲအောင် ဒေါပွေအောင် ဘာမှ
တို့မလုပ်ခဲ့ဘူး၊ သူ . . . သဘောတူတဲ့လူတွေလို့ ပေးစားရင်ယူလိုက်မယ်
မပေးစားရင်လဲ သည်လိုပဲနေလိုက်မယ်၊ အန်တီချိုတို့လဲ . . . အိမ်ထောင်
မပြုပဲနေနေတာပဲ'

'သူတို့က ညီအစ်မနှစ်ယောက်အဖော်ရှိတာကိုး၊ အားကိုစရာ
အစ်ကိုလဲရှိတာကိုး၊ သူတို့တွေသေရင် . . . နင်တစ်ယောက် . . . ဆွေ
မရှိ၊ မိဖိုးမရှိကျန်နေခဲ့မှာကိုတွေးမပူဘူးလား၊ လူဆိုတာ . . . လူ့အသိုင်း
အဝိုင်းနဲ့ ကင်းကွာလွန်းရင် အထီးကျန်လွန်းရင် စိတ္တဇဆန်လာရော
ဋ္ဌာရော၊ ငါကတော့လေ . . . နင့်ကို 'ကိုတင်မောင်စိုး' နဲ့ သိပ်နီးစပ်စေ
ချင်တာပဲ၊ နင်တို့နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ရတာ သိပ်လိုက်ဖက်ညီတာပဲ၊
နင်တို့အတွဲကိုကြည့်ပြီး မြင်သမျှက ဖူးစာဆုံစေချင်နေကြတာ၊ ဘယ်
မိန်းမကိုမှ ရင်မခုန်ခဲ့ဘူးတဲ့ 'ကိုစိုး' ကလဲနင့်ကိုစိတ်ဝင်စားနေတယ်ဟ
အထူးသဖြင့် 'ကိုစိုး' ရဲ့ 'အမေ' ကသူ့ 'သား' ကို ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့မှ
မတူဘူး မတန်ဘူးထင်ခဲ့တာကြီးပဲ၊ နင့်ကိုမပ်လာပွဲမှာမြင်ပြီးထဲက သူ
ကိုယ်တိုင်စိတ်ဝင်စား၊ စိတ်လှုပ်ရှားပြီး သားအတွက်စုံနေအောင် စုံစမ်း
သွားတာတဲ့၊ နက်ဖြန် ဒီအချိန် ငါတို့ခြံထဲကို ခေါ်ခဲ့မယ်လေ၊ နင်ဝရံ
တာကိုထွက်ရပ်ပြပါလား'

'အို ရှက်စရာကြီး မဖြစ်ပါဘူး၊ မလုပ်ပဲပါဘူး'
အသံတုန်တုန်လေးဖြင့် ငြင်းနေသဖြင့် . . .

'နင် စိတ်မဝင်စားဘူး ဆက်မလုပ်နဲ့လို့ ပဲပြောလိုက်တော့
မယ်ဟာ နော်၊ ဟုတ်တယ်လေ၊ သူက ကိုယ့်ကိုယ်ကို မပိုင်တဲ့ နင့်ကိုမှ
စိတ်ဝင်စားနေရင်တော့ ဟောရုံပဲရှိမှာပဲ၊ အပြင်ထွက်လို့လဲမရ၊ ဖုန်းဆက်
လို့လဲမရတော့ ဘယ်လိုမှဆုံဆည်းဖို့ မလွယ်ဘူးလေ၊ နင် 'မာတ်ပုံ' ကို
ပုံကြီးချဲ့ပြီး သူတို့ 'သားအမိ' ကစိတ်ကူးယဉ်နေကြတာ၊ ငါလဲဘာဆက်
လုပ်ရမှန်းမသိတော့ဘူး'

'သင့်' ဘက်က ဘာသံမှထွက်မလာ။
'သင်'

‘ဟင်’

‘ငါ ဖုန်းဆက်ခိုင်းရမလား၊ ငါတို့ခြံဘက်ခေါ်ခဲ့ရမလား၊ ဒါမှ မဟုတ် . . စိတ်မဝင်စားနဲ့လို့ ပြောလိုက်ရမလား’

‘သင့် ကိုမချစ်ချင်ပါနဲ့လို့၊ ဖေဖေကိုသိပ်ကြောက်ရတယ်၊ မလွန်ဆန်ဝဲလို့ပါလို့ ပြောပေးလေ’

‘ဟုတ်ပြီလေ၊ ပြောလိုက်မယ် ဒါဆို ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်’

‘နေအုံး၊ နေအုံး ဟိုလေ ‘သင့်’ ကို ‘အဝင်း’ စိတ်ဆိုးသွားပြီ ထင်တယ်’

‘နဲ့နဲ့တော့ ကျွဲမြီးတိုတာပေါ့၊ အဝင်းကဖြစ်စေချင်လွန်းလို့ အန်တီချိုရော၊ ဦးစံမြင့်ကိုပါစည်းရုံးထားရတာ၊ ညနေတိုင်း ဦးစံမြင့် အိမ်ပြန်ရင် ကိုယ့် ‘အမေ’အိမ်က အစားအသောက်တို့၊ ပစ္စည်း အတို အထွာတို့ ဝင် ဝင်ယူခိုင်းထားတာ၊ မင်းဆက်သွယ်ချင်ရင် . . ‘ဦးစံမြင့်’ နဲ့သာတဆင့်လုပ်၊ အိုကေ စေရမယ်၊ ကိုယ်အပိုင်ပေါင်းထားတာ’

‘ဟုတ်လား၊ အင်းလေ . . ‘သင့်’ ကိုစေတနာထားမှန်း သိရလို့၊ အများကြီးကျေးဇူးတင်ပါတယ် ‘အဝင်း’ ရယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် . . ‘အဝင်း’ လဲ ‘ဦးစံမြင့်’ ကနေတဆင့်ဆက်သွယ်ပါလား၊ ဖုန်းခဏခဏဆက်နေရင် ‘အန်တီညို’ ရိပ်မိသွားမှာစိုးလို့လေ’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ ဒါဆို . . ဒါပဲနော်’

‘ကောင်းပြီ သူငယ်ချင်း’

‘သင့်’ မြင်ပါသည်။

‘အဝင်း’ တို့ခြံထဲတွင် ‘တင်မောင်စိုး’ ကိုနှစ်ရက်တစ်ခါလောက် တွေ့နေရသည်။ ဖခင်ကြီးမြင်သွားမှာ ကြောက်သလို၊ ‘သူ’ မလာမှာ လည်းကြောက်မိသည်။ အချိန်မှန်မှန် ‘သူ’ ကိုမျှော်တတ်နေပြီ။

သုံးရက်တစ်ခါလောက် ‘ဦးစံမြင့်’ ဆီမှတဆင့်၊ စာတို့၊ စာရွည် နှင့်အသံသွင်းထားသည့် ‘ကက်ဆက်ခွေ’ တစ်ခုရရှိထားသည်။

ခက်တာက . . တစ်ယောက်တည်း သီးသန့်မအိပ်ရသဖြင့်

'အခွေ' ကိုလေးငါးရက်ကြာသည်အထိ နားမထောင်ရသေး။

နောက်ဆုံး နားကြပ်ကတ်ဆက်နှင့်နားထောင်ချင်၍ အကြံအဖန်လုပ်ရသည်။ 'ဖခင်' ကိုအင်္ဂလိပ်စကားပြော လေ့လာချင်သည် အကြောင်းပြပြီး အင်္ဂလိပ်စကားပြောအခွေနှစ်ခွေနှင့် စာအုပ်နှစ်အုပ် ဝယ်ခိုင်းရသည်။

သည်တော့မှပင် . . 'ကြီးဒေါ်ညို' အိပ်ခန်းထဲရှိလည်း ခပ်တည်တည်နားထောင်၍ ရတော့သည်။

'သဇင်'

စိတ်ဝင်စားမိသူ၊ ရင်ခုန်သူ၏အသံကို . . ယခုမှပင်စ၍ ကြားဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ ရင်တွေခုန်ပြီး အချမ်းတက်သလိုပင် ဖြစ်လာတော့သည်။

"ခုလို . . ကက်ဆက်ခွေထဲ အသံသွင်းပြီး၊ စကားပြောစို့ ဆက်သွယ်ဖို့ အကြံကိုရမိတာလဲ ကိုယ်တိုင်ပါပဲ။ သည်လိုဉာဏ်နိဉာဏ် နက်ထုတ်တတ်အောင် . . ကိုယ့် 'နှလုံးသား' က ဖန်တီးပေးလိုက်တယ် လို့ တင်စားရတော့မှာပဲလေ။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် သည်အသက် အရွယ်ရောက်မှ သည်လိုကိစ္စတွေလုပ်ရ ကြံရဖန်ရတာ ရှက်စရာ၊ ရယ်စရာကောင်းနေမလားမသိဘူး။ ဒါပေမယ့် . . ကိုယ့်အတွက်တော့ စွန့်စားခန်းတစ်ရပ်ပါပဲ။ ဒီ 'အခွေ' လေး သဇင်လက်ထဲမရောက်ပဲ 'ဦးကိုကို' လက်ထဲရောက်သွားရင်တော့ မီးခိုးကြွက်လျှောက် . . တန်းစီ ခုတုရောက်မှာမြင်ယောင်မိသေးတယ်။ ကံကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်းမိသလို ကံကောင်းလိမ့်မယ်လို့ ကိုယ်ထင်တယ်လေ။ ကိုယ်တို့ကို အခက်အခဲတွေကြားက . . စေတနာထားပြီး ကူညီမယ့်လူတွေရှိနေတယ်လေ"

'ချစ်သူ' ၏အသံသည် ကြည်လင်အေးဆေးပြီး၊ စိတ်ကောင်းရှိမည်လူမျိုး၊ သဘောကောင်းမည်လူမျိုး၊ စိတ်ရှည်မည်လူမျိုးဟု ထင်လိုက်မိသည်။

'သဇင်' လောလောဆယ်မတွေ့ကြရသေးသည့်တိုင် သဇင် အသံလေးကိုကြားချင်တယ်။ သဇင်ဆီက စာလေးတွေဖတ်ချင်တယ်။ ကိုယ့်ဆီ ဖုန်းဆက်ပါလား၊ ဖုန်းနံပါတ်က (x x x x x x) နော်၊ ကိုယ်က စပြီး ဆက်ချင်တာအမှန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် . . ယကွဲတွေ၊ ဂုဏ်တော်တွေစောင့်ကြပ်

နေတဲ့ 'နတ်ပန်းအလှ' ကိုလှမ်းရခက်နေလို့ပါ။ သမီးအသံကို ကက်ဆက်ခွေထဲကနေပဲ သွင်းလိုက်နော်၊ အပွဲပွဲနွဲ့လာတဲ့ ကိုယ့်အမေတော့ 'သမီး' နဲ့တွေ့မှပဲ အဖွဲ့ပေးနေရတော့တယ်လေ၊ သမီးကိုအရမ်း ချစ်ပြီး အရမ်းချွေးမတော်ချင်နေတာ၊ တနေ့တနေ့ 'သမီး' နဲ့အဆက်အသွယ်ရဖို့ အဆင်ပြေဖို့ 'သူ' ပါ ဝင်မောနေတာ၊ အင်း... 'သမီး' နဲ့နှစ်ယောက်ထဲဆုံတွေ့ခွင့်ရတဲ့နေ့ကို .. ကိုယ် .. ရင်ခုန်စွာနဲ့ မျှော်လင့်နေမိတာအမှန်ပဲ၊ ကိုယ်တို့ 'မင်္ဂလာပွဲ' တုန်းကလေးယောက် တွဲရိုက်ထားတဲ့ 'ဓာတ်ပုံ' ကိုပုံကြီးချဲ့ပြီး .. ဧည့်ခန်းထဲမှာချိတ်ထားတယ်၊ 'သမီး' တစ်ယောက်ထဲရိုက်ထားတဲ့ပုံကိုလဲ .. 'အဝင်း' ဆီက တောင်းပြီး ကိုယ့်အိပ်သာဘေးက 'စားပွဲ' ပေါ်မှာတင်ထားတယ်၊ 'သမီး' အလှကတော့ 'ကိုယ့်' ကိုဖမ်းစားနိုင်သလို 'သမီး' အလှကလဲ 'ကိုယ့်' ကိုဖမ်းစားနိုင်တာအမှန်ပဲ၊ ကိုယ် .. သူမမှတ်မိအောင် .. အကြံအစန်လုပ်ပြီး .. 'သမီး' တို့အိမ်ထဲရောက်အောင် ဝင်ခဲ့အံ့မယ်'

ထိုစကားလုံးများကြောင့် 'သမီး' ရင်တွေခုန်ပြီး ဒူးတွေပါတုန်သည်အထိ စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေရပါပြီ။

အိမ်ထဲဝင်လာတုန်း မိသွားလို့ကတော့မလွယ်၊ ထိုကိစ္စကို မလုပ်ရန် .. တားမြစ်ရမည် တောင်းပန်ရမည်။

ဖခင်ကြီးမသိသေးတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

သိသွားလျှင် .. ပို၍ဝေးသွားနိုင်သည်။ လက်ရှိအခြေအနေလေးကို 'သမီး' ပို၍နှစ်သက် ပျော်ရွှင်မိပါသည်။

"ကိုတင်မောင်စိုး တို့သားအမိနှစ်ယောက်လုံးက 'သမီး' ကို ချစ်တယ်၊ သံယောဇဉ်ရှိတယ်ဆိုလို့ သမီးကကျေးဇူးတင်နေပါတယ်၊ ခုလိုဆုံဆည်းခွင့်၊ ဆက်သွယ်ခွင့်တွေရအောင် ကံတရားကဆန်းကြယ်စွာ ဖန်တီးပေးလိုက်တာပဲနော်၊ တနေ့နေ့တော့တွေ့ခွင့်ရမှာပါလေ၊ မလောပါနဲ့နော်၊ အိမ်ထဲကိုလဲ ဝင်ဖို့မကြိုးစားပါနဲ့အုံး၊ ဖေဖေ သိသွားရင် လက်ရှိအခြေအနေလေး .. ပျက်စီးသွားမှာစိုးလို့ပါ၊ လူလစ်ရင် 'သမီး' ဖုန်းဆက်ပါမယ် သမီးဆီကိုတော့ မဆက်နဲ့နော်၊ မလိုအပ်ပဲနဲ့ စာရေးတာတို့၊ ပစ္စည်းလက်ဆောင်ပေးတာတို့လဲ ခဏခဏမလုပ်နဲ့အုံး မိသွားမှာကြောက်လွန်းလို့ပါ၊ သမီးလေ သူ့ကိုသိပ်တွေ့ချင်ပါတယ်၊

တွေ့ဆုံဆရာတော် ကြိုးစားပါ့မယ်၊ ကျေနပ်ပါနော်'

'တင်မောင်စိုး' ကိုသာအမိနှစ်ယောက် 'ကက်ဆက်' ကိုရွှေ
မှာထားပြီး ခဏခဏနားထောင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ပြောထားရသဖြင့် သဇင်အသံကတိုးနေ
သည်။ မောနေသည်။ ချွဲသလိုလို၊ နွဲ့သလိုလိုနှင့် နားထောင်၍ မဝနိုင်
အောင်ရှိနေကြသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ သိပ်လဲအတင့်မရဲနဲ့အုံး၊ မလောနဲ့အုံး၊ ခုလောက်
ဆက်သွယ်ခွင့်ရတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်အုံး၊ ခြံစောင့် 'စံမြင့်' ကိုလဲ . .
ဟိုဘက်ခြံထဲဝင်တာ . . အတင့်မရဲနဲ့လို့ 'အဝင်း' နဲ့ပြောခိုင်းအုံး
အမေတော့ 'သဇင်' ကိုသိပ်သနားတာပဲကွယ်၊ သူ့ခမြာ ထောင်ကျနေ
တဲ့အတိုင်းပဲ၊ 'ဦးကိုကို' ဆိုတဲ့ 'လူကြီး' ဟာ စိတ်မှနဲ့ရဲ့လားမသိပါဘူး
အရမ်းတစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်လွန်းနေသလိုပဲ'

အခန်း (၅)

'ဦးကိုကို' ၏အိမ်တွင် . . 'တယ်လီဖုန်း' ပျက်နေတာ (၂) ရက်ရှိပြီ။ အိမ်မကြီးအတွင်းရှိ 'ဖုန်း' ကြိုးများကို စစ်ဆေးသည့်အခါ ပျက်သည့်နေရာကို ရှာမရသဖြင့် ဆက်သွယ်ရေးဌာနသို့ အကြောင်းကြားရ တော့သည်။

တယ်လီဖုန်းပြင်ဖို့ 'ကား' ရောက်လာပါသည်။ မီးခိုးရောင်စုံနှင့် လူလေးငါးယောက်၊ လှေကားအရှည်ကြီးလည်းပါသည်။

'ဦးကိုကို' က . . အောက်ထပ်ဧည့်ခန်းတွင် စောင့်သည်။

'ဒေါ်ညို' က အပေါ်ထပ်အိပ်ခန်းများတွင် စောင့်သည်။ 'ဒေါ်ခွီ' က 'အဖျော်ရည်' ဖြင့်ဧည့်ခံဖို့စီစဉ်ရင်း . . အပေါ်ထပ်နှင့် အောက်ထပ်ပြေးနေသည်။ ပြင်ဆင်သူများက . . လှေကားအရှည်ကြီး ထောင်ရန် 'တယ်လီဖုန်း' ကြိုးဝင်သည့် ခေါင်မိုးအောက်နားဆီသို့ ချဉ်း ကပ်ဖို့ ကြိုးစားနေကြသည်။

'သဇင်' ကို အပေါ်ထပ်ဧည့်ခန်းနှင့်ဘုရားခန်းကို စောင့်ကြည့် ခိုင်းထားသဖြင့် 'သဇင်' ထို(၂)နေရာကို . . တူးချည်သန်းချည် လမ်း လျှောက်နေပါသည်။

'ရွတ် . . ရွတ်'

ခပ်တိုးတိုးအသံဖြစ်၍ 'သဇင်' လှည့်မကြည့်ပါ။ တယ်လီဖုန်း ပြင်သူအချင်းချင်း . . လှမ်းခေါ်ခြင်းဟုထင်သည်။

'ရွတ် . . ရွတ် သဇင်'

'ဟင်'

ဧည့်ခန်းဒေါင့် 'အပြင်' မှခေါ်သံဖြစ်၍ 'သင်' လန့်သွားသည်။
ဝရံတာတွင်ရပ်နေသူ အရပ်မြင့်မြင့်လူက . . ပါဝါမျက်မှန်ကို
ချွတ်၊ ဦးထုတ်ကိုချွတ်ပြီး၊ ဂုတ်နားထိရှည်သောဆံပင်အတူကို ဖြုတ်ပြ
လိုက်သောအခါ . .

'ဟင် . . သူ . . ကိုတင်မောင်စိုး'

'သင်' မျက်နှာမှာဖြူရာမှနီပြီး နီရာမှပြာသလိုပင် ဖြစ်သွား
ခဲ့သည်။ အံ့ဩလွန်းသဖြင့် ရင်ပတ်ကိုဖိပြီး၊ မျက်လုံးပင်လည်နေတော့
သည်။

'ဝရံတာ' သို့ထွက်ခဲ့ရန် လက်ယပ်ခေါ်နေသည့်တိုင် သင်
ဧည့်ခန်းမှထွက်ရုံ အိပ်ခန်းများဘက်ဆီ လှမ်းကြည့်ပြီး 'ကြီးညို' ထွက်
လာမှာ မြင်သွားမှာ ကြောက်နေမိသည်။

'တွေ့ချင်လွန်းလို့ . . ကြံဖန်ရတော့တာပဲ၊ တွေ့ခွင့်ရတော့
စွန့်စားရကြီးနပ်သွားတာပေါ့၊ ကိုယ်လာတာမကြိုက်ဖူးတင်တယ်'

'ဟင် မဟုတ်ပါဘူး'

'သင်' ချက်ချင်း ဝရံတာရောက်သွားသည်။ ဝရံတာတ ကျယ်
သဖြင့် . . မယ်တော်ကြီးဂမုန်းပင် 'သုံးပင်' ကို အိုးကြီးများနှင့်စိုက်
ထားသဖြင့် အကာအကွယ်တော့ရပါသည်။

'သင်အတွက် စာနဲ့လက်ဆောင်ပါလာတယ်'

'အို . . နေပါစေ'

'ချစ်ရင် ယူလေ'

'မိသွားမှာကြောက်လို့ပါ'

'အရင်ဖွက်ထားလိုက်လေ'

'သင်' ယူပြီး . . ပန်းအိုးကြား ထိုးထည့်ထားလိုက်မိသည်။

'သူ တယ်လီဖုန်းပြင်တတ်လို့လား'

'တင်မောင်စိုး' က . . ရယ်ရင်းကခေါင်းခါပြီး . .

'ဆတ်သွယ်နေနဲ့က ကိုယ့်သူငယ်ချင်းလေ၊ ကြံရဖန်ရတာပေါ့
တွေ့ချင်တာကိုး'

'လှေကားအမြင့်ကြီးတက်လာရတာ၊ ပြုတ်ကျမှာမကြောက်ဘူး
လား'

ကြိုက်မရွက်၊ ငိုက်မရွက်ဆိုတဲ့စကားလဲရှိသားပဲ။ ချစ်တော့
မကြောက်တော့ဘူးလေ၊ ပြုတ်ကျခါမှကျရော၊ တွေ့ချင်တာပဲရှိတယ်။ တွေ့
ရတိုင်းနပ်သွား... ပြီး၊ နောက်ထပ်လဲ ကြိုးစားပြီးလာခဲ့အုံးမှာပဲ'

'သဇင်' က .. မျက်တောင်မခတ်စိုက်ကြည့်ရင်း ..

'သဇင်ကိုချစ်ရတာ ပင်ပန်းပါတယ်လေ၊ မေ့နိုင်အောင်ကြိုးစား
စေချင်တယ်'

'ဟာ မမေ့နိုင်လို့ .. ခုလိုကြိုးစားနေတာပေါ့'

'ဘေးလူတွေ .. စည်းခွဲလို့ ကြိုက်တာမဟုတ်ဘူးပေါ့'

'သူများစည်းခွဲလို့တော့ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲဗျာ၊ ဧည့်ခံပွဲတုန်းက
'သဇင်' မျက်နှာကို .. ရှေ့တည်တည်က သုံးလေးခါမြင်ဖူးရုံနဲ့၊ ဣနေ
တဲ့ကောင်ပါ အသံလေးတောင်ကြားခွင့်မရလို့ ကြားချင်လွန်းလို့ ကက်
ဆက်ခွေထဲက သွင်းခိုင်းခဲ့ရတာပါ။ တော်ရုံမေတ္တာတော့ မဟုတ်ဖူးဆို
တာလို့ပါ။ လွယ်လွယ်နဲ့မချစ်တတ်သလို လွယ်လွယ်နဲ့လဲ မေ့ခိုင်းလို့
ဘယ်ရပါ့မလဲ။ 'သဇင်' ကတော့ 'ကိုယ့်' လိုခံစားမှုရှိမယ်မထင်ပါဘူး။
ဒါကြောင့် တွေ့ခွင့်ပေးဖို့လဲစဉ်းစားပုံမရပါဘူး'

'အဲဒီလို အပြစ်တင်လာမယ်ဆိုတာ ကြိုသိထားလို့ သဇင်ဘက်
ကအားနည်းချက်ကို သဇင်သိထားလို့ မေ့ခိုင်းတာပါ။ သဇင်ကို ဘယ်လို
ချုပ်ချယ်ထားတယ် စည်းကမ်းနဲ့ထားတယ်ဆိုတာ 'အဝင်း' ပြောပြမယ်
ထင်တယ်။ အင်းလေ သဇင်ဘက်ကတွေ့ခွင့်ပေးနိုင်အောင်ကြိုးစားပါ
မယ်။ လွယ်လွယ်နဲ့တော့မရဘူးထင်တယ်။ အခွင့်အရေးကိုစောင့်ရမှာပဲ
စောင့်ရလွန်းလို့ သည်းခံရလွန်းလို့ ကြာရင်စိတ်ပျက်သွားမှာပါလေ'

ဝမ်းနည်းလေသံဖြင့်ပြောနေသော 'သဇင်' လတ်ကိုရွတ်တရက်
ဆွဲကိုင်ပြီး ...

'ချစ်မိပြီဆိုတော့လဲ စောင့်ရမှာပေါ့၊ သည်းခံရမှာပေါ့၊ 'သဇင်'
အဖေပဲချုပ်ချယ်နိုင်မလား၊ သဇင်ပဲ ငြင်းနိုင်မလား စောင့်ကြည့်သေး
တာပေါ့'

'သဇင် မငြင်းပါဘူး .. ကိုတင်မောင်စိုးရယ် အဲဒီလိုမထင်ပါနဲ့'

'တကယ်ချစ်ရင် .. တကယ်စိတ်ဝင်စားရင် .. ကိုယ့်လိုပဲ
ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်သုံးမှာပေါ့၊ စိတ်ထဲမှာဖြစ်ချင်ရင်ဖြစ်အောင်လုပ်၊

ဖြစ်ကိုဖြစ်တယ်၊ ကြည့်နေ . . ကိုယ် 'သဇင်' ဆီကိုရောက်အောင် ထပ် ကြိုးစားအုံးမှာ'

'သဇင်' လက်ဖမိုးလေးကို တစ်ချက်နမ်းနှိုက်ပြီးနောက် ဆံပင် တု၊ ဦးထုပ်၊ ပါဝါမျက်မှန်တို့ကို ပြန်တပ်ကာ . . အောက်သို့ပြန်ဆင်း သွားသော 'တင်မောင်စိုး' ကို . . 'သဇင်' ကစိုးရိမ်သလိုလေး . . ငုံ့ကြည့်နေရှာပါသည်။

'တယ်လီဖုန်း' ပြင်သူတွေကလည်း 'တင်မောင်စိုး' အတွက် အချိန်ဆွဲပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ လမ်းထိပ်တိုင်မှ 'ကြိုး' ခင်္ကဗြတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်(၁၀)ရက်ခန့်ကြာသောအခါ . . တင်မောင်စိုး . . မီးပြင်သမားဝတ်စုံဖြင့် . . အပေါ်ထပ်ရောက်လာပြန်သည်။ 'ဌာန ဆိုင်ရာ' မှသူငယ်ချင်းများကို အကူအညီတောင်းရခြင်းသာဖြစ်သည်။

'တိုက်ကြီး' မှာဆေးမသုတ်တာကြာပြီဖြစ်၍ . . တစ်ချို့နေရာ များတွင် ရေညှိပင်တက်ချင်နေပြီ။ မီးပြင်သမားက ဆေးသုတ်ဖို့ . . စကားဦးသန်းသည်။ သုတ်ချင်လျှင် . . 'သူ့' မှာဆေးသုတ်အဖွဲ့ ရှိကြောင်း၊ ဆေးဖိုးရော . . ဆေးသုတ်ခရော . . အခြားအဖွဲ့များထက် များစွာသက်သာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လိုအပ်ကဆက်သွယ်နိုင်ရန် ဖုန်း နံပါတ်ပေးခဲ့သည်။

'မိုးမကျခင်' သုတ်ထားလျှင် ပိုကောင်းကြောင်း . . အချိန်ကို ကန့်သတ်ပေးခဲ့သည်။ မိုးတွင်းရောက်ဖို့ (၂)လပင်မလိုတော့သဖြင့်၊ မကြာခင် . . ဆေးသုတ်ကို သုတ်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။

ဆေးသုတ်လျှင် အနည်းဆုံး (၁၀)ရက်တော့ကြာမှာသေချာ သည်။ 'တင်မောင်စိုး' . . အလုပ်မှခွင့်ယူပြီး 'ချစ်သူကိုမော်ဖူး' ဖို့ ဆေး သုတ်သမားဘဝဖြင့် ရောက်လာခဲ့အုံးမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် . . ဆေးမသုတ်ခင် . . တစ်လခန့်တော့တွေ့ဖို့ မလွယ်သေးသဖြင့် . . အကြံအဖန်ထပ်ထုတ်နေမိသည်။

'ကလင်၊ ကလင်၊ ကလင်'

ယခုဆိုလျှင် 'ဖုန်း' သံမြည်သည်နှင့် 'တင်မောင်စိုး' ချက်ချင်း ကောက်ကိုင်တတ်နေပြီ။ သဇင်ခမြာ ဖုန်းခိုးဆက်ခွင့်ချောင်းနေမှာ

သေချာသည်။ မိမိကိုတဆင့်ခေါ်နေလျှင် 'သူမ' ဒုက္ခရောက်မှာစိုးသည်။
လူကြီးတွေ မိသွားမှာစိုးသည်။

'ဟဲလို'

'ဟာ သင် ထင်တယ်'

'ဟုတ်တယ် ကို၊ ကြီးညိုနဲ့ဖေဖေ အသုဘသွားနေကြတယ်၊
ဒါကြောင့် ဆက်ခွင့်ရတာ'

'အန်တီချို ကရော'

'ခွင့်တောင်းပြီးဆက်တာ၊ 'အဝင်း' ဆီဆက်ချင်တယ်လို့၊ အန်တီ
ချိုက 'သင်' တို့ကိစ္စသိပုံရတယ်၊ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာပဲ
ဖြစ်မယ်'

'တော်ကြာ၊ တိုင်ပြောရင်ကော'

'တိုင်ချင်ရင် အစောကြီးထဲကတိုင်မှာပေါ့၊ 'အန်တီချို' မှာ ကိုယ်
ချင်းစာတတ်တဲ့စိတ်ရှိတယ်၊ 'အန်တီချို' ချစ်သူနဲ့လဲသူတို့ကအတင်းခွဲခဲ့
ကြတာလေ၊ ဒါကြောင့် 'သင်' ကို . . ကိုယ်ချင်းစာပုံရတယ်၊ သူမတိုင်
လို့ 'သင်' တို့ ခုလိုခရီးရှည်နိုင်တာပေါ့'

'အန်တီချို လဲငယ်ပါသေးတယ်၊ သူ့ 'ချစ်သူ' နဲ့လိုက်ပြေးရင်

ပြီးတာပဲ'

'သူ့ 'ချစ်သူ' ကသစ္စာမရှိဘူး၊ တွေ့ခွင့်မရတာရယ်၊ အန်တီချို
သတ္တိမရှိတာတွေကို မပြစ်ဖို့ပြီး၊ တခြားတစ်ယောက်နဲ့ယူသွားခဲ့ပြီး၊
အန်တီချို ပြောပြတာကတော့ 'ကြီးညိုနဲ့ဖေဖေ' က 'အန်တီချို' ချစ်သူ
ကိုငွေထုပ်နဲ့ပေါက်ပြီး . . ခွဲလိုက်တာဖြစ်မယ်တဲ့၊ အန်တီချို 'ချစ်သူ'
ကဆင်းရဲတယ်လေ'

'တကယ်မချစ်လို့နေမှာပါကွာ'

'ဟုတ်တယ် အန်တီချိုက သဘောကောင်းပြီး လက်လဲဖွာတယ်
လေ၊ 'အန်တီညို' နဲ့ရရင် . . 'အန်တီချို' နဲ့ရမယ့် အမွေအနှစ်နဲ့ထိုင်
စားမယ့်လူမျိုးဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါကိုကြိုမြင်လို့ 'ကြီးညို' တို့ကအတင်းခွဲတာ'

'ကိုယ့်ကိုရော . . အဲသလိုများထင်နေအုံးမှာလားကွာ'

'ဟာ ကိုတင်မောင်စိုးက အခြေအနေမဲ့မှမဟုတ်တာ၊ 'အန်တီ
ချို' ရည်းစားက နေစရာအိမ်ပိုင်လဲမရှိဘူး၊ ဘာဝင်ငွေမှလဲမယ်မယ်ရရ

မရှိဘူး။ သူတို့ အသိုင်းအဝိုင်းက . . . ဖြစ်သလို ရှာဖွေစားသောက်နေကြတာ'

'သဇင်'

'ဟင်'

'ဆေးသုတ်အဖွဲ့ . . . ကိုဘယ်နေ့လောက်ခေါ်မယ်ကြားလဲ'

'နောက်တစ်ပတ်လောက်ထင်တယ်။ ကို သိပ်တော့အတင့်မရဲ

နဲ့နော်၊ မိသွားရင်မလွယ်ဘူး'

'စိတ်ချပါ။ လူလစ်ရင်လက်ဆွဲရုံတင်ပါ။ လူကွယ်ရင် နဖူးလေး

နမ်းမလားလို့'

'ဟာ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေမှန်း မသိဘူး'

'သဇင်'

'ဟင်'

'ဘာလို့လို့နဲ့ ကိုယ်တို့ဆုံဆည်းတာ 'လေး' လတောင်ရှိပြီနော်။ ဒီလေးလအတွင်း 'သဇင်' အိမ်ထဲကအိမ်ပြင် တစ်ခါမှမထွက်သေးဘူးနော်။ သူတို့ . . . တကယ်ရက်စက်တယ်နော်'

'သူတို့စိတ်ထဲမှာတော့ အိမ်ထဲမှာပြည့်ပြည့်စုံစုံထားပေးထားတာလို့၊ အပြင်ထွက်စရာမလိုဘူး ထင်ချင်ထင်မှာပေါ့လေ'

'ဟာ သဘာဝကို . . . ဘယ်လိုတားဆီးလို့ရမှာလဲကွာ၊ ပန်းတလေးတွေဟာ အချိန်တန်ရင်ပွင့်မှာပဲ။ ငှက်ကလေးတွေလဲ ပျံသန်းမှာပဲ စိုင်းထီးဆိုင်ရဲ့ 'သဘာဝ' သိချင်းထဲကလိုပေါ့'

'တစ်နှစ်ကို . . . နှစ်ခါလောက်တော့ 'သဇင်' လွတ်လပ်ခွင့်ရပါတယ်။ ငယ်ငယ်ထဲက . . . အဲဒီရက်ဆို တနေကုန်အိမ်ပြင်မှာ ရောက်နေတတ်တယ်။ 'ဖေဖေ' တို့ဘာသာဇေးအဖွဲ့အစည်းက ဝါဆိုလပြည့်နေ့ရယ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ရယ်ဆို . . . သူတို့ဆောက်လုပ်လျှင်္ဂါန်းထားတဲ့ဇရပ်မှာ . . . အာရုံဆွမ်းကပ်တယ်။ လူတွေကို မနက်စောကျွေးတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ 'သဇင်' ညထဲကဇရပ်မှာသွားအိပ်ပြီး အာရုံဆွမ်းအတွက်ကူရတယ်။ ညသွားမအိပ်ဖြစ်ရင် . . . မနက်စောစောထပြီး ထ သွားကြတယ်။ နေ့လည်ကြမှ . . . ပြန်ကြတာ'

'ဟာ . . . ဝါဆိုဆိုတော့ (၂)လလောက်ပဲလိုတော့တာပဲ။ 'ည'

ဘက်အိပ်ခွင့်ရပါစေဖျာ၊ အဲဒီတော့မှာပဲ . . . အတိုးချပြီး ချစ်တော့မယ်၊ ဒါနဲ့ 'သဇင်' အဖေရော . . . ဇရပ်မှာလာအိမ်မှာလား'

'ဖေဖေတ မိုးချုပ်ရင်ပြန်တယ်၊ ကြီးဒေါ်နှစ်ယောက်ပဲ ချက်ဖို့ ပြုတ်ဖို့ ဦးစီးဖို့ကျန်ခဲ့တတ်တယ်'

'ဒါပေမယ့် ဒီနှစ် သဇင်ကိုလွှတ်ပါအုံးမလား'

'အင်းနော် မပြောတတ်ဖူး၊ ဖေဖေက ဉာဏ်တော့များတယ်၊ သိပ်လဲအတင့်မရဲနဲ့အုံး၊ မိသွားရင်မလွယ်ဘူး'

'တကယ်လို့ သဘောမတူဘူးဆိုပြီး အတင်းခွဲရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ သဇင် ကိုယ့်နောက်ကို လိုက်ရဲတဲ့သတ္တိရှိလား'

'ဟင် သဇင်ကတော့ ဖေဖေသဘောတူအောင် ကြိုးစားစေချင်တာပဲ'

'သဇင် တို့ထက်ချမ်းသာတဲ့လူတွေကို . . . သဇင် 'အဖေ' တစ်စိတ်ဝင်စားတာမဟုတ်ဖူးဆို'

'ဟုတ်တယ် ဖေဖေ သဘောက ဆင်းရဲတာ၊ ချမ်းသာတာကြောင့် 'သဇင်' ကို ချုပ်ချယ်ထားတာမဟုတ်ဖူး၊ အိမ်ထောင်ကိုမပြုစေချင်တာ၊

'အန်တီခို့' လူတယ် . . . အကြံအစန်သမားဆိုတော့ 'ဖေဖေ' ပိုစိတ်ပျက်သွားတာပေါ့'

'သဇင်ပြောပုံက ကိုယ့်နောက်ကိုမလိုက်ဝံ့ဖူးဆိုတဲ့ သဘောပေါ့'

'သဇင်ကတော့ ဖေဖေခွင့်ပြုတဲ့အထိ ကြိုးစားချင်တာပဲ'

'ဟား မလွယ်ပါဘူးကွာ'

'သူ သိပ်တင်းကျပ်လာရင်ဖြစ်စေ၊ တခြားတစ်ယောက်ယောက်နဲ့စီစဉ်ရင်ဖြစ်စေ၊ 'သဇင်' တနည်းမဟုတ်တနည်း အဆင်ပြေအောင် ကြိုးစားမှာပါ၊ ဖေဖေ ကိုယ်တိုင်ခွင့်ပြုအောင် 'သဇင်' ကြိုးစားမယ်လို့

ဂတိပေးတယ်လေ၊ ကိုယ်ကျေနပ်တယ်မဟုတ်လား'

'အင်း ကိုယ့်ကိုမေ့ပြီး တခြားတစ်ယောက်ကို ချစ်မသွားဘူး၊ ယူမသွားဘူးဆိုရင် . . . စိတ်ချမ်းသာပါပြီဗျာ၊ ကိုယ်တော့ . . . သတို့သား

အရဲလုပ်ခွင့်ရတာ တံဆိုးခြင်းလား၊ ကံကောင်းခြင်းလားဆိုတာ မဝေခွဲတတ်တော့ပါဘူး'

'သဇင်ကတော့ အပျိုရဲလုပ်မိတဲ့အတွက် 'ဖူးစာရှင်' တွေခွင့်

ရလို့ကျေနပ်နေပါတယ်ရှင်၊ ဟော 'ကား' သံကြားတယ်၊ နောက်မှထပ်
ကြံကြတာပေါ့နော်၊ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်နော်'
'အင်း အင်း'

ဇ ဇ ဇ

အနား (၈)

'မလွယ်ဘူး ကိုတင်မောင်စိုးရေ ဘိုးတော်က . . ဆေးသုတ် သမားလူငယ်ဆိုရင် မခေါ်ခဲ့ရဘူးတဲ့'

'မောင်မင်းခိုင်' ကရယ်ရင်း . .

'လွယ်ပါတယ်ကွာ၊ ဆံပင်ကို အဖြူဆိုးလိုက်၊ သွားတုတက်လိုက်၊ သွားတုကို 'ကွမ်းတံတွေး' ထဲစိမ်ထားလိုက်၊ မျက်မှန်ထူထူတက်လိုက်၊ ခါးကိုနဲ့နဲ့ကိုင်ထားလိုက်၊ ရုပ်မဆိုးရင် ပြောချင်တိုင်းပြော၊ 'သဇင်' တောင်ကြောက်ပြီး မင်းနားကပ်ရဲမှာမဟုတ်တော့ဘူး'

'ဟား ဟား ဟား တော်ကြာ . . အသက်သိပ်ကြီးတဲ့အဖိုးကြီး ခေါ်လာရင်၊ ဆေးသုတ်နိုင်မှာမဟုတ်ဖူးဆိုပြီး ပြန်ခိုင်းနေပါအုံးမယ်'

'အသားမဲသွားအောင် အဆီလိမ်းဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်၊ အရပ် ကလဲမြင့်တော့ မှတ်မိမှာရိပ်မိမှာစိုးရတယ်၊ အကျီဖားဖား၊ ဘောင်းဘီ ပွပွဝတ်ပြီး၊ အထဲကဖော့တွေဘာတွေကပ်ချုပ်လိုက်ရင် ပုံပြောင်းသွား နိုင်ပါတယ်'

သည်လိုနှင့် . . ဆေးသုတ်ရမည့်ရက်သို့ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။

'တင်မောင်စိုး' လည်း ရုံးမှခွင့်(၁၀)ရက်ယူထားပြီးပြီ။

ပွဲမဝင်ခင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်သည့်အနေဖြင့် မိမိတို့ကို အလုပ် သမားနှစ်ယောက်ငှားပြီး ကိုယ်တိုင်ကွင်းဆင်းပြီးပြီ၊ လှေကားတက်နည်း၊ ဆေးပုံးဆွဲနည်း၊ ချိတ်နည်း၊ သုတ်နည်း၊ တစ်ရက်လုပ်ကြည့်ရုံဖြင့် အခက် အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပါပြီ။

သို့သော် . . ခြံဝင်းထဲဝင်ခါနီး . . ရင်တွေတထိတ်ထိတ် ခုန်လာပြီး ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးစက်နေပါသည်။

ပထမရက် . . ဆေးအဟောင်းများကို ကော်ပတ်စားကြသည်။
အလုပ်သမားများကို ကားကိုဒေါင်တွင် ပစ္စည်းထားဖို့၊ ထမင်း
စားဖို့၊ နားဖို့၊ နေရာချပေးထားသည်။

‘ဦးကိုကို’ အနားရောက်လာတိုင်း ‘တင်မောင်မိုး’ အလုပ်တိုသာ
အာရုံစိုက်ထားသည်။

‘မောင်ရင် အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ’

‘လေးဆယ်ပါခင်ဗျာ’

အသံကိုသြ၍ ခပ်လေးလေးပြောရခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဆံပင်က လေးဆယ်ဆိုတဲ့အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင် ပြုလုချည်

လာ။ နဂိုပြုလား’

‘ခင်ဗျာ၊ ဘာတို့မေးတာလဲ’

‘အော် တစ်ချို့က ငယ်ငယ်ထဲက ပြုနေတတ်တယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျနော်လဲ . . ခြောက်တန်းလောက်ထဲက စပြုတာ

လေ’

‘ဆေးဆိုးပါလားကွ၊ ခုတော့ . . ငါးဆယ်ခြောက်ဆယ် အဖို့ပြု

လားထင်ရတယ်’

‘မတတ်နိုင်ပါဘူး ဦးလေးရာ၊ ဆိုးလဲ ဒေါင်းနှစ်ခါလောက်
လျှော်လိုက်ရင် ပြန်ပြုတာပဲ၊ ဆေးတစ်ဇူးကလဲ ဈေးမသေးဘူး၊ ကျောင်း

တက်နေတဲ့ ‘ကလေး’ များတော့ သူတို့အတွတ်ရွာသလောက် မလောက်
ပါဘူး’

‘ခလေး ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိလဲ’

‘လေးယောက်ပါ’

‘ဒီဆေးသုတ်တဲ့အလုပ်တစ်ခုထဲနဲ့ စားလို့လောက်လို့လား’

‘တခြားလဲ ကြုံသလိုလုပ်ရတာပေါ့၊ မိန်းမကလဲ ဈေးရောင်း

ရတယ်လေ’

အဆင်ပြေအောင် ပြောနေရသော်လည်း ‘အဖိုးကြီး’ အနား
မြန်မြန်သွားပါစေဟု ဆုတောင်းနေမိသည်။

‘မျက်မှန်ကလဲ တပ်ထားရသေးတော့၊ အမြင်ကြီးတက်ပြီး ဆေး
သုတ်ရင် . . ပြုတ်ကျနေပါမယ်၊ အောက်ဖက်ပဲသုတ်ပေါ့’

‘ဦးလေး စေတနာကိုသိပါတယ်၊ ကျေးဇူးလဲတင်ပါတယ်၊ အလုပ် သမားအချင်းချင်း နေ့တွက်လုပ်ရတာချင်းအတူတူဆိုတော့ ဒိုလို့ကပ် လို့မရဘူး ‘ဦးလေး’ ရု အပေါ်အောက် မျှတပဲသုတ်ကြရမှာ’

‘အင်း ဒါလဲဟုတ်တာပဲ၊ မိုးတွင်းကျတော့ ဘာအလုပ်လုပ်သလဲ’
‘အဲဒီအခါကတော့ အိမ်တွင်း . . . အလုပ်ပေါ့၊ စာအုပ်တွေ ဘာတွေလဲ ချုပ်တယ်’

‘ဟုတ်ပြီလေ မင်းလိပ်စာပေးထားလိုက်၊ ငါ့မှာက လုပ်ငန်းတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ ရှယ်ယာဝင်ထားတာတွေလဲရှိတယ်၊ အလုပ်တစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု မင်းအတွက်ရရှိင်တယ်လေ၊ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း အလုပ်မပြတ် ရဘူးပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ . . . ကန်ထရိုက်ဆီက တဆင့်ဆက်သွယ်ရင်ရပါတယ်၊ ကျနော်တို့ကအိမ်ပိုင်မရှိတော့ ဒီနားကမောင်းချလိုက်၊ ဟိုနားရောက် သွားလိုက်နဲ့၊ အတည်တကျမရှိဘူးလေ၊ အင်း ဦးလေးအနေနဲ့ ဆက်သွယ် ရမယ်ဆိုတော့ . . . တင်စီးသလိုဖြစ်နေပါ့မယ်၊ ကျနော်ကပဲ ဖုန်းဆက် မေးပါ့မယ်’

‘ဟုတ်ပြီလေ၊ ဖုန်းနံပါတ်မှတ်သွားလိုက် ဇွဲဖုန်းရော၊ အိမ်ဖုန်း ရော . . . မှတ်သွားလိုက်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘တင်မောင်စိုး’ ကအိပ်ထဲမှ စာအုပ်လေးနှင့်ဘောပင်ကိုထုတ်၍ မှတ်သည်။

‘ကျနော် ကို အလုပ်ခွင်ဝင်ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ’

‘အေး အေး ဟုတ်သားပဲ လုပ် လုပ်’

အပေါ်ထပ်မှချောင်းနေသော ‘သဇင်’ ခမြာလည်း ‘ဖခင်’ ကြီး အေးဆေးသောပုံစံဖြင့် . . . ထွက်သွားလေမှ သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။

‘ဦးကိုကို’ (၁၀)နာရီတစ်ခါအပြင်ထွက်သွားပြီး၊ (၁၂)နာရီခန့် ပြန်လာတာ၊ ထမင်းစားသောက်၊ တရားတမောအိပ်ပြီး နေ့ခင်း တစ်နာရီခန့် အပြင်ပြန်ထွက်တတ်သည်။

အလုပ်သမားများကို စောင့်ကြည့်ဖို့၊ လိုအပ်တာတွေပေးဖို့ ‘ဦးစံမြင့်’ ကတာဝန်ယူရသည်။ နေ့ခင်းဘက် . . . လွှတ်ရည်တစ်ခွက်

တိုက်သည်။ အိမ်ရှင်များက တနေ့တနေ့ 'သံတံခါး' များပိတ်၍ အိမ်ထဲမှာ လိုက်တာမျိုး နေတတ်ကြသည်။ 'သခင်' တယောက်သာ .. လူကြီး များအလစ်တွင် 'တင်မောင်စိုး' မှီတတ်သည့် ပြုတင်းပေါက်နားကို တရစ် ဝဲဝဲရောက်လာတတ်သည်။

'ကြီးညို' မှီလျှင်တော့ 'သူမ' လုံးဝရောက်မလာ။

ကံကောင်းသည်က .. စားသောက်ပြီးလျှင် 'ကြီးညို' အိပ်ယာ ထဲတွင် တစ်နာရီခန့် စာဖတ်ပြီး တစ်နာရီခန့် .. အိပ်စက်အနားယူ တတ်သည်။ နေ့ခင်းဖြစ်သော်လည်း 'ကြီးညို' ၏တောက်သံက .. တိရစ္ဆာန်ရုံထဲက .. ကျားတွေ ခြင်္သေ့တို့နားသလောက် ကျယ်လောင် စွာတောက်တတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အိပ်ယာထပြီး .. ရေမိုးခို .. လွှတ် ရည်သောက်ပြီး .. တရားထိုင်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် နေ့ခင်းဘက် သုံးနာရီခန့်နှင့်မနက်ဖက်ချက်ပြုတ်ချိန် နှစ်နာရီခန့် .. 'ကြီးညို' ၏ အာရုံမှတင်းလွတ်ခွင့် ရတတ်သည်။

ယခုလည်း အပေါ်ပြုတင်းပေါက်တွင် .. ချစ်သူနှစ်ဦး အကြည်ဆိုင်နေကြသည်။ ဝါးလှေကားတွင်ရပ်ရင်း၊ သံလင်ပန်းတိုပိုရင်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်နီးကပ်စွာ မှီနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

'တင်မောင်စိုး' ၏လက်နှစ်ဖက်လုံးက .. 'သခင်' ခါးကိုသိပ် သိပ်လေးကို လှမ်းဆွဲဖက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

'ကိုယ့်ရုပ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး မကြောက်ဖူးလား၊ မရွံ့ဖူးလား၊ သွားတု ကြီးချွတ်လိုက်မှထင်တယ်'

'အိုး မချွတ်ပါနဲ့၊ တော်ကြာ 'လူကြီး' တွေ့ရက်တရက်ရောက် လာရင် ခက်နေပါ့မယ်'

'သခင်' ရယ်၊ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်အတွက်နီးဖို့ သတ္တိမေ့ တော့ဘူးလား၊ ကိုယ့်အရည်အချင်းက .. မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် အားထားစရာမဟုတ်လို့လား'

'ကို ရယ် သခင်ဘဝမှာစည်းစိမ်ဥစ္စာဆိုတာ၊ ဖျော်ရွှင်မှုကို မပေး နိုင်ဘူးလေ၊ ကိုယ့်နောက်ကို သတ္တိမေ့ပြီးလိုက်ခဲ့ပြန်ရင်လဲ၊ တစ်သက် လုံး တယုတယအချိန်တကြည့်ကြည့် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာတဲ့ 'စခင်' ကြီးရဲ့ရင်ငွေကနေ ထာဝရဝေးကွာရမှာပါလားဆိုတဲ့ အသိစိတ်က ဒုက္ခ

ပေးနေတာပါ။

‘လူပြီးရင်တော့ ‘သူ’ မခွဲနိုင်လို့ ပြန်ခေါ်မှာပါ။ ဒါမျိုးတွေ နောက်ဆုံးကြတော့ .. ပြန်ပြေလည်သွားကြတာကြီးပဲ’

‘ဟင့်အင်း ဖေဖေကလူတစ်မျိုး သူ့စိတ်ကိုစမ်းလို့မရဘူး’

‘ဟင် ဒါဆို ‘သဇင်’ ဖေဖေရဲ့စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း သဇင် အထီးကျန် ဘဝနဲ့နေသွားဘို့စိတ်တူးထားတာလား’

‘ဟုတ်တယ် တို့နဲ့မတွေ့ခင်အချိန်အထိတော့ ဟုတ်တယ် သဇင် ဘဝကိုချုပ်ချယ်ထားမှန်းသိပေမယ့် စိတ်လဲမဆိုးဘူး၊ ပျင်းမိဖွယ်ကောင်း တယ်လို့လဲမထင်ခဲ့ဘူး၊ မိုးလင်းမိုးချုပ် အချိန်တွေ၊ နာရီတွေ၊ နေ့တွေ ရက်တွေ၊ လတွေ၊ နှစ်တွေ ကုန်ဆုံးခဲ့တာကြာပြီပဲ ဒါပေမယ့် ‘တို့’ ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ‘သဇင်’ အာရုံထဲခဏဝင်လာထဲက .. ချုပ်ချယ်မှုကို စိတ်ပျက်လာတယ်’

‘ဒါဆိုလဲ .. သတ္တိရှိရှိ .. အပြင်ထွက်ခွင့်ကောင်းပေါ့ ဥပမာ ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့၊ ဈေးထွက်ဝယ်ဖို့၊ လည်ပတ်ဖို့’

‘အရင်က ‘အဝင်း’ နဲ့တစ်ခါတစ်လေ၊ ဝိုက်ချုပ်ဆေးတို့၊ ကုန်တိုက်တို့၊ စုပါမားတတ်တို့ လိုချင်တဲ့ပစ္စည်းလေးဝယ်ဖို့ ထွက်ဖူးပါတယ်၊ သူ့အိမ်ထောင်ပြုသွားတော့ ..’

‘ကဲ တခြားသူငယ်ချင်းမရှိတော့ဘူး၊ ဆွေမျိုးမရှိတော့ဘူးလား’

‘ဆွေမျိုးထဲမှာ .. ရွယ်တူမိန်းကလေးရွေးတယ်လေ၊ ပြီးတော့ ‘အပျိုရဲ’ လုပ်ပြီးထဲက ‘လူပျိုရဲ’ နဲ့ငြိတော့မယ်ဆိုတာ သိလို့လားမသိဘူး၊ ပိုတင်းကျပ်လာတယ်’

ဆေးသုတ် ‘အဖွဲ့သား’ များတို့ .. ငွေနှင့်ပေါက်ထားသဖြင့် ‘ဦးတို့တို့’ ရှိနေချိန်ကလွဲလျှင်၊ ‘ဒေါ်ညို’ အလစ်တွင် ‘တင်မောင်စိုး’ နှင့် ‘သဇင်’ တို့နဲ့အတူ လွတ်လပ်စွာစကားပြောခွင့်ရထားပါသည်။

‘အန်တီအို’ ကတော့မသိချင်ယောင် ဆောင်နေပုံရသည်။

သုံးရက်ပြောက်သောနေ့တွင် ‘သံလင်ပန်း’ တချုပ်ခြားနေသည် ကိုပင် အားမလိုအားမရဖြစ်ပြီး ‘တင်မောင်စိုး’ ကနေ့ခင်းဘက် ‘ကြီးညို’ အိပ်ချိန်တွင် .. ခြံဒေါင့်သို့ဆင်းခဲ့ဖို့ မရမတပူဆာတော့သည်။

‘သဇင်ရာ ဆေးသုတ်တဲ့ကိစ္စပြီးသွားရင် .. တွေ့ဖို့မလွယ်ပြန်

တော့ဘူး၊ ခုလိုအခွင့်အရေးမျိုးထပ်ရဖို့ မလွယ်တော့ဘူးလေ၊ နှစ်နာရီ
လောက်တော့ . . လွတ်လွတ်လပ်လပ်တွေ့လို့ရပါတယ်'

'ခုလဲ တွေ့နေရတာပဲလေ၊ ပြောချင်တာတွေ ပြောနေရတာပဲ
လေ'

'ဒါတော့ဒါပေါ့ သင့်ဘက်ကတော့ ဟုတ်တာပေါ့ ကိုယ့်မှာက
'လှေခါး' ပေါ်ကပြုတ်ကျမှာစိုးလို့ သတိထားနေရတာ၊ ပြီးတော့ . .
စုတ်ပြတ်နေတဲ့အဖိုးကြီးရုပ်နဲ့ ချစ်သူရွှေမှာရပ်ပြနေရတာ ရှက်သလိုပဲ၊
ဆံပင်ဖြူဖြူ သွားခေါခေါ၊ မျက်မှန်ထူကြီးတပ်ထားတဲ့ လူရုပ်ဆိုးကြီးကို
'သင်' ဘယ်လိုမှဖိလင်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဖူး၊ ပြီးတော့ . . အိမ်နီးနားချင်း
တွေကကြာရင် ရိပ်မိလာမှာလေ၊ ဒီပြုတင်းပေါက်မှာက လူသိပ်မြင်လွန်း
တယ် သင့်အတွက်အန္တရာယ်ဖြစ်လွန်းတယ်'

ဟုတ်တော့လည်းဟုတ်ပါသည်။ သူက ခဏတဖြုတ်မဟုတ်၊
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နှစ်နာရီခန့် လူမြင်ကွင်းမှာမတင့်တယ်၊ နောက်ရက်
ခြံဒေါင့်သို့ ခိုးထွက်ခဲ့မည်ဟု . . ဂတိပေးလိုက်သည်။

နောက်တစ်ရက်၊ ထိုအချိန်၊ ထိုနေရာကို . . ထုံးစံအတိုင်း
'မှန်ဘီလူး' ဖြင့်စောင့်ကြည့်နေသော 'ဦးမြမောင်' ၏မြင်ကွင်းတွင် သေး
သုတ်သမားနှင့်လှယမင်းတို့ ပျောက်ကွယ်နေတော့သည်။ မြင်ချင်လျှက်
မမြင်ရသဖြင့် . . အားမလိုအားမရဖြစ်နေတော့သည်။

'ဦးမြမောင်' နှင့် 'ဦးကိုကို' က ယခုတော့ရန်ဘက်လို့ပြော၍
ရသည်။ ယခင်ကတော့ မိတ်ဆွေပါပဲ။ သို့သော် သားရေးသမီးရေးကိစ္စ
ဆွေးနွေးရင်း . . 'ဦးမြမောင်' ၏သားကို . . 'ဦးကိုကို' ကသဘော
မတူ၊ မပေးစားနိုင်ဟုပြောလိုက်သဖြင့် အငြိုးကြီးငြိုးနေခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုတော့ 'သမီး' ကိုသီးချိန်တန်သီး၊ ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်ဖို့ အခွင့်
အရေးမပေးသဖြင့်၊ အိမ်တွင်းပုန်းမလေမှာ 'အာသဝေါ' မကုန်ခမ်းသေး
သဖြင့် . . နီးစပ်ရာ၊ ကြံရာကို . . လက်ခံနေပြီဆိုတာမျက်မြင်ကိုယ်တွေ့၊
အလွန်မာနကြီး၊ ဘဝင်မြင့်အောက်ခြေလွတ်သော 'ဦးကိုကို'

တော့ . . သမီးချောသမီးလှကို . . အသက်ကြီးကြီး အရပ်ဆိုးဆိုး ဆေးသုတ်သမားလက်ထဲသို့ ထည့်ရတော့မည်။ ဝမ်းသာလုံးဆို့သလို ခည်သူ့ကိုမျှမပြောပဲ . . 'သဇင်' တို့ချစ်တင်းနှောနေသည်မြင်ကွင်းကို ဘစ်ဦးတည်း 'အထက်တန်းခုံ' မှထိုင်ကြည့်နေသည်မှာ လေးရက်ရှိပြီ။ သံလင်ပန်းခြားထားသော်လည်း 'သဇင်' ခါးကိုဖက်သည်။ ပခုံးကို ညှစ်၍ ကိုင်သည်။ ပါးကလေးကပ်ပေးသော 'သဇင်' ကိုနမ်းသည်။

မင်းကုသနှင့်ပပဝတီ ဘယ်လိုမှမလိုက်ဖက်ပါသော်လည်း 'မြင်ကွင်း'ကတော့ သာမာန်ထက်ထူးနေသည်မဟုတ်လား။ ယနေ့ ထိုမြင်ကွင်းပျောက်နေသဖြင့် 'ဦးမြမောင်' မှန်ဘီလူးကို . . ဟိုရွှေဒီရွှေ ပြောင်းချိန်ရတော့သည်။

'ဟာ'

'ဦးမြမောင်' ကိုယ်မျက်စေ့ကိုယ်ပင်မယုံချင်တော့။

'ကိုရုပ်ဆိုး' ၏ရင်ခွင်တွင် မှီ၍ထိုင်နေသည်။ ကိုရုပ်ဆိုးက 'သဇင်' ကိုမလွတ်တမ်းဖက်ထားပြီး၊ လည်တိုင်နှင့်ပါးပြင်များကို တနှိုက်မက်မက် နှိုက်နမ်းနေသည်ကိုလည်း 'သဇင်' က မရုန်း။ နှစ်ခမ်းနှစ်လွှာ ကိုနမ်းတော့လည်း မရုန်း။ 'သူမ' ကပင်ပြန်၍ ဖက်ထားလိုက်သည်။

ဘယ်လိုနည်းနှင့်ဖြစ်ဖြစ် 'ဦးကိုကို' ၏မာနကိုချိုး၍ရနေပြီ မဟုတ်လား။ အရှက်ခွဲ၍ ရနေပြီမဟုတ်လား။ 'တယ်လီဖုန်း' ရွှေလျှောက်ခွဲပြီးနောက်။

'ဦးကိုကို လား'

'ဟုတ်ပါတယ် အခုပြောနေတာဘယ်သူပါလဲ'

'မြမောင်လေ ခင်ဗျားသမီးကိုတောင်းဖူးတဲ့ မြမောင်လေ၊ အခုလဲ . . အဲဒီကိစ္စကိုပြောမလို့'

'ဟာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးလို့ ခင်ဗျားကို ဘယ်နှစ်ခါပြောရမလဲ'

'ဟုတ်ပါတယ် ဆုံးအောင်နားထောင်ပါအုံးလေ၊ အခု . . ခင်ဗျားကမိသမျှစည်းစိမ်ပုံပေးပြီး၊ ကျုပ်သမီးကို . . ပေးစားချင်လို့ပါပြောလည်း ကျုပ်သားနဲ့မပေးစားနိုင်တော့ဘူးဗျို့၊ ခင်ဗျားသမီးကို လှောင်အိမ်ထဲထည့်ထားတာ၊ နီးစပ်ရာနဲ့မတန်မရာနဲ့ဖြစ်ပြီလေ'

'ဟေ့လူ၊ ခင်ဗျား သူများသားသမီးကို မှီခိုမျှစ်ခို မပြောနဲ့'

နာမည်မဖျက်နဲ့'

'ဟာ ကျုပ် . . ဒါမို့ဝါသနာမပါဘူး၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်အံ့ဩပြီး နှုတ်ပြောနေတာပါ။ သင့်တော်တာနဲ့ ယေဘုယျ နားချမလို့ပါ။ ကျုပ်သားနဲ့ တော့မယေဘုယျတော့ပါဘူး။ ဆေးသုတ်သမားနဲ့ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေတာ ကျုပ်မြင်တာများပြီ'

'ဘာကွ ဘယ်ဆေးသုတ်သမားလဲ'

'ခင်ဗျားသမီးခပြာ . . သွေးနဲ့ကိုယ် သားနဲ့ကိုယ်ဆိုတော့လဲ သွေးသားတောင်းတလာတော့၊ ရုပ်ဆိုးတာလဲမမြင်တော့ဘူး။ အသက်ကြီး တာလဲမမြင်တော့ဘူး။ ဆင်းရဲအောက်တန်းကျတာကိုလဲ မမြင်တော့ဘူး။ ကျုပ်ပြောတာကိုမယုံရင် . . အခုချက်ချင်းကျုပ်အိမ်ကိုလာခဲ့လေ။ မျက်မြင်သက်သေပြမှာပါ'

မြို့ထဲမှ 'ကား' နှင့်လာခဲ့တာက အနည်းဆုံး 'နာရီဝက်' တော် ကျော်ကြာသည်။

'ဦးကိုကို' မှန်ဘီလူးနှင့်ကြည့်ချိန်အထိ 'သဇင်' တို့နှစ်ယောက် က ကဲတုန်း'

အသားတွေတဆတ်ဆတ်တုန်ပြီး မျက်နှာကြီးနီရဲနေသည်။ 'ဦးကိုကို' ပုံစံကိုကြည့်ပြီး 'ဦးမြမောင်' သဘောကုနေပါသည်။

သို့သော် . . 'မှန်ဘီလူး' ထဲစိုက်ကြည့်နေသော 'ဦးကိုကို' ၏ မျက်နှာမှာ တဖြည်းဖြည်းပုံမှန်ပြန်ဖြစ်လာပြီး ရယ်နေသဖြင့် ဣသွားပြီ လားဟုပင် ထင်မိသည်။

'ဒီခေတ်ကလေးတွေက တယ်စတန် ထွင်ချင်တာကိုး၊ ခင်ဗျား သေချာမကြည့်လို့ပါ။ အဲဒါ 'လူပျိုရံ' လုပ်တဲ့ကောင်လေးလေ၊ ကျုပ်သမီး ကို . . နည်းမို့စုံနဲ့ပို့နေတာ၊ ကျုပ်သဘောမတူလို့ . . လုံးဝအဆတ် အသွယ်ပေးမလုပ်ဖူးလေ။ သွားတုတ်ကံ၊ ဆံပင်ဖြူဆေးဆိုးပြီး မျက်မှန် တပ်ထားတာ၊ သေချာကြည့် . . အုတ်ခုံပေါ်မှာ သွားတုတ်နဲ့ မျက်မှန်တပ် ထားတယ်'

'ဦးမြမောင်' ကသေချာအောင် ထပ်ကြည့်ပြီးနောက် . .

'ဒီလောက်တရင်းတနှိုးဖြစ်နေမှတော့ ပေးစားလိုက်တော့ ပေါ့ဗျာ'

‘အင်း ခင်ဗျား သိသွားပြင် သွားပြီးမှတော့၊ ယေဘုယျဖြစ်ကော့ မှာပါလေ၊ ဒါမှမဟုတ် လုံးဝအဆတ်ဖြတ်ပြီး၊ မယ်သီလရွှင်ဝတ်ခိုင်းမှ ထင်တယ်၊ နှစ်ခုတစ်ခုပေါ့’

‘စိတ်မပါဝဲ . . သီလရွှင်ဝတ်ခိုင်းတော့ . . ငရဲကြီးအောင် လုပ်သလိုဖြစ်တော့မှာပေါ့ . . တော်ကြာ တတိုးနဲ့လင်နောက်လိုက် ပြေးမှ ခင်ဗျား ပိုအရွတ်ရနေပါမယ်၊ ယေဘုယျဖို့ပဲစဉ်းစားစမ်းပါဗျာ သိပ်လဲ မချုပ်ချယ်ပါနဲ့၊ ကိုယ်တောင် . . အဖော်ရွာလို့သည်သမီး ရခဲ့သေးတာ ကိုယ်ချင်းစာမှာပေါ့’

‘အေးဗျာ စေတနာပါလို့ ကျုပ်သမီးဘက်ကလိုက်ပြောပေးနေ တာမဟုတ်မှန်းသိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားပြောတာတွေမှန်လို့ ကျုပ် လက်ခံပါတယ်၊ ကျေးဇူးလဲတင်ပါတယ်၊ ကဲ . . ပြန်မယ်ဗျို့’

အသုံး (၉)

‘မောင်ရင်’

‘ဗျာ အော် အန်ကယ်’

‘ဦးကိုကို’ က ပစ္စည်းထုတ်ကြီးတစ်ထုပ်ကိုင်၍ . . . ‘ဆေးသုတ်’
နေသော ‘တင်မောင်စိုး’ နားသို့ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

‘မောင်ရင်နာမည် ဘယ်သူ’

‘ကျနော်တို့အဖွဲ့ကတော့ ‘ဆံဖြူ’ လို့ပဲခေါ်ကြပါတယ်၊ အရပ်ထဲ
မှာတော့ ‘မောင်မောင်’ လို့ခေါ်ကြပါတယ်’

‘ရှေး၊ ဒါ . . . မောင်ရင်အတွက် ကျုပ်အဝတ်အစားတွေထေ
လိုက်တာ၊ နွေဖိုးဆောင်း သုံးရာသိဝတ်လို့ရအောင် . . . အစုံထည့်ခဲ့
တယ်’

‘ဟာ ကျေးဇူးပါပဲ ‘အန်ကယ်’ ရာ၊ အများကြီးဘာဖြစ်လို့ထေ
တာလဲ၊ အားနာလွန်းလို့ပါ’

‘ယူသာယူပါ၊ အိမ်ခါနေတာလေ၊ ကျန်တဲ့ဆေးသုတ်အဖွဲ့တွေ
လိုလဲ . . . အဝတ်အထည်နဲ့ . . . စတိုခန်းထဲက ပိုလို့သိမ်းထားတဲ့
ပစ္စည်းတွေဝေငှအုံးမှာ၊ အဲဒါတွေပေးရင်လဲ . . . မောင်ရင်ကြိုက်တာ
သာရွေးယူပေတော့၊ ‘ဆေး’ ကိုလဲသိပ်ကောင်းကောင်းကြီးမသုတ်ကြနဲ့
လှရင်ပြီးရော၊ ဈေးကောင်းရတုန်း . . . အိမ်ပြန်ရောင်းမလို့လေ’

‘ဟာ နှမြောစရာကြီး အန်ကယ်ရာ’

‘နှမြောပေမယ့် . . . ပေးစရာကြွေးက လည်ပင်းနားရောက်နေ
လို့လေ သိတယ်မဟုတ်လား၊ လက်ကြီးသမားတွေနဲ့ရင် သူများတွေထစ်

ပိုင်းတယ်ဆိုတာ၊ သိန်းထောင်ချီချမ်းသာတဲ့လူမှာ၊ သိန်းထောင်ချီပြီး အကြွေးရှိနေတတ်တယ်ဆိုတာ ကြားဖူးမှာပေါ့။ အိမ်ရောင်းပြီးပိုတဲ့ ငွေနဲ့ တိုက်ငယ်ငယ်တစ်လုံးပြန်ဝယ်နေမလား စဉ်းစားနေတာ'

'ကြားရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး အန်ကယ်ရယ်'

'တင်မောင်စိုး' တကယ်စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားချင်းဖြစ်သည်။

'ချစ်သူ' ဇီဝခင်မို့၊ 'ချစ်သူ' အတွက်ရော၊ ယောက္ခမလောင်း အတွက်ပါ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိခြင်းဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် . . မိမိတို့ လက်ထပ်ပြီးလျှင် . . မိမိတို့တိုက်တွင်ခေါ်ထားနိုင်ပါသည်။ ကုန်တိုက် ကြီးလို့ အကြီးကြီး ခန့်ခန့်ညားညားထယ်ထယ်ဝါဝါ အဆောင်ဆောင် အသွယ်သွယ်မဟုတ်သော်လည်း အပေါ်ထပ်တွင်အိပ်ခန်းလေးခန်း၊ အောက်ထပ်တွင် အိပ်ခန်းနှစ်ခန်းနှင့်ဘုရားခန်း၊ ဧည့်ခန်း၊ ထမင်း စားခန်း၊ မီးဖိုခန်း . . သီးသန့်အားလုံးရှိသည်။ 'သဇင့်' ကြီးဒေါ်အပျိုကြီး နှစ်ယောက်ကိုပင် 'အမေ' နှင့်အဖော်ရအောင် ခေါ်ထားနိုင်ပါသေးသည် ဒါက 'မိမိ' စေတနာပါ။

'စံမြင့်ရေ'

'ဗျာ ဆရာကြီး'

ထုံးစံအတိုင်း ပုံစံသွင်းထားသည့်စက်ရုပ်လို့ အပြေးအလွှား ရောက်လာပြီး၊ ခြေစုံရပ်ကာ . . သတိအနေအထားနှင့်ရပ်နေသည့် 'ခြံစောင့်' ကို 'ဦးကိုကို' ကပြုံး၍ကြည့်ရင်း . .

'ထိုင်အုံးကွ၊ အေးအေးဆေးဆေး ဆွေးနွေးစရာရှိလို့၊ စီးပွားရေး ကအပြိုင်အဆိုင်တွေပေါသကွာ၊ ခုခေတ်ကငွေအားလူအားနဲ့ဖိပြီး၊ ကြီး စားနေကြတာ၊ တစ်ချို့ တစ်ဦးထဲမတတ်နိုင်တော့ လေးငါးဦးရှယ်ယာ ဝင်ကြတာ၊ ငါကတစ်ဦးထဲပဲကြိုက်တာ၊ ရှယ်ယာများရင် စကားများပြီး ဦးနှောက်သိပ်စားရလွန်းတယ်၊ ဒီအိမ်ကြီးကိုရောင်းရင် ငွေအများကြီး ရမယ်၊ အလုပ်အများကြီးထပ်ချဲ့နိုင်မယ်၊ မြို့ထဲကကုမ္ပဏီဖွင့်ထားတဲ့ သုံးထပ်တိုက်မှာပဲ 'စု' နေကြတော့မယ်၊ မင်းကိုတော့ အလုပ်ဖြုတ်မပစ် ရက်ဖူးလေ၊ ဟိုမှာခြံမစောင့်ရတော့ပေမယ့် မင်းကို 'ကား' လိုင်စင်လုပ် သေးမယ်၊ ဒီနိုင်ဘာဖြစ်တော့ လခပိုရမယ်၊ မင်းမိသားစုအတွက် မြို့စွန့်က၊ မြေကွက်မှာအိမ်ဆောက်ပေးမယ်၊ မင်းအတွက် စရိတ်ငြိမ်း တစ်သောင်း

ပေးမယ် ဘယ်လိုလဲ . . လုပ်မလား'

'ဟာ လုပ်မှာပေါ့ဆရာရယ်'

'အေးဗျ၊ ဆရာကမင်းအတွက် . . နေစရာ၊ စားစရာ သားသမီး သားမယားတွေအတွက်ပါ ဖူလုံအောင် . . အစစအရာရာ ထောက်ပံ့ပေးအံ့မှာ၊ ဥပမာ . . ကျောင်းဖွင့်တဲ့ရာသီဆိုရင် . . ကျောင်း ဝင်ခွင့်၊ ကျောင်းသုံးစာရေးကိရိယာ၊ ကျောင်းဝတ်စုံကအစ၊ ငါလျှမယ်

'စံမြင့်' မျက်လုံးများအရောင် တဖျတ်ဖျတ်လက်နေပါပြီ။

'မင်း ဟိုဘက်ခြံမှာ ထမင်းကျွန်၊ ဟင်းကျွန်တွေ၊ ပစ္စည်းတို့လိ မိုလိလေးတွေရလို့ . . ညနေတိုင်း ပြန်တိုင်းဝင် ဝင်ယူနေတာ စတွေ့ တဲ့နေ့ထဲက၊ ခုလိုပေးဖို့ ငါစိတ်ကူးပေါက်ခဲ့တာပဲ၊ ငါ့ညီမတွေက အဖို့ ကြီးတွေပီပီ အရမ်းကပ်စေးခဲ့တယ်၊ ထမင်းဟင်းကို . . ပိုလျှင်လွှင့် ပစ်ရမှာကြောက်တော့ တိုင်းချက်တယ်၊ မင်းကိုတောင် ကျွေးဖို့ကပ်စေး နဲ့လွန်းလို့ မင်းစိတ်ဓာတ်ကျနေတာလဲ ငါသိတယ်၊ တကယ်တော့ မင်းဟာငါတို့ဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အလုပ်လုပ်လာတဲ့လူပဲကွာ သူများ ကပေးနေရတယ်ဆိုတော့ ငါတို့အတွက်တော့ သိက္ခာကျတာပေါ့၊ ပြီးတော့ 'သူများ' ဟာသွားယူရင် . . အားနာပြီး . . သူတို့ခိုင်းတာတို့ လုပ်ပေးရတော့မှာလေ'

'စံမြင့်' ခေါင်းငြိမ့်ပါသည်။

'နောက်ကို သွားမယူတော့ပါတော့ဘူး၊ 'ဆရာကြီး' ကျွန်တော် ဝတီပေးပါတယ်'

'ဟုတ်ပြီ ရော မင်းအတွက် . . မုန်းဘိုး၊ မင်းအတွက် မင်း မိသားစုအတွက် . . အိမ်သုံးပစ္စည်းတွေပေးလိုက်မယ်၊ 'ဟိုက်လပ်' နဲ့ တစ်စီးစာတော့ရမှာပဲ၊ ဘီဒိုအဟောင်း၊ သေတ္တာအဟောင်း၊ ကုတင် ဟောင်း၊ စားပွဲဟောင်းတွေအကုန်ပေးမယ်၊ အိုးခွက်ပန်းကန်အဟောင်း တွေ အကုန်ပေးမယ်'

'ဖခင်' ဖြစ်သူ ပစ္စည်းတွေ အကုန်ထုတ်ပေးနေတာကိုမြင်သဖြင့် 'သခင်' အံ့ဩနေရပါသည်။ ညဘက်ထမင်းစားချိန်မေးမည်ဟု စိတ်တူ ထားမိသည်။

'ဒီနေ့ည . . ထမင်းစားဖိတ်ထားတယ် 'မိချို' နှင်တို့အားလုံး

ကိုပါဖိတ်ထားတာ'

'ဟာ အကုန်လုံးသွားတော့ အိမ်ဘယ်သူစောင့်မှာတုန်း'

'စံမြင့် ခြံထဲရှိတာပဲ၊ သော့ပိတ်သွားမှာပေါ့၊ မိုးချုပ်အောင် မနေပါဘူး၊ 'စိုးနိုင်' တို့လဲမြို့ထဲတိုက်ကနေ လာကြလိမ့်မယ်'

'ဘယ်လိုပွဲမျိုးလဲ ဖေဖေ၊ အကောင်းဆုံးဝတ်ခဲ့ရမှာလား'

'အေးပေါ့၊ ငါ့သမီးက ဘာဝတ်ဝတ်လှပြီးသားပါ၊ စိတ်ကြိုက်သာဝတ်'

အလှပြင်ရင်း 'သဇင်' စိတ်ထဲခိုးလိုးခုလုဖြစ်သွားသည်။ စောစောကသာသိလျှင် 'ချစ်သူ' ကိုကြိုစောင့်ခိုင်း၍ရသည်။ ကိစ္စမရှိ၊ စားသောက်ဆိုင်ရောက်မှ ဖုန်းဆက်ခေါ်မည်။

'ချစ်သူ' မြင်လျှင်ငေးသွားအောင် . . ကြက်သွေးရောက်ဝတ်စုံနှင့် . . စိတ်လည်ဆွဲကိုဆွဲသည်။ ဖြူဝင်းသောအသားနှင့်လှသွေးကြွယ်နေသော မိမိရုပ်ပုံကိုကြည့်ပြီး၊ ကျေနပ်၍မဆုံးတော့၊ အနက်ရောင် ခုံမြင့်ကြိုးသိုင်းကိုစီးသည်။ ရွှေရောင် . . ပိုက်ဆံအိတ်လုံးလုံးလေးကိုကိုင်သည်။

'ငါ့သမီးကတော့ လှမှလှပဲဟေ့၊ ဒီတစ်ခေါက်လဲ . . ဘယ်သူတွေမျက်စိကျပြီး အတောင်းရမ်းခံရအုံးမလဲမသိဘူး၊ သိတဲ့အတိုင်း လုပ်ငန်းရှင်တွေလာမှာဆိုတော့ ငါ့ 'သမီး' ကိုဒီပွဲမှာ အစွဲထုတ်ရတော့မှာပဲ၊ လူတိုင်းက 'သမီး' ကိုအိမ်ထဲသော့ခတ်သိမ်းထားတယ်၊ အကျယ်ချုပ်ထားတယ်၊ အထီးကျန်ဖြစ်အောင်လုပ်ထားတယ်လို့ စွပ်စွဲလွန်းတယ်ကွာ၊ ဒီတစ်ခါတော့ 'ဖေဖေ' စိတ်ကြိုက် 'သားမက်လောင်း' တွေထဲက ငါ့ 'သမီး' အကြိုက် ခေါင်းခေါက်သာရွေးပေတော့'

မမျှော်လင့်ထားသောစကားကြောင့် 'သဇင်' မျက်နှာလေးပျက်သွားပါတော့သည်။ စောစောက 'ချစ်သူ' အတွက်အလှဆုံးဖြစ်အောင်ပြင်ဆင်ထားခဲ့သမျှ ယခုတော့ 'သူများ' ကြည့်ဖို့ဖြစ်ရပြီ၊ အားလုံးဆွဲဖြုတ်၊ ဆွဲဖျက်ချင်နေတော့သည်။

'ဟာ အဲသလိုအကြံအစည်နဲ့ မှန်းသိရင် 'သဇင်' မပြင်ပါဘူး၊ သူတို့တွေက သူတို့ကြိုက်အောင်ပြင်လာတယ် ထင်သွားရင်ရှက်စရာကြီး ပြီးတော့ 'သဇင်' ကို 'ဖေဖေ' က၊ သူများတွေလာတောင်းတိုင်း အမြဲ

ငြင်းလွှတ်ပြီး အခုမှသာဖြစ်လို့ ပေးစားချင်ရတာလဲ’

‘အော် ဖေဖေ ခုနပြောပြီးပြီလေ၊ ဖေဖေကို တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်တယ်၊ သမီးကို အထီးကျန်ဖြစ်အောင်လုပ်ရက်တယ်၊ ဖေဖေတို့ သေရင် . . . အဖော်မဲ့ပြီးကျန်ရစ်ခဲ့မှာကိုမသနားဘူးလို့ . . . တစ်ချိန် လုံးဝိုင်းပြောနေကြတာ နားတောင်မဆန့်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် ‘ဖေဖေ’ ဒီနေ့ သမီးကိုပွဲထုတ်လိုက်တော့မယ်လို့ စိတ်ကူးရတာလေ’

‘ဖေဖေ တကယ် . . . အဖော်ရွာပေးချင်ရင် ‘သမီး’ ကြိုက်တာ ကိုရောရွေးခွင့်မရှိဘူးလား’

‘နိုး နိုး ဖေဖေရွေးပေးထားတာတွေကိုလဲ လေ့လာဖုံး ရုပ်ရည်၊ ပညာ၊ အလုပ်အကိုင်၊ ဝင်ငွေအားလုံး အပြစ်ပြောစရာမရှိဘူး ဖေဖေက ဖေဖေလောက်မတော်ရင်တောင် ခေတ်နဲ့အမှီကြိုးစားတဲ့လူမျိုးကိုမှ သားမက်တော်ချင်တယ်၊ ဒါမှ ‘ဖေဖေ’ လုပ်ငန်းတွေကို အရည်အချင်း မြင့်မြင့်နဲ့ ဆက်လုပ်နိုင်မှာ၊ စိတ်ချယုံကြည်စွာလွှဲနိုင်မှာ၊ ဘွဲ့လေးရရုံ နေစရာခြံငယ်တိုက်ငယ်လေးရှိရုံ၊ ကားလေးတစ်စီးမောင်းနိုင်ရုံလောက် ကို ‘ဖေဖေ’ အထင်မကြီးဘူး၊ ဝင်ငွေမကောင်းရင်၊ မလောက်ငှရင်၊ ကြာတော့ ခြံတွေ တိုက်တွေ ရောင်းရမယ်၊ လူနေမှုအဆင့်မြင့်မားလာ တာနဲ့အမျှ၊ အသုံးစရိတ်တွေကြီးမားလာမှာပဲ၊ ကလေးတွေ မွေးလာရင် ကျောင်းစရိတ်၊ စားစရိတ်၊ ကျူရှင်စရိတ်၊ ဆေးဝါးစရိတ်တွေ များလာ မယ်၊ သမီး ‘ချစ်သူ’ ရဲ့လခနဲ့ ဘယ်လိုမှမလောက်နိုင်ဘူး၊ ပြီးတော့ ‘ဖေဖေ’ တို့အရမ်းချမ်းသာမှန်းသိလို့၊ ဒီယုန်မြင်ပြီး ဒီခြံထွင်တယ်လို့ပဲ ဖေဖေ ထင်တယ်၊ သူ့ ‘အမေ’ ကသိပ်လည်တယ်တဲ့၊ တော်ရုံမိန်းကလေးဆို သူ့ ‘သား’ ရောရင်တောင်ကြိုက်တာမဟုတ်ဖူး၊ ကိုယ့်ထက်ချမ်းသာပြီး လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်တဲ့သူကိုယူတော့ . . . တစ်သက်လုံးအတွက် အားတို စိတ်ချရတာပေါ့အေ’

‘ဖေဖေ လူတွေက၊ သည်လောက်တော်ပြီး၊ သည်လောက်ချမ်း သာနေမှတော့ ‘သဇင်’ ထက်သာတာကိုပဲ ကြိုက်ကြမှာပေါ့၊ သဇင်လို့ အိမ်တွင်းပုန်းကို ဘယ်အထင်ကြီးကြမှာလဲ’

‘မထင်ပါနဲ့အေ၊ တစ်ချို့ယောက်ျားတွေက . . . အပြင်က လွှားနေတဲ့ ‘မိန်းကလေး’ တွေကို . . . မျက်စေ့အပျင်းပြေ စားပွဲထိုင်

ကြည့်တတ်ဝေမယ်၊ သူတို့ယူတဲ့ 'မိန်းမ' တွေကိုတော့ ရွတ်လဲချောရမယ်၊ ပိုက်ဆံလဲချမ်းသာရမယ်၊ ပညာလဲတတ်ရမယ်၊ ဂုဏ်လဲရှိရမယ်၊ မိန်းမလဲပီသရမယ် ဆိုပြီးကောင်းပေ့ဆိုတာမှ ရွေးကြတာကွဲ့၊ ဖေဖေကို ဝိုင်းပြောထားတာအများကြီး၊ သမီးကြိုက်တာသာရွေးစမ်း'

'သဇင်' မျက်နှာမရွှင်တာကို . . အားလုံးမြင်သည်။

'ကဲ ကဲ သွားကြစို့'

'သဇင်' နှလုံးသားကို 'တင်မောင်စိုး' ကသာပိုင်စိုးနေခဲ့ပါပြီ။

ထူးဆန်းစွာတွေ့ခဲ့ရသလို၊ ရင်ခုန်စွာချစ်ခဲ့ကြရသည်မဟုတ်လား။

မျက်လုံးချင်းဆုံ ရင်ခုန်ရသည်ဘဝမှာ တွေ့မြင်ရဖို့ဝေးစွာ 'အသံ' ကိုပင်ကြားဘူးကြသည်မဟုတ်။

'အသံ' လေးကြားရဖို့ အများကြီးကြိုးစားခဲ့ရသည်။

'ချစ်သူ' သည် မိမိကိုမြင်တွေ့ချင်သည့်အတွက် သက်စွန့်ဆံဖျားကြိုးစားခဲ့ရသည်။

မိမိမျက်နှာလေးမြင်ရဘို့ သူ့ခဲဖြာ မကြောက်မရွံ့ 'ဝါး' လှေခါးဖြင့် ဆေးသုတ်သမားအယောင်ဆောင်ခဲ့ရသည်။

ဆေးသုတ်သမားအယောင်ဆောင်ရင်း ရင်းနှီးသော 'ချစ်သူ' များ ဘဝရောက်ခဲ့ကြပြီ။ ချစ်သူရင်ခွင်ထဲလည်း ဝင်ဘူးခဲ့ပြီ၊ သူ၏ချစ်ခင်ယုယမှု အထွေးအပွေ့အနမ်းများကို မိမိကျေနပ်စွာ လက်ခံခဲ့ဘူးပြီး မိမိကလည်း တုန်ပြန်ခဲ့မိပြီ။ နေ့စဉ်မြင်နေရ၊ တွေ့နေရသည့်ဘဝမှ လုံးဝအဆက်အသွယ်ဖြတ်ပြီး မိမိမချစ်မနှစ်သက်သူ၏ 'ရင်ခွင်' သို့ ထပ်မံကျူးကျော်ခိုလှုံဖို့တော့ မျက်နှာမများတတ်သဖြင့် ချစ်တမ်းမကစားတတ်သဖြင့် . . 'လုံးဝ' မဖြစ်နိုင်ပါ။

လက်မခံနိုင်တော့ပါ။

'မိမိ' ဖခင်၏ . . ပြတ်သားမှုကို မိမိအသိဆုံး။

ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ လက်မခံနိုင်သဖြင့် 'သဇင်' ထွက်ပြေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ 'ကား' ထဲဝင်ထိုင်ချိန်တွင် . . 'လှစ်' ကနဲထွက်ပြေးတော့သည်။ 'စံမြင့်' ကခြံဝမှ တံခါးအရန်သင့်ဖွင့်ရန်စောင့်နေချိန်ဖြစ်သည်။

'ဟဲ့ ဟဲ့ ဘာလို့ထွက်ပြေးတာလဲ'

'အန်တီညို' အော်သံကြောင့် 'ဦးကိုကို' ကြားသွားသည်။ ချက်ချင်း သဘောပေါက်သဖြင့် . .

'မောင်စံမြင့်' ရေ မိအောင်သာဖမ်းတော့ကွာ၊ မလွတ်စေနဲ့ဟေ့'

'သင်' အပြင်ရောက်လျှင် လွတ်ပြီ။ ဖခင်က ကားစက်နှိုးရ အုံးမှာ၊ ကွေ့ရပတ်ရအုံးမှာ၊ ခြံထဲက ထွက်ရအုံးမှာ'

အပြင်မှာက မှောင်နေပြီ . . သုံးလေးခြံကျော်လျှင် လမ်းမကြီး ပေါ်ရောက်ပြီ။ တချောင်ချောင်ဝင်ပုန်းပြီး . . ကြုံသလိုထွက်ပြေးမည်။

'ဦးစံမြင့်' က 'မိမိ' လူ၊ မိမိကို . . ဘယ်ဖမ်းလိမ့်မလဲ။

ခြံဝရောက်ခါနီးတွင် 'ဦးစံမြင့်' ကတံခါးပိတ်လိုက်သဖြင့် . .

'ဟင် ဦးလေး ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဖွင့်ပေးပါ။ ဖေဖေက သင်တို့ သူသဘောတူတဲ့လူနဲ့ ပေးစားမလို့တဲ့'

'ငါက သူ့အလုပ်သမားဟာ ၊ သူ့အမိန့်ကိုပဲ နာခံနိုင်မှာပေါ့'

'ဟင် ဦးလေး ဘာစိတ်ကူးပေါက်သွားတာလဲ၊ ဦးလေးကို သင် တို့အားလုံးက အလုပ်အတွက်ရော နေဖို့ထိုင်ဖို့ပါ ကူညီမယ်လို့ ပြော ထားပြီးပြီလေ'

'မှန်ပါတယ် ဒါပေမယ့် ငါ့ 'ဆရာ' က၊ ငါ့ကိုနှစ်ပေါင်းများစွာ လခပေးပြီး အလုပ်ခန့်ထားခဲ့တာ၊ အခုလဲ . . လခတိုးပေးပြီးပြီ မကြာခင်ငါ 'ဒရိုင်ဘာ' ဖြစ်တော့မှာ၊ ငါ့မိသားစုအတွက်လဲ အစေ အရာရာတာဝန်ယူမယ်လို့ ပြောထားတဲ့အတွက်၊ နင်တို့ဘက်ကိုငါ မထူ ညီနိုင်တော့ဘူး'

သွားပါပြီ။ ဖခင်၏ စည်းရုံးမှုကပိုအောင်မြင်သွားပါပြီ။

'မိသင် နင် တော်တော်သတ္တိရှိနေပါလား၊ လာခဲ့ ကားပေါ် တက်၊ 'စံမြင့်' ရေ သူ့လက်နဲ့ ခြေထောက်ကို ကြိုးတစ်ခုခုနဲ့ ချည်စင်'

'သင်' ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါ။ 'ဖခင်ကြီး' ကို နာကျည် မှန်းတီးစွာကြည့်နေမိသည်။ 'သူ့' အလိုဆန္ဒတစ်ခုကိုသာကြည့်ပြီး 'သင်' ဖြစ်သူကို အကျယ်ချုပ်ထားရာမှာ ယခု . . ခြေလက်ကိုပါ ကြိုးနှင့်တုတ် ပြီး အကျဉ်းချုပ်ထားတော့မှာပါကလား။

'ဦးစံမြင့်' ကိုလည်း 'သင်' ကစားတော့ဝါးတော့မလို စူးစိတ် ရှိကြည့်ရင်း . . စိတ်ထဲမှကျိန်ဆဲနေပါတော့သည်။

'သင့်' ကိုစားသောက်ဆိုင်ခေါ်မသွားပဲ၊ မြို့ထဲရှိ . . . အလုပ်
တိုက်ဖွင့်ထားသည့် သုံးထပ်အဆောက်အဦးရှိရာသို့ ခေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်။

အနား (၁၀)

‘တင်မောင်စိုး’ ဆေးသုတ်ရင်း ‘သဇင်’ ကိုရှာသည်။

‘ခါတိုင်းဆိုလျှင် . . . ‘လူကြီး’ မလစ်လျှင်တော့ ‘သဇင်’ က သူ့ ‘အရိပ်’ ကိုမြင်ရအောင်ပြတတ်သည်။ လူကြီးတွေမမြင်အောင်၊ ရယ်ပြလျှာထုတ်ပြ၊ မျက်လုံးပြုပြနှင့် မျိုးစုံလုပ်ပြတတ်သည်။

ယနေ့ . . . ဘာအရိပ်အယောင်မျှ မမြင်ရ။

‘ကြီးဒေါ်’ နှစ်ယောက်ကိုပါမမြင်ရသဖြင့်၊ အပြင်သွားနေသည် ထင်ပြီး ၊ ခြံကိုသာခဏခဏ လှမ်းကြည့်နေမိသည်။

နေ့ခင်း ထမင်းစားချိန်ရောက်သည်အထိ မတွေ့ရသဖြင့် ‘တင်မောင်စိုး’ အလုပ်လည်းမလုပ်နိုင်၊ ထမင်းလည်းမစားနိုင်။

‘ဦးကိုကို’ ကိုလည်းမမြင်ရသဖြင့်၊ ခြံစောင့် ‘ဦးစံမြင့်’ မှီရောက်လျှောက်ခဲ့ပြီး . . .

‘ဦးလေး သဇင်တို့မရှိကြဘူးလား’

‘အေး အိမ်ဝယ်မယ့်သူတွေ လာကြည့်မယ်ထင်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့ တခြားရွှေ့နေတယ်ထင်တယ်၊ ညက အပြင်ထွက်သွားပြီး ပြန်လာတာမတွေ့ဘူး’

‘ဗျာ ဦးလေး အဲဒီကိစ္စကိုဘာလို့မပြောတာလဲ’

‘ဟာ မင်းတို့ သမီးရည်းစားပဲ၊ သဇင်ပြောထားပြီးပြီမှတ်တာပေါ့၊ ငါကအလုပ်သမားဆိုတော့ ဘယ်သူမှတန်ဖိုးထားပြီး ငါ့ကိုမပြောဘူးလေ’

‘ဒါဆို ဘယ်မှာရွှေ့နေကြတာလဲ’

‘အဲဒါလဲမသိဘူး၊ သူတို့မှာကအိမ်ခန်းတွေ၊ တိုက်တွေအများကြီး ခိုတာပဲ၊ ‘ငါ’ ကို တိုဘက်ခြံထဲ ခဏခဏဝင်ထွက်တာသိသွားလို့ ဆူထား တယ်’

‘ဆူရင်လဲထွက်လိုက်ပေါ့ ဦးလေးရာ၊ ခင်စောဝင်း တို့ခေါ်မယ် ခြာထားတယ်မဟုတ်လား’

‘မထွက်ရဲပါဘူးကွာ၊ ငါ့ ‘ဆရာ’ ကလုပ်ငန်းတွေအများကြီးရှိ တာ၊ ငါ့ကိုလခပိုတိုးပေးပြီး အိမ်ပါစီစဉ်ပေးမယ်ဆိုလို့ ‘သူ့’ ကိုဆန့်ကျင် တဲ့အလုပ် . . ရှေ့လျှောက်မလုပ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်’

သည်လောက်ပြောမှတော့ ‘ဦးစံမြင့်’ သည် မိမိတို့လူမဟုတ် တော့ဘူးဆိုတာ သိလိုက်ပါပြီ၊ မိမိတို့ကိစ္စကိုလည်း ဖော်တောင်လုပ် လိုက်ပြီဟု ယုံကြည်သည်။

ထိုနေ့ . . ‘ဆေးသုတ်’ သည့်လုပ်ငန်းကို . . ပြီးဆုံးအောင် မလုပ်တော့ပဲ၊ အိမ်သို့ ခြေကုန်လက်ပန်းကျပြီး ပြန်ခဲ့တော့သည်။ မိခင် ကိုလည်း မျက်ရည်ဝဲရင်း ရင်ဖွင့်ပြလိုက်သည်။ ‘မိခင်ကြီး’ က ‘ခင်စော ဝင်း’ တို့အိမ်ဘက်ချက်ခြင်းကူသွားပြီး ဆွေးနွေးတော့သည်။ ‘ခင်စော ဝင်း’ ချက်ချင်းရောက်လာပြီး . .

‘မပူပါနဲ့ ‘ကိုစိုး’ ရယ်၊ သူတို့ပိုင်တဲ့အိမ်တွေအားလုံး . . ‘အဝင်း’ ရောက်ဖူးတယ်၊ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်တွေလဲသိတယ်၊ ‘သဇင်’ ကိုသူတို့ အကျပ်တိုင်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ‘သဇင်’ အရင်လူတွေတုန်းက စိတ်မဝင် စားခဲ့ပေမယ့် ‘ကိုစိုး’ ကိုတော့ ‘သူ့’ အတော်လေးစွဲလန်းပြီး၊ ဘဝအဖော် အဖြစ်စိတ်ကူးထားတာပါ၊ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ‘သူ့’ ရုန်းထွက်လာ မှာပါ၊ အချိန်တော့စောင့်ရမှာပေါ့၊ စိတ်ကိုအေးအေးထားစမ်းပါ ‘ကိုစိုး’ ရာ’

ဒေါ်ခိုမေ က ‘သား’ ကိုကြည့်၍လက်ခါပြရင်း . .

‘ငါ့သားလဲ ‘သဇင်မှသဇင်’ ဖြစ်နေတာ၊ သဇင်များတခြား တစ်ယောက်နဲ့လက်ထပ်သွားရင်၊ သူ ‘ဇွန်’ မလားမသိဘူး။

‘ခင်စောဝင်း’ က သူသိသမျှ ‘ဖုန်း’ နံပါတ်များကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု . . ကောက်လှည့်နေပါသည်။

‘မလွယ်ဘူး၊ မလွယ်ဘူး သူ့ ‘အစ်ကိုဝမ်းကွဲ’ တွေပဲဖုန်းကိုင်

တယ်၊ 'သဇင်'ကို 'ဦးကိုကို' က သူ့သဘောတူတာနဲ့ ပေးစားဖို့ စီစဉ်နေ တယ်တဲ့၊ လွယ်တာကြလို့၊ ကာယကံရှင် မကျေနပ်ရင် ပေးစားလို့ရမှာ တဲ့လား'

'တင်မောင်စိုး' ကခေါင်းခါပြီး . .

'မထင်နဲ့ သဇင်က သူ့ 'အဖေ' ကိုသိပ်ကြောက်တာ၊ မလွန်ဆန် နိုင်ဘူးထင်တယ်'

'ကိုစိုးကလဲ . . ယောက်ျားဖြစ်ပြီး စိတ်ဓာတ်ပျော့ညံ့လိုက်တာ သူ့ 'အဖေ' စကားကိုတသက်လုံး မြေဝယ်မကျနားထောင်လာခဲ့တဲ့ 'သဇင်' ဟာ 'ကိုစိုး' နဲ့တွေ့မှ သတ္တိတွေရှိလာတာ၊ တော်ရုံတန်ခွဲ မေတ္တာ တော့မဟုတ်ဖူး၊ သဇင် ပုံစံကိုကြည့်တော့ နွဲ့နွဲ့လေးနော်၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ကတော့ မာမယ့်ပုံပဲ၊ ကိုယ်က ခက်ခက်ကိုမှချစ်ချင်၊ ပိုင်ဆိုင်ချင် ခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ လွယ်လွယ်နဲ့တော့ဘယ်ရမလဲလေ၊ စိတ်ရှည်ရှည် ထား၊ သတ္တိမွေးပြီး၊ အခွင့်အရေးကိုစောင့်ကြည့်ကြပေါ့'

'ဦးစံမြင့် ဆိုတဲ့လူကလဲ တကယ့်ကြောင်ပဲကွာ၊ ဟုတ်မလိုလို့ နဲ့ အဖျားရှူးသွားခဲ့တယ်၊ ဒီကိစ္စမှာ 'သူ့' ကိုယ့်ကြည်မိလို့ အားလုံး ဒုက္ခရောက်ကုန်တာ'

'ဦးကိုကို ကလူလည်ကိုး၊ သူ့ကိုပြန်စည်းရုံးလိုက်တာနေမှာပေါ့ သည်လိုစည်းရုံးတိုင်းပါတတ်တဲ့ 'လူမိုး' ဟာ ဘယ်တော့မှ သစ္စာရှိတဲ့ လူယုံမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒီယုန်မြင်လို့ ဒီခြုံထွင်တတ်တဲ့လူမိုး၊ မက်လုံးပေးတဲ့ နောက်ကိုပါတတ်တဲ့လူမိုး၊ လာဘ်လာဘကိုသာ ကြည့်တတ်တဲ့လူမိုးပဲ ကြည့်လေ 'အဝင်း' တို့စည်းရုံးဟုန်းကလဲ၊ တကယ့်စေတနာရှင်ကြီးလုပ် ပြီး ကူညီခဲ့တယ်၊ သဇင်တို့ အိမ်ကပေးသမျှ၊ 'သဇင်' တို့တစ်ဖွဲ့လုံး ပေးသမျှ လက်သင့်ခံခဲ့တယ်။ ဟော . . အခု 'ဦးကိုကို' ကပိုပေးလိုက် တော့ 'ဦးကိုကို' ဘက်ပါသွားရော၊ မယုံရင်ကြည့်နေ ဒီလိုလူမိုးကို ယစ် သပ်မွေးထားတဲ့ 'ဦးကိုကို' တနေ့မဟုတ်တနေ့ ဒုက္ခလှလှကြီးတွေ အံ့ မှာမြင်ယောက်သေးတယ်'

'ခင်စောဝင်း' က 'ဦးကိုကို' နှင့် 'ဦးစံမြင့်' ကိုကောင်းတောင်း မေတ္တာပို့နေပါတော့သည်။

နေ့တိုင်း 'သဇင်' နှင့်တရင်းတနှီးတွေ့ခွင့်ရနေရာက ယခု လုံး

မတွေ့ရတာ . . 'သုံး' ရက်ရှိပြီ။ အဆက်အသွယ်လည်းမရ။ 'တင်
မောင်စိုး' မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင်၊ အလုပ်မသွားနိုင်နှင့် 'ရည်းစားပူ' မိသည့်
ဒဏ်ကို လှိမ့်၍ခံနေရပါတော့သည်။

သူများတွေ စိတ်ညစ်လျှင် အရက်သောက်ကြ၊ အပေါင်းအသင်း
နှင့်ထွက်လည်ကြသဖြင့် . . စိတ်သက်သာရာရသေးသော်လည်း၊ 'တင်
မောင်စိုး' ကတော့အိမ်ထဲမှာသာကုတ်ပြီး တပိန်ပိန်၊ တလိန်လိန်ဖြစ်နေ
ခြင်းဖြစ်သည်။

'ခင်စောဝင်း' ကလည်းစိတ်မာသူ၊ ကူညီတတ်သည်။

သုံးရက်အတွင်း 'သဇင်' ဘယ်မှာနေသည်ကိုရအောင်စုံစမ်း
နိုင်သည်။

'သူ့ကိုမြို့ထဲက သုံးထပ်တိုက်မှာထားတာပဲဖြစ်မယ်၊ 'အန်တီ
ညို' ကို . . အပေါ်ဆုံးထပ်ဝရံတာမှာ ခဏခဏတွေ့တယ်'

'အဝင်း ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ'

'လွယ်ပါတယ် အဲဒီနားကစားသောက်ဆိုင်မှာ ခဏခဏ အကြာ
ကြီးဝင်ထိုင်တယ်လေ၊ အိမ်ကယောက်ျားကိုလဲ တစ်လှည့်ထိုင်ခိုင်းတယ်၊
ယောက်ျားရဲ့သူငယ်ချင်းတွေကိုလဲ ထိုင်ခိုင်းတယ်၊ မကြာခင် . . မျက်
နှာချင်းဆိုင်က 'သုံးထပ်တိုက်' ပေါ်တက်ပြီး၊ လေ့လာနိုင်တော့မယ်၊ အဲဒီ
နားကလူတွေအားလုံးကိုခင်အောင် ပေါင်းထားတယ်၊ ဘာမှမပူနဲ့'

ဟုတ်ပါသည်။ 'အဝင်း' ကျိုးစားမှုကြောင့် . . ခွဲခွာခြင်း၏
ငါးရက်မြောက်သောနေ့တွင် 'တင်မောင်စိုး' ထိုသုံးထပ်တိုက်ပေါ်သို့
ရောက်ခဲ့ပါသည်။

'အစက . . အပေါ်ထပ်တွေမှာ 'သံဇကာ' မကာထားဘူး၊
ကောင်မလေးကို ခေါ်မလာခင်တစ်ရက်ကမှ ကာလိုက်တာ'

အိမ်ရှင်က ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။

ညှော်ခန်းအတွင်းမှနေ၍ 'သဇင်' တို့အခန်းများဆီသို့ . .
မှန်ဘီလူးဖြင့် ချောင်းကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရုံးခန်းတွင် ဦးကိုကိုနှင့် 'တူသား' နှစ်ယောက်ရှိသည်။

'အန်တီညို' ကားဖြင့်အပြင်ထွက်သွားသည်။

အပေါ်ထပ်တွင် 'အန်တီချို' နှင့် 'သဇင်' သာရှိနိုင်သည်။

‘ခုချိန် ဘေးကပ်ရက်တနေ . . စာတွေဘာတွေလှမ်းပေးရင် ရနိုင်တယ်။ သံဇကာရွှေမှာ . . ဒုတိယလှမ်းပေးရင်ရတယ်’

‘နေအုံး အရမ်းမလုပ်နဲ့ ငါတို့ဒီမှာရောက်နေတာ ‘သ့’ သိအောင်ကြိုးစားအုံးမယ်’

‘သဇင်’ ကနေရောင်ကိုအားကိုးပြီး၊ မှန်သေးသေးလေးတစ်ချပ် ဖြင့်သုံးလွှာဆီသို့ချိန်ပြီး အလင်းရောင်ထိုးပြသည်။ ခဏကြာသောအခါ ‘အန်တီချို’ ထွက်လာသည်။

‘အန်တီချိုကို ယုံရပါမလား’

‘မယုံရလဲ ကိစ္စမရှိဘူး၊ ထူးခြားမှုတော့ရှိမှာပဲ’

‘အန်တီချို’ မြင်အောင်မှန်ထိုးရင်း . . ‘အဝင်း’ ဝရံတာတွင် ထွက်ရပ်ပြသည်။ ‘အန်တီချို’ မြင်သွားသည်။ လက်ပြပြီး . . အထဲဝင် သွားသည်။ ချက်ခြင်း ‘သဇင်’ ရောက်လာသည်။ ‘အန်တီချို’ သည် ‘သဇင်’ လူမှန်းပိုသေချာသွားသည်။ ယခင်ကလည်း ‘တူမ’ စိတ်ချမ်းသာ ဖို့အတွက် ကူညီခဲ့ပါသည်။

‘သဇင်’ ကိုဘေးချင်းကပ်လျက်တိုက်သို့ လာမည့်အကြောင်း ခြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့်ပြသည်။ ‘စာ’ ကိုလည်းထောင်ပြသည်။ ‘သဇင်’ ခေါင်းငြိမ်ပြသည်။ ဤအိမ်ရှင်က ‘သဇင်’ တို့နှင့်ကပ်လျက်အိမ်ခန်းသို့ ‘ဖုန်း’ ဆက်၍ ‘ဧည့်သည်’ နှစ်ယောက်လာမည့်အကြောင်း ကြို၍ပြော ထားသည်။ ‘ဦးကိုကို’ နှင့်အုပ်စုမမြင်စေရန် . . ခပ်ထေးထေးရောက်မှ လမ်းကူးကြသည်။ အပေါ်ထပ်ရောက်မှ ဝါးလုံးရှည်တစ်ချောင်းရှာပြီး ယခင်က . . စိတ်ညစ်တိုင်းနေထားသည့်စာများရော၊ ယခု . . ချက်ခြင်း နေသည့် ‘စာ’ ရော၊ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်နှင့်ထည့်၊ ဝါးလုံးထိပ်တွင်ချည်ပြီး ဝရံတာမှကုန်း၍ လှမ်းထိုးပေးလိုက်သည်။ ‘သဇင်’ လက်ချောင်းလှလှ လေးများ ‘ဝါးလုံး’ မှဖြုတ်ယူနေတာကိုတွေ့ရသည်။ အောက်ပြုတ်မတူ အောင်ကြိုးစားနေရသဖြင့် လိုတာထက်ပိုကြာနေသလိုပါပဲ။ ဖြုတ်ပြီး တော့ ‘ဝါးလုံး’ ကိုဆွဲထားသေးသည်။ ‘သုမ’ ကလည်း . . အိတ်တစ်လုံး ဖြင့် ‘စာ’ ပြန်ထည့်ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအခိုက်အတန့် အသက်ပင် မှန်မှန်မိခွဲလားဟု စဉ်းစားမိကြသည်။ လမ်းသွားလမ်းလာများက အပေါ်ကိုမော့ကြည့်ပြီး ပြုံးစေ့စေ့လုပ်နေသဖြင့် အောက်ဆုံးထပ်မှ

ဦးကိုကို မြင်သွားမှာကြောက်နောက်သည်။

‘စာ’ ရသည်နှင့်အိမ်ရှင်ကိုနှုတ်ဆက်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်တိုက်ဆီသို့ ပြန်ကူးကြသည်။ ‘သဇင်’ ကိုမြင်ချင်ပါသေးသည်။

‘သဇင်’ ကလည်းရပ်စောင့်နေပါသည်။

‘မှန်ဘီလူး’ ထဲမှမြင်ရသော ‘သဇင်’ ရုပ်ပုံမှာ ‘ငါး’ ရက်အတွင်း ပိန်ချိုးသွားခဲ့ပါသည်။

‘သဇင်’ ရုတ်တရက်လတ်ပြပြီး ဝင်ပြေးသွားကြောင်းတွေ့ရသည်။ ‘ဖခင်’ ဖြစ်သူ ရောက်လာ၍ဖြစ်မည်။

ဟုတ်ပါသည်။ ‘ဦးကိုကို’ ဧည့်ခန်းသို့ရောက်လာပြီး၊ အေးအေးဆေးဆေးတိုင်နေကြောင်းတွေ့ရသည်။

‘ကဲ ပြန်ကြရအောင်၊ နောက်ရက်မှထပ်လာတာပေါ့’

‘တင်မောင်စိုး’ မပြန်ချင်သေးဘူးဆိုတာ သိပါသည်။ သို့သော် ‘အိမ်ရှင်’ ကိုအားနာရပါသေးသည်။ နောက်ရက်တွေလာဖို့ စကားကမ်းလှမ်းထားသလို၊ လာတိုင်းလက်ဆောင်တွေ ဝယ်လာပြီးဖားကြရအုံးမည်’

‘သဇင်’ ကလည်း သတိရတိုင်း၊ ခံစားရတိုင်း ‘စာ’ တွေအထပ်လိုက်ရေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ချက်ခြင်း ရေးပေးလိုက်သည့် ‘စာ’ လေးကို အိပ်တပ်ထဲထည့်ပြီး၊ သတိရတိုင်းဖတ်နေမိသည်။

“မောင်”

‘သဇင်’ တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ရေးကလဲ၊ ခက်ခဲပင်ပန်းလိုက်တာနော်၊ တွေ့ရမြင်ရဖို့၊ စကားပြောရဖို့ ခဲယဉ်းလိုက်တာ၊ ဘယ်ဘဝက ဘာလုပ်လာမှန်းမသိပါဘူး။ ဝင့်ကြီးလိုက်တာ၊ ‘သဇင်’ ကိုသူတို့အတင်းအကျပ်မလုပ်ဝံ့ပါဘူး။ ‘သဇင်’ ကိုသူတို့နှိပ်စက်တယ်၊ ချစ်သူနဲ့ခွဲတယ်နော်၊ ‘သဇင်’ -လဲသူတို့ပေးစားတာတွေကို ဘယ်တော့မှလက်မခံဘူး။ ‘ချစ်သူ’ နဲ့မပေါင်းရမှတော့ . . . ဘာအဓိပ္ပာယ်မှမရှိပါဘူး။ သူတို့ပဲ ရက်စက်နိုင်မလား၊ ‘သဇင်’ ပဲခွဲမလား စောင့်ကြည့်ကြပေတော့၊ သဇင် ရေနဲ့ ကာဖီကလွဲရင် ဘာမှမစားဘူး။ ထပ်အနိုင်ကျင့်အုံးမယ်ဆိုရင် ‘ကာဖီ’ လဲမသောက်တော့ဘူး။ အားပြတ်ရင်တော့ အိပ်ယာထဲလုံးဝလဲရင်တော့ ရောဂါဝင်လာရင်တော့ ဟိုဘက်သည်ဘက်စဉ်းစားကြည့်ကြမှာပါလေ။

သင်္ဘောစစ်ရင် 'ချစ်သူ' ရဲ့မေတ္တာ
အချစ်များစွာ၊ သတိရခြင်းများစွာဖြင့်

“သင်”

‘စာ’ ဖတ်ပြီး ‘သင်’ အတွက်အလွန်စိုးရိမ်သွားမိသည်။

အခန်း (၁၁)

နောက်တစ်နေ့ 'သဇင်' ကိုလာချောင်းသောအခါ . . လုံးဝ
မတွေ့ရသဖြင့် အားလုံးအံ့အားသင့်နေကြသည်။ ဒုတိယထပ်ရော၊
တတိယထပ်ရော . . တံခါးတွေပိတ်ပြီး၊ လိုက်ကာတွေချထားသဖြင့်
လုံးဝမရှိခြင်းနှင့် လုံးဝအပြင်ထွက်ခွင့်မပေးခြင်း နှစ်ခုသာဖြစ်နိုင်တော့
သည်။

မိမိတို့ ဆက်သွယ်တာကို သိသွားပြန်ပြီထင်သည်။

အိမ်ရှင်က သဇင်တို့သုံးလွှာနှင့်ကပ်လျက်အခန်းကို အကျိုး
အကြောင်းသိလိုသိငြား ဖုန်းဆက်မေးပေးပါသည်။

'မနေ့ညက ခရီးဝေးထွက်သွားကြပုံရတယ်၊ ဒီတိုက်မှာ မရှိတာ
သေချာတယ်'

'တင်မောင်စိုး' ချက်ခြင်း ငိုငံကျသွားတော့သည်။

'ခင်စောဝင်း' က သူ့'မိဘ' များအိမ်သို့လိုက်ခဲ့ရန်ခေါ်သည်။

'သဇင်' တို့ 'ခြံ' ဘက်ပြန်သွားလေမလားဆိုသည့် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့်
လိုက်ခဲ့သည်။

သို့သော် မောသွားပါသည်။

'သဇင်' တို့ခြံကျယ်ကြီးထဲတွင် 'ရုရှား' လူမျိုးမိသားစုတစ်စု
ပြေးလွှားဆော့ကစားနေတာကို တွေ့ရသဖြင့်၊ ရောင်းလိုက်ခြင်း (သို့)
ငှားလိုက်ခြင်း၊ တစ်ခုခုပြုလုပ်ထားပုံရသည်။ ဘယ်လိုက်လို့ လိုက်ရမှန်း
ပင်မသိတော့။

'စိတ်သိပ်မပူပါနဲ့ 'ကိုစိုး' ရယ်၊ သဇင်စာထဲမှာပါသားပဲ၊

'သားအဖ' နှစ်ယောက်ပညာပြိုင်တာ ဘယ်သူနိုင်မယ်ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရတော့မှာပဲ'

ဘာလိုလိုနှင့် လုံးဝမတွေ့ရတာ 'တစ်လ' မှီသွားပြီ။

'မိခင်ကြီး' ကမတော်ရသေးသည့် 'ချွေးမ' အတွက်ရော၊ 'သား' အတွက်ရော ဘုရားသခင်ရှေ့ထိုင်ပြီး တရားထိုင်လိုက်၊ ဗေဒင်တွေ ယတြာတွေမေးလိုက်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေတတ်သည်။

'ကလင် . . . ကလင် . . . ကလင်'

ရုံးသွားခါနီး ကားစက်နှိုးနေစဉ် . . . အိမ်ထဲမှ 'ဖုန်း' သံကြောင့် 'တင်မောင်စိုး' နားစွင့်နေပါသည်။

'သားရေ မြန်မြန်လာဟေ့ သတင်းထူးတယ်ကွဲ့၊ 'အန်တီညိုနဲ့ အန်တီချို' ဖုန်းဆက်တာတဲ့'

'ဟင်'

ချက်ခြင်း . . . အပြေးအလွှား 'တယ်လီဖုန်း' နားရောက်သွားခဲ့သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် တင်မောင်စိုးပါ'

'အော် အခုပြောနေတာ အန်တီညိုကွဲ့ မင်းမြို့ထဲ အလုပ်တိုက်ကိုလာနိုင်မလား'

'ခင်ဗျာ ဘာကိစ္စအတွက်လဲ'

'အပိုတွေမေးမနေနဲ့ကွယ်၊ မင်းနဲ့ငါတို့နဲ့ဘာမှ ဆက်သွယ်စရာမရှိဘူး၊ အခု . . . 'သဇင်' ကိစ္စအတွက်ညှိစရာမရှိလို့ခေါ်တာ၊ သဇင် 'အဖေ'က . . . သူ့ 'သမီး' ကိုလက်ထပ်ချင်ရင် 'သူ' တောင်းဆိုတဲ့ အချက်တွေလက်ခံမှ . . . ပေးစားမယ်တဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့ သဇင်နဲ့နီးရမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်ဘက်က လျော့သင့်တာလျော့ပါ့မယ်'

'ဟုတ်ပြီလေ၊ ဒါဆို ရုံးချိန်အတွင်း အလုပ်တိုက်ကိုလာခဲ့လိမ့်ပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့'

'အန်တီညို' ထံမှအကြောင်းအရာကိုပြောပြသောအခါ 'မိခင်ကြီးက ဒေါပွပြန်သည်။

‘အံ့မယ်၊ ကြီးကျယ်လိုက်တာ၊ ဒါ ‘သူ့’ သမီးကိုမနိုင်လို့ ‘မင်း’ ကိုဆက်သွယ်ရတာ တိုက်ကစပြီးဆက်သွယ်တာမဟုတ်ဖူး၊ ဘာမှ သိပ် အလျော့မပေးနဲ့၊ အေး ‘သူ့’ ဘက်က ‘အဖေ’ ဝင်ရှုပ်ပြီး အဖေ ‘စကား’ နားထောင်ရမယ်ဆိုရင်၊ မင်းဘက်ကလဲ အမေ့ကိုပြန်တိုင်ပင်ရအုံးမယ် ဆိုတဲ့စကားမျိုး ပြန်ပြောဖြစ်အောင်ပြောခဲ့၊ မိန်းမတစ်ယောက်ရဖို့ ဘာလို့သည်လောက်ကြောက်နေစရာ၊ အားငယ်နေစရာ၊ အနွှေးပေးနေ စရာမလိုဘူး၊ သူ့ဘာပြောမလဲနားထောင်ခဲ့၊ နောက်မှအဖြေပေးမယ်လို့ ပြောခဲ့၊ ငါ့ပြောစကားနားမထောင်ပဲ မင်းသဘောနဲ့ မင်းလုပ်ခဲ့မယ် ဆိုရင် ငါ့ဆီလဲပြန်လာမနေနဲ့တော့’

‘မေမေရာ မေမေပဲ အစကသဘောတူတယ်ဆို၊ နီးစေ့ချင်တယ် ဆို၊ အခု ဟိုက ကမ်းလှမ်းမှ ဘာဖြစ်လို့ပြဿနာဖြစ်ချင်ရပြန်တာလဲ မေမေဘက်ကလဲပြဿနာလုပ်မယ်ဆိုရင် မသွားတော့ဘူးဗျာ၊ သူ့ ‘အဖေ နဲ့ မေမေ’ ကြောင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပေါင်းရမယ်လို့လဲ မထင် တော့ပါဘူး’

‘အလိုတော် ဒီစကားမျိုးနဲ့တော့ အနိုင်ပိုင်းမသွားပါနဲ့နော်၊ မင်းသဘော၊ မင်းသဘော၊ မင်းစိတ်ချမ်းသာသလိုသာ လုပ်ခဲ့တော့၊ ငါ့ကြောင့်တော့ မကွဲစေရဘူး စိတ်ချ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် အဆင်ပြေ ပါစေလို့ပဲ ကျုပ်ကအမြဲဆုတောင်းနေတဲ့ မိန်းမပါနော်၊ ‘ဦးကိုကို’ အထက် စီးနိုင်လွန်းလို့ မခံချင်လို့ပြောမိတာပါ’

‘ခုချိန်တော့၊ သူ့စိတ်တိုင်းကျ . . . ခေါင်းငြိမ်နိုင်သလောက် ငြိမ့်ခဲ့မှာပေါ့၊ ကိုယ်နဲ့ယူပြီးတော့ ကိုယ့် ‘မိန်းမ’ ဖြစ်တော့၊ ကိုယ်ပိုင်ပြီ ပဲ၊ ကိုယ့်ဘက်ပါအောင် စည်းရုံးမှာပေါ့ မေမေရာ’

‘အေးပါ၊ ဟိုက ဘာပြောမလဲဆိုတာပဲ နားထောင်ခဲ့ပါအုံး’

‘ဦးကိုကို’ ၏ရှေ့မှောက်တွင် ‘တင်မောင်စိုး’ ခပ်ကုတ်ကုတ်ထိုင် နေပါသည်။

‘ဆံပင်တွေဆိုးလာတာလား၊ သွားတုကြီးရော . . . ဘယ်ချွတ်ခဲ့ လဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ’

စ၍လှောင်ပါလေပြီ။

‘မင်း ရှုပ်ရှင်မင်းသားလုပ်ရင် အကယ်ဒမီရနိုင်တယ်ကွ သိလား

ငါ့ 'သမီး' လဲ . . ရှုပ်ရှင်မင်းသမီးလုပ်လို့ရတယ်၊ မင်းနဲ့မှပေါင်းရရင်
သေလိုက်မယ်ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ . . မစားမသောက်ဝဲနေတယ်လေ၊ အခု
အားပြတ်ပြီး . . ဆေးရုံတင်ထားရတယ်'

'ဟင် တကယ်လား ဦး'

'ဒါ ညာစံရာမှမဟုတ်တာ၊ သမီးက ချစ်သူအတွက်အသက်စွန့်
ဝံ့ပေမယ့်၊ အဖေတော့ ဒီ 'သမီးလေး' တစ်ယောက်ထဲရှိတာဆိုတော့
အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူးပေါ့ကွာ၊ ဒါကြောင့် . . နဲနဲတော့အလျှော့ပေးလိုက်
ရတယ်၊ 'သမီးနဲ့အဖေ' ညှိကြတယ်ပေါ့ကွာ၊ မင်းနဲ့ယူချင်ရင် ငါ့စည်း
ကမ်းအတိုင်းနေနိုင်မှ၊ ငါ့ခွင့်ပြုတဲ့အတိုင်းနေနိုင်မှဆိုတဲ့ . . စည်းကမ်း
မျိုးပေါ့ကွာ၊ ဥပမာ . . လက်ထပ်ပြီးရင် . . မင်းအိမ်တက် သားမော်
လုပ်ရမယ်၊ အိမ်ခွဲနေခွင့်မရှိဘူး၊ ငါတို့ရဲ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေမှာ မင်း
ပါဝင်ပတ်သက်ခွင့်မရှိဘူး၊ ဒါလောက်ပါပဲ၊ ဒီစည်းကမ်းနှစ်ချက်ကို
'သဇင်' ကသဘောတူလို့ မင်းကိုခေါ်ဆွေးနွေးတာ၊ မင်းလက်မခံရင်
ဒီကိစ္စဆက်ဆွေးနွေးစရာမရှိတော့ဘူး'

တစ်ဖက်သတ်အန်လွန်းသဖြင့် စိတ်ထဲတွင်ခံပြင်းမိသော်လည်း
ဖျက်နှာမဖျက်ရဲပါ။ ဖျက်နှာခွင့်သွေးရင်း . .

'ကျနော်ဘက်ကအခက်အခဲကိုတော့ နဲနဲတင်ပြချင်ပါတယ်၊ ကျ
နော်တို့မှာသားအမိနှစ်ယောက်ထဲရှိတာမို့ ကျနော် အိမ်တက်သားမော်
လုပ်ရင် အမေ့ကိုခေါ်လာလို့ဖြစ်မှာလားမသိဘူး'

'ငါ့မှာ 'ညီမ' နှစ်ယောက်ရှိတာ မင်းသိသားပဲ၊ သူတို့နှစ်ယောက်
ခွင့်ပြုရင်ဖြစ်ပါတယ်၊ သူတို့ကလဲ ခပ်ဆိုးဆိုးတွေဆိုတော့ မင်း အလေး
နေနိုင်ပါ့မလား စဉ်းစားအုံးနော်'

ခေါ်ဖော်ရတာပဲ . . တော့ဇူတင်ရမလိုလို့၊ လောလောဆယ်
ချစ်သူနှင့်တွေ့ကွင်းခြင်းဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့ပါ။ နောက်မှ 'သဇင်'
ကိုချော့ခေါ်ပြီး အိမ်ခွဲနေဘို့ကြိုးစားတော့မည်။

'ကဲ ဘယ်လိုသဘောရလဲ 'မောင်ရင်'၊ သဘောတူရင် ငွေ
ကောင်းရက်သာရွေးပြီး . . ရုံးမှာလက်မှတ်ထိုးကြ၊ ဆွမ်းလေးဘာလေး
ကျွေးကြပေါ့'

'မိမိ' တို့သားအမိကို ငွေမက်သူများ၊ အကြံအဖန်သမားများ

တပြင်ထားပုံရသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျနော် ‘အမေ’ နဲ့ ပြန်တိုင်ပင်လိုက်ပါအုံးမယ်’
ထိုစကားကြောင့် ‘ဦးကိုကို’ မျက်နှာအကြီးအကျယ်ပျက်
သွားပြီး ..

‘ဟာ မင်းမိန်းမလူမယ့်ကိစ္စ မင်း ‘အမေ’ နဲ့ တိုင်ပင်အုံးမှာလား
ကဲ မင်းအမေက သဘောမတူဘူးဆိုရင် မင်း မယူပဲနေနိုင်သလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး နေ့ကောင်းရက်သာဇွေဘို့ တိုင်ပင်မယ်လို့
ပြောတာပါ’

‘တင်ဖောင်စိုး’ အလျှော့ပေးနေမိပါသည်။

‘မင်း အမေ သဘောမတူဘူးဆိုရင်လဲ လာပြောအုံး၊ အားမနာ
နဲ့၊ ငါကလဲ သိပ်ပေးစားချင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ သဘောတူထားတာ
မို့ပြီးသား၊ သမီးက ‘အချစ်ဇွဲ’ ဇာတ်လမ်းခင်းနေလို့ တထစ်လျှော့လိုက်
ရတာ’

သူ့ ‘သမီး’ ကိုမိမိပိုင်ထားပြီဆိုတာ ‘ဘိုးတော်’ သိနေလောက်
ပါပြီ။ ဒါကြောင့် .. မိမိကိုခေါ်တွေ့ခဲ့ရပြီမဟုတ်လား။

‘ကဲ ကဲ ပြန်တိုင်ပင်လိုက်အုံး၊ ကျုပ်ကတော့ ပွဲပျက်သွားရင်
ပိုသဘောကျတယ်လို့ ပြောလိုက်အုံး၊ ကျုပ်ကိုဖိဆန်ပြီး အရွဲတိုက်တဲ့
သမီးကိုလဲ .. ပေးထားတဲ့ဝတ်ဖောက်တာနဲ့ ပွဲကြမ်းမှာပဲ၊ ဒီနေရာမှာ
ကိုယ့်ကိုပညာပြရင် ကိုယ်ကလဲ ပညာပြရမှာပဲ၊ ‘သူ့’ ကို ကိုယ်ကမွေး
ထားတာလေ’

ဤ ‘အဖိုးကြီး’ စိတ်မှ မှန်ပါရဲ့လားဟု တွေးရင်း အလုပ်တိုက်
ထဲမှထွက်ခဲ့မိပါသည်။

အစ်ကိုဝမ်းကွဲနှစ်ယောက်ကလည်း .. စိတ်မဝင်စားသလို
တစ်ချက်စီလှမ်းကြည့်ပြီး .. ‘ဧည့်သည်’ များနှင့်ဆက်၍ စကားပြော
နေကြပါသည်။

အိမ်ရောက်သည်နှင့် ‘ခင်ဖောဝင်း’ ကိုပါခေါ်ပြီး ‘အဖိုးကြီး’
အထက်စီးနှင့်ပြောလိုက်သံမျှတို့ ပြန်ပြောစေသည်။

‘မိခင်’ ကဒေါပွဲပြီး .. ‘ဦးကိုကို’ ကို ကျိန်ဆဲနေပါတော့သည်။

‘ကဲပါလေ ခုချိန်မှာ သူ့ဘာပြောပြော သည်းခံနေရမှာပဲ၊ မာန

ချင်းပြိုင်နေရင် ဘယ်သူမှနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ အရေးကြီးတာက 'သင်' နဲ့ နီးဖို့ပဲ မဟုတ်လား။ လက်ထပ်ခွင့်ပေးလိုက်ရပြီဆိုကထဲက . . 'ကိုစိုး' တို့ကို 'အဖိုးကြီး' အဖွဲ့ပေးလိုက်ရပြီပဲ ဒါ 'သင်' ကြိုးစားမှုကြောင့် 'အဖိုးကြီး' ခွင့်ပြုလိုက်ရတာ။ သင်နဲ့တွေ့ခွင့်မရခဲ့ဘူးလား 'ဟင့်အင်း'

'ဖုန်းဆက်ပြီးတွေ့ခွင့်တောင်းလေ သင်နဲ့နေ့ကောင်းရက်သာ ရွေးဖို့ . . တိုင်ပင်ချင်တယ်လို့ ပြောလေ'

'ဟာ ခေါ်ပေးမယ်မထင်ဘူး'

'ကိုစိုးကလဲ သိပ်သတ္တိကြောင်တာပဲ။ ခေါ်ပေးတော့ စကားမပြောရပါလား။ မခေါ်ပေးတော့လဲ ဘာဖြစ်တာကြလို့'

ခေါ်လိုက်ပါသည်။ 'သင်' နဲ့ ဆွေးနွေးချင်ကြောင်းပြောသော အခါ . .

'မင်းတို့က အခွင့်အရေးနဲ့နဲ့ပေးလိုက်ရင် ကဲလာကြရော၊ ငါ မအားဘူးကွ။ အေး 'သူ့' ဆီရောက်ရင်တော့ သတိရရင်ပြောပေးမယ် 'ကျနော် ဖုန်းဆက်လို့မရဘူးလား'

'မင်း တော်တော်ပြောရခက်ပါလား။ သူ 'ဆေးရုံ' မှာ၊ တွေ့ချင်ရင်သွားတွေ့ကြ၊ (*) ကိုယ်ပိုင်ဆေးရုံမှာ'

'တင်မောင်စိုးတို့အားလုံး (*) ဆေးရုံသို့ရောက်ခဲ့ကြသည်။ 'ကြီးညို' က မရယ်မပြုံးမျက်နှာဖြင့် ကြိုဆိုခြင်းမရှိပဲ ရပ်နေပါသည်။ သင်ကို 'ကုတင်' ပေါ်တွင် 'ဆေးသွင်း' နေကြောင်းတွေ့လိုက်ရသဖြင့် အားလုံး အံ့ဩပြီး ဝမ်းနည်းသွားကြသည်။ ပိန်ချုံးနေသော မျက်တွင်းဟောက်ပတ်ဖြစ်နေသော 'သင်' က အပြုံးဖြင့်ကြိုဆိုနေပါသည်။

'သင်ရယ်'

'တင်မောင်စိုး' က 'ချစ်သူ' ၏လက်ချောင်းလေးများကို . . ညင်သာစွာဆုပ်ကိုင်ရင်း၊ မျက်ရည်ဝဲနေသည့်မျက်လုံးများဖြင့် စိုက်ကြည့်ရင်းခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် . . 'အန်တီချို' ကအစားအသောက်ခြင်းဖြင့်ရောက်လာပါသည်။ 'အန်တီညို' က 'မနက်' ကယူလာသောခြင်းတောင်းကိုဆွဲ၍ မည်သူ့ကိုမျှမကြည့်၊ နှုတ်မဆက်ပဲထွက်သွားတော့သည်။

'အန်တီချို' ကပုံစံမပြောင်းပဲ အားလုံးကိုပြုံးပြပါသည်။ 'ခင်စောဝင်း' တက 'အန်တီချို' နားကပ်ပြီး . .

'သဇင် အခြေအနေက တော်တော်ဆိုးဝါးနေတာပဲ'

'အင်း ဒါကြောင့် တင်မောင်စိုးကိုဆက်သွယ်တာပေါ့။ 'ကိုကြီး' ကလဲဆိုး၊ သဇင်ကလဲဆိုး၊ 'မညို' ကလဲဆိုးပါပဲကွယ်၊ ဒီဆိုးတဲ့လူတွေ ကြားထဲမှာ နေရတော့ 'အန်တီချို' တော့တစ်နေ့မှ မပျော်ပါဘူး၊ မာနတွေ ကြီးလိုက်ကြတာ၊ အာယာတတွေ၊ အညှိုးတွေကြီးလိုက်ကြတာ၊ သမီးက 'အဖေ' ကိုအသက်အန္တရာယ်ဖြစ်လောက်အောင်အိမ်ခြောက်ပြီး၊ သူလိုချင်တာ ကိုရအောင် ယူခဲ့သလို၊ အဖေလုပ်တဲ့လူကလဲ သမီးလိုချင်တာကို လွယ် လွယ်နဲ့မပေးဘူး၊ 'သူ့' စိတ်ကြိုက်လိုက်မှပေးတာ'

'သူ့စိတ်ကြိုက်မလိုက်ရင် သမီးကို အဆုံးရှုံးခံမယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား'

'ဒီသဘောပဲပေါ့၊ အချစ်ကြီးလို့အမျက်ကြီးတဲ့သဘော၊ 'သူ့' စေတနာတွေ၊ သူ့စည်းကမ်းတွေကို ချိုးဖောက်ပြီး 'သူ့' ကိုအနိုင်ကျင့် လွန်းအားကြီးတဲ့ 'သမီး' သေချင်လဲသေဆိုတဲ့သဘောထားပုံရတယ်။ 'အန်တီချို' ကတစ်ချိန်လုံး ငိုယိုပြနေလို့ ခုလောက်အသက်ရှည်နေတာ အဆင်ပြေသွားတာ၊ မင်းလဲ 'သဇင်' နဲ့ယူပြီးရင်တော့ သူတို့ . . မောင် နှမရဲ့ဒဏ်ကိုတော့ ခံနိုင်အောင်ကြိုးစားရလိမ့်မယ်နော်'

'ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ 'အန်တီချို' ရာ၊ ကိုယ်မှ 'သူ့' ကိုမမြင်ရရင် မနေနိုင်တာ၊ ယူပြီးမှတော့ 'သူ့' ဘာ ဆက်ပြဿနာလုပ်လို့ ရအုံးမှာလဲ'

'အို ဒီလို ငါပိုင်ရင် ငါ့သဘောလို့ ပြောလို့တော့မရဘူးနော်၊ 'သဇင်' ကိုသူ့အရိပ်အာဝါသက ထွက်ခွင့်မှမပြုတာ၊ သူ့ရဲ့အာဏာ အောက်မှာပဲထားခဲ့လို့ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး'

'ခေါ်လာရင် . . မင်းအမေနေတတ်ပါ့မလား၊ 'မညို' က မျက်နှာပေါက်ရော၊ ပါးစပ်ပေါက်ရော သိပ်ဆိုးတာ၊ ပြီးတော့ . . 'စိုးနိုင်' နဲ့ 'မိုးနိုင်' က သူ့ 'ဦးလေး' ရဲ့အာဏာကို လုံးဝမိဆန်ဝံ့တာမဟုတ်ဘူး သမီးအရင်း က်တောင် 'တူ' တွေကပိုပြီး 'သူ့' ဦးလေးကို ကြောက်ကြ ချစ်ကြ၊ ရိုသေကြတယ်လေ၊ ဦးလေးက အဖြူဆို သူတို့ကအဖြူပဲ တစ်အိမ်ထဲဒီလူတွေနဲ့ စုပြီးနေရမယ့်ကိစ္စကတော့ မလွယ်ဘူးထင်တယ်'

'ဒေါ်ဇွဲမေ' စိတ်တိုလာပါပြီ။

'ကဲပါအေ ကျုပ်မလိုက်ဝံ့အောင် ဒိုန်းခြောက်မနေပါနဲ့၊ သားနဲ့ အတူလိုက်မနေရလဲ ရိပ်သာမှာပဲသွားနေလိုက်ပါတော့မယ်'

'ဒေါ်ဇွဲမေ' က မျက်ရည်ဝဲရင်း . . အသံတုန်တုန်ဖြင့် ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

'ဒေါ်ဇွဲမေ' စကားကြောင့် 'အန်တီဒို' လည်း အတော်စိတ်ဓာတ်ကျသွားပုံ၊ စိတ်ပျက်သွားပုံရသည်။

'မမမေ ကျမစေတနာကိုအထင်လွဲသွားပြန်ပြီ၊ ကျမ စေတနာမရှိရင်၊ 'ကလေး' နှစ်ယောက်ခုလောက်ထိ . . . ဇာတ်လမ်းမရှည်နိုင်ပါဘူး'

'ဟုတ်ပါတယ် မေမေ 'အန်တီဒို' ကစေတနာနဲ့ပြောတာပါ၊ ကြိုသိထားတော့ ပြဿနာမဖြစ်ဘူးပေါ့၊ စစ်မရောက်ခင်မြားကုန်တာမတောင်းပါဘူးလော၊ မေမေလဲ ရိပ်သာသွားစရာမလိုပါဘူး၊ ကိုယ့်နောက်ကိုမှခေါ်ခွင့်မရှိတာ၊ သူတို့ဆီပဲ သွားနေရမှာပဲ၊ နေပြီးလို့ အဆင်မပြေမှ . . . တစ်မျိုးစီစဉ်ကြတာပေါ့၊ ခုလောလောဆယ်တော့ 'သဇင့်' အတွက် ဦးစားပေးစဉ်းစားရလိမ့်မယ်၊ 'သူ' ကတောင် 'ကျနော်' နဲ့နီးဘို့ မသေယုံတမယ် ကြီးစားခဲ့သေးတာ၊ ကျနော်လဲသူ့အတွက် ဒုက္ခခံသင့်ခဲ့ရမှာပဲ'

'ဒေါ်ဒိုဒို' ကခေါင်းတငြိမ်ငြိမ်လုပ်ရင်း . .

'အင်း မင်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ခိုင်မြဲတဲ့အချစ်ကို ဘယ်သူ့မှ ပြတ်တောက်ဝေးကွာသွားအောင် . . မလုပ်နိုင်ပါစေနဲ့လို့ အန်တီဒို ဆုတောင်းပေးပါတယ်ကွယ်'

အနား (၁၂)

ပြောထားသလိုပင်။ ရုံးမှလက်မှတ်ထိုးပြီး ဘုန်းကြီးငါးပါး မင်္ဂလာဆွမ်းကပ်ပေးခဲ့သည်။

ရုံးသွားတော့လည်း 'အန်တီချို' ပဲလိုက်သလို၊ ဆွမ်းကျွေးတော့လည်း 'အန်တီချို' တစ်ယောက်သာပါဝင်ဦးဆောင်ခဲ့သည်။ ကျန်လူများ လုံးဝစိတ်ဝင်စားပုံမပြု။

အိမ်တွေ၊ တိုက်တွေအများကြီးရှိသော်လည်း၊ ဤသုံးထပ်တိုက်တွင်သာ စုပြုံနေကြသည်။ အောက်ဆုံးထပ်က . . . အလုပ်ခန်း၊ ရုံးခန်း၊ ဒုတိယထပ်တွင် တူနှစ်ယောက်နှင့် အလုပ်သမားနှစ်ယောက်၊ ဒဗ္ဗိင်ဘာတစ်ယောက်၊ 'ဦးကိုကို' က သုံးထပ်လုံးတွင် သူ့အတွက် အိပ်ခန်းတခန်း ယူထားသည်။ အိပ်ချင်သည့်အချိန် သူအိပ်ချင်သည့်အိပ်ယာတွင်အိပ်သည်။ အမြဲသန့်ရှင်းအောင်လုပ်ပေးထားရသည်။

အပေါ်ဆုံးထပ်တွင် ဧည့်ခန်းနှင့်ဘုရားခန်းကို တခန်းလုပ်ထားသည်။ ထိုဧည့်ခန်းထဲမှာပင် 'ဒေါ်နိုးမေ' အတွက် ကုတင်ငယ်တစ်လုံးခင်းပေးထားသည်။ ထိုအခန်းနှင့်ကပ်လျက်တွင် ဦးကိုကို၏အိပ်ခန်း၊ ထို့နောက်အပျိုကြီးနှစ်ယောက်တစ်ခန်း၊ အပျိုကြီးများနှင့်ကပ်လျက် အခန်းတွင် 'သဇင်' တို့လင်မယား၏အခန်း၊ ထိုအခန်းနှင့်ကပ်လျက်တွင် ထမင်းစားခန်း၊ ထို့နောက်မီးဖိုခန်း၊ မီးဖိုခန်းနှင့်တွဲလျက် အိမ်သာ ရေချိုးခန်း။

'သား' ကဆွဲထားသဖြင့်၎င်း၊ သားကိုမခွဲနိုင်သဖြင့်၎င်း . . . 'ဒေါ်နိုးမေ' ဤတိုက်ခန်းတွင်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် တညပင်

မအိပ်ချင်၊ တစ်ရက်ပင်မနေချင်။

စိတ်အပျက်ဆုံးက . . 'ဦးကိုကို' နှင့် 'မညို' တို့ဖြစ်သည်။

မရယ်မပြုံးသော . . ခပ်တည်တည်မျက်နှာကြီးများဖြင့် . . ဘုရားခန်းတွင်၊ ဧည့်ခန်းတွင် . . တစ်ယောက်မဟုတ်တစ်ယောက် ရှိနေခြင်းပင်။

'မီးဖို' ထဲတွင်လည်း 'မညို' ကရှိနေပြန်သဖြင့် . . ရှောင်၍မစား 'သား' ဖြစ်သူက 'ဇွဲ' ထွက်သွားသဖြင့် . . အသက်ရှူပေါက်ချောင်နိုင် သေးသည်။ မိမိမှာတော့ တနေကုန်အနေကျပ်တော့သည်။

ထမင်းဟင်းချက်ချိန် မီးဖိုထဲဝင်ကူသောအခါ 'မညို' ကရှင် သလိုလို၊ စိတ်ပျက်သလိုလို မျက်လုံးဖြင့်ကြည့်တတ်သည်။

'ဒေါ်ဇွဲမေ' ပန်းကန်ဆေးထားတာတွေ့လျှင် မစင်သည့်ပုံစံမျိုး ဖြင့်ကြည့်ပြီး ပြန်ဆေးတတ်သည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များလှီးထား၊ ဖြစ် ထားလျှင် မကြိုက်သလိုရှုံ့မဲ့၍ကြည့်ပြီး . . အမှိုက်ပုံးထဲသွန်ဝစ်တတ် သည်။

'မညို' တို့တအိမ်လုံး . . ဟင်းတွင် 'သား' ကိုပါရုံထည့်တတ် သဖြင့်၊ ခပ်လေးလေးစားတတ်သော သားအမိမှာ သူတို့ကွယ်ရာတွင် 'သား' ဖြူစားရသည်။

လွှတ်ရည်၊ ကာဖီသောက်သောအခါတွင်လည်း သူတို့ကအချို့ ကိုလိုတာထက်ပိုလျှော့သောက်သဖြင့် 'ဒေါ်ဇွဲမေ' တို့မသောက်တတ် သကြားထပ်ထည့်တာမြင်သောအခါ မကြိုက်သလိုစောင့်ကြည့်နေတတ် သဖြင့် မထည့်ဝံ့။ ပေါ့ရွတ်ရွတ်လည်းမသောက်တတ်သဖြင့် လွှတ်ရည် ကာဖီမသောက်ဖြစ်တော့။

ထမင်းဟင်းလည်း စားမဝင်၊ သွားရည်စာလည်းမစားဖြစ်နှင့် 'ဒေါ်ဇွဲမေ' တစ်ယောက်တစ်လအတွင်း ပိန်ချုံးသွားတော့သည်။

သူတို့၏ 'ဧည့်သည်' များလာလျှင် 'ဒေါ်ညို' ကခပ်ကျယ်ကျယ် အတင်းပြောတတ်သေးသည်။

'မပြောချင်ပါဘူးအေး၊ ညည်းတို့ရောကြားဘူးကြသလား။ သူ့အိမ်ပေါ်တက်သားမက်လုပ်တာ 'အမေ' ပါလိုက်နေတာမျိုးလေး၊ သဘော မတူပါဘူးလို့ အတန်တန်ပြောနေတဲ့ကြားက 'သဇင်' ကို ရအောင်

ဘယ်လေ၊ “စားပွားတောင်းအကြံကောင်း အိမ်ကောင်းရာကောင်းနေရ
မယ်” မှတ်နေပုံရတယ်။ သိတယ်မဟုတ်လား၊ ‘ကိုကြီး’ ဆိုတဲ့လူအကြောင်း
ပါးလိုက်တာမှလွှပ်နေတာပဲ။ ‘သဇင်’ နာမည်နဲ့ ဘာတစ်ခု ဝယ်မထားဘူး’

နေ့စဉ် ‘ညွှန်သည်’ လာတိုင်း ထိုတရားမျိုးကိုသာ ဟောနေတတ်
သဖြင့် ကြာတော့ရိုးနေပါပြီ။ မခံချင်အောင်ရန်စနေပါသော်လည်း သား
ဖြစ်သူစိတ်ဆင်းရဲမှာစိုး၍ ဘာတစ်ခုမှပြန်မပြောခဲ့ပါ။ ပြောဖို့အချိန်
လည်းမရှိပါ။ နေရာလည်းမရှိပါ။ ‘ရုံး’ ကပြန်လာလျှင် ‘မိခင်’ ကို
နေကောင်းရဲ့လား၊ စားပြီးပြီလားဟုမေးပြီးနောက် သူတို့ ‘အိမ်ခန်း’
ထဲ ဝင်သွားခဲ့သည်။

သူတို့ ‘ခပြာ’ လည်းထိုအခန်းထဲတွင်သာ လွတ်လပ်စွာနေ၍
ရသည်။ သို့သော် . . . သုံးထပ်သားနံရံများက ပါးလွှာလွန်းသဖြင့် ‘သူတို့’
စကားပြောလျှင်ပင် ကျယ်ကျယ်မပြောကြ။

‘သဇင်’ က ‘ဖခင်နှင့်ကြီးဒေါ်ညို’ ကိုအလွန်ကြောက်ပုံရသည်။

အိမ်ချိန်ကလွဲလျှင် . . . ယောက်ျားဖြစ်သူနှင့်အိမ်ခန်းထဲ အကြာ
ကြီးမနေတတ်။

‘ဒေါ်ရိုးမေ’ လည်း နောက်ပိုင်း ‘သား’ ရုံးသွားသည်နှင့် ရေဖိုး
ချိုးပြီး ထီးကလေးဆွဲ၊ အိတ်ကလေးဆွဲ၍ အပြင်ထွက်တော့သည်။

‘သမီးရေ အမေ ဘုရားသွားလိုက်အုံးမယ်’

‘ခွေးမကိုတော့ ခွင့်ပန်ပါသည်’

‘ဟုတ်ကဲ့’ ပြောပြီး တံခါးဝအထိလိုက်ပို့ပေးသော ‘ခွေးမ’ ၏
အပြုံးကလည်း အသက်မပါ။

‘ကား’ သုံးလေးစီးရှိပါသော်လည်း ‘သား’ ဖြစ်သူနှင့် ‘မိမိ’ တို့ကို
ယူစီးပါလား . . . လိုက်ပို့ပေးမည်ဆိုတာမျိုး ဘယ်တုန်းကမျှမရှိခဲ့။

နေ့ခင်းဘတ်ဖြစ်သည်။

‘အန်တီချို’ ကတယ်လီဖုန်းလာသည်ဆို၍ ‘သဇင်’ မီးပူတိုက်
နေရာမှထွက်ခဲ့သည်။ ‘အန်တီချို’ ကတော့ ‘သဇင်’ အတ္ထုတ်ဘယ်ကဖုန်း
လာလား၊ ခေါ်ပေးတတ်သည်။ ကျန်လူများကတော့ ‘ယောက်ျား’ ဆီက
လာလျှင်ပင် ခေါ်မပေးကြ။

‘သဇင်လား’

‘အော် အဝင်းကိုး၊ ဘာစိတ်ကူးပေါက်ပြီး ခုမှဆက်တာလဲ’

‘ဟင် ပြောတော့မယ်နော်၊ ကျုပ်နေ့တိုင်းဆက်တယ်၊ အခု ‘အန်တီချို’ နဲ့တွေ့မှ ညည်းနဲ့စကားပြောခွင့်ရတာ၊ နင်တို့အိမ်ကဟာ တွေကလဲဟာ ဘယ်လိုကြီးတွေလဲ . . ရင်ထဲငိုက်ထဲမှာ . . အသဲတွေ နှလုံးတွေရောရှိရဲ့လား၊ ငါနဲ့လဲမသိတာမဟုတ်ဘူး၊ အရမ်းရိုင်းတာပဲ’

‘နင်က . . ကိုစိုးနဲ့နီးစပ်အောင် လှော်ပေးတဲ့လူဆိုပြီး၊ ညှိ နေကြတာဖြစ်မှာပေါ့’

‘ယူပြီးတာပဲ သုံးလကျော်ပြီ၊ ညှိတုန်းလားဟ’

‘အင်း တစ်သက်လုံးညှိမယ်ပဲပဲ’

‘ကိုစိုးတို့ သားအမိရော၊ အဲဒီမှာနေရတာ . . အဆင်ပြေရဲ့လား မင်း ယောက္ခမကြီးကို နေ့ခင်းဘက် ‘သူ့’ အိမ်မှာ တွေ့တွေ့နေတာ ကြာပြီ၊ အဝတ်တွေဘာတွေလဲ လာလျှော်သလိုပဲ’

‘ဟင် ဟုတ်လား၊ သူပြောတော့ ဘုရားသွားမယ်ဆိုပြီး ထွက် ထွက်သွားတာပဲ၊ ညာတတ်တယ်နော်’

‘အိုကွာ အိမ်ပြန်လာမယ်ပြောရမှာ အားနာလို့နေမှာပေါ့’

‘မဟုတ်ပါဘူး အဝတ်ကအဲဒီမှာဘာလို့ပြန်လျှော်ရတာလဲ၊ သူ အနေအထိုင်မတတ်တော့ သူ့သားက ကိုယ့်ကိုဆူတာကွ၊ ‘ကိုစိုး’ က အတူနေတော့ တကယ်ဂရိုဂရောင်နိုင်တယ်ကွာ၊ အိမ်ပြန်ရောက်တာ အခန်းထဲရောက်တာနဲ့ ကိုယ့်ကိုနားပူနားဆာလုပ်တော့တာပဲ၊ ကိုယ့်မှာ ဖြင့် သူနဲ့နီးဖို့ . . အသက်မသေရုံတမယ် . . စွန့်စားခဲ့ရတာ၊ အတူ နေတော့ ‘သူ’ ကကိုယ့်အတွက်ဖြစ်မလာပဲ၊ တနေ့တနေ့ ကိုယ့်အဖေ ‘ကြီးညို’ မကောင်းပဲပြောပြောနေတာ၊ သူ့အမေကို အနိုင်ကျင့်ရမလား ဆိုပြီး ‘ကြီးညို’ ကို ‘သူ’ ကစကားမပြောဖူးလေ၊ သိတဲ့အတိုင်း ‘ကြီးညို’ ကလဲခပ်ဆိုးဆိုး၊ ‘သူ’ သွားရင် ‘ကြီးညို’ ကကိုယ့်ကိုဆူရော၊ သူရှိနေရင် လဲ ‘ကြီးညို’ ကအရွဲ့တိုက်ပြီး . . တဝုန်းဝုန်းတဒိုင်းဒိုင်းလုပ်နေတာ ဘယ်မှာလာလျှော်စရာကောင်းတော့မှာလဲ’

‘လွယ်လွယ်လေးနဲ့ခက်နေတာပါကွာ၊ အိမ်ထောင်ပြုပြီးမှတော့ ယောင်နောက်ဆံထုံးပါတာပဲ ကောင်းပါတယ်၊ ‘ကိုစိုး’ တို့အိမ်မှာနေ လိုက်ရင် ကိစ္စကပြတ်ပြီ’

'သူ့' အိမ်' မှာလိုက်နေရင်၊ သူ့ 'တမျက်နှာ' ကိုပဲကြည့်ရမှာ၊
စွန့်ခဲ့ရမှာက 'အဖေ' ရော ကြီးဒေါ်တွေရော၊ 'သိန်း' ထောင်ချီသောင်း
ချီတန်တဲ့ အမွေအနှစ်တွေရော စွန့်ခဲ့ရမှာ၊ ကိုယ့် 'အဖေ' က အပြတ်
ပြောပြီးသား၊ ကိုယ် အိမ်ခွဲသွားတာနဲ့ ကိုယ့်အမွေကို . . သူ့ 'တူ'
နှစ်ယောက်ကိုပေးပစ်မှာတဲ့၊ သိတဲ့အတိုင်း 'ကိုစိုး' တို့ကလဲ ဒီ 'အမွေ'
ကိုမက်ပြီး . . 'အဖေ' ကိုဖားနေကြတာ၊ မယူခင်ထဲက . . သူ့ကို
'ဂတိ' ပေးခဲ့ရပြီးပြီလေ၊ လက်ထပ်ချင်ရင် . . သူနဲ့မခွဲပဲနေရမယ်လို့
ဒီ 'ဂတိ' ကို 'ကိုစိုး' လဲပေးခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ ဂတိတည်ရမှာပေါ့၊ ခုတော့ . .
သူ့အဖေ' အတွက်နေ့တိုင်းဂျီကြနေတာကတော့ တရားလွန်လွန်းတယ်၊
အဖွားကြီးက သူ့ 'သား' ရုံးမှာအတင်းသွားပြောတာလေ၊ အိမ်မှာပြော
လို့မှမရတာ'

'ခင်စောဝင်း' သက်ပြင်းချမိသည်။

'သင်' လည်းမကောင်းပါလား။

ယောက်ျားကိုချစ်ရင် . . . ယောက်ျား၏မိခင်ကိုလည်း ချစ်နိုင်
အောင်ကြိုးစားရမှာပေါ့၊ မချစ်ရင်တောင် ရှိသေဖို့လိုသည်။ မရှိသေလျှင်
လည်း . . အလိုက်အထိုက်တော့ ဆက်ဆံရမည်ပေါ့။

'ဒေါ်ဇွဲမေ' ထံ 'ခင်စောဝင်း' သွားတွေ့ပြီးပါပြီ။

'အဖွားကြီး' က ပထမ ဘာမျှမပြောပါ။

'ခင်စောဝင်း' အတင်းမေးလေမှ ဝမ်းနည်းပြီး ရှိုက်ကြီးတင်ငို
ပါတော့သည်။

ထိုအိမ်တွင် . . 'အိမ်သာ' လည်းကြာကြာမတက်ဝံ့ပါ။

'ရေ' လည်းများများ မသုံးဝံ့ပါ။

အဝတ်လျှော်ဖို့ 'ဆပ်ပြာ' ယူလျှင်လည်းမကြိုက်၊ 'မညို' က
တစ်ကောက်ကောက်လိုက်ကြည့်ပြီး ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ 'သား' ကိုလည်း
မပြောဝံ့၍ အဝတ်ဟောင်းများ 'စု' ထားပြီး အိမ်မှာလာပြန်လျှော်ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် 'မိမိ' အိမ်တွင်ပင် လာပြန်နေချင်ကြောင်း
ပြောသည်။

'အဝင်း' က သူ့မတို့နှင့်လာရောက် နေနိုင်ကြောင်းပြောပါသည်။

သို့သော် 'သင်' တို့အထင်လွဲမည်စိုး၍ . . 'ဒေါ်ဇွဲမေ' မနေ

ဝံ့ပါ။

နောက်ဆုံး . . . 'ရိပ်သာ' ဝင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

'ရိပ်သာ' များတွင် တစ်ခုပြီးတစ်ခုဝင်ရန် လျှောက်လွှာတင်ပြီးသား။ အလှူကြေးထည့်ပြီးသားဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ 'ယောက်ျား' ပြန်လာသောအခါ 'သဇင်' က . . . 'ယောက္ခမ' လုပ်ပုံမဟုတ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

'တင်မောင်စိုး' ကလည်း ရေပင်မသုံးရဲကြောင်း၊ ဆပ်ပြာမကိုင်ပုံကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သူ့အိမ်သူအဝတ်ပြန်လျှော်တာ အပြစ်တင်စရာမလိုကြောင်း ပြောသည်။

ထိုအခါ 'ယောက္ခမ' ကို 'သဇင်' က စကားရှုပ်သည်ဟုပြောသဖြင့် 'မိခင်' ကိုပြောရပါမည်လားဟုဆိုပြီး 'သဇင်' ကိုတွန်းတွန်း ထိုးထိုးလုပ်သည်။ 'သဇင်' ကလည်း ပြန်ထု၊ ပြန်ရိုက်ပြီး ငိုသည်။

'တင်မောင်စိုး' က နောင်တရကြောင်းပြောသောအခါ 'သဇင်' ကလည်း . . . 'သူ' လူရွေးမှားကြောင်းပြောပြီး ၊ လင်မယားနှစ်ယောက် 'စကား' မပြောတာ သုံးလေးရက်ကြာသွားခဲ့သည်။

'မိခင်' ဖြစ်သူ 'တရားစခန်း' ဝင်သွားသောအခါ . . . 'တင်မောင်စိုး' ပို၍ခံစားခဲ့ရသည်။

မယူခင်က ခက်ခဲခဲ့သော 'မိမိ' တို့နှစ်ယောက်၏ အချစ်နေ့သည် ယူပြီးသောအခါ ပို၍ခက်ခဲတင်းမာနေခဲ့ကြသည်။

မယူခင်က မတွေ့ရ၍ သက်စွန့်ဆံဖျားတွေ့ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားခဲ့သည်။ တွေ့ကြရတော့လည်း . . . ရင်တွေခုန်ပြီး ပျော်ရွှင်ကြည်နူးလို့မဆုံးကြတော့၊ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်တွေ့သဖြင့် မခွဲချင်ပဲခွဲခဲ့ကြရသည်။ ထပ်တွေ့ချင်သည်၊ ကြာကြာတွေ့ချင်သည်၊ အတူတူနေချင်သည်။ အတူတူနေရလျှင် . . . အတိုးချ၍ချစ်ကြမည် ပျော်ကြမည် ဟုစိတ်ကူးခဲ့သည်။ ထင်ခဲ့သည်။

အတူတူနေရအောင်လည်း နှစ်ဦးနှစ်ဖက် နည်းမျိုးစုံနှင့်ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

ဟော . . . အခုအတူတူနေကြသောအခါ တစ်ရက်မှမပျော်ရပါလား။ ဘာကြောင့်နည်း။

'သဇဉ်' ဖခင်က သဘောမတူသဖြင့် . . မိမိတို့နှစ်ယောက်ကို အချစ်ပြယ်အောင်လုပ်ထားခဲ့ပြီ။

မိမိဘက်က အရှုံးပေးပြီး . . အောက်ကျို့ကာ လာနေပါသော်လည်း . . 'သဇဉ်' ကအစ မိမိဘက်ကမပါ။

'တစ်ကုတင်ထဲတွင် နီးကပ်စွာနှစ်ယောက်တွဲ၍ အိပ်နေပါသော်လည်း 'သဇဉ်' ကကျောခိုင်းထားသည်။

'မိမိ' က နဖူးပေါ်လက်တင်ပြီး ရှေ့ဆက် သည်ပုံအတိုင်းနေသွား၍ဖြစ်မူမလားဟု . . စဉ်းစားနေမိသည်။

'မိခင်' ဖြစ်သူ . . 'တရားစခန်း' ဝင်သွားသည့်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး 'ယောက်ျား' လုပ်သူက 'သဇဉ်' ကို စကားမပြောတာ သုံးရက်ရှိပြီ။

'သူ' မချော့လျှင် . . 'သဇဉ်' မပျော့ဟု တင်းခံထားသည်။

'တင်မောင်စိုး' ကလည်း 'သူမ' ကိုခွဲပြီးထွက်သွားရလျှင် ကောင်းမလား။ ထွက်သွားပြီးမှ 'သူမ' ကိုတွေ့ချင်လျှင် လွယ်လွယ်နှင့်တွေ့ခွင့်ရပါမလား။ 'သူမ' ကိုမေ့နိုင်ပါ့မလား၊ ပြတ်နိုင်ပါ့မလား'

မဖြစ်နိုင်ပါ။ အချိန်တန် 'ရုံး' ကပြန်လာလျှင် . . ကျဉ်းကျပ်သောအခန်းတွင်းဆီသို့သာ ခြေဦးလှည့်စမြဲ။

'သူမ' ကိုချစ်လွန်း၍ 'မိမိ' မရှက်မကြောက်နည်းမျိုးစုံနှင့် တွေ့ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားခဲ့ပြီးမှ အကြင်လင်မယားအဖြစ် . . တရင်းတနှီးလပေါင်းများစွာ . . ပေါင်းသင်းခဲ့ပြီးမှ . . ခွဲခွာဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

'မိမိ' အတွက် 'သူမ' စွန့်စားခဲ့တာတွေလည်း မိမိအသိ။

'သဇဉ်' ထံမှရွှက်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရသဖြင့် . .

'သူမ' ၏ခန္ဓာကိုယ်လေးကို မိမိဘက်ဆွဲလှည့်လိုက်မိသည်။ ပါးပေါ်တွင် မျက်ရည်တွေရွှဲစိုလို့ပါလား။

ခေါင်းအုံးတွင်လည်း ရွှဲနစ်နေသည်။

စောစောက တင်းမာနေသော စိတ်ထားများချက်ခြင်း ပျော့ပျောင်းသွားခဲ့ပါပြီ။

'သဇဉ်' ကိုကြင်နာစွာ ပွေဖက်ထားရင်း . . နဖူးကိုညင်သာစွာ

နမ်းမိပါသည်။

‘သဇင်’

‘သူမ’ မထူးသေးပါ။

‘နောင်တတွေ ရနေသလားဟင်’

‘သူ့ရော’

‘သူတို့တွေ . . မနေစေချင်ရင်လဲ ကိုယ့်အိမ်မှာပဲပြန်နေ
လိုက်တော့မယ်’

ထိုစကားကြောင့် ပျော့ပျောင်းနေသော ‘သဇင်’ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
ချက်ခြင်းတောင့်တင်းသွားပါတော့သည်။

‘သူတို့တွေ မယူခင်ထဲက . . သဘောမတူကြဘူး . . အတူ
မနေစေချင်ဘူး၊ ခေါ်မထားချင်ဘူးဆိုတာ မောင်သိသားပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့
အဲဒီတုန်းက ဇွတ်ယူခဲ့သေးလဲ၊ ဘာလဲ မောင် မောင် ‘မေမေ’ အတွတ်
သွားပြန်နေတာလား’

‘ဟာ ဘာလို့ မေမေ့ကို ခလုတ်တိုက်တာလဲကွာ၊ သူရိပ်သာ
ဝင်နေပြီလေ’

‘မောင် အိမ်ပြန်နေရင် ချက်ဖို့ပြုတ်ဖို့ပြန်လာအုံးမှာပါ’

‘သဇင်က မောင့်မိန်းမပဲ သဇင် လာချက်ပြုတ်ပေးမှာပေါ့’

‘မောင့်လခလေးနဲ့ စားလို့လောက်မှာကျနေတာပဲ’

‘တင်မောင်စိုး’ ထောင်းကနဲဒေါပွသွားပြီး . .

‘မောင် လခစားသမားမှန်းသိလျှက် အစက ဘာလို့ယူသေးလဲ
တလောကလုံး . . အစိုးရလခစားသမားတွေကို ယူထားတဲ့မိန်းမတွေ
ပြည့်လို့၊ စားလောက်ရုံတင်မကဘူး၊ ခလေးတွေမွေးပြီး ကျောင်းထားပြီး
ဘွဲ့တွေတောင်ရလို့၊ သဇင်တို့အိမ်မှာရော၊ ဘာတွေနဲ့စားနေလို့လဲ
ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်သာပြောတာ ဘာမဆိုကပ်စေးနဲနေတာကြီးပဲ’

‘သူတို့စေတနာမရှိရင် ငါးပြားမကျပေမယ့်၊ သူတို့စေတနာ
ရှိရင် ‘ဆယ်သိန်းနဲ့သိန်းတစ်ရာ’ ကြားလျှူရုံမှာလဲမတွန့်တိုကြဘူး၊ သူ
တို့လျှူထားတဲ့ ကျောင်းတွေ၊ ဇရပ်တွေ . . တစ်ပုံကြီး’

‘တော်ပါပြီ ‘သဇင်’ ၊ သဇင် ဟာကိုယ်ထင်သလိုဖြစ်မလာခဲ့
ဘူး၊ ကိုယ့်တိုချစ်လှပါချည်ရဲ့လို့ မူယာမာယာတွေလုပ်ပြပြီး၊ ခေါ်နှိပ်

စက်နေသလိုပဲ၊ သင်္ဃာတို့ချစ်လို့ . . . ဒုက္ခခံပြီးလာနေပေးတဲ့ ယောက်ျား
တို့ရော ယောက်ျားမတို့ရော သင်္ဃာတို့ဖိုးမထားဘူး၊ အခုပဲကြည့်လေ . . .
သင်္ဃာတို့ဆွမ်းတော်အကြောင်းပြောရင် . . . သူတို့ဘက်က တာတွယ်ပြီး
ပြောနေတာပဲ'

'အော် ခက်ပါလားမောင်ရယ် ဒါက သူတို့ပိုင်နက်လေ၊ သူတို့
အရိပ်အာဝါသလေ၊ သူတို့သဘောကောင်းလို့ ခေါ်ထားလို့ မောင်တို့
သားအမိနှစ်ယောက်လုံးကိုခေါ်တင်ထားတာပေါ့၊ တကယ်ဆို မောင်
အမေက သည်းခံပြီးနေပေးဖို့တောင်ကောင်းတယ်။ ကြာရင် စိတ်
ကောင်းဝင်လာနိုင်တယ်၊ စိတ်ထားပြောင်းလဲလာနိုင်တယ်လေ၊ ဒုတော့
မောင်အမေက ဆတ်ဆတ်ထိမခံဖြစ်ပြီး မခေါ်ချင်မပြောချင်သလို လုပ်
လို့လုပ်၊ တစ်နေ့တုန်းအပြင်ထွက်လို့ထွက်နဲ့၊ အခုကြည့်လေ . . . သင်္ဃာ
တို့ဘက်က နာမည်ပျက်အောင် ရိမ်သာတောင်ဝင်ပြလိုက်သေးတယ်'

ဒေါသထွက်ခြင်းနှင့်အတူ အံ့ကြိတ်ထားမိသည်။

ထပ်လည်း မဆွေးနွေးချင်တော့သဖြင့် . . .

'တော်ပြီ သင်္ဃာ ဒီကိစ္စ ဒီအကြောင်းတွေကြောင့် 'စိတ်ဆိုးပြီး
စကားမပြောဖြစ်တာ လေးရက်ရှိသွားပြီ၊ သင်္ဃာတို့လင်မ
ယားနှစ်ယောက် ပြန်ပြေလည်ဖို့ ဆွေးနွေးဖို့ စိတ်ကူးနဲ့ ပြန်ချော့တာပါ၊
ဒုတော့သင်္ဃာက ချေးခြောက်ရေနှူးသလို ပြန်လုပ်နေတာနဲ့ လိုရင်း
မရောက်တော့ဘူး၊ သင်္ဃာကိုယ်တိုင်က ဒီလိုစိတ်ထားမျိုးတွေရှိနေရင်
တော့ မောင်ကိုယ်အိမ်ကိုယ်ပဲပြန်နေတော့မယ်၊ မောင်ဇနီးမယားတစ်
ယောက်အနေနဲ့ ယောင်နောက်ဆံထုံးပါအောင်ပဲ ကြိုးစားပါ၊ တင်မောင်
စိုးနဲ့ယူထားတဲ့အတွက် တင်မောင်စိုးရဲ့ အရိပ်အာဝါသနဲ့ရတဲ့ ဝင်ငွေ
ကိုပဲအားထားပါ သင်္ဃာအိမ်မှာ မောင်ငါးလနေပြီးပြီ၊ သင်္ဃာလဲ မောင်အိမ်
မှာ ငါးလတော့အနည်းဆုံးပြန်နေပေးပါလို့ပဲ တောင်းဆိုချင်တယ်'

'နေပေးချင်ပါတယ် ဒါပေမယ့် 'ဖေဖေ' ခွင့်ပြုမှာမဟုတ်ဘူး
လက်မထပ်ခင်ထဲက ဒီကိစ္စကို ခေါ်ဆွေးနွေးသေးတယ်မဟုတ်လား'

'လာမနေချင်တောင် . . . ဒို့လင်မယား ချိန်းတွေကြတာပေါ့
ကွာ၊ မောင်တော့ ဒီမှာမနေချင်တော့ဘူး၊ ကဲ ကဲ အိပ်တော့ အိပ်တော့
ညဉ့်အရမ်းနက်နေပြီ'

လက်မောင်းကို ပုတ်သိပ်ပေးသလိုလုပ်ပြီး မျက်လုံးကိုယ်စီ မှိတ်ထားကြသော်လည်း။ နှစ်ယောက်လုံးအိပ်မပျော်ကြပါ။

မိုးလင်း၍ ရေမိုးချိုးစားသောက်ပြီးသောအခါ ခွဲခွာနေကြရတော့မည့်အရေးတွေးပြီး . . . မျက်နှာမကောင်းကြပါ။

သို့သော် 'မာနကိုယ်စီ' ဖြင့် . . . အလျှော့တော့ မပေးကြပါ။

အန်း (၁၃)

'တင်မောင်စိုး' အိမ်ပြန်လာတာကို 'မိခင်ကြီး' အားအကြောင်း မကြားပါ။ စိတ်အနှောက်အယှက်မဖြစ်စေချင်ပါ။ မိမိအတွက် ချက်ဖို့ ပြုတ်ဖို့ အိမ်အလုပ်သမားပြန်ရှာဖို့တွေ ဖြစ်လာမည်စိုး၍ ဆိုင်မှာ ကြံ သလိုသာစားသည်။ လူရိပ်မြင်သဖြင့် မီးရောင်မြင်သဖြင့် 'ခင်စောဝင်း' က ညကြီးမိုးချုပ် 'ဖုန်း' ဆက်လာသည်။ မိမိတို့မရှိစဉ်က တယ်လီဖုန်း ဖြုတ်ထားသော်လည်း ယခုမိမိ ပြန်ရောက်နေသဖြင့် 'ဖုန်း' ပြန်တပ်ထား ပါသည်။

'ကိုစိုး အဆင်မပြေဘူးထင်တယ်'

'ဟုတ်တယ် သင်ကတိုင်တိုင် တင်းမာလွန်းနေတယ်'

'သူ့ ကိုစိုး' ကိုသိပ်ချစ်ရှာပါတယ်လေ၊ လူကြီးတွေ သွေးထိုးလို့ နေမှာပါ။ ကဲ ခုထွက်လာပြီးတော့ရော . . 'ကိုစိုး' ကပြတ်နိုင်လို့လား'

'ဘယ်ပြတ်နိုင်မှာလဲ သူ့များလိုက်လာမလားလို့ စမ်းကြည့် တာပါ'

'လိုက်မလာရင်ကော'

'ပြောခဲ့ပါတယ်၊ အတူလာမနေရင်တောင် တစ်ခါတစ်လေ တွေ့ခွင့်ပေးဖို့'

'ဟင် သူ့အိမ်အကြောင်းလဲသိရက်နဲ့၊ ကဲ တွေ့ခွင့်မပေးတော့ ရင်ကော ကိုစိုးရယ် . . ခက်ခက်ခဲခဲနဲ့ရအောင်ယူထားပြီးမှများ . .'

စိတ်ကိုရှည်ရှည်ထားရောပေါ့'

'အဝင်း မသိပါဘူးလေ၊ အဲဒီအိမ်မှာ တိုက်အီးတောင်ကျယ်

ထွယ်မဝေါက်ဝဲအောင် အနေကျလွန်းလို့ပါ။ သူ့ကိုချစ်လွန်းလို့ . . .
တို့ယ် သွားနေခဲ့ပြီးပါပြီ'

'အင်းလေ၊ အဝင်းသူ့ ဆီဖုန်းဆက်ကြည့်လိုက်အုံးမယ် နက်ဖြန်
အိမ်မှာပဲထမင်းလာစားနော်'

'ဟာ နေပစေ၊ တစ်နေ့တစ်ရက်ကိစ္စမဟုတ်ဖူး'

'တစ်ယောက်စာနဲ့ ဘာမှမပင်ပန်းဘူး၊ မွဲမသွားဘူး၊ ရွင့်
သူငယ်ချင်းက ပြောခိုင်းတာ၊ ရော့ ခုနဲ့ပြောလိုက်အုံး'

'အောင်မင်းခိုင်' ကလည်း သူ့တို့နှင့်လာစားရန် အတင်းခေါ်
သဖြင့် မငြင်းနိုင်တော့။

'သဇင်နဲ့ စကားပြောချင်လို့ပါ . . . ကြီးညို'

'ဘာကိစ္စလဲ ဟိုကောင့်ကိစ္စဆိုရင်တော့ ကြားဝင်မနေနဲ့
'ခင်စောဝင်း' ရေ ညည်းနဲ့ သဇင်ကိုတောင် အိမ်နီးချင်းသူငယ်ချင်း
တွေမို့ ခုလို စကားပြောခွင့်ပေးထားတာ'

'ခင်စောဝင်း' ဒေါပွသွားပါသည်။ သို့သော် . . . စိတ်ကိုလျှော့
ပြီး . . .

'ကြီးညိုရယ် အဝင်းကလဲ ငယ်သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ သံယောဇဉ်
နဲ့ 'ကြီးညို' တို့ဆူဆူဆဲဆဲ လာမှာပဲ၊ ခေါ်မှာပဲ၊ သူပျော်တာပဲ မြင်ချင်
တာပါ'

'ဟုတ်ပါတယ် ညည်းမြှောက်ပေးလို့ ကျုပ် 'တူမ' ရည်းစားရ
လင်ရပြီး အခု . . . လင်ပစ်သွားပြီလေ'

'ဟာ ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ 'ကြီးညို' ရယ်၊ ဘယ်ကလင် ပစ်ရမှာလဲ
'ကိုတင်မောင်စိုး' က ရုံးကိစ္စနဲ့ 'နယ်' ခဏသွားနေတာပါ'

'တော်စမ်းပါအေ၊ ညည်းကြားထဲက ကန့်လန့်ကန့်လန့် ကြပ်
ကြပ်လုပ်၊ ခရီးထွက်ရင် . . . အိမ်မှာလူကြီးတွေရှိတာပဲ၊ ပြောသွားပေါ့၊
ငါတို့ကိုမပြောချင်တော့ မိချို့နဲ့ခေါ်တာပဲ၊ သူ့ကိုနှုတ်ဆက်သွားပေါ့၊
ခုတော့ . . . မပြောမဆိုနဲ့ အိမ်ကို 'သာလေယံ' ဇရပ်ကျနေတာပဲ။

သိပ်မိုက်ခိုင်းတဲ့အကောင်'

ဘာပြောပြော . . အဆင်ပြေမည်မဟုတ်သဖြင့် 'ခင်စောဝင်း' ဆက်မပြောတော့ပါ။

'သဇင်' ကိုခေါ်လေ့ပါသည်။ သို့သော် . . မြန်မြန်ပြောဖို့လည်း ဘေးမှအော်နေပါသည်။ 'ကြီးညို' အနားမှာရှိနေသဖြင့် 'သဇင်' ထံမှ အင်း . . အဲဒီနဲ့သာအဖြေရသည်။

'သဇင် လား'

'အင်း'

'သူနဲ့ ကွာရှင်းမလို့လား'

'သူ ဘာပြောလဲ'

'သူ့ဘာမှမပြောဘူး။ သူ့ဆီလာနေစေချင်တယ်။ လုံးဝလာ မနေဘူးဆိုရင်တောင် ချိန်းတွေ့ဖို့'

'အဲဒီကိစ္စတွေ ခဏခဏဆွေးနွေးပြီးကြပါပြီလေ။ အစထဲက မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာသိလျက်နဲ့ သူ့ဘာလို့လက်ထပ်သေးလဲ၊ သဇင်တို့ အိမ်မှာလာနေဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး လာနေတာပဲ'

'ကဲပါ 'သဇင်' ရယ်၊ ဘေးမှာကြီးညို ရှိနေတယ်မဟုတ်လား၊ ရည်းစားဘဝတုန်းကတောင် နီးအောင်ကြိုးစားခဲ့ပြီးမှ အတူနေကြပြီးမှ ခွဲခွာဖို့အထိမစဉ်းစားသင့်ပါဘူးလေ။ သူ့လဲချစ်လွန်းလို့ . . 'သဇင်' တို့ဘက်ကတောင်းဆိုသမျှ လိုက်လျောခဲ့တာပဲလေ။ သူနဲ့က တစ်သင်္ဂလုံး ပေါင်းရမှာ။ သူ့အတွက်လဲစဉ်းစားအုံးလေ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်း သိပ်ကြောက်ပြီးအိမ်ထဲကြီးအောင်းမနေနဲ့၊ အပြင်လေးဘာလေး ထွက် အုံး၊ ကိုယ်တို့ဆီလာအုံး၊ 'သူ' နဲ့ကွာတာမှမဟုတ်ပဲ၊ လင်မယားတွေပဲ တွေ့စရာရှိတာတွေ့ဖို့ကြိုးစား . . သိလား၊ ကိုယ်ပြောတာနားလည် တယ်နော်'

'အင်းပါ'

'လာခဲ့မယ် မဟုတ်လား'

'အင်း'

'ကိုယ်စောင့်နေမယ်'

'အင်း အင်း'

'သဇင်' ကိုဖုန်းခွက်ချပြီးသည်နှင့် 'ကြီးညို' က မျက်လုံးပြုကြီးနှင့်စိုက်ကြည့်ရင်း . . .

'မိလှော်က ဘာတွေလှော်သလဲ ဘာတွေသင်ပေးသလဲ မနေချင်လို့ဆင်းသွားတဲ့ကောင် ပြန်လက်မခံဘူးနော် ဒါပဲ'

'အို သူနဲ့သဇင် စိတ်ကောက်နေတာပဲ၊ သဇင် ဟိုမှာသွားနေခွင့်မရှိရင် သူ့ဒီကိုပြန်လာနေမှ ဖြစ်မှာပေါ့'

'အောင်မာ ညည်းကများ ငါ့ကိုခံပက်နေသေးတယ်၊ သေသွားမယ် ဘာမှတ်နေလဲ'

အံ့ကြိတ်ပြီး ဆံပင်ကိုဆွဲဆောင်သဖြင့် 'သဇင်' မျက်ရည်ပင်ဝဲတက်သွားတော့သည်။ ရင်ထဲတွင်လည်း 'ကြီးဒေါ်' ကို အမှန်းကြီးမှန်းသွားမိတော့သည်။

ဖခင်ဖြစ်သူကို စိတ်ရှိုင်းဝင်အောင် 'ကြီးညို' ကတစ်ချိန်လုံး သွေးထိုးလှုံ့ဆော်နေခြင်းဖြစ်သည်။

'မိမိ' က ချစ်ကြောက်ရွံ့သေမှန်းသိ၍ . . . အနိုင်ကျင့်လွန်းနေခြင်းဖြစ်သည်။

ယောက်ျားရော၊ ယောက်ျားမရော အိမ်မှထွက်သွားအောင် 'ကြီးဒေါ်ညို' ပင်လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းသည်နှင့်ရေမိုးချိုးပြီး အပြင်ထွက်ဖို့ ပြင်တော့သည်။

'ဖေဖေ သဇင် ဈေးထွက်ဝယ်အုံးမယ် ကားယူသွားမယ်နော်' ဧည့်သည်ရောက်နေသဖြင့် 'ဖခင်' က မှုန်ကုတ်ကုတ် ခေါင်းငြိမ်ပြသော်လည်း ရအောင်တော့လှမ်းပြောလိုက်သေးသည်။

'စံမြင့် ကိုခေါ်သွားလိုက်လေ'

'ဟာ သဇင်မောင်းတတ်တာပဲ မခေါ်တော့ပါဘူး၊ 'ကိုစိုး' နဲ့လဲ တွေ့စရာရှိသေးလို့'

'ဘာကိစ္စသွားတွေ့မှာလဲ၊ တွေ့ချင် သူ့အိမ်ကိုလာတွေ့ပစေမသွားနဲ့'

'သဇင်' ခေါင်းငြိမ်ပြီးထွက်ခဲ့သည်။

'ခင်စောဝင်း' တို့လင်မယားက ဝမ်းသာအားရကြိုနေကြသည်။

ယောက်ျားရုံးသွားချိန် တမင်ရွေး၍ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ 'ခင်
စောဝင်း' က 'ဇနီး' သို့ 'ဖုန်း' ဆက်ပြီးခေါ်သည်။

'တင်မောင်စိုး' ချက်ခြင်းရောက်လာသည်။

ပြန်ပေါင်းထုတ် 'လင်မယား' ကိုကြည့်ပြီး 'ခင်စောဝင်း' က
ကျေနပ်နေသည်။

'တင်မောင်စိုး' ကသူနှင့်လာနေရန် အမျိုးမျိုးချော့သည်။ မရပါ။

'တင်မောင်စိုး' တို့ခြံဘက်ကိုပင် 'သဇင်' မလိုက်၊ ကားနှင့် 'အင်းလျား'
ဘက်တွင် သွားစကားပြောကြသည်။ သမီးရည်းစားလို
လျှောက်လည်ကြသည်။

'သဇင် ပြန်တော့မယ်၊ အရမ်းကြာနေပြီ၊ နောက်ထွက်ခွင့်
မပေးပဲနေအုံးမယ်'

'သဇင်'

'ဟင်'

'အတူနေချင်တယ်ကွာ၊ ပြန်မလွတ်ချင်ဘူး'

'အိမ်ပြန်လိုက်ခဲ့လေ၊ မောင်ကိုက ခွဲနေချင်တာ၊ ဖေဖေက
အိမ်မှာလာတွေ့ခိုင်းနေတာ'

သက်ပြင်းချရင်း . . .

'အင်းလေ မနေနိုင်ရင်တော့ ရွှေမျက်နှာနောက်ထားပြီး ပြန်
လာခဲ့ရမှာပဲပေါ့'

'အခုတော့ နေနိုင်တယ်ပေါ့လေ'

'ရွှေမျက်နှာနောက်ထားပြီးပြောရရင်၊ မနေနိုင်ပါဘူး၊ အဖော်
မရှိပဲ မအိပ်တတ်တော့ဘူး'

'အိမ်ပြန်မလာပဲ အဖော်အသစ်ရှာအိပ်နေလားမှ မသိတာ'

'ခက်တာက တစ်ယောက်ဆိုတစ်ယောက်ပဲ ချစ်တတ်နေလို့ပေါ့'

'ချစ်ရင် 'သဇင်' ဆီပြန်လာပေါ့'

'သဇင်လဲ ကိုယ်နဲ့ တလှည့်လာနေပေါ့၊ ဥပမာ ဟိုမှာတစ်ပါတ်
ဒီမှာတစ်ပါတ်လေ'

'နေချင်တာပေါ့ သူတို့ခွင့်ပြုမယ်မထင်ဘူး'

'လင်မယားပဲကွာ၊ ဒီကိုအပြီးခေါ်တာမှ မဟုတ်တာ'

'အင်းလေ အခြေအနေကြည့်ပြီး လာခဲ့ပါ့မယ်၊ သူတို့မလွတ်ရင် မောင်ပဲပြန်လာခဲ့တာ မောင်က တနေတန့်ရုံးသွားနေတာပဲ၊ ညပဲ အိမ်ကပ်တာ သိပ်မျက်နှာချင်းမဆိုင်ရပါဘူး'

'ဟုတ်ပြီ ကိုယ်တယောက်နား၊ အနစ်နာပိုခံရမယ်၊ စနေတနင်္ဂနွေဆိုရင် . . သင် ကိုယ်တို့ အိမ်မှာလာနေ မကောင်းဘူးလား ကောင်းသားပဲ အဲဒီအခွင့်အရေးကိုတော့ သင်ရအောင် ယူပေးမယ်'

'အိုကေ မောင်လဲ . . ရှေ့မျက်နှာနောက်ထားပြီး . . ပြန်လာခဲ့မယ်၊ ဘယ်နေ့လာရမလဲ'

'ဒီနေ့ပဲလာပေါ့'

'ဟုတ်ပြီ လာခဲ့မယ်'

နှစ်ယောက်လုံး ပျော်သွားကြသည်။

'အိမ်' ပြန်ရောက်သောအခါ . . 'သင့်' ကိုအားလုံးခိုင်ဆူပါတော့သည်။

'နင် မရှက်ဘူးလား . . ယောက်ျားဗိုလ်ပေါ်တဆင်းသွားတာကို မိန်းမကလိုက်ချောရတယ်၊ လိုက်သွားရတယ်လို့'

'သူ့အိမ်ကို ခဏပြန်တာပါ ဖေဖေ'

'ဘာလို့ ငါတို့လူကြီးတွေကိုခွင့်မတောင်းလဲ နင်ယောက်ျားသည်လောက်ရိုင်းသလား' ငါတို့ကိုစော်ကားပြီးမှ လျှော့ချဖို့မစဉ်းစားနဲ့'

'သူ ဒီညပြန်လာမှာပဲ'

'နင် သွားချောခေါ်လာတာမဟုတ်လား၊ နေချင်ရင် လာလို့ မနေချင် ထွက်သွားလိုက်နဲ့၊ ငါ့အိမ်ကို . . မကောင်းတာလုပ်တာ အိမ်များမှတ်နေသလား မနေချင်လို့ ဆင်းသွားပြီးမှတော့ ပြန်လာမလို့တော့ဘူး၊ ငါ့ဘက်က အစွမ်းကုန်အခွင့်အရေးပေးပြီးပြီ၊ မိသားစုက . .'

'ဖေဖေ တို့မလာစေချင်ရင် သူ့အိမ်ကိုသမီး စနေ တနင်္ဂနွေဆိုသွားနေပေးမယ်'

'ဘာ နင်သည်လောက်ထသလား၊ လင်မရွံ့ရင် မနေတတ်လား'

'သူက သမီးနဲ့တရားဝင်လက်ထပ်ထားတဲ့ ယောက်ျားပဲ ဖေဖေ
ရယ်၊ ဖေဖေတို့လဲ လက်ထပ်ခွင့်ပြုခဲ့ပြီပြီပဲ၊ အတူတူနေလာတာလဲ ငါလ
ကျော်ပြီပဲ၊ ပစ်ထားလို့ဖြစ်တာမှမဟုတ်တာ သူ့ကိုသည်အိမ်မှာ မနေစေ
ချင်ကြရင်တော့ သခင် သူနဲ့သွားနေပေးရမယ့် ဝတ္တရားရှိနေတာကိုး'

'အံ့မာ နင်ကတော်တော်စွာနေပါလား၊ ဘယ်တုန်းက ငါ့ကို
ဒါမျိုးပြန်ပြောဖူးလို့လဲ၊ ဟိုက . . သည်လို့ပြန်ပြောဖို့သတ္တိမွေးပေး
လိုက်တယ်ပေါ့လေ ဟုတ်လား ရတယ် . . နင်သွားချင်သွား၊ ဂတိမည်တဲ့
'သမီး' လို့ပဲ သတ်မှတ်လိုက်မယ်၊ နင့်ကို တနေ့သည်လိုခေါ် ထုတ်သွားပြီး
သူ့လက်ခုပ်ထဲတရေလုပ်မယ်ဆိုတာ ကြိုသိထားလို့၊ ငါ ဂတိတောင်းပြီးမှ
ပေးစားခဲ့တာနော်၊ နင့်ကို 'သမီး' လေးတစ်ယောက်ထဲရှိလို့ . . လူ
လောကမှာနေစေချင်သေးလို့ နင်သေဝံ့ပေမယ့် ငါအသေမခံနိုင်ခဲ့ဘူး
အနွှေးပေးခဲ့တယ်၊ သဘောမတူတဲ့လူကိုတောင် ငါပေးစားခဲ့ပါတယ်၊ နင့်
တို့ကကယ်ချစ်ရင် . . ငါတို့အိမ်ပေါ်မှာ နေတတ်အောင်ကြိုးစားရမှာပဲ
သည်းခံရမှာပဲ၊ ဘာမှမာနကြီးတစ်ခွဲသားနဲ့ ဆင်းသွားစရာမလိုဘူးလေ၊
သူ့ 'အမေ' ကြီးကျယ်သလို သူ့လဲကြီးကျယ်တာပဲ၊ သူကအမေကိုထိလို့
နာတတ်ပေမယ့် နင်က ကိုယ့် 'အဖေ' နဲ့အသိုင်းအဝိုင်းကို စော်ကား
သွားတာတောင် နာရမှန်းမသိတဲ့ သမီးပဲ'

သခင် ဘာမှပြန်မပြောတော့ပါ။

ဖခင် ပြောတာတွေလည်း ဟုတ်နေတာကိုး။

ခေါင်းတွေထူပူပြီး . . လေထဲလမ်းလျှောက်သလို လျှောက်ရင်း
အိပ်ခန်းထဲဝင်၍ အိပ်လိုက်တော့သည်။

တစ်နေ့ကုန်ပင်ပန်းလာသဖြင့် . . အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါသည်။

မည်မျှနှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျသွားသနည်းဆိုလျှင် အိပ်ရာ
နီး၍ နာရီကိုကြည့်သောအခါ . . ည(၇)နာရီရှိနေပြီ။

ရင်ထဲတွင် ပူကနဲဖြစ်သွားပြီး၊ ပြာယိပြာယာထလာခဲ့သည်။

အပြင်ကိုကြည့်သောအခါ ကြီးညိုက ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ပုတီး
နီတနေသည်။ အစ်ကိုဝမ်းကွဲနှစ်ယောက်ကို 'အန်တီချို' ကထမင်းခူး
ခတ်ကျွေးနေသဖြင့်၊ ဘာမျှမမေးသေးပဲ ရေချိုးခန်းထဲဝင်ခဲ့မိသည်။

ရေချိုးခန်းထဲမှထွက်လာသောအခါ 'အစ်ကို' များမရှိတော့

သဖြင့် . .

'သူ မလာသေးဘူးလား'

'ဘယ်သူလဲ'

'ကိုစိုး ပေါ့'

'ဟင့်အင်း'

'ဖုန်းရောမလာဘူးလား'

'ဖုန်း ပျက်နေတယ်ပြောတာပဲ'

သိလိုက်ပါပြီ၊ 'အဖေ' တို့ ယုတ်ကြပြန်ပါပြီ။

'သူ' ဆီက ဖုန်းသံကြားဖို့ မလွယ်သလို၊ သင်္ဃာတန် ဆက်သွယ် လို့မရရင် သူ့ရောက်လာနိုင်မည်မထင်တော့။

ဖြစ်နိုင်လျှင် ယခုပင် သုံးထပ်တိုက်ပေါ်မှ အတောင်တတ်ပြီး ပျံပြေးချင်ပါတော့သည်။

'အတောင်' ရမည်ဆိုလျှင်တောင် 'ငှက်' သေးသေးလေး အဖြစ် ဖန်ဆင်းနိုင်မှဖြစ်လိမ့်မည်။ ရှိသမျှတံခါးပေါက်များကို ရှေ့နောက်ဝဲထာ သံလင်ပန်း၊ ခြင်္လုံဇကာတွေ တပ်ထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အိမ် အောက်သို့ ဆင်းသည့် လှေကားများတွင်လည်း အထပ်တိုင်း၊ သံတံဆိ တွေတပ်ထားသဖြင့် ထွက်ပြေးဖို့ လည်းမလွယ်ပါ။

[The remaining text on the page is extremely faint and illegible due to the quality of the scan.]

... နေရာမှာ ...
... နေရာမှာ ...
... နေရာမှာ ...
... နေရာမှာ ...
... နေရာမှာ ...
... နေရာမှာ ...

အန်း (၁၄)

... သင် နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းသည်နှင့် ရေခဲခဲ နို့ထုတ်ပြီး အပြင်ထွက်ဖို့ ပြင်တော့သည်။

'ဖခင်ကြီး' ကို ဆရာဝန်ပင့်၍ ပြောနေသဖြင့် ... ခုတီယထပ်တွင် ဝင်တွေ့ရသည်။

ဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မနေ့ညနေက အကောင်းပါ ကြီးညို ကမျက်စောင်းထိုးကြည့်ရင်း ...

ဟုတ်တယ်လေ ညည်း ကကကကလန်ရန်ထောင်တာကို ခံချိန်း ဝမ်းနည်းသွားလို့ နေမှာပေါ့၊ တစ်ညလုံး ရင်ပတ်အောင်လို့ မအိပ်ရဘူး တဲ့၊ ညထဲက 'စိုးနိုင်' တို့ 'ဆရာဝန်' ခေါ်ဖို့လုပ်တာ ခွင့်ပြုဘူး ဆရာဝန် ကိုအားနာတယ်တဲ့၊ ခုမှခေါ်ရတာ၊ နှလုံးရောဂါပြန်ဖြစ်တာပဲ'

သွားပါပြီ၊ ဒီရောဂါနဲ့ 'သင်' ကိုချိန်းမြှောက် ချုပ်ချယ်တော့ မှာပါလား'

'ရောဂါ' တကယ်ဖြစ်သလားတော့မသိပါ။ မျက်တွင်းတွေ ညတွင်းချင်းချောင်းသွားပြီး ... 'သင်' ကိုပင် ... စကားပြောတော့ ပါ။ မျက်လွှာချ၍ မိန်းနေပါသည်။

တင်းမာနေသော 'သင်' နှလုံးသားများ ... နာကျင်သလို ဖြစ်သွားပြီး မျက်ရည်လည်းဝဲသွားပါသည်။

ဖေဖေ အရမ်းခံစားနေရသလားဟင် 'တင်' အင်း သက်သာသွားမှာပါ

'ဖခင်' က မျက်လုံးပင်ဖွင့်မကြည့်ပဲ အလိုက်သင့်ဖြေခြင်းဖြစ်

သည်။

‘ဖေဖေ’

‘အင်း ပြော’

‘သမီး အပြင်ခဏသွားမယ်နော်၊ နေ့ခင်းပြန်လာခဲ့မယ်’

ခေါင်းငြိမ်ပြီး .. တစ်ဖက်သို့ စောင်းသွားခဲ့သဖြင့် မိမိထံ

လွန်စွာနာကျည်းနေကြောင်း သိလိုက်ရပါသည်။

တညလုံး .. မနက်မိုးလင်းသည်နှင့်အခွဲတိုက်၊ မိုက်လုံကြီး

ဖို့ပြင်ထားသော ‘သဇင်’ သတ္တိများအယ်ရောက်တုန်မှန်း မသိတော့ဘဲ

တတ်နိုင်လျှင် မသွားပဲနေပြလိုက်ချင်သည်။ သို့သော် ‘လင်’ ဖြစ်သူ

ပူဆွေးသောတရောက်နေမှာကို မြင်မိသဖြင့် .. ခဏတော့သွားနှင့်

သေးသည်။

ထို့ကြောင့် ‘သဇင်’ အောက်ထပ်ဆင်းခဲ့ပါသည်။

‘တိုမိုနိုင်’ က လှေကားဝတွင်ဆုံသောအခါ

‘သဇင်’ နှင့်ကြောင့် ဦးလေး ရောဂါတတ်မှန်းသိလျက် နှင့်

ထွက်သွားရတ်တယ်နော်၊ နှင့်အတွက် အဖေအစားမရနိုင်ဘူးလေး

ယောက်ျားအများကြီးထပ်ရနိုင်ပါသေးတယ်၊ ဦးလေးက လူဖြောင့် စိတ်ထိ

နော်၊ ဒေါသကြောင့်ရှက်တရက်အသက်ထွက်သွားရင် နှစ်ပဲ .. တစ်သက်

လုံးစိတ်ဆင်းရဲနေရမှာ’

‘သဇင်’ နားလည်ပါတယ် ‘တိုနိုင်’ ရယ်၊ ခဏပဲသွားမှာပါ’

‘ဒါဆို ဦးစံမြင့်ကိုခေါ်သွားလိုက်၊ ဦးလေးက နှင့်အပြင်ထွက်

ရင် ဦးစံမြင့်ကို ကားမောင်းပို့ခိုင်းဖို့ ပြောထားတယ်’

‘သဇင်’ ခေါင်းငြိမ်ပြီး ထွက်ခဲ့မိသည်။

‘ဦးစံမြင့်’ က ‘သဇင်’ တိုမြင်သည်နှင့် ‘ကား’ တံခါးဖွင့်ယူပြီး

ကားစက်နှိုး၍ စောင့်နေပြီ။

‘ယောက်ျား’ ခုံမသွားခင် မှီအောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အစားအသောက်များလည်း ဝယ်ခဲ့သည်။

‘သဇင်’ ကားတိုမြင်သည်နှင့် ‘တင်မောင်မီး’ အပြေးအလွှာ

ခြံတံခါးလာဖွင့်ပေးသည်။ ‘ဦးစံမြင့်’ တိုမြင်သောအခါ ဖျက်နှာဖျက်

သွားသည်။

အိမ်ထဲရောက်သည်နှင့် ‘သဇင်’ ကထမ်းငေးစားခန်းဘက်

သွားသည်ကို ပေးမသွားပဲ ဆွဲခေါ်ထားပြီး...
'သင်ရာ... အာတွေဖြစ်နေတာလဲကွာ မောင် ည(၆)နာရီ
ကလာသေးတယ်၊ တံခါးဖွင့်မပေးကြဘူး၊ ဖုန်းဆက်တော့လဲ မရဘူး၊
'ခင်စောဝင်း' ဆက်တော့လဲမရဘူး၊ တံညလုံးအိပ်မရဘူးကွာ၊ အခုလဲ
'ဦးစံမြင့်' ကိုတမင်ထည့်လိုက်ကြတယ်ဟုတ်လား' ည...
'ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေးမယ့်... လာခွင့်ရနေတာ တော်သေး
တာပေါ့'

ကြာရင် ပိုဆိုးလာမယ်ထင်တယ်၊ သင် မပြတ်သားဘူးကွာ
မောင့် နောက်တိုလိက်ခွဲရင်ပြီးပြီ'

'ဖေဖေနဲ့ သင် မနေ့က ပြဿနာတက်ကြသေးတယ်၊ သင်
ပြန်ပြောမိတယ်၊ ဘယ်တုန်းကမှ ခုလိုပြန်ပက်မခံရဘူးတဲ့ 'ဖေဖေ' ဟာ
ရှက်သွားပုံရတယ်၊ ဝမ်းနည်းပြီး... ရှလုံးပြန်ထလာလို့... ဆရာဝန်
ပင့်ထားရတယ်'

'ဟာ ဒါမျိုးတွေနို့နေပါပြီ 'သင်' ရာ၊ သင့်အဖေက လူကြမ်း
ဘဝကနေ မင်းသား ဇာတ်ပြန်တနေပြန်ပါပြီ၊ အဖေက မိန်းမပေးမယ့်
ပြတ်သားတယ်၊ ကိုယ့်သားသမီးရဲ့ အိမ်ထောင်နေ သာယာစေချင်လို့
ဝင်မရွှပ်ပဲ တရားရိပ်ခိုသွားခဲ့တာ'

'သင်... အဖေက ထရားသမားမှမဟုတ်တာ၊ လူကြမ်းပဲ၊
သူ့စိတ်နေစိတ်ထားကို မယူခင်ထဲက မောင်သိပြီးသားပဲ'
ဖခင်ထိလျှင် သင်က မခံတတ်၊

'ကဲပါ မောင်ရာ... ရန်ဖြစ်ဖို့လာတာမဟုတ်ဖူး မောင့်ကို
ကျွေးချင်လွန်းလို့ ထွက်လာခဲ့တာ လာ စားရသောက်ရအောင်'
စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေ ခယ်လာပြီး၊ တယုတယံကျွေး
နေပါသော်လည်း... အရသာမရှိပါ။

'ဇနီး' လက်ကိုဖမ်းဆွဲထားပြီး... ရင်ခွင်ထဲသွင်းက ထင်းကြပ်
စွာဖတ်ထားရင်း...
'သိပ်လွမ်းတယ် သင်ရယ်၊ မောင်... တစ်ခေ့စိတ်ထဲ မနေ
တတ်ဘူး မောင် ပြန်လာချင်တယ်'

'ဖေဖေ နေမကောင်းတုန်း သူမကြိုက်တာကိုလွတ်မလုပ်သင့်
ကြောင်နှစ်ထောင်စာဝေ

'တိ တိ တိ'

'ခဏလေး သွားပေးကြည့်လိုက်အံ့မယ်'

'ပြန်ခိုင်းလိုက်ကွာ နောက်မှလာခေါ်လို့ ပြောလိုက်'

'သင်' ဝရံတာသို့ထွက်သွားပြီး

'ဦးစံမြင့် ဘာလဲဟင်'

'သွားကြစို့ ကိစီးနိုင်တို့ သင်ဘာဆိပ်ပစ္စည်းသွားထုတ်ဖို့'

ရှိတယ်'

'သွားလော့ ပြီးမှလာခေါ်လေ'

'ဟာ မလုပ်နဲ့၊ ငါတို့ သေချာမှာလိုက်တာ၊ သင် အဖေ

လဲနေကောင်းတာမဟုတ်ဖူး၊ နောက်ရက်မှလာခဲ့တော့ပေါ့'

'တင်မောင်စိုး' ဝရံတာသို့ လိုက်လာခဲ့ပြီး

'ဦးစံမြင့် ပြန်နှင့်လိုက်၊ ခဏနေ သင်တို့ကျနော်လိုက်ဖို့

ပေးမယ်၊ ယောက္ခမက ကိုလဲသွားတွေ့စရာရှိသေးတယ်'

'ဟာ မလုပ်နဲ့၊ ငါ့အလုပ်ရှင်တွေခိုင်းတဲ့အတိုင်းပဲ လုပ်ရမှာလေ၊

ပြီးတော့ မင်းလဲ 'သင်' နဲ့ လိုက်မသွားနဲ့အံ့၊ သူတို့ကြိုက်မှာ

မဟုတ်ဖူး'

ထိုစကားကြောင့် 'တင်မောင်စိုး' ဒေါသထွက်ပါတော့သည်။

'အဲဒါ ခင်ဗျားကိစ္စမဟုတ်ဖူးလေ၊ ကျုပ်ဟာ 'သင်' ရဲ့

တာမပိုင်ယောကျ်ား၊ လက်ထပ်ပြီးယူထားတာ၊ ကျုပ်ပြန်မလွတ်ရင်လဲ

ရတယ်'

'အေးလေ အဲဒါလဲ ငါနဲ့ မဆိုင်ပါဖူး၊ မင်းတို့ကိစ္စပဲ၊ ငါက

စေတနာနဲ့ ဝင်ပြောတာပါ၊ ကဲ . . . သင်နေခဲ့မှာလား'

'သင်' ငိုနေပါသည်။ ခဏကြာမှ

'ဒီနေ့တော့ . . . သင်ပြန်လိုက်သွားမဖြစ်မယ် ဖေဖေ တကယ်

နေမကောင်းဖြစ်နေတာ နောက်ရက်တွေလာခဲ့မယ်နော်'

'သင်' က အိမ်ထဲသို့ လက်ဆွဲခေါ်ခဲ့ပြီး ယောက္ခမကို ချော

ပါသည်။ 'တင်မောင်စိုး' နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေရင်း . . . လက်ပိုက်၍

ရပ်နေပါသည်။

ထိုခဏကလေးအတွင်း 'သင်' ပုံစံမှာ . . . ဝေခွဲရခက်နေပွန်း

သိသာပါသည်။ သို့သော် 'ကား' စက်နှိုးသံကြားသောအခါ ပြန်အသက်
ဝင်လာပြီး . . 'ယောက်ျား' ငါပါးနှစ်ဖက်ကို ကြင်နာစွာနှမ်းချွဲပြီးနောက်

'နက်ဖြန် . . မှလာခဲ့မယ်နော်၊ သင် သွားမယ်နော်'
နှစ်ယောက်စလုံး မျက်ရည်တွေဝဲနေကြပါသည်။

'သင်' တို့ 'ကား' လေးပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ဝန်တာ
မှရပ်ကြည့်နေမိသလို 'သင်' ကလည်း သမင်လည်ပြန်ကြည့်ရင်း ဝါသွား
ခဲ့ပါသည်။

ခြံထဲသို့ . . 'ခင်စောဝင်း' တို့လင်မယားဝင်လာသဖြင့် ကြေ
ကွဲသလိုခံစားနေရသော . . 'တင်မောင်စိုး' စိတ်သက်သာရာ ရသွား
ခဲ့ပါသည်။

'ဘာသတင်းထူးလဲလာမေးတာ၊ သူငယ်ချင်းရေ'
'အောင်မင်းနိုင်' က ဧည့်ခန်းတွင်ထိုင်ရင်း လှမ်းပြောခြင်း
ဖြစ်သည်။

'အခြေအနေက တနေ့ထက်တနေ့ ပိုဆိုးလာသလိုပဲ'
'ဦးကိုကို' ရောဂါသည်းပြသည် အကြောင်းကိုပြောပြပြီး . .
မျက်ရည်ဝဲသလိုဖြစ်နေသော 'တင်မောင်စိုး' အတွက်စိတ်မတောင်း
ဖြစ်ပြီးရင်းဖြစ်နေကြသဖြင့် . . 'အောင်မင်းနိုင်' က . .

'ဒီလိုဖြစ်လာမယ်မှန်းသိရင် . . မောင်ရင်ကို 'သင်' နဲ့
အတင်းမလှော်ပေးပါဘူးကွာ၊ ခုတော့ ငါ့သူငယ်ချင်းကို ဒုက္ခပေးသလို
ဖြစ်နေပြီ၊ သင်ကရော . . ဘာပြောသွားသေးလဲ'

'တစ်မျိုးပါပဲ၊ ကိုယ့်ကိုချစ်တာထက် သူ့ 'အဖေ' ကိုလဲ
မလွန်ဆန်နိုင်တာတော့အမှန်ပဲ'

'ရှေ့ဆက်ဘာလုပ်ကြမလဲ'

'အဝင်းတော့ ဘာအကြံမှကိုမပေးရဲတော့ဘူး၊ စိတ်ထဲမှိတ်
ပြောရရင် 'သင်' လဲသတ္တိမရှိဘူး၊ အန်ကယ်ဦးကိုကို' လဲ သိပ်တစ်ကို
ကောင်းဆန်လွန်းတယ်၊ အနိုင်ကျင့်လွန်းတယ်၊ ကိုယ်ချစ်ချင်တာ တစ်ခု
ကြည့်တယ်၊ သမီးကို သူများချစ်တာလဲမကြိုက်ဖူး၊ သမီးက သူများ
ချစ်တာလဲ သူမကြိုက်ဘူး၊ 'ကြီးညို' လဲဒီသဘောပဲ၊ ဒါကြောင့် သူ
မယူခင် ကွဲစေချင်ကြသလို၊ ယူပြီးတော့လဲ ကွဲစေချင်နေကြတုန်းပဲ'

'ဒါဆိုလဲ ဘာလို့ပေးစားသေးလဲကွာ'

'သင် သေသွားမှာစိုးလို့လေ'

'ဟာ ဟုတ်ပြီ အခုအဖိုးကြီး မူယာမာယာများပြလို့ သင် တင်းသွားပြီနော်၊ သူငယ်ချင်းဘက်ကပြန်တင်းထားလိုက် လုံးဝမသွားနဲ့ မဆက်သွယ်နဲ့'

'မလုပ်ပါနဲ့ကွာ နဂိုကမှသူတို့က . . မတွေ့စေချင်တဲ့ဟာ သူတင်း ကိုယ်တင်းဆိုရင် ပြတ်ရုံပဲရှိတော့မှာပေါ့'

'ခက်ပါလား 'ကိုစိုး' ရာ၊ ငါ့ကဏ္ဍလုပ်ခိုင်းတာပါ၊ ဒါမှ သင် ပြန်ပြီးစိတ်လည်လာမှာ၊ မင်းစိတ်နဲ့ပြန်အိပ်ယာထဲလဲမှာ၊ သူ့ 'သမီး' တော့အသေခံမယ်မထင်ဘူး'

'ကဲ သင်က အရင်တစ်ခါလို့ မစွန့်စားဘူး၊ သတ္တိမရှိဘူး ဆိုရင်ရော'

'ဒီတော့လဲ ပြတ်ပေါ့ကွာ၊ ပြတ်သာ ပြတ်လိုက်တော့၊ သည်လို မပြတ်သားတဲ့မိန်းမမျိုးကို မင်းဆက်မျှော်လင့်နေရင် ဆံ့စင်တွေဖြူပြီး အဖိုးကြီးဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'

'ခင်စောခင်း' ကလတ်တာပြရင်း . . .

ယောက်ျားကလဲ သူများမပြတ်နိုင်လို့ ခုလောက်ညည်းခံနေ တာတို့၊ ခြောက်မပေးနဲ့လေ၊ ကဲ . . . ကိုယ်မြှောက်ပေးလို့ 'ကိုစိုး' က ကြမ်းပါပြီတဲ့၊ ပြီးမှလွမ်းပါတယ်၊ မပြတ်နိုင်ဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ 'ကိုစိုး' တို့ယူထားတာ . . . ခြောက်လတောင်ရှိရောမယ် . . . ခုလေးတွေ ဘာတွေ မရှိသေးဘူးလား'

'မရှိသေးဘူး ကြည့်ရတာ 'ဘွားခေါ်နဲ့ဆိုးခေါ်' များမယူခိုင်း တာလားမသိဘူး'

'ခလေးရရင် 'သင်' လဲခုလိုကြောက်နေမှာ မဟုတ်တော့ဘူး 'ခလေး' ကို 'အဖေ' နဲ့ နီးနီးတပ်တပ်ထားချင်မှာပဲ၊ 'ခလေး' ရဖို့ အနေ ကြီးတယ်၊ 'အဝင်း' တို့က တမင် 'ခလေး' မယူသေးတာ၊ အဲဒီတိစ္ဆာကို သေချာဆွေးနွေးကြည့်ပါလား'

'အင်း' နတ်ပြန်တွေခွင့်ရရင် . . . ပြောလိုက်မယ်'

... လူကလေးများကလေး...
... ကိုယ်တို့ကလေး...
... ကိုယ်တို့ကလေး...
... ကိုယ်တို့ကလေး...

အနား (၁၅)

နောက်တစ်နေ့ 'သင်' ပေါ်မလာသဖြင့် 'တင်မောင်စိုး' အကြိတ်နေပါသည်။

'မိမိ' အပေါ် 'သင်' ဦးစားမပေးသဖြင့်၊ ဒုတိယနေရာမှာ ထားမှန်းသိသဖြင့် စိတ်နာသလိုလိုလည်း ဖြစ်လာပါသည်။

... 'နယ်' တို့အလုပ်ပြောင်းသွားတာက ပိုကောင်းမည်ထင်သည်။ စိတ်သစ်လူသစ် ဖြစ်ကွင်းသစ်နှင့် ဖြစ်သွားပြီး ... ခံစားရသက်သာမည်ထင်သည်။

... 'ရုံး' ရောက်လျှင် ... ပြောင်းခွင့်တင်လိုက်မို့ စဉ်းစားမိသည်။
'တင်မောင်စိုး' ထရန်စမာဆို' ...

'ရုံးချုပ်မှာ ပြောနေတာကြားခဲ့လို့' ...

'ခန္တီးဘက် ဆိုလား' ...

... 'မိမိက ယခုမှ ပြောင်းဖို့ စိတ်ကူးတုန်းရှိသေးသည်။ ပြောင်းဖို့ အိမ်နဲ့ ကျလာခဲ့ပြီး ခန္တီးဆိုတော့ မာဝေးကြီးပါလား။

တကယ်ပြောင်းရမည်ဆိုတော့ 'တင်မောင်စိုး' စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။ ခြေတွေလက်တွေပင့် မသွယ်ချင်တော့။

'ရုံး' မပြန်ရောက်လာတိုင်း 'အောင်မင်းနိုင်' တို့လစ်မယားက

တာဝန်ကျေစွာ . . သတင်းလည်းမေးရင်း ထမင်းဟင်းလည်းပို့ရင်း
ရောက်လာတတ်စမြဲ။

‘မျက်နှာမကောင်းပါလား ဘာဖြစ်လာလဲ သူငယ်ချင်း’

‘ခန္ဓိ’ ဘက်ပြောင်းရမည့်အကြောင်း ပြောပြသဖြင့် သဘော
ပေါက်သွားကြသည်။

‘အဖိုးကြီးများ တမင်ပြောင်းရအောင် လုပ်လိုက်သလားမသိဘူး
နော် . . အဝေးကြီးပဲ’

‘ဒါတောင် မြို့ပေါ်ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာ၊ နယ်စွန်နယ်ဖျား ထပ်
သွားရအံ့မယ်ထင်တယ်၊ ကောင်းပါတယ်လေ၊ နီးပြီးအသဲကွဲနေတာထက်
စာရင် မတွေ့ရတာထက်စာရင် ဝေးနေတာပဲကောင်းပါတယ်၊ အကောင်း
ဆုံးက သေသွားရင်အကောင်းဆုံးပဲ’

‘ဟာ ဒါယောက်ျားစကားမဟုတ်ဖူး ကိုယ့်လူ၊ သတ္တိရှိရှိသာသွား
ဟိုကျရင်ပျော်အောင်နေ၊ အသစ်နဲ့တွေ့ရင်ယူပစ်လိုက်’

ထိုစကားကြောင့် ‘ခင်စောဝင်း’ က ‘ယောက်ျား’ ဖြစ်သူကို
အံ့ကြိတ်ပြီးလှမ်းထုတော့သည်။

‘သူများလင်မယားကွဲအောင် မြှောက်မပေးနဲ့ကလေ၊ ဝဋ်လည်
မှာမကြောက်ဘူးလား’

‘ငါ့သူငယ်ချင်းအတွက် ခံရခက်လွန်းလို့ပါ၊ သနားလွန်းလို့ပါ။
ဖြစ်နိုင်ရင်လေ ဝိဒီယိုအခွေပြန်ရစ်သလိုရစ်ပြီး . . ‘သတို့သားအရံ’
မလုပ်ဖြစ်ရင်အကောင်းသား၊ ငါ့ကြောင့် ခုလိုဖြစ်ရတာ၊ ငါတကယ်
စိတ်မကောင်းဘူး’

‘တင်မောင်စိုး’ ရယ်ရင်းခေါင်းခါရင်း . .

‘မဆိုင်ပါဘူး ‘အောင်မင်းနိုင်’ ရာ၊ ငါ့အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေး
ကိုက ကံဆိုးလွန်းတာဖြစ်မှာပါ၊ ကောင်းပါတယ် . . ‘သူ’ လဲငါ့တို့မှ
စိတ်မဝင်စားတာ၊ ဦးစားမပေးတာ၊ သူ့နေချင်သလိုသာ နေပါစေတော့၊
ငါ ဟိုရောက်လို့နေသားကျသွားရင် ‘အမေ’ ကိုလာပြန်ခေါ်လိုက်မယ်၊
မင်းတို့လင်မယား ငါ့တို့ ‘တိုက်’ ကိုစောင့်ကြည့်ပေးထားကြအုံး’

‘စိတ်ချပါတော့ စိတ်ချပါ’

နောက်တနေ့ ‘သဇင်’ စောစောရောက်လာပါသည်။

တစ်ယောက်တည်းဖြစ်သည်။

‘လင်မယား’ နှစ်ယောက်လွတ်လပ်စေချင်သဖြင့်၊ မသိချင်
ယောင်ဆောင်နေလိုက်ကြသည်။

ယနေ့ . . . ‘တင်မောင်စိုး’ မိုးသွားဖြစ်ပုံပေါ်။ နေ့ခင်း ထမင်း
စားချိန်အထိ . . . ‘သဇင်’ ကားလေးကိုခြံထဲတွင်တွေ့နေရသည်။ ‘ညနေ’
မှပြန်သွားခဲ့သည်။ ‘တင်မောင်စိုး’ လည်း ‘သဇင်’ ကားနှင့်ပါသွားသည်။
မိုးချုပ်မှပြန်ရောက်လာသည်။

နောက်တစ်နေ့မနက် . . . ‘ခင်စောဝင်း’ တို့အိမ်ဘက်
ကူးလာပြီး . . .

‘မနေ့ညနေက သဇင်တို့အိမ်လိုက်သွားပြီး အဖိုးကြီးကို သွား
တွေ့လိုက်တယ်။ တော်တော်နေမကောင်းဖြစ်နေတာပဲ၊ နယ်မပြောင်းခင်
သူတို့အိမ်ပြန်လာနေဖို့ခေါ်တယ်’

‘သွားနေလိုက်ပါလားကွ’

‘ပြောခဲ့ပါတယ်၊ မပြောင်းခင် လာနေမယ်လို့၊ စနေ တနင်္ဂနွေ
တော့ ကိုယ့်အိမ်မှာပဲ ‘သဇင်’ ကိုခေါ်ထားချင်တယ်လို့ပြောလိုက်တယ်။
သိတဲ့အတိုင်း သူတို့အိမ်မှာက . . . လင်မယားစကားတောင် ကျယ်ကျယ်
ပြောလို့ကောင်းတာ မဟုတ်ဖူး’

ထိုစကားကြောင့် ‘အောင်မင်းနိုင်’ ကရယ်ပါသည်။ ‘အဝင်း’
က မကြားသလိုလုပ်နေသည်။

‘ငါ သိပါတယ်၊ ငါပြောင်းရအောင်လဲ ဒီဘိုးတော်လုပ်တာပဲ
အခုလဲ အချို့သပ်နဲ့ငါ့ကိုဆက်ဆံနေတာ၊ သူ့သမီးစိတ်ချမ်းသာအောင်
အလိုလိုက်နေတာ၊ ငါပြောင်းသွားရင် . . . သူ့သမီးကိုအကြောင်း
အမိုးမိုးပြပြီး လွှတ်မှာမဟုတ်တော့ဘူး’

‘အဲဒီတော့ ဟိုမှာတစ်ယောက်ယူထား၊ ရန်ကုန်လာရင်လဲ သူ
‘သမီး’ ဆီခပ်တည်တည်သွား’

‘ဟော ယောက်ျားမဟုတ်တာ ပြောပြန်ပြီ’

‘တင်မောင်စိုး’ ကလည်းခေါင်းခါရင်း . . .

‘ဒီလူကြီး သိပ်လည်တာ၊ ဟိုမှာစုံထောက်လွတ်ထားအုံးမှာ
သေချာတယ်၊ ငါရွှပ်တယ်ပွေတယ်ကြားတာနဲ့ သူ့ ‘သမီး’ နဲ့ကွဲမှာ’

'အေးပေါ့ကွာ၊ သူ့ 'သမီး' ကိုမက်ရင်တော့၊ သူ့ 'အဖေ'ပေးတဲ့ ဒုက္ခလှလှကြီးခံရအုံးမှာပေါ့လေ၊ မင်း ဘယ်တော့သွားမှာလဲ'

'အခုသွားလဲရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ 'သခင်' နဲ့နေချင်သေးတယ် နှစ်ပါတ်လောက်တော့ နေအုံးမယ်'

'ဟိုရောက်ရင် ငါတို့ဆီမှန်မှန်ဆက်သွယ်နော်'

'စိတ်ချပါ ငါ့ဘဝမှာ ငါ့အကြောင်းအတွင်းကျကျ သိတာ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ပဲရှိတာ၊ လောလောဆယ် ငါ့အမေ့ကိုပြန်လာမခေါ်ခင် စပ်ကြား ဒီအိမ်နဲ့ငါ့ 'အမေ' ကိုမင်းတို့လက်ထဲမှာပဲ အပ်သွားရမှာပဲ'

'ရတယ် ငါ့ 'အမေ' လိုသဘောထားပြီး .. သုံးလေးရက်တစ်ခါ သွားတွေ့မယ်၊ မင်းရောသွားပြီးပြီလား'

'သွားတယ် အမေက .. နေ့တိုင်းမလာရဘူးဆိုလို့၊ တစ်ပါတ် နှစ်ခါပဲသွားတယ်၊ အမေက ငါ နယ်ပြောင်းရမှာကို ဝမ်းတောင်သာနေ သေးတယ်'

'ဒါပေါ့လေ၊ မင်းဝေဒနာသက်သာစေချင်လို့ နေမှာပေါ့၊ မင်း သွားရင် .. ဟိုမှာတစ်လလောက်စားလို့ရအောင် .. အသားတို့ ပုဇွန်ခြောက်တို့ ငါ့ခြောက်တို့ပြုတ်ပြီး .. ထောင်းကြော်ပေးလိုက် မယ်၊ သရက်သီးသနပ်လဲ သုံးလေးဘူးထည့်ပေးလိုက်မယ်'

'သခင်' ကလည်းယောက်ျားနှင့်ခွဲရမှာမို့ .. ယခုမှကဲနေသဲနေ တော့သည်။ နေ့တိုင်းလာသည်။ ယောက်ျားကိုလည်း 'သူ့' အိမ်သို့ခေါ် သွားသည်။

'ယောက်ျား' အတွက် အစားအသောက်တွေ ကိုယ်တိုင်ကြော် သည်။ အသားခြောက်တွေလှမ်းသည်။ ယောက်ျားနားကမခွာတော့။

'မောင်'

'ဘာလဲ သခင်'

'သခင် လွမ်းကျန်ရစ်ခဲ့အောင် မောင်တမင်ပြောင်းယူတာ မဟုတ်လား'

'တင်မောင်စိုး' ကရယ်ရင်း ..

'မောင့်မှ အဲသလိုစိတ်တောင်မကူးရဲခဲ့ဘူး၊ လွမ်းမှာကြောက် လွန်းလို့လေ၊ မောင်ကလဲ .. ယောက္ခမကြီးလက်ချက်ထင်နေတာ'

'မောင်ကတော့ တစ်စိတ်ရှိဖေဖေကိုပဲ အပြစ်ဖို့ ချင်နေတာပဲ၊ သူ့မှာအိပ်ယာထဲလဲနေတဲ့ဟာ'

'မောင် ပြောရင် သင် ခုလိုပြန်ပြောမယ်ဆိုတာ သိပြီးသာ ပါလေ၊ မောင်သွားရင် သင့်အိမ်ကပျော်နေကြမှာပဲ'

'သင်နဲ့ အန်တီအို မပါပါဘူး'

'သင် မောင့်ဆီလာလည်မှာလား'

'လာမှာပေါ့၊ တော်ကြာ လူပျိုလုပ်နေမှာစိုးလို့'

'အဲသလို သဝန်တိုစိတ်လေးရှိတော့ တော်သေးတာပေါ့'

'အို ကိုယ့်ယောက်ျားပဲ၊ ချစ်လို့ ယူထားတာပဲ၊ ဖေဖေနေကောင် သွားရင် လိုက်ခဲ့မယ်'

'မလွတ်ရင်ကော'

'အို . . . တစ်လလောက်တော့ သွားလည်မယ်ပြောမှာပေါ့၊ မလွတ်ရင် ခိုးထွက်ခဲ့မှာပေါ့၊ ပြီးမှပြန်လာချော့လိုက်မှာပေါ့'

'ဟုတ်ပြီ ဒါဆိုရင် မောင်မျှော်နေမယ်နော်'

'မျှော်နေရမှာပေါ့'

'သင့်' ၏ တက်ကြွသောအပြောကြောင့် 'ခင်ပွန်း' သည် တော့ နှပ်ကြည်နူးပျော်ရွှင်သွားခဲ့ပါသည်။

တကယ်တမ်း . . . 'တင်မောင်စိုး' ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့သောအခါ

'သင်' လိုက်မလာဖြစ်တော့ပါ။

"မောင်" ရေ . . .

ချစ်ခြင်းများစွာဖြင့် 'သင်' စာရေးလိုက်တယ်နော်။

အရမ်းလဲလွမ်းတာပဲ မောင်ရယ်။

တစ်ခါတစ်ခါ . . . ချက်ခြင်း . . . လိုက်လာချင်တဲ့စိတ်တွေဖြစ်လာတယ်။ မောင်ဆီလာဖို့ခရီးက . . . လေယာဉ်တစ်စီး၊ ကားကြမ်းစီးပြီး မိုးတွင်းဆို . . . ခါးလည်လောက်မြုပ်တဲ့ရေထဲဆင်းပြီး လမ်းလျှောက်ရတာဆို။

မောင် ဝမ်းသာအောင် ပြောရအုံးမယ်၊ 'သင်' မှာ 'ကိုယ်ဝန်' ရှိနေတယ်သိလား၊ 'အိမ်' ကလူတွေကို လုံးဝအသိပေးမထားဘူး၊ သူတို့ ဖာသာသိမှပဲ . . . သိပစေတော့၊ 'ကိုယ်ဝန်' ကြောင့် 'သင်' ခရီးကြမ်း

ကိုမလာချင်သေးဘူး။

‘ခလေး’ ရလာရင်တော့ မောင်ပြောသလို ‘သဇင်’ တို့နှစ်ယောက်ကို ခွဲလို့မရနိုင်တော့ပါဘူး’

မောင် ခွင့်ရမှပဲ လာခဲ့တော့နော်။

ရာသီဥတုမကောင်းရင်တော့ အတင့်ရဲပြီး ‘လေယာဉ်’ မစီးနဲ့နော်’

‘စာဖတ်’ ပြီး . . ‘တင်မောင်စိုး’ ပျော်သွားခဲ့သည်။ အပျော်လွန်ပြီး . . နဖူးပေါ်လက်တင် စဉ်းစားခန်းတွေဖွင့်၍မဆုံးတော့ပါ။ ‘ခွင့်’

ရဖို့ကလည်း မလွယ်သေးသဖြင့် လောလောဆယ် ‘စာ’ ရေးပြီး အလွမ်းသယ်ဖို့ပဲရှိတော့သည်။ ‘သဇင်’ ဆီတစ်ပါတ်တစ်ခါ ‘စာ’ ထည့်တိုင်း။

‘အောင်မင်းနိုင်’ နှင့် ‘ခင်စောဝင်း’ အတွက်ပါ စာတစ်စောင်ပါသည်။ သုံးလလောက်ကြာတော့ ‘တင်မောင်စိုး’ စိတ်ထဲတွင် ‘သဇင်’

ကိုခုသလို ရှိလာပြန်သည်။

တစ်ပါတ်တစ်ခါ ‘အောင်မင်းနိုင်’ က စာပြန်ပါသည်။ သူ့တို့လင်မယားက စာပြန်တိုင်း မိမိ၏ ‘မိခင်ကြီး’ ထံရောက်ကြောင်း ကျန်းမာ

ကြောင်း ရောဖို့တတ်သလို ‘သား’ ဖြစ်သူ နေရာထိုင်ခင်း အဆင်ပြေလျှင် ‘မိခင်ကြီး’ လိုက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း။ ‘သဇင်’ မရှိခိုက် လာစောင့်ရှောက်

မည်ဖြစ်ကြောင်း တဆင့်စကားကို ‘စာ’ ထဲတွင်ထည့်ရေးထားကြသည်။ တကယ်ကိုယ်ဝန်ရှိသော . . ချွေးမ ‘သဇင်’ ကတော့ မိမိ၏

မိခင် ကိုလုံးဝစိတ်မဝင်စားသလို၊ တစ်ခါတစ်ခေါက်မျှ ‘ရိပ်သာ’ သို့ သွားတွေ့ကြောင်းမကြားရ။

တစ်ခါတစ်ခါ ‘သူမ’ ကို မုန်းပစ်မေ့ပစ်ချင်လောက်အောင် နားကျည်းမိတော့သည်။

အဝေးမှာနေခြင်းသည် မျှော်ရလွန်းရ သက်သာသည်ဟု ထင်မိသလိုဖြစ်မိချိန်တွင် . . ‘ကလေး’ ရပြီဆိုသည့် ‘စာ’ ကြောင့် နဂိုက

မပြတ်နိုင်သော ‘ကြီး’ သည်ထပ်မံရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းခံလိုက်ရတော့သည်။

မိုးတွင်းရောက်ပြီဖြစ်၍ ‘ရန်ကုန်’ ပြန်ဖို့စိတ်မကူးနိုင်တော့ပါ။ နောက်ထပ်သုံးလေးလလောက် ဤမြို့ငယ်တွင် ခိုရအုံးမည်။ သီတင်း

ကျွတ်လောက်မှ 'မိခင်' ကိုကန်တော့ရင်း၊ 'ရန်ကုန်' တို့ပြန်မည်။ ထိုအချိန်တွင် . . . 'သဇင်' မီးဖွားခါနီးဖြစ်နိုင်သည်။ မိမိရောက်သွားလျှင် 'သုမ' အားရှုံ့သွားမည်။ ခက်တာက 'မိမိ' ခွင့်ကနှစ်ပါတ်လောက်သာရမည်။ အပြန် 'သဇင်' ကိုခေါ်လာ၍ဖြစ်အုံးမည်မဟုတ်။ သားတကွဲ မလားတကွဲ နေရအုံးတော့မည်။ သဇင်လိုက်မလာသေးလျှင် 'မိခင်ကြီး' ကိုခေါ်ခဲ့မည်။

အသန်း (၁၆)

'ခွင့်' ရသည့်နှစ်ပါတ်အတွင်း 'သဇင်' အိမ်မှာပင်နေဖြစ်ခဲ့သည်။ သူမ ကမ္ပေးဖို့ 'တစ်လ' အလိုဖြစ်၍ လောကားအတက်အဆင်း သိပ် လုပ်တော့။ 'ဒုတိယထပ်' မှာပြောင်းနေကြသည်။

'မောင်ကလဲ . . . နောက်လလောက်မှ လာခဲ့ရင်ပြီးရော၊ ဒါမှ မဟုတ်လဲ ခွင့်များများယူခဲ့ဖို့ကောင်းတယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် အလုပ်ထွက် လိုက်ပါတော့လား'

'သဇင်' ဘက်က 'မိမိ' ကိုအနားမှာရှိစေချင်ကြောင်း သိရသဖြင့် ဝမ်းသာမိပါသည်။

'အလုပ်ထွက်လို့တော့ မဖြစ်သေးဘူး 'သဇင်'၊ မောင့်အသက် အရွယ်နဲ့ 'ဦးစီးမှူး' ရာထူးရထားတာ ကံကောင်းလို့လေ၊ ပြီးတော့ အလုပ်ထွက်ရင် 'သဇင်' အဖေက တောင်ထင်မြောက်ထင် ထင်အုံးမယ်၊ အလုပ်ရှိတော့ လူရှိသေတာပေါ့'

ယခုတစ်ခေါက်တော့ မမ္ပေးဖွားသေးသော 'ကလေး' မျက်နှာ ကြောင့်လားမသိ၊ ဘိုးတော်၊ ဘွားတော်တွေ ပြဿနာသိပ်မရှာကြ။ လွတ် လပ်စွာနေခွင့်ပေးထားသည်။

'သဇင်ရယ်၊ ကိုယ်တို့ . . . ညားကာစထဲက၊ ဒီဒုတိယထပ်မှာ ပေးနေလိုက်ရင်ပြီးရော၊ ဘာပြဿနာမှ ဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိဘူးလေ' 'တမင် ပေးမနေစေချင်လို့နေမှာပေါ့'

'အင်း၊ အခုပေးနေတာလဲ ခဏမို့ထင်တယ်၊ ခလေး မွေးပြီးရင် ဘာပြဿနာဆက်လုပ်ကြအုံးမလဲမသိဘူး'

'ထားပါလေ၊ ကိုယ့်မိသားစုကိစ္စပဲ ဆွေးနွေးတာ ကောင်းပါတယ်
မောင် နယ်မှာနေရတာ အဆင်ပြေတယ် မိန်းမ၊ အိမ်ကောင်းကောင်း
ရတယ်၊ ကားတစ်စီးလဲရတယ်၊ အောက်ဆိုင်ကလဲရတယ်၊ ရှိတဲ့ငွေကို အဲဒီထ
လုပ်ငန်းရှင်တွေဆီမှာ ရွယ်ယာဝင်ထားတာ၊ တစ်လ . . သုံးလေး
သောင်းတော့ရတယ်၊ အဲဒီဝင်ငွေဆို ကိုယ်တို့မိသားစု လုံလောက်နဲ့
မကဘူး၊ စုဆောင်းလို့တောင်ရသေးတယ်၊ မွေးဖွားပြီး သုံးလလောက်
နေရင် . . ခွင့်ယူပြီးမောင်လာခေါ်မယ်'

'သင်' တွေဝေသွားသဖြင့် . .

'ဟိုမှာ သုံးလေးလနေလိုက်၊ ဒီကိုသုံးလေးလလောက် လာနေ
လိုက် လုပ်ပေါ့'

'အင်း၊ ကောင်းသားပဲ၊ သင်လဲ . . ကိုယ့်ယောက်ျားနဲ့အတူ
နေချင်တာပေါ့၊ ခလေးကိုလဲ 'အဖေ' ရင်ခွင်နဲ့မဝေးစေချင်ပါဘူး'

ဒီတစ်ခေါက် . . မပြန်ခင်အထိ အဆင်ပြေနေပါသည်။

'မိခင်ကြီး' ကလည်း 'သား' ဖြစ်သူနှင့်မလိုက်မှီ၊ 'သူ့' တိုက်ထဲ
လွဲကျင်းသိမ်းဆည်းနေပါသေးသည်။

'ခင်စောဝင်းတို့လင်မယားက ထမင်းစားဖိတ်တယ်မောင်
သင် လိုက်မှထင်တယ်'

'ဟာ အတက်အဆင်းများတယ်၊ ဖြစ်ပါ့မလား၊ ချော်လဲမှာနဲ့
တယ်'

'ရပါတယ် မောင်ရယ်၊ မောင်ပြန်သွားရင်လဲ မီးဖွားဖို့ ဆေး
သွားရင် တက်ရဆင်းရမှာပဲ'

'အိမ်ပေါ်မှာချည်းနေတာ အရေးမကြီးဘူး၊ လမ်းလေးဘာသာ
လျှောက်အုံးမှနော်'

'လျှောက်ပါတယ် 'ကြီးညို' တို့က . . အပျိုကြီးသာဆိုတယ်
'သင့်' ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကိစ္စအတွက် စာအုပ်အမျိုးမျိုးဖတ်လိုက်၊ သူ
ဖွားဆရာမတွေကိုမေးလိုက်နဲ့၊ သူတို့ကြီးပဲလှုပ်ရှားနေကြတာ'

'သင့်အတိုက် မီးဖွားဖို့ မောင် 'ငါးသောင်း' ပေးသွားမယ်'

'အို နေပါစေ သင်တို့မှာရှိတာပဲ'

'သင်တို့ ချမ်းသာတာသိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မောင် 'သ

သမီး' ဆိုတော့ မောင့်တာဝန်၊ မောင်ဝတ္တရားလေး၊ မောင်ပဲပေးချင်
တယ်'

'သခင် ဇွတ်မငြင်းတော့ပါ'

'မောင်က ခရီးသွားနေရပြီ ဟိုမှာဝယ်ခြမ်းစားသောက်နေရလို့
မလောက်မှာစိုးလို့ပါ'

'ရပါတယ် သခင်ကိုပေးချင်လွန်းလို့ကို ယူလာတာ'

'ထမင်းစားဖိတ်ထားရာသို့ 'သခင်' လိုက်လာသဖြင့် . . .

'ခင်စောဝင်း' တို့ပျော်သွားကြသည်။ ဝမ်းသာအားရအော်ဟစ် ပြေးလွှား
ကြိုဆိုကြသည်။ 'သခင်' ချက်နာကတော့ ခပ်တည်တည်ဖြစ်နေပါသည်။
'အဝင်း' တို့ထမင်းဝိုင်းကို 'ဒေါ်ဇွဲမေ' က ဝိုင်းဝန်းပြင်ဆင်နေသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။

'ခင်ပွန်းသည်' ကမိမိကို သူ၏ 'မိခင်' အကြောင်းတစ်လုံးမှ
မပြောပါ။ တစ်ဖက်ခြံသို့ လှမ်းကြည့်သောအခါ၊ ပြုတင်းပေါက်တွေ ဖွင့်
ထားပြီး အဝတ်တွေလှမ်းထားကြောင်းတွေ့ရသည်။

'ဒေါ်ဒေါ်ကို မနေ့စာပဲ . . . 'ရိပ်သာ' ကသွားခေါ်လာကြတာ
လေ၊ 'ကိုစိုး' ဟိုမှာချက်နေပြုတ်နေ အဆင်မပြေလို့ 'သခင်' မလိုက်ခင်
စပ်ကြား သွားနေပေးမယ်တဲ့'

'သခင်' က ဟန်ဆောင်မပြုံးနိုင်ပါ။ အဲ့ကြောင်ကြောင်သာ
တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပါသည်။ ထိုပုံစံကို 'တင်မောင်စိုး' မကြိုက်ပါ။ မိမိ
ကို 'ချစ်'တာလည်းခပ်စီးစီး၊ မိမိ မိခင်ကိုဆက်ဆံနေကတည်း ခပ်တန်း
တန်း။ ဒါတွေကြောင့် မိမိတို့လင်မယား၏ ဆက်ဆံရေးသည် အဆင်
ချောမလိုလိုနှင့် ဆူးညောင့်တွေ မကြာခဏနင်းမိသလို နာကျင်နေရ
တတ်သည်။

'တမင်းစားဖိတ်' ရာအတင်းလိုက်ခဲ့သူ 'သခင်' သည် စားပြီး
သည်နှင့် ပြန်ဖို့ပြင်တော့သည်။

'သူမ' အကျင့်ဆိုးကိုသိထားသဖြင့်၊ ပြန်ပို့ပြီးမှ . . . သပ်သပ်
ပြန်ခဲ့ပါမည်ဟု ပြောခဲ့သည်။

'ကား' ပေါ်တွင် စကားတစ်လုံးမှမပြောပါ။

'ကား' ပေါ်မှခပ်ကြမ်းကြမ်းဆင်းသလို၊ ခြေလှမ်းကျဲများဖြင့်

'သူမ' အိမ်ထဲသို့ဝင်သည်။ လှေကားများကို ဝန်းရိုင်းကြည့်တတ်သည်။
'မိန်းမ' ငါ့ဆိုးသွမ်းမှု မလိမ္မာမှုကြောင့် 'တင်မောင်စိုး' လည်း
မျက်နှာမရပါ။ ကားတံခါးပင်မပိတ်နိုင်ပဲ 'သူမ' နောက်မှအပြေးအလွှား
လိုက်ရသည်။ 'သူမ' တို့ဖေးကုဆွဲခေါ်သူ 'ယောက်ျား' တို့တွန်းလွှတ်
သေးသည်။

'ဟဲ့ ဟဲ့ ငါ့ 'သမီး' ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ၊ ပြေးပြေးလာလေ
ကွယ်၊ ချော်လဲမှပြင့် .. ပိုက်ထဲက 'ကလေး' ရော၊ ညည်းရော ဒုက္ခ
ရောက်ပါမယ်အေ'

'ကြီးညို' က စိုးရိမ်ကြီးစွာပြေးဆင်းလာပြီး တွဲခေါ်လာခြင်း
ဖြစ်သည်။

တော်ပါသေးသည်။ ဘိုးတော်နှင့်လောက်ဖများမမို့ပေလို့။
မင်းကလဲ 'သဇင်' သည်လောက် ဒေါသုဂုန်ထရလောက်အောင်
ဘာတွေပြောမိလို့လဲ'

'တင်မောင်စိုး' သက်ပြင်းရှည်ကြီးချရင်း ..

'ကျွန်တော် သူ့ကို ဘာတစ်ခုမှမပြောလိုက်ရပါဘူး၊ အဝင်
တို့အိမ်မှာ ကျွန်တော်အမေတို့တွေ့ပြီး ခုလိုဖြစ်လာတာပဲ'

'သဇင်' က .. 'ယောက်ျား' ဖြစ်သူ၏ လက်ကိုဝုတ်ထုတ်ပစ်
ပြီး ..

'ရှင်သဘောတ ဘာလဲ၊ သဇင်မလိုက်လို့ ရှင်အမေကို ခေါ်သွား
တဲ့သဘောမထုတ်ဖူးလား'

'ဟုတ်တယ်လေ ကိုယ့် 'အမေ' ကိုခေါ်သွားတာ 'သဇင်' စိတ်တို့
စရာလား၊ အမေလိုက်နေတော့ ပိုမသင့်တော်ဘူးလား'

'ဟင် ရှင်အမေက ဒီအိမ်မှာနေတုန်းကတော့ မပြောမဆို ထွက်
သွားတယ်၊ တစ်သက်လုံးပဲ .. တရားဘာဝနာပွားများတော့မလိုလို့နဲ့'

'သဇင်' ဘာမှအပြစ်မရှိတဲ့ ကိုယ့် 'အမေ' ကိုမဖော်ကားနဲ့ တွား
မင်း ဇနီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ချက်ပြုတ်မတွေ့လို့ ကိုယ့်အမေက ဒီကြီး
မကြီးနဲ့ သားရဲ့စားဝတ်နေရေးကို လိုက်လုပ်ပေးရမှာကွ၊ ငါ့ 'အမေ'
လေ မင်းတို့ အထင်ကြီးခဲ့သမျှ၊ လေးစားချင်ခဲ့သမျှ မင်းကတော့ ငါ
'အမေ' အပေါ်လုံးဝ မကောင်းပါလားကွာ'

'တင်မောင်စိုး' ကမျက်ရည်တွေဝဲရင်း ငိုသံကြီးဖြင့် . . . ဝမ်းနည်းစွာပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုပုံစံကို 'ကြီးညို' ကလှောင်သလို ရယ်ရင်း . . . ခါးနှစ်ဖက်ထောက်၍ မချီမချင်မျက်နှာကြီးဖြင့် . . .

'အောင်မလေးတော် သူ့ 'အမေ' ကိုထိုလို၊ ဖြစ်နေလိုက်တဲ့ ပုံစံကြီးကလဲ၊ သနားစရာလဲမတောင်းပါလားနော်၊ မင်း သဘောပေါက်ပေါ့ကွယ်၊ မင်းမိန်းမတလဲ မင်းစိတ်ဓာတ်ကို မကြိုက်စူးဆိုတာသိပေါ့ကဲ ကဲ သမီးလာ လာ စိတ်မောလူမော်ဖြစ်လာတာ . . . အနားယူလိုက်အုံး'

'သူတို့ ဒီလိုစိတ်ဓာတ်ရှိမှန်းသာသိရင် ဒီကလေးကိုမယူဘူး သိလား၊ အရမ်းစိတ်ပျက်စရာကောင်းတာပဲ၊ ကဲ ကဲ ရှင့်ကိစ္စရှိသေးတယ် မဟုတ်လား၊ ဟန်လုပ်ပြီးရပ်မနေစမ်းပါနဲ့ သွားမှာသွားပါ'

ပြူးကျယ်သောမျက်လုံးကြီးများနှင့် ခက်ထန်စွာပြောနေသော 'သဇင်' ပုံစံမှာ 'သတို့သမီးအရဲ' လုပ်စဉ်ကမျက်နှာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေပါကလား။

'သူမ' ၏ စိတ်ဓာတ်ဤမျှအထိ . . . မိုင်းပြလိမ့်မည်ဟု ယခင်ကမထင်ခဲ့မိပါ။ 'သူမ' ၏ အသိုင်းအဝိုင်းကိုကြောက်၍ 'မိခင်' ကို သွားပတွေ့ဘူး၊ မကြင်နာရဘူးဟု ထင်ခဲ့သမျှ၊ ယခု 'သူမ' ကိုယ်တိုင် 'မိခင်' ကိုရန်လိုနေမှန်းသိရသောအခါ အံ့ဩခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ကြေကွဲခြင်းတွေဖြစ်ရပါတော့သည်။

'ကား' ရှိရာသို့ထွက်လာ 'ခင်ပွန်းသည်' ကြားအောင် 'သူမ' ကလှမ်းအော်နေပါသေးသည်။

'ရှင် မနက်ဖြန် လေယာဉ်နဲ့ပြန်မှာမဟုတ်လား၊ ရှင့်ပစ္စည်းတွေ၊ လေယာဉ်လက်မှတ်တွေ တစ်ခါထဲယူသွားပါလား'

'မယူသေးပါဘူး၊ ညနေပြန်လာခဲ့အုံးမှာ' ထိုကဲ့သို့ပြောပြီး လှည့်ထွက်ခဲ့မိသည်။

'ခင်စောဝင်း' တို့အိမ်ရောက်သောအခါ 'မိခင်ကြီး' . . . သူ့ခြံဘက် ပြန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

'သဇင်ကလဲ ဒေါ် ဒေါ်ရှေ့မှာ ဟန်တောင်မဆောင်နိုင်ဘူး၊ ဒေါ်ဒေါ်ခမြာ မျက်ရည်တွေဝဲပြီးကျန်ခဲ့တာ'

'သူတို့ဘက်ကလဲ၊ မေမေ သူတို့အိမ်မှာ မပျော်လို့၊ စိတ်ညစ်
လို့၊ 'ရိပ်သာ' ဝင်သွားတဲ့အထိလုပ်ပြတာကို စိတ်ခုနေကြတာလေ'

'အို ဘယ်သူဘယ်လိုစိတ်ခုခု၊ သင်ကတော့ နားလည်မှုရှိ ဘို့
ကောင်းတယ်၊ သူ မလိမ္မာလို့ ခုလိုအဆင်မပြေဖြစ်နေကြတာ'

'အောင်မင်းနိုင်' ကခေါင်းခါပြပြီး သူများလင်မယားကြား
စကားမမှားရန် သတိပေးနေကြောင်းတွေ့လိုက်ပါသည်။

'ကိုယ် မေမေဆီသွားလိုက်အုံးမယ်'

'မနက်ကျရင် 'အဝင်း' တို့လေယာဉ်ကွင်း လိုက်ပို့ပေးမယ်နော်'

'ကျေးဇူးပါပဲ အဝင်းရယ်'

အားပျောသောလေသံဖြင့်ပြောပြီး ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ 'မိခင်
ရှိရာထွက်ခဲ့မိတော့သည်။

ဆန်း (၁၇)

'မိခင်' ဖြစ်သူပါလာသဖြင့် ယခင်အခေါက်ကထက် လွမ်းဆွတ်
 မှုသက်သာသွားခဲ့ပါသည်။ မြူခိုးတွေဝေတိုင်း စိတ်ထဲထိုင်းမိုင်း ငေးငိုင်
 သွားပြီး . . . 'ချစ်ဇနီး' ကို တွေ့ချင်စိတ်ပြင်းပြလာသော်လည်း ပြန်ခါနီး
 'မိခင်' အပေါ်ရိုင်းပြသည့်အပြင် ညဘက် 'သူမ' နှင့်အတူနေချင်၍
 ပြန်လာသော မိမိကို အတွေ့မခံတော့ပဲ၊ မိမိ၏အဝတ်အစား 'အိတ်'
 နှင့် 'ရူးစာရွက်စာတမ်း' ပါသည့်လက်ဆွဲအိတ်ငယ်တို့ကို အလုပ်သမား
 တစ်ယောက်နှင့်ပေးခိုင်းပြီး 'လူ' ကိုတော့အိမ်ထဲအဝင်မခံပါ။

ထိုကိစ္စအတွက် ဘယ်တုန်းကမှစိတ်မဆိုးဘူးခဲ့သော 'သဇင့်'
 ကိုစိတ်ဆိုးခဲ့မိသည်။ တကယ်ဆို 'မိမိ' မှာဘာအပြစ်ရှိသနည်း။ ယော
 ကျားခေါ်ရာနောက်သို့လည်းမလိုက်။ မိုင်ပေါင်းများစွာ ဝေးကွာမည့်
 နေရာကို ပြန်ရမည့် ခွဲခွာရမည့် 'ခင်ပွန်းသည်' ကို ရင်ဝပနောင်နှင့်
 ကန်ချသလို မောင်းချခဲ့သည်မဟုတ်လား။

ထိုအကြောင်းတွေးမိလေတိုင်း . . . ရင်ထဲနာမိတာ အမှန်။
 ဘယ်လိုပဲနားလည်ပေမယ့်၊ မပြတ်နိုင်ရင်တာက 'မိမိ' ၏
 အားနည်းချက်။ ယခုချိန်လောက်ဆို 'သူမ' မွေးဖွားနေလောက်ပြီလား။
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် 'သူမ' သည် 'မိမိ' ရင်သွေးကိုမွေးဖွားပေးရမည့် 'မိခင်'
 လောင်း' တစ်ယောက်ဖြစ်၍ သူမကိုမိမိလေးစားရမည်။ 'သူမ' နေ
 ကောင်းဖို့ ကျန်းမာဖို့ ဆုတောင်းပေးရမည်ဖြစ်သည်။

'မိခင်ကြီး' ကတော့ . . . အေးပြသောရာသီဥတုကိုရော၊ အမြင်
 ဆန်းနေသည့် မြူခိုးဝေသော တောင်တန်းချိုင့်ဝှမ်းများကို ကြည့်ပြီး

ကြည်နူးသည် အေးချမ်းသည်ဟုပြောပါသည်။

နံနက်ခင်းစောစောထ၍ . . . ပုဝါခေါင်းပေါင်းတာ လမ်း
လျှောက်ခြင်း၊ ခြံရှင်းခြင်း၊ မီးဖိုခြင်း၊ ပုတီးစိတ်ခြင်းတို့ဖြင့် စိတ်အေး
ချမ်းမြေ့နေပုံရသည်။ သည်အတွက်တော့ 'တင်မောင်စိုး' လည်း စိတ်
ချမ်းသာရပါသည်။

တစ်လခန့်ကြာသောအခါ 'အောင်မင်းနိုင်' ၏ဆွေဖိုးထော်
စပ်သူတစ်ဦး စစ်တပ်ပြောင်းပြီး ရောက်ရှိလာသဖြင့် ပြေပြန်အစား
အသောက်များ ကြော်လှော်ဝယ်ခြင်း၍ လက်ဆောင်ပီးလိုက်ပါသည်။

'သူ့စိမ်း' လင်မယားက မိမိအပေါ်သိတတ်နားလည်နိုင်စွမ်း
သော်လည်း ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် လူသိရှင်ကြားလက်ထပ်ပေါင်းသင်
ခဲ့သော ဇနီးထံမှ . . . ဘာပစ္စည်းမျှမလား၊ ဘာစာမျှမလား။

'ခင်စောဝင်း' ၏စာကြောင့် ကိုယ့်မိန်းမ 'သားဦး' လေးပွေ့စုန်း
သိခွင့်ရလိုက်သည်။ ဝမ်းသာလုံးစို့ပြီး ချက်ချင်းလေယာဉ်စင်းလုံးငှားပြီး
သွားတွေ့ချင်စိတ်ပင်ပေါက်လာသည်။

'မိခင်ကြီး' ကိုပြောပြတော့ ခွင့်ရလျှင်တော့ သွားချင်သွားထေ့
ဟုပြောရှာသည်။

တကယ်တော့ 'ခွင့်' ယူထားတာ (၁)လသာရှိသေး၍ မရနိုင်ပါ
ရင်ထဲက 'မာန' က 'သား' ကိုတွေ့ချင်သော်လည်း နောက်ဆုံးဆက်ဆံ
မှုကို စဉ်းစားမိတိုင်း၊ ခံပြင်းစိတ်ကပင်လာစမြဲ။

တကယ်ဆိုလျှင် သူမပွေ့စွားခဲ့သော 'သား' ၏ခင်တစ်ယောက်
အနေဖြင့် အသိအမှတ်ပြုသည်ဆိုလျှင် မိမိထံ 'သားဦး' လေးပွေ့စွား
ကြောင်း သတင်းကောင်း၊ သတင်းထူးပို့ပေးသင့်သည် မဟုတ်လား။

ပထမပျော်သလိုဖြစ်မိသော်လည်း မိမိအပေါ် စိမ်းကားနိုင်ပြီ
သော 'သဇင်' နှင့်သူမ၏အသိုင်းအဝိုင်းကို နာကျည်းပြီး . . . ပျော်ရွှင်
မှုတို့ ပြယ်လွင့်သွားခဲ့ရတော့သည်။

တစ်ပါတ်ခန့်ရှိသောအခါ . . . 'မိခင်' က . . .

'သားရယ် ကိုယ်ကဖြင့်မြတ်တဲ့ယောက်ျားပဲကွယ်၊ ခွင့်လွတ်နိုင်
အောင်ကြိုးစားပါ၊ ပြီးတော့ 'ကလေး' ကြောင့် မင်းမာန' တွေ့တို ကြာကြာ
တင်းမထားသင့်ပါဘူး။ မင်းခံစားနေရတာ 'အမေ' သိတယ်၊ စိတ်ထဲ

ပေါသွားအောင် 'စာ' ရေးပြီး သတင်းမေးလိုက်ပါလား။ ဒါမှ 'သူ့' စိတ်ပြေသွားမှာပေါ့။ 'သူ့' အသိုင်းအဝိုင်းကလဲ တမင် မင်းနဲ့အဆင်မပြေအောင် . . . ခြေထိုးနေကြလို့ဖြစ်မှာပါကွယ်။

နဂိုထဲက ဈာန်လျှော့ချင်နေသဖြင့် ချော်လဲရောထိုင်လုပ်ပြီး စာထည့်လိုက်တော့သည်။

အသွားအပြန် 'စာ' ကိုမျှော်ရသဖြင့် . . . လဝက်ခန့်ကြာသွားခဲ့သည်။

'အန်တီချို' ထံမှစာပြန်လာသည်။

'သားဦး' လေးမွေးကြောင်း ၊ မိခင်ရောကလေးပါ ကျန်းမာကြောင်း၊ 'သဇင်' တတော့ခုတိုင် စိတ်ဆိုးမပြေသေးကြောင်းရေးလာသဖြင့် 'တင်မောင်စိုး' ဒေါက်ကန်ရတော့သည်။

'ကလေး' ရပြီး မိမိကိုပိုင်တွယ်၊ မြတ်နိုးလာမည်ဟု ထင်ထားသမျှ တလွဲစိဖြစ်နေတော့သည်။

ယခင်က သူမ၏အသိုင်းအဝိုင်းကို ရွံ့ရှာမိရာမှ ယခု 'သူမ' ကိုပါ စိတ်ပျက်လာမိတော့သည်။

'မိမိ' ကို 'သူမ' အပျင်းပြေဆော့စရာ 'အရွပ်' တစ်ရွပ်လို့များ ထင်ထားလေရောသလား။

'ဦးကိုကို' နှင့်အဖွဲ့ကလည်း . . . 'မိမိ' ကို သူတို့အတွက် . . . 'မြေး' တစ်ယောက်မွေးဖွားပေးဖို့ ဖန်ဆင်းထားသည့် 'လူသား' တစ်ယောက်အဖြစ်သာ သတ်မှတ်ထားလေသလား။

ယခုတော့ 'သူ့' က 'သမီး' ရော 'မြေး' ရော အပိုင်စီးထားလိုက်ပြီ။

မိမိမှာတော့ . . . ဇနီးကို မပိုင်ဆိုင်သည့်ဘဝမှ၊ မိမိ သွေးသားနှင့်ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားသည့် မိမိကိုယ်ပွား 'သား' ကိုပါဆုံးရှုံးလိုက်ချင်လားဟုတွေးပြီး အိပ်ယာထဲဖျားပြီး အနားယူရသည့်အထိ ခံစားရခါတော့သည်။

'သား' ၏ ဖြစ်အင်ကိုကြည့်ပြီး၊ 'မိခင်ကြီး' စိတ်ဆင်းရဲရတော့သည်။

ကြံရာမရသည့်အဆုံး 'ခင်စောဝင်း' ကိုထံစာရေးပြီး 'သဇင်'

နှင့်ဆက်သွယ်ပေးဖို့ . . . အကူအညီတောင်းရတော့သည်။

နှစ်ပါတ်လောက်ကြာတော့ 'အဝင်း' ထံမှစာပြန်လာသည်။

ထုံးစံအတိုင်း 'သင်' တို့မိသားစုတစ်စုလုံး ထိုသုံးထပ်တိုက်တွင် မနေကြတော့။ စုံစမ်းပြီးမှအကြောင်းကြားမည်ဟု ရေးလာသည်။

ထိုစာကြောင့် 'ဒေါ်ရိုးမေ' ခွေခွေငေးငေးလေးဖြစ်သွားသော်လည်း 'တင်မောင်စိုး' က ဟားတိုက်ရယ်မောနေပါသည်။ သို့သော်

သား၏မျက်ဝန်းထဲမှာ မျက်ရည်တွေဝဲနေတာကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ယခင်က ဤဝေးလံသောဒေသတွင် နေရမှာကိုတွေးကြောထိ

မိခဲ့ပါသော်လည်း၊ ယခု ဤဒေသမှပြန်ပြောင်းရမှာကို ကြောက်နေပါသည်။ အဆက်အသွယ်မရှိလေ . . . ဝေးလေ ကောင်းလေဟုတွေးနေ

မိသည်။

သည်လိုနှင့် 'သားအမိ' နှစ်ယောက် (၂) နှစ်ကျော်ကြာခဲ့ကြသည်။

အစိုးရဝန်ထမ်းဖို့ . . . မကြာခင် 'စေလို့ရာစေ' ဆိုသည့်အတိုင်း တဖြူတနယ်ကိုပြောင်းရအုံးမည်ဆိုတာ . . . စောင့်ဘေးမျှော်လင့်ပြီးသား

ဖြစ်သည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နယ်နမိတ်အစွန်အဖျား ထားထိ ရာထားပါစေ ဟုဆုတောင်းထားမိသည်။

'ရန်ကုန်' နှင့်နီးလျှင် 'သူတို့' ၏ခြေတော်ရင်းဦးခိုက်မိအုံးမှာ သေချာသည်။

ကံကောင်းထောက်မစွာပင် 'ရခိုင်' ပြည်နယ်သို့ပြောင်းရသဖြင့် ဝမ်းသာလုံးပင်စို့မိတော့သည်။

အကယ်၍သာ ယခုလိုဝေးလံသောဒေသများသို့ ပြောင်းရွှေ့ရအောင် 'ဦးကိုကို' နှင့် 'တူများ' က ကြံစည်နေမှန်းသိလျှင် 'တင်မောင်စိုး' ဘယ်သို့ရှိမည်နည်း။

ခုတော့ ခံနိုင်ရည်တွေလည်း ရှိနေပါပြီ။ 'သူတို့' ၏ဖိအား မိနိုင်ကြောင်းလည်း သိပါသည်။

တစ်ခုပဲ . . . ရှိသည်။

ကိုယ် 'သား' ကိုပင်တွေ့ခွင့်မရခြင်းဖြစ်သည်။

‘သားရေ’

‘ခင်ဗျာ ဘာလဲမေမေ’

‘အော် မေမေလဲ အသက်ကြီးပြီကွယ်၊ လေယာဉ်တွေ ခဏခဏ မစီးချင်ဘူး၊ သေရင်လဲ . . . ကိုယ့်မြို့ပဲကိုယ်သေချင်တယ်လေ၊ ခိပ်သာ ပဲပြန်ဝင်ချင်တယ်၊ ခင်စောဝင်းတို့ လင်မယားရော၊ ဆွေဖိုးသားချင်း တွေရော ‘အမေ’ ကိုမကြာခဏလာတွေ့ကြ ပေးကြပါတယ်။ ‘အမေ’ ကိုအားတိုးနေရင် မင်းဘဝ အမြဲအထီးကျန်နေမှာလဲစိုးတယ်၊ တရား ဘာဝနာပဲပွားများဖို့ ကောင်းတဲ့အရွယ်ပါတွယ်၊ အမေကြီးတန်မဲ့ သား နောက်တကောက်ကောက်လိုက်နေတာ၊ မကောင်းတာအမှန်ပဲ၊ တကယ် တော့ ‘သဇင်’ ဟာ သားကိုချစ်လို့ သဝန်တိုတာ၊ အနိုင်ယူချင်တာပါ လေ၊ သားသမီးတွေရဲ့ ‘အိမ်ထောင်ရေး’ မှာမိဘတွေလိုက်နှောင့်ယှက် သလိုဖြစ်နေတဲ့အတွက်ပြဿနာတတ်နေတာပဲ၊ ‘မြေးကလေး’ နဲ့တွေ့ဖို့ ကြိုးစားပါတွယ်၊ ဇခင် တစ်ယောက်လုံးရှိရက်နဲ့ ပထွေးနဲ့မတွေ့ပါစေ နဲ့သား’

‘ရန်ကုန်’ ကိုဝင်ကိုဝင်ရတော့မည်။

ထိုအခါ . . .

‘ရန်ကုန်’ ရောက်သည်နှင့် ဝမ်းသာစရာ ‘သတင်းစကား’ ကို စကြားရပါသည်။

သူတို့ ‘တိုက်ကြီး’ ကိုနိုင်ငံခြားသားတွေကို နှစ်ချုပ်နဲ့ငှားထား ရာက အခု သူတို့ကိုယ်တိုင် ပြန်နေကြကာ တစ်ပါတ်လောက်ပဲ ရှိသေး တယ်၊ ‘အဝင်း’ တို့အိမ်က ‘ဖုန်း’ လှမ်းဆက်လို့ ‘သဇင်’ ကိုသွားတွေ့ ပြီးပြီ၊ ‘ကိုစိုး’ ရဲ့သားက ‘ကိုစိုး’ နဲ့တပုံစံထဲပဲ၊ ချစ်စရာကြီး’

ထိုစကားနားထောင်နေသော ‘တင်မောင်းစိုး’ ၏မျက်နှာမှာ နီရဲပြီး ပြုံးနေပါသည်။

‘အဝင်း သွားတွေ့တော့ ဘာပြောသေးလဲ’

‘ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပါပဲ၊ ‘ကိုစိုး’ နဲ့မတွေ့ချင်ဘူးလား မေး

တော့ ရယ်နေတယ်၊ 'ကလေး' နဲ့ 'အဖေ' နဲ့ ပေးတွေ့သင့်တယ် ခြေ
တော့ တနေ့တွေ့မှာပေါ့တဲ့'

'ကိုယ်ရောက်နေတာ သွားမပြောနဲ့အုံး၊ တော်ကြာ ခြေရာ
ဖျောက်သွားအုံးမယ်၊ အဝင်းတို့အိမ်ဘက်ကစောင့်နေမယ်၊ 'သား' ထို့
ခေါ်လာပေးမလား'

'လုပ်ကြည့်တာပေါ့၊ ခပ်တည်တည်ဝင်တွေ့လဲ ဘာဖြစ်လဲ ကိုယ်
သားနဲ့ မယားပဲ'

'မယားက ကိုယ့်ဘက်မပါလို့ခက်နေတာ'

'အို သူကမိန်းမ၊ စိတ်ကောက်မှာပေါ့၊ ချောရမှာက ခင်ဖူး
တာဝန်ပဲ၊ ခင်ဖျားပါကောက်နေရင် . . ဘယ်လိုလုပ်ပြန်ဆုံတော့မှာ
တဲ့လဲ'

နောက်ဆုံး 'အဝင်း' ကပင် . . ဤဇာတ်လမ်းထဲ ဝင်တဖေ
ရပြန်သည်။

'ဦးကိုကို' အပြင်သွားနေစဉ်၊ 'ကလေး' ကို 'သူမ' တို့အိမ်ဘက်
ခေါ်လည်မည်ပြောပြီး ခပ်သုတ်သုတ်ချီတက်ခဲ့တော့သည်။

'တင်မောင်စိုး' စိတ်နာပြီး အဆက်အသွယ်ဖြတ်ထားပြီဖြစ်၍
'သဇင်' မိသားစုက စိတ်ချစွာသွားလာခွင့်ပြုထားပြီဖြစ်သည်။

'ကလေး' နှင့် 'ခင်စောဝင်း' ကလည်း အတော်ရင်းနှီးနေပြီ
ဖြစ်၍၊ စိတ်ချလက်ချထည့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် . . နာရီဝက်ကြာသည်အထိ ပေါ်မလာသဖြင့်
'သဇင်' ခြံကူးခဲ့သည်။

'သဇင်' မိခင်က အူကြောင်ကြောင် မသိသလိုဟန်လုပ်ပြီး . .

'အဝင်း ပြန်သွားတာကြာပြီပဲ၊ ကေန္တ 'သူ့' ယောက်ျားအိမ်ထဲ
ခေါ်သွားတာထင်တယ်'

'ဟောတော် အဝေးကြီးကိုခေါ်သွားမယ်ဆိုလဲ 'သဇင်' ကိုခြေ
တာမဟုတ်ဖူး၊ တော်ကြာ နို့အာရင်ကော၊ ရှူးပေါက်ရင်ကော'

'လိုက်သွားလိုက်လေ၊ အိမ်က ကားယူသွားပေါ့'

'အဝတ်အစား သွားလဲလိုက်အုံးမယ်'

'လဲမနေပါနဲ့ ကားနဲ့ သွားမှာပဲ၊ အိမ်ပြန်အဝတ်အစားလဲနေမယ်'

ကြီးဒေါ်တွေက မသွားရဘူးပြောနေအုံးမယ်၊ တစ်ခါတစ်လေလဲ ကိုယ့် အပေါင်းအသင်းတွေဆီ သွားလည်အုံးပေါ့ကွယ်၊ သူတို့လဲ မျှော်နေမှာ ပေါ့'

'တင်မောင်စိုး' နှင့်ဆုံစေချင်သဖြင့် . . . အတင်းလွှတ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ 'သဇင်' ကလည်းတစ်ခါတစ်လေ သွားလည်ချင်ပါသည်။ ထို့ ကြောင့် 'ခင်စောဝင်း' တို့မိဘများအိမ်က 'ကား' နှင့်လိုက်ပို့ခိုင်းလိုက် သည်။

'သဇင်' လာနေပြီဖြစ်ကြောင်းလည်း ကြိုတင်ဖုန်းဆက်ထား လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် 'ဒေါ်ရိုးမေ' ခြောက် 'မြေး' ကလေးကိုချစ်၍ မွေးကြူ ၍ ဗဝသေးခင် . . . ကိုယ်ယောင်ဖျောက်နေရတော့သည်။ 'သားနှင့် ချွေးမ' တို့ကို ပြန်နီးစပ်စေချင်ပါသည်။

မိမိကြောင့် . . . မဝေးစေချင်ပါ။

'အောင်မင်းနိုင်' က 'ရိပ်သာ' သို့ပို့ပေးသည်။

'သဇင်' ရင်တွေခုန်နေပါပြီ။

'ခင်စောဝင်း' တို့အကြံအစည်ကိုလည်း သိလိုက်ပါပြီ။

'ယောက်ျား' ဖြစ်သူ၏အိမ်တံခါးမှာပွင့်နေပြီး ရှုပ်အကျီနှင့် ပုဆိုး မျက်နှာသုတ်ပုဝါများလှမ်းထားကြောင်းတွေ့ရသည်။

'သဇင်' အပြေးအလွှား ကားပေါ်ကဆင်းလာပြီး . . .

'သား ရော'

'ဟိုဘက်ခြံမှာလေ ကိုစိုး ဒေါ်သွားတယ်'

'သဇင်' စိတ်တိုသလိုပုံစံဖြင့် . . .

'ဖေဖေ သိရင်တော့ဒုက္ခပါပဲ၊ မင်းလဲအပြောခံရမှာနော်'

'သိပ်အံ့ဩတယ် သဇင် မင်းလဲ 'အဖေ' ဆိုတဲ့လူကိုချစ်ကြောက် နဲ့သေရတဲ့အကြောင်းရင်းက မင်းကိုလူ့လောကထဲဆွဲခေါ်သွင်းလာတဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဆိုတဲ့ အသိကြောင့်မဟုတ်လား၊ မင်းစိုးကိုကို လူ့လောက ရောက်အောင် 'တင်မောင်စိုး' ဆိုတဲ့လူနဲ့ မင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးမှ ရလာတာ ပါ၊ မင်းရဲ့ 'အဖေ' ကိုမင်းချစ်သလို၊ ခလေးရဲ့အဖေကို ခလေးချစ်ခွင့် ပေးသင့်တယ်၊ မင်းသိပ်ရက်စက်တယ် သဇင်ရယ်၊ ရုပ်ကလေးလှ

သလောက် မင်းရဲ့စိတ်ဓာတ်တွေ၊ အသဲနှလုံးတွေက မြင်းပြယုတ်မာလွန်း
မနေဘူးလား၊ 'ကိုစိုး' ကိုမင်းနဲ့ခွဲတာတောင်လွန်လှပြီ၊ အခု 'သား' နဲ့
'အဖေ' ကိုတွေ့ခွင့်မပေးတဲ့အထိဖြစ်နေကြတာတော့ . . . ကိုယ်လဲသည်
မခံနိုင်ဘူး၊ ထင်ချင်သလိုထင်၊ ပြောချင်သလိုပြောကွာ၊ 'ကိုစိုး' ကိုမြှောက်
ပေးထားတယ်၊ ခလေးကိုပြန်မပေးဖို့'

'မဖြစ်နိုင်တာကွာ၊ အမှုအခင်းတွေဖြစ်လာမှာပေါ့'

'ဖြစ်ကာမှ ဖြစ်ရောကွာ၊ မင်းတို့မတရားလုပ်လွန်းတယ်၊ ကိုယ်
ကြားထဲက မခံနိုင်လွန်းလို့ဝင်တူနေတာ၊ ဒီကိစ္စအတွက် မကျေနပ်လို့
မင်းအဖေ မခေါ်ချင်လဲရတယ်၊ မင်းမခေါ်လဲရတယ်၊ နောက်ထပ်
ဘယ်တော့မှ မပတ်သက်တော့ဘူး ကိုယ့်လူ'

'ခင်စောဝင်း' ကပြောချင်တာပြောပြီး လူမိုက်လိုလက်ပိုက်ပြီး
မှုန်ကုတ်ကုတ်ထိုင်နေပါတော့သည်။

ထိုစဉ် တစ်ဘက်ခြံမှ ခလေးရယ်သံ ကျယ်လောင်စွာ ကြားနေ
သဖြင့် 'သဇင်' ဖင်တကြွကြွ လည်ပင်းတရှည်ရှည်ဖြစ်နေတော့သည်။

'မင်းယောက်ျားနဲ့ ကွာရှင်းထားတာမှမဟုတ်ပဲ၊ မင်းသွားသင့်
တယ်၊ မင်းရောက်နေတဲ့အကြောင်း ကိုယ် ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်'

အကြောင်းကြားမှုကြောင့် 'တင်မောင်စိုး' ကဝရံတာသို့ ထွက်
လာပြီး 'သူ့' ဆီလာရန် လှမ်းပြောပါသည်။

'လာ လာ ကိုယ် လိုက်ပို့မယ်'

'ခင်စောဝင်း' က အတင်းဆွဲခေါ်သွားသဖြင့် 'သဇင်' ပါသွား
ခဲ့ပါတော့သည်။

'ခင်စောဝင်း' အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ . . . 'ကြီးညို' ထံမှ
တယ်လီဖုန်းလာပါတော့သည်။

'ဟဲ့ 'ခင်စောဝင်း' ဘာဖြစ်လို့ 'ကလေး' ကိုအဲဒီအထိခေါ်သွား
ရတာလဲ'

'ကလေး 'အဖေ' ရောက်နေလို့၊ တွေ့ချင်တယ်ဆိုပြီး ခေါ်ခိုင်း
လို့လေ'

'ဟင် ညည်း တော်တော်ရွှပ်ပါလား'

'ဟုတ်ကဲ့ 'သဇင်' ကိုလင်ရအောင်၊ အဖော်ရအောင်လုပ်ပေး

ခဲ့တာလဲ 'ကျမ' ပဲလေ'

'သူများမိသားစုကြား၊ လင်မယားကြား ညည်းတော်တော်ရှုပ်
တာပဲကိုး'

'ဟုတ်ကဲ့ ကျမ ယုတ်တော့မယုတ်မာပါဘူး၊ အထီးကျန်ဖြစ်နေ
တဲ့သူငယ်ချင်းကို သူ့ချစ်တဲ့လူနဲ့ ပေါင်းရအောင် ကြံဆောင်ပေးတယ်၊
ကိုယ့်သားကို တွေ့ခွင့်မရ၊ ငါ့မယားကိုတွေ့ခွင့်မရတဲ့သူတွေကို တွေ့
ခွင့်ရအောင် ကူညီတယ်၊ ကောင်းသော ကူညီခြင်းပဲလုပ်ပေးတာပါ'

'ဖုန်း' ခွတ်ချသွားလေပြီ။

'ခင်စောဝင်း' ချက်ခြင်း 'တင်မောင်စိုး' ထံဖုန်းဆက်သည်။

'တယ်လီဖုန်း' ဖြုတ်ထားရန် ပြီးတော့ သင်္ဃန်းတိုက်သားအမိကို
ပြန်မလွှတ်ရန် သတ္တိရှိရန် ညွှန်ကြားခြင်းဖြစ်သည်။

အခန်း (၁၈)

'ဒေါ်ညိုညို' တယ်လီဖုန်းနံပါတ်များကို နှိပ်လွန်းသဖြင့် လတ်
ချောင်းတွေပင် နာနေပါပြီ။

တော်ပါသေးသည်။ 'အစ်ကို' ဖြစ်သူက 'ညောင်လေးပင်' သို့
နေ့ချင်းပြန်ခရီးသွားနေသောကြောင့်။

မိုးတော်တော်ချုပ်မှ ပြန်ရောက်မည်ဖြစ်သည်။

'အစ်ကို' ပြန်မရောက်ခင် 'သဇင်' တို့သားအမိကို အိမ်ရောက်
အောင်ပြန်ခေါ်ထားမှဖြစ်မည်။

'ညီမ' ဖြစ်သူကို ပြောပြသောအခါ . .

'နေစမ်းပါစေ၊ ပြန်မလာလဲ မတတ်နိုင်ဘူး၊ သူ့ယောက်ျားဆီ
သွားတာပဲ၊ သူ့ 'အဖေ' ဆီသွားတာပဲ၊ သွားရမ်းဖို့ကြမ်းဖို့တော့ မစဉ်း
စားနဲ့နော် 'မမ' ၊ မမတို့ပဲအရှက်ကွဲမှာ၊ သူတို့က 'မိသားစု' အစစ်
အမှန်တွေ ဝင်ပြီးရမ်းလားကြမ်းလားမလုပ်နဲက မမတို့ပဲ ပိုင်နက်တူ
လွန်မှုနဲ့ အချုပ်ထဲရောက်မှာ ထောင်ကျမှာ'

'တော်စမ်းပါအေ ညည်းကလဲ သူတို့ဘက်ကချည်းပဲ'

'ဟုတ်တယ်လေ မမ တို့မတရားကြပ်ကြပ်လုပ်၊ ဝဋ်လည်မယ်'

'ကျုပ်ကဝဋ်လည်ရအောင် အိုပြီးသေတော့မယ် နောင်ဘဝမှ
လင်ရရင်တော့ မပြောတတ်ဖူး'

'မသေခင် တနည်းနည်း ဒုက္ခခံစားရမှာကို ပြောတာပါ'

'ဒီတော့လဲ ကံပေါ့အေး၊ ညည်းအစ်ကိုက ခိုင်းနေတာကိုး'

'မမ တို့ကမြောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်နေတာကိုး၊ ညီတော့ မမ

တို့လုပ်ရပ်တွေကို သိပ်ရှုံ့ရှာတာပဲ။ တတ်နိုင်ရင် 'ဒေါ်ခိုးမေ' လို့ ခိုဝှဲသား သွားဝင်ပစ်လိုက်ချင်တော့တာ'

'သွားလေ သွားပေါ့'

'အို ချိုမှ ဝါသနာမပါတာ၊ မကျင့်ကြံနိုင်တာ၊ အိပ်ရေးလဲ အပျက်မခံနိုင်ဘူး၊ အကြာကြီးလဲမထိုင်နိုင်ဘူး၊ တီဗွီမကြည့်ပဲ စာအုပ် မဖတ်ပဲ မနေနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် . . မသွားတာ'

• 'ဒေါ်ညိုညို' အကြိတ်ပြီး . . ထွက်သွားသည်ကို 'ဒေါ်ချို' က ကျေနပ်စွာကြည့်နေပါသည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် . . 'တင်မောင်စိုး' နှင့် 'သဇင်' တို့သားအမိ ဝေးရာကို ပြေးစေချင်ပါသည်။ ယခုပင် သဇင်အဝတ်အစားနှင့် မှတ်ပုံ တင်ကို လိုက်ပေးလိုက်ချင်ပါသေးသည်။

ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဖြစ်ပါသည်။

ဒီတစ်ခေါက် 'တင်မောင်စိုး' ပြတ်သားနေပါသည်။ သတ္တိရှိ နေပါသည်။ 'သား' ကိုလုံးဝမပေးနိုင်၊ မခွဲနိုင်သလို 'ဇနီး' ကိုလည်း လုံးဝပြန်မလွှတ်နိုင်ကြောင်း ပြတ်သားစွာပြောပြီးနောက် 'သဇင်' ကို ခြေတွေလက်တွေကြီးတုတ်ပြီး အခန်းထဲထည့်ထားလိုက်သည်။

'ခင်စောဝင်း' က ဝေးရာခေါ်ပြေးဖို့ အကြံပေးသော်လည်း မိမိ၏စည်းဝိုင်းအတွင်းနေခြင်းက ပိုလုံခြုံစိတ်ချရကြောင်းပြောပြီး ခပ် တင်းတင်းပင်နေတော့သည်'

'ခင်စောဝင်း' က 'သဇင်' ကိုကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းလည်း ဖြစ်မိပါသည်။ ဤ 'မိန်းကလေး' သည် အချုပ်အနှောင်ခံရဖို့ 'ဇာတာ' ပါခဲ့ရာရောသလားမသိပါ။ မခင်၏အကျယ်ချုပ်ချခြင်းကို တစ်ချိန်လုံး ခံခဲ့ရသလို ယခု ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ ချုပ်နှောင်ခြင်းကိုခံရနေရရှာ ပြန်ပါပြီ။ တစ်ခုတော့ရှိသည်။ အချစ်လွန်၍ ချုပ်နှောင်ခံရခြင်းဖြစ်သည်'

'ဒေါ်ညိုညို' တစ်ယောက် အော်ငိုချင်ပြီ။

'သဇင်' ကလည်း 'ဖုန်း' မကိုင်။

'တင်မောင်စိုး' တို့အိမ်ကိုလည်း 'ဖုန်း' ခေါ်၍မရ။

လိုက်သွားဖို့ ပြင်တော့လည်း 'ညီမ' က ပိုင်နက်ကျကျကျမှ

ဖြစ်မလာစေရန် သတိပေးသဖြင့် . . . ခြေလှမ်းတန်သွားခဲ့သည်။

‘ဒုက္ခပဲ မလေးရဲ့ အဝတ်အစားကလဲ အပိုပါမသွားဘူး၊ ပြီးတော့ ပါးပါးလေးတွေ’

‘ရတယ် ဒါ သွားပို့ပေးမယ်’

‘အို ဒီကိစ္စထဲ ညည်းဝင်မပါနဲ့. ‘အကိုကြီး’ နဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့ သွားလိမ့်မယ်’

တစ်နေ့ကုန် ဖင်ထိုင်မရအောင်ပူလောင်နေသော ‘ဒေါ်ဗျိုညို’ တင်ယောက် ‘နေဝင်ချိန်’ ရောက်သောအခါ မျက်နှာမှာ ဆီးရွတ်ခန့်သာ ရှိတော့သည်။

‘အဖိုးကြီး’ က သိပ်ညက်များတာနော်၊ ကဲ . . . အိမ်ထဲအထိ ဝင်လာရင်တော့ မောင်းထုတ်လို့ မရဘူးနော်’

‘အောင်မင်းနိုင်’ က အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာမည့် ‘ကား’ သံတို့ နားစွင့်ရင်း စိတ်ပူသလိုပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။

‘အိမ်ထဲဝင်လာပြီး သူ့ ‘သမီး’ ကို ကြိုတုတ်ထားတာ မြင်ရင် မင်းကို တရားစွဲမှာသေချာတယ်’

‘တင်မောင်စိုး’ က ပြုံး၍ ခေါင်းငြိမ်ပြီး . . .

‘မင်း ဆိုလိုတာကို ငါသဘောပေါက်ပါတယ်၊ ငါလဲ တွေးမိတယ် တနေ့ကုန် ငါ့ ‘မိန်းမ’ ကို ချောပြီး စည်းရုံးထားတယ်၊ နားချထားတယ်၊ အခွင့်အရေးနဲ့နဲ့လေးပေးဖို့ တောင်းဆိုထားတယ်၊ ငါက ဒီမှာ သုံးရက်ပဲ နေရမှာ၊ ရခိုင်ကို တစ်လလောက်လိုက်နေပေးဖို့ပါ။ အသွားအပြန် လေယာဉ်နဲ့ ဆိုတော့ သက်သာတယ်လေ၊ ‘သူ’ ကလဲ ‘သား’ ကို ‘ဖခင်’ ရဲ့ ရင်ခွင်မှာ ပျော်ရွှင်စေချင်ပုံရတယ်၊ သွေးဆိုတော့ ‘ကလေး’ က ငါ့ လက်ပေါ်ကကို မဆင်းချင်တော့တာပဲ၊ ‘သဇင်’ လဲ ခုလိုနေရတာကို လို လားတောင့်တနေပုံရတယ်’

‘အင်း သူ့ ‘အဖေ’ လက်ထဲပြန်ပါသွားမှာပဲစိုးတာပါ၊ မင်းပြော သလို . . . တစ်လလောက်တော့ နေစေချင်တယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါကလဲ ‘အဖိုးကြီး’ ရဲ့ ချစ်ခြင်းကို ခွဲချင်တဲ့ကောင် မဟုတ်ပါဘူး။ ငါ့ကို သုံးလတစ်ခါလောက် ခုလို မိသားစုသုံးယောက် . . . အတူနေခွင့်ပေးရင်း ကျေနပ်ပါတယ်’

'အေး တကယ်လို့ 'အဖိုးကြီး' လိုက်လာရင် ငါလဲဝင်ပြောမယ်' သူတို့စောင့်နေကြပါသည်။ သို့သော် . . 'သန်းခေါင်' သာ ကျော်သွားသည်။ 'ဦးကိုကို' လည်းရောက်မလာ။ မည်သူမျှရောက်မလာ။ ဖခင်ဖြစ်သူ၏ စိတ်ဓာတ်ကို 'သင်' သိပြီးသား။ 'သူ' မပိုင်လျှင် ဘယ်သောအခါမှ တရုတ်ထိုးမလုပ်။

ဤအိမ်တွင်ဝင်၍ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ကိုင်တွယ်ခွင့်မရှိ ကြောင်းသိ၍ . . ခေါင်းအေးအေးထားပြီး စဉ်းစားနေပုံရသည်။

'ဖခင်' ဖြစ်သူထံမှ လုံးဝမဆက်သွယ်သောအခါ 'သင်' တစ်ခန်းထဲလာပြန်သည်။

ခရီးသွားရာမှ ပြန်ရောက် မရောက်သိချင်သည်။
လမ်းခရီးတွင် တစ်စုံတစ်ခုများဖြစ်သလားဆိုပြီး . . မျက်ရည် ကျပြနေသဖြင့် 'ဖုန်း' ဆက်ခွင့်ပေးလိုက်ရတော့သည်။

'ဖေဖေ လားဟင်'
'ဟုတ်တယ်' *

'ဖခင်' အသံကတင်းမာလွန်းသဖြင့် 'သင်' ချက်ခြင်းမျက်ရည် ဝဲလာတော့သည်။

'ဖေဖေ ဘယ်အချိန်ကပြန်ရောက်တာလဲဟင်'
'၁၀ နာရီလောက်က'
'ဖေဖေဆီက ဖုန်းမလာလို့ လူလဲလိုက်မလာလို့ 'သင်' စိတ်ပူ ပြီးဆက်တာပါ'

'အင်း ဖုန်းခေါ်ပါသေးတယ် ကြီးဖြုတ်ထားမှန်းသိလို့ မဆက် တော့တာ၊ ခရီးကလဲပန်းလာတယ်၊ အိမ်ရောက်တော့ မထင်မှတ်တဲ့စကား ကိုကြားလိုက်ရတော့ အရမ်းစိတ်ပျက်သွားတယ်၊ ညည်း စိတ်ချမ်းသာ မယ်ထင်လို့ လိုက်သွားတာပဲဆိုပြီး မလာကြတော့တာ၊ လိုက်လာရင်လဲ သူများပိုင်နက်ထဲ ကြမ်းမိရမ်းမိရင်မကောင်းဘူးလေ'

'သူ က 'ရန်ကုန်' မှာသုံးရက်လောက်ပဲနေရမှာမို့၊ သားကို တွေ့ချင်မှာပဲဆိုပြီး တွေ့ခွင့်ပေးလိုက်တာပါ။ သူ ရခိုင်ပြည်နယ်ဘက်ကို ခပြောင်းရမှာတဲ့၊ ဟိုမှာတစ်လလောက် လိုက်နေစေချင်တယ်တဲ့၊ သူ့ 'သား' နဲ့ သုံးလေးလတစ်ခေါက်တော့ နေခွင့်ပေးစေချင်တယ်တဲ့ . . အင်း ကြီး

လာတော့.. ပို့ဖေးမှာပါ။ ခုတော့ 'ခလေး' က ငယ်သေးတယ်၊ လေယာဉ်
စီးဘာစီးနဲ့၊ သူ့ရန်ကုန်လာတဲ့အချိန် ခုလိုပဲ.. တွေ့လိုက်ကြတာပေါ့၊
'ကလေး' ကျောင်းနေတဲ့အရွယ်ရောက်ရင်တော့ ခေါ် ချင်ခေါ် ပေါ့၊ လွှတ်
ပေးထားမှာပါ'

'ဒါဆို အခုသူပြန်ရင် .. တစ်လလောက်လိုက်မသွားရဘူးလား'
'လိုက်ချင်လဲလိုက်ပေါ့ တစ်လပဲမဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့'

'ကဲ ကဲ ညည့်နက်လှပြီ၊ အိပ်တော့ သုံးလေးရက်နေရင်သွားမှာ
ဆိုတော့ ဒီကြားထဲ ပစ္စည်းတွေဘာတွေ သိမ်းဆည်းကြအုံးလေ'

'ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ ဟုတ်ကဲ့'

'သဇင်' က အရမ်းဝမ်းသာနေသည်။

'သူမ' ဖခင်၏ စကားများကို အစမှအဆုံးအထိပြန်ဖော်ပြနေကြည့်
မိသည်။ ဉာဏ်နီဉာဏ်နတ်အလွန်များသော 'ဘိုးတော်' ကိုလျော့မတွတ်
ရဲပါ။ 'သဇင်' ကိုဖွင့်မပြောသော်လည်း 'တင်မောင်စိုး' ကိုယ်တိုင်ထ
တော့ 'အဖိုးကြီး' လက်ထဲ မပြန်ခင်ပြန်ပါမသွားအောင် လေယာဉ်ထော်
ခေါ်သွားနိုင်အောင် ကြိုးစားရပါမည်။

ဘယ်တုန်းကမှ မရရှိခဲ့ဘူးသော .. ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုတွေ
ခံစားနေရပါသည်။ မိုးမလင်းခင်ထဲက အိပ်ယာနိုးနေကြပြီး .. တုတင်
ပေါ်တွင် လုံးထွေးဆော့ကစားနေကြပါသည်။

'ဖေဖေ'

'ဗျာ'

'သား' က 'ဖခင်' ကိုယခုမှတွေ့ရမြင်ရသဖြင့် လွန်စွာပျော်ရွှင်
နေပုံရသည်။ ရင်ပတ်ပေါ်တွင်ခွထိုင်ပြီး 'ဖခင်' ကိုပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်
နေပါသည်။

'ဖေဖေက ခုမှဘာလို့လာတာလဲ၊ ဟိုအရင်က ဘာလို့မလာတာ
လဲ၊ သားသားတွေ့ချင်တာပေါ့'

'ဖေဖေလဲ တွေ့ချင်တာပေါ့ကွာ၊ မင်းမေမေက 'ဖေဖေ' ကို
အရမ်းနှိပ်စက်တာကိုး၊ ဖေဖေတို့မှ မခေါ်ချင်တာ'

'ဟင် .. ဘာပြောတာလဲ ဖေဖေ'

'ကလေး' ခြောက်နားမလည်နိုင်ရှာတော့ပါ။

'သင်'

'ဟင်'

'မောင်ကို နဲ့နဲ့လေးမှ မသနားဘူးလား၊ မတွေ့ချင်ဘူးလား၊ မလွမ်းဘူးလား'

'အရင်တုန်းကထက်စာရင်တော့ လျော့သွားတာအမှန်ပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သားအတွက်အချိန်ပေးလိုက်ရလို့၊ သားကို ဂရုစိုက်နေရလို့လေ'

'သူမ' အဖြေက မိမိရင်ကိုဆောင်ကန်သလို ခံစားရပြန်ပါပြီ။

'သူမ' မာနထားနေဆဲလား။

'သင် ပြောပုံအတိုင်းဆိုရင် ကလေး တပြုံကြီးမွေးထားရတဲ့ မိန်းမဆိုရင် သူ့ယောက်ျားကိုလုံးဝတောင် ချစ်ဖို့ . . . အချိန်ရှိမှာမဟုတ်တော့ဘူးပေါ့။ ဒါဆို . . . တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်မြတ်နိုးလို့ ယူထားပြီးမှ ယောက်ျားခမြာသနားစရာဖြစ်မနေဘူးလား'

'သင်' ကလက်ခါပြပြီး . . .

'ကလေးတွေ တစ်ပုံကြီးမွေးထားပြီး၊ ဒီကလေးတွေကိုတာဝန်ယူ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေရတဲ့ 'မိန်းမ' ဆီက၊ အချစ်ကိုလဲ သူ့ယောက်ျားက . . . ညားကစလိုတန်ဖိုးထားအံ့မှာတဲ့လား၊ ကလေးတွေမွေးရလွန်းလို့ . . . ယူကာစလို လှမှာလဲမဟုတ်တော့ဘူးလေ၊ ဖရိုဖရဲသေးအနံ့ ကလေးအနံ့တွေနဲ့ဆိုတော့ တစ်ချို့ဖို့ . . . အနားတောင် သိပ်ကပ်ကြတော့တာမဟုတ်ဖူး၊ အပြင်မှာအပျော်တောင် ထွက်ရှာနေတတ်ကြသေးတာပဲ'

'မောင်က ကိုယ့်မိန်းမကို အမြဲခွဲနေရလွန်းလို့၊ တွေ့တိုင်း ရင်ခုန်နေရတာကြီးပဲ။ အချစ်လဲတပြားမှမလျော့ဘူး၊ ယောက်ျားတွေထဲမှာ မောင့်လောက် အချစ်ရော အိမ်ထောင်ရေးကံဆိုးတဲ့လူ ရှိမယ်တောင် မထင်ဘူး၊ ရည်းစားဘဝတုန်းကလဲ တွေ့ရဖို့ ခဲယဉ်းလိုက်တာ၊ ယူပြီးတော့ ပိုဆိုးသွားတယ်၊ ချစ်သူက ပိုချစ်မလာပဲ အချစ်လျော့ပြီး စိမ်းကားသထက် စိမ်းကားသွားတယ်၊ ကလေး 'အဖေ' ဖြစ်ပြီးမှတော့ . . . မောင့်ဘက်က အနူးလုံးဝမပေးနိုင်တော့ဘူး၊ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲလုပ်တော့

ထင် အလျှော့လုံးဝမပေးတော့ဘူး'

'ဘယ်လို အနှုံးမပေးမှာတဲ့လဲ'

'အော် ပိန်းမလဲ ကိုယ်တရားဝင်မို့ ကိုယ်နဲ့အတူနေရမယ်
'ကလေး' လဲ ကိုယ်နဲ့ရထားတဲ့ 'ကလေး' မို့ 'ဖခင်' ရဲ့အရိပ်အာဝါသ
မှာပဲအမြဲရှိရမယ်'

'သဇင်' မကျေနပ်သလိုကြည့်ရင်း . .

'မောင် စကားကို သိပ်လောင်းလဲပြောတတ်တာပဲ၊ ညထ
မောင်ပြောတုန်းကတစ်ဖို့ပဲ၊ မောင်ပြောလို့ သဇင် မောင်နဲ့တစ်လအတူ
လိုက်နေမယ့်အကြောင်း သုံးလေးလတစ်ခါ မောင့်ကိုလာခွင့်ပေးဖို့
အကြောင်း ဖေဖေကိုပြောထားလိုက်ပြီလေ'

'သဇင်' စကားက . . မိမိဘက်မပါကြောင်း အလေးမထား
ကြောင်း ပေါ်လွင်နေသည်မဟုတ်လား။

'မောင် မေးပါရစေအုံး။ သဇင် ကိုယ်၌ကရော ယောက်ျားနဲ့
အတူတူအမြဲနေချင်တဲ့ဆန္ဒမရှိဘူးလား' ယောက်ျားယူပြီးရင် လက်ထပ်ပြီး
ရင် ယောင်နောက်ဆံထုံးပါတယ်ဆိုတာ သဇင်သိပြီးသားပါ'

'သဇင်' မဖြေပါ။

'လင်မယား' နှစ်ယောက်အချီအချစကားပြောနေသည်မှာ 'နာရီ
ဝက်' ခန့်ကြာသွားခဲ့ပြီ။

'ငွမ်း၊ ငွမ်း၊ ငွမ်း'

'ရေကို ရေခွက်ဖြင့် ရိုက်သံ။ ရေလျှံသံကြားမှ အာရုံပြောင်း
သွားကြတော့သည်'

'ဟင် သား သားရော'

နှစ်ယောက်လုံး ရေခွက်ခန်းဘက် ပြေးထွက်လာခဲ့ကြသည်။

'အို သား တစ်ကိုယ်လုံးရွဲလို့ပါလား၊ ဇလုံထဲဝင်ထိုင်ဆော့
နေတာကိုး၊ တော်သေးတာပေါ့၊ ဇလုံထဲဝင်ရင်း ချော်မလဲတာ၊ ချော်လဲ
ရင်ခေါင်းကွဲမယ်၊ ဇလုံထဲချော်လဲရင် ရေတိမ်နစ်သလိုဖြစ်အုံးမယ်၊ ဘုရား
မတာပဲ၊ ကြည့်စမ်း နှုတ်ခမ်းတွေတောင်ပြာနေပြီ . . ဆော့နေတာ
သိပ်ကြာပြီထင်တယ်၊ အဲဒါ မောင့်ကြောင့်ဖြစ်တာ၊ မောင်က သိပ်ဆေး
ခြောက်ရေနူးတာပဲ၊ တကယ်စိတ်ပျက်ဖို့ကောင်းတယ်'

‘ကလေး’ ကိုဆွဲယူရင်း ‘သဇင်’ က . . ဒေါကြီးမောကြီးနှင့် ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ ‘သား’ အတွက်အပြောခံရတာကို ကျေနပ်ပါသည်။ ‘သား’ ရေတွေစိမ့်နေသဖြင့် . . ဖျားနာမှာစိုးရိမ်သွားမိသည်။

‘ဟပ်ချေး ဟပ်ချေး’

‘ဟော တွေ့လား ချေပြီ၊ အအေးမိပြီ၊ ‘ကလေး’ ကိုဝတ်ပေးဖို့ အဝတ်ရှာအုံးလေ၊ ဘာရပ်ကြည့်နေတာလဲ မောင်ရဲ့’

‘သဇင်’ ကအဝတ်တွေဆွဲချွတ်ရင်း အော်နေသဖြင့်၊ မျက်နှာ သုတ်ပုဝါအရင် ပြေးယူပေးမိသည်။ ပြီးတော့ . . မိမိ၏ဖလံထည် ရှုပ် အကျီတစ်ထည် ပြေးထုတ်ခဲ့မိသည်။

‘ကလေး အဝတ်အစားတွေ လမ်းထိပ်က . . စတိုးမှာရောင်း တယ်၊ မောင်သွားဝယ်လိုက်အုံးမယ်’

‘သဇင်’ ကမူနီကုတ်ကုတ်စဉ်းစားပြီးမှ ခေါင်းငြိမ့်ပါသည်။

‘တင်မောင်စိုး’ အိမ်ရှေ့တံခါးသော့ပိတ်ပြီးမှ အထဲပြန်ဝင်ပြီး ‘ခင်စောဝင်း’ ထံဖုန်းနှင့်အကြောင်းကြားသည်။ မိမိ လမ်းထိပ်ထွက်၍ ပစ္စည်းဝယ်နေစဉ်၊ ‘သဇင်’ ကိုစောင့်ကြည့်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှေ့ တံခါးသော့ပိတ်သွားမည်ဖြစ်၍၊ အိမ်နောက်ဖေးထွက်ပေါက်နှင့် ခြံကိုသာစောင့်ကြည့်ပေးရန် မှာခဲ့သည်။

‘ကား’ နှင့်သွားသဖြင့် . . ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်သာကြာပါသည်။

‘ခင်စောဝင်း’ ကဝရံတာတွင် သဇင်မမြင်အောင် တိုင်ကွယ်၍ ရပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ လက်မထောင်ပြသဖြင့် ‘သဇင်’ အပြင်မထွက် ကြောင်းသိလိုက်ရသည်။ ကျေနပ်သလို၊ စိတ်ချမ်းသာသလို ဖြစ်မိပါသည်။

‘ဟာ ဘာလို့အများကြီးဝယ်လာတာလဲ မောင်ရယ် နှစ်ထည် လောက်ဆိုတော်ပြီပေါ့၊ အိမ်မှာအဝတ်အစားတွေပုံလို့’

‘ကိုယ့်သားကို ခုမှဝယ်ပေးခွင့်ရတာပါကွာ၊ သဘက်ခါခရီး ထွက်ရအုံးမှာအဆိုတော့ လိုအပ်နေလို့ပါ’

‘ဟပ်ချေး ဟပ်ချေး’

‘ခဏခဏချေနေပြီ ဖျားမယ်ထင်တယ်’

‘လမ်းထိပ်မှာ ဆေးခန်းရှိတယ်၊ သွားပြလိုက်မလား ပြီးရင် မနက်စာအပြင်မှာပဲ စားလိုက်ကြရအောင်’

‘တင် ညနေမှပဲ စားချင်စားတော့၊ မောင်သွားနေတုန်း ‘အဝင်း’
စုန်းဆတ်သေးတယ်၊ မနက်စာရော ညနေစာရော သူတို့နဲ့လာစာဖို့
‘ပြီးတာပဲလေ’

အသန်း (၁၉)

နံနက်စာ စားပြီး၍ ပြန်လာချိန်တွင် 'မင်းစိုးလေး' ကိုယ်က ပူသထက်ပူလာလေပြီ။ ဆေးခန်းမှဆေးကိုတိုက်ပါသော်လည်း ညနေ စောင်းတွင် 'ကလေး' တကက်သလိုဖြစ်ပြီး သတိလစ်ချင်သလို ဖြစ်လာ သဖြင့် 'သဇင်' ကသူတို့ကုနေကြ . . . အထူးကုဆရာဝန်ထံပို့ခိုင်းသည်။ အပူချိန်မြင့်လွန်းသဖြင့် 'ကလေးဆေးရုံ' သို့တင်ရန် 'ဆရာဝန်' က ပြောလေသောအခါ 'တင်မောင်စိုး' စိတ်ကိုလျှော့ချလိုက်ပါပြီ။

မိမိအတွက် ကုသိုလ်ကံက မပေးတာသေချာသည်။

နက်ဖြန်ပြန်လျှင် ဘယ်လိုနည်းနှင့်မျှ ကလေးရော 'အမေ' ရော လိုက်နိုင်မည်မဟုတ်တော့။

သည်တစ်ခေါက်ခရီးထွက်ရခြင်းသည် ပို၍ခံစားရပါသည်။

'သဇင်' ကိုထားခဲ့ရ၍ လွမ်းရခြင်းက နာတာနှင့်ဖြေ၍ရသေးသည်။ သားလေးခမြာ ဖခင်ကို ယခုမှမြင်တွေ့ရသဖြင့် အပျော်လွန်ပြီး လက် ပေါ်ကပင် မဆင်းချင်ရှာ။

သည်ကြားထဲမှ မိမိတို့လင်မယား ကိုယ်နေကိုယ်တာ ဆွေးနွေး

မိချိန်တွင် . . . နှလုံးသားအရေးဦးစားပေးမိသဖြင့် 'သား' ကိုသတိလစ် သွားခြင်းဖြစ်သည်။ အိပ်ခန်းနှင့်တွဲလျက်ရှိသော ရေခဲခန်းထဲတွင် မိနစ် (၂၀)ခန့် ရေစိမိမိသောကြောင့် 'နမိုးနီးယား' ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။ 'သဇင်' ဖုန်းဆက်သောကြောင့် 'ဦးကိုကို' နှင့် ကြီးညိုတို့ရောက်လာကြသည်။

'သည်လောက်ထိဖြစ်သွားအောင် . . . ငါ့ 'သမီး' ဂရုမစိုက်ဘူး

လားကွယ်'

'အစိုးကြီး' မျက်ရည်တွေဝဲပြီး 'မြေး' နဖူးကို သူ့ 'ပါး' နှင့်တစ်
ထားပါသည်။

'ပူကျွတ်နေတာပါပဲလား' ငါ့မြေးလေးကို သနားလိုက်တာ
ဆရာဝန်တွေကို အခြေအနေသွားမေးလိုက်အံ့မယ်'

နောက်ဆုံး 'သား' ဖြစ်သူ .. အဖျားရက်ရှည်အံ့မည်ဖြစ်၍
ခေါ်သွား၍မရပါ။ အောင်မြင်စွာပင် 'ဦးကိုကို' က 'မြေးနှင့်သမီး' တို့
လက်ခံထားလိုက်ပါပြီ။

'သဇင်' က .. ကားနားအထိလိုက်ပို့သည်။

'သားရဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကိုတော့ မောင်သိချင်တယ်
ဖုန်းဆက်ရင်တော့ 'သဇင်' နဲ့ ပြောခွင့်ရှိပါတယ်နော်'

'သဇင်' က တည်ငြိမ်စွာကြည့်ရင်း ခေါင်းငြိမ်ပြပါသည်။

'သား နေကောင်းသွားရင်း သားနဲ့ မောင်နဲ့ စကားပြောခွင့်
ရအောင်တော့ သဇင်ကူညီပါ'

ထိုစကားသံများက လှိုင်းထနေပြီး 'တင်မောင်စိုး' ၏မျက်ဝန်း
ထဲတွင် မျက်ရည်တွေပြည်နေပါသည်။

ခေါင်းငြိမ်ပြနေသော 'သဇင်' မျက်လုံးထဲတွင် မျက်ရည်တွေ
ပြည့်လျှံနေပါသည်။ ဖီလင်တွေ အပြည့်ဖြင့် .. သံပတ်လေးပေးထား
သော 'စက်ရုပ်ကြီး' လိုလှုပ်ရှားရင်းဖြင့်ပင် .. တစ်ကိုယ်တော်
လေယာဉ်စီး၍ ခရီးထွက်ရအံ့တော့မည်။

'ချွေးမ' ကိုကြောက်၍ ထွက်ပြေးပုန်းအောင်းသွားသော
'မိခင်ကြီး' ကိုတော့ တည်ငြိမ်စွာပင်နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါသည်။ 'ဝေဒနာ' မတူ
စက်စေချင်ပါ။

အေးမြသောတရားရိပ်တွင် ခိုးနားစေချင်တော့သည်။

ရောက်ရောက်ချင်း .. 'ဆေးရုံ' သို့ 'ဖုန်း' ခေါ်သည်။

'သဇင်' နှင့်ပြောခွင့်ရသည်။ ကလေး အခြေအနေက .. မဆိုး
ဝါးသော်လည်း အကောင်းကြီးဖြစ်မလာသေးပါ။

တတ်နိုင်လျှင် တစ်နာရီတစ်ခါဖုန်းဆက်ချင်သော်လည်း 'ဆေးရုံ'
မှာဖြစ်၍ ခေါ်ပေးရသူကိုရော၊ သဇင်ကိုရော အားနာသဖြင့် မနက်
တစ်ခါ ညနေတစ်ခါ မှန်မှန်ဆက်သည်။

သုံးရက်ခန့်တွင် သက်သာပြီဖြစ်၍ 'သဇင်' တို့အိမ်ပြန်ပြီး ဆက်တုမည်ဟု သိရသည်။ ကလေးက အားမရှိသေး၍ 'ဖုန်း' ပေးမပြောသေး၊ သားဖြစ်သူ၏အသံကိုကြားလိုလှပါပြီ။

'ကလေး' ကနေကောင်းသည်နှင့် 'ဖခင်' ကိုမေးပါတော့သည်။
'ဖေဖေက ဟိုးအဝေးကြီးမှာ ... အလုပ်သွားလုပ်နေတာ သားရဲ့'

'ဖြေကြားသူ 'မိခင်' ၏အသံကလည်း . . မူမမှန်၊ မျက်နှာကလည်းညှိုးနေသည်။ 'ကလေး' ကလည်း ဖခင်ကိုမတွေ့ရသဖြင့် ဂျိုကြနေတော့သည်။

'သဇင် ညည်းရော၊ ကလေးရော 'တင်မောင်စိုး' ကိုလွမ်းနေကြတယ်မဟုတ်လား၊ နေကောင်းသွားရင် ပေးထားတဲ့ဝတ်အတိုင်း တစ်လလောက် သွားလည်လိုက်ပေါ့'

'သဇင် ပျော်သွားသည်'
'သား' ဖြစ်သူကိုလည်း 'နေကောင်းအောင်နေဖို့၊ တစ်ချိန်လုံး နှုတ်မှဖြောနေသလို သူမကိုယ်တိုင်လည်း 'ကလေး' ဖားသတိ၊ သွားသတိနှင့် အရင်ကထက်ပို ဂရုစိုက်နေပါတော့သည်။

ယောက်ျားထံမှ ဖုန်းကိုလည်း အရင်ကထက်ပိုမျှော်နေတော့သည်။ 'ဖုန်း' လာတိုင်းပြေးကိုင်တော့သည်။ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး တစ်ပါတ်လောက် . . . နေ့စဉ် 'ဖုန်း' ခေါ်တတ်သော်လည်း ထိုနောက်ပိုင်း 'ဖုန်း' မလာတော့သဖြင့် 'သဇင်' ရင်မှာပူလောင်နေပါတော့သည်။

မနေနိုင်သည့်အဆုံး . . သူတို့ 'ဇွဲ' ကို 'သဇင်' ဖုန်းခေါ်သည်။ 'တင်မောင်စိုး' နှင့်အဖွဲ့ အလုပ်ကိစ္စနှင့်ခရီးထွက်သွားကြောင်း သိရသဖြင့် ပြန်ရောက်လျှင် 'ဖုန်း' ပြန်ဆက်ရန်မှာထားရတော့သည်။

တပါတ်၊ နှစ်ပါတ်အထိ ဖုန်းမဆက်သွယ်လာသောအခါ 'သဇင်' ကပင် ပြန်ဆက်ပါသည်။ ခရီးထွက်လျှင် တစ်ခါတစ်ရံ ဤဘက်ပိုင်းတွင် သုံးလေးလကြာတတ်သလို၊ မုန်တိုင်းရှိလျှင် ပို၍ကြာတတ်ကြောင်း သိရ

သည်။ ရရှိထားသော အခွင့်အရေးသည် 'မိုး' တွင်းရောက်သောအခါ အလိုလိုပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

'နေ့ခင်းက . . . အလုပ်ခန်းကို 'စစ်တွေ' က ကုန်သည်တစ်ယောက်ရောက်လာတယ်။ သူတို့ဆီမှာ မိုးတွင်းလေ ဘယ်လောက်တိုက်လဲဆိုရင် ကားတွေတောင် သံကြိုးနဲ့ သစ်ပင်မှာချိထားရတယ်တဲ့။ လေတိုက်ရင် . . . လူပါလေထဲပါမတတ်ပဲတဲ့။ 'တင်မောင်စိုး' သွားတဲ့ ဒေသဆိုတာက တကယ့်အစွန်အဖျားမှာတဲ့။ စက်လှေလေးတွေနဲ့ သွားရတာခလေးနဲ့ဆိုမသွားသင့်တဲ့အကြောင်းပြောပြတယ် သမီးရဲ့။ ဒါကြောင့် ညည်းယောက်ျားဖုန်းမဆက်တော့တာနေမှာ။ သူရန်ကုန်လာမှပဲ တွေ့တော့ပေါ့ သမီးရယ်'

'တင်မောင်စိုး' ရယ်မိသည်။ အစွမ်းပေးရ၍ ရယ်သောရယ်ခြင်းပါ။

မိုးကုန်သော်လည်း ခွင့်များများမရသော်လည်း . . . 'ရန်ကုန်' ကို မိခင်နှင့် သား ဇနီးတို့ကို တွေ့ဖို့လာခဲ့ပါသည်။ 'မိခင်ကြီး' တို့ တရားရိပ်တွင် အေးချမ်းစွာတွေ့မြင်ခဲ့ရပါသော်လည်း ထုံးစံအစဉ်း . . . 'သင်' တို့သားအမိကို ဆက်သွယ်၍မရ။

'ယောက်ဖ' နှစ်ယောက်ကိုဖေးလိုသော်လည်း မိမိကို အဖတ်လုပ်၍ပင် စကားမပြောကြ၊ မြင်သည်နှင့်မျက်နှာလွဲသွားကြသည်။ 'ခင်စောဝင်း' လည်းတိကျသောအဖြေကို မပေးနိုင်။

နောက်ဆုံး . . . 'သင်' တို့အလုပ်တိုက် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အိမ်နီးနားချင်းများဆီက ဟိုနဲ့နဲ့ ဒီနဲ့နဲ့ကြားရသည့်သတင်းကို စုဆောင်းလိုက်သောအခါ . . . အပျိုကြီးနှစ်ယောက်ရော၊ သင်တို့သားအမိရော 'ဦးကိုကို' ရော နိုင်ငံခြားရှိအမျိုးမျိုးယံသွားလည်ကြောင်းသိရသည်။

ယောက္ခထီးကြီးသည် မိမိကို နယ်စွန်နယ်ဖျား မရောက်ရောက်အောင်ပို့ထားပြီး၊ မိမိပြန်ရောက်မည့်သတင်းကိုလည်း နေ့ရက်အချိန်အတိအကျသိထားပုံရသည်။ အကွက်စေ့စေ့ မိမိကိုပညာပြနေဆဲပင်။

သုံးနှစ်ခန့် . . . ပင်လယ်လှိုင်းလုံးများကြားတွင် နေပြီးလျှင် မိမိကို နောက်ထပ် ဘယ်နယ်နမိတ်ကိုပို့ဖို့ ကြံစည်အံ့မည်မသိ။

အလုပ်ထွက်ပစ်ဖို့ အခါခါစဉ်းစားမိသည်။

အလုပ်ထွက်တာသာအဖတ်တင်မည်၊ ဘိုးတော်၏ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက်ကိုတော့ လျှော့တွတ်၍မရနိုင်။

ဒါကြောင့်လည်း . . . ရာထူးတက်အောင်သာ ကြိုးစားပြီး အဝေး မှာသာ 'ရွက်လွင့်' နေလိုက်တော့သည်။

မိမိ သုံးလေးလတစ်ခါ 'ရန်ကုန်' ရောက်တိုင်း သူတို့ ကြိုတင် ၍ ခြေရာဖျောက်ထားစမြဲ။

သည်လိုနှင့် . . . 'တရုတ်ပြည်' နယ်စပ်သို့ ပြောင်းခဲ့ပြန်ပါပြီ။

ယခုဆိုလျှင် 'မိမိ' ၏ 'သားကြီး' ပင်လျှင် ကျောင်းစတက် နေလောက်ပါပြီ။

ဤနယ်ခြားမြို့လေးတွင် ယခင်မိတ်ဆွေများနှင့် ပြန်တွေ့သော အခါ ယခုတိုင် အထီးကျန်ဘဝနှင့်ခရီးဆက်နေသော 'တင်မောင်စိုး' ကိုဝိုင်းသနားကြ၊ ဝိုင်းမြှောက်ကြနှင့် နောက်အိမ်ထောင်ပြုဖို့ . . . တိုက် တွန်းကြတော့သည်။

မိမိအမှားကိုစောင့်နေသော 'ယောက္ခမ' ကြီး၏ ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက်ကိုကြောက်သဖြင့် 'တင်မောင်စိုး' ငြင်းခဲ့ပါသည်။

အပေါင်းအသင်းတွေကလည်း 'တင်မောင်စိုး' ၏ နှိုးသားတည် ငြိမ်မှု၊ သစ္စာရှိမှု တို့ကိုသိသဖြင့် သူတို့၏ဆွေမျိုးသားချင်းများထဲမှ ပိုက်ဆံရှိသော၊ အိမ်ခြေရှိသော မိန်းမလှလေးများနှင့်စပ်ကြပေးစားကြ သည်။ တစ်ချို့ ပညာတတ်၊ ဘွဲ့ရ လုပ်ငန်းရှင် ရွယ်တူအပျိုကြီးများ လည်းပါသည်။ ရုပ်ရည်ချောမောလှပကြသည်။ လူကြီးမိဘများက 'အပျို ကြီးဘဝ' နှင့် အထီးကျန်ဖြစ်မည်စိုး၍ . . . ယခုမှ အတင်းအိမ်ထောင် ပြုခွင့်ပေးနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

'တင်မောင်စိုး' . . . ရှောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် . . .

နှစ်ရှည်လများ အစားအသောက် အချိန်မှန်စားသောက်ခြင်း မရှိခဲ့သော 'တင်မောင်စိုး' ၏အစာအိမ်သည် မကြာခဏ အောင့်ခြင်း

နာခြင်းတွေဖြစ်ခဲ့ရာမှ ယခု မခံရပ်နိုင်အောင် ဝေဒနာခံစားရသောအခါ ဆရာဝန်၏ စမ်းသပ်စစ်ဆေးချက်အရ ခွဲစိတ်ဖို့ ဆေးရုံတက်ရတော့သည်။

ထိုဆေးရုံတွင်ပင် 'တင်မောင်စိုး' ၏ခြောက်သွေ့နေသော နှလုံးသားသဲကန္တာရကို အိုအေစစ်အဖြစ် ဖန်တီးပြုပြင်ပေးနိုင်မည့် သူနာပြုဆရာမ ငယ်ငယ်လှလှနှင့် ဆုံဆည်းခွင့်ရခဲ့ပါတော့သည်။

'နှင်းပွင့်ဝေ' ဆိုသည့်နာမည်နှင့်လိုက်အောင် . . . ပြုပြင်ဖွေးဖွေး အရပ်ပြင်သွယ်ပြီး . . . အလှပန်းတွေပွင့်ဝေနေသူဖြစ်သည်။

'သူနာပြုဆရာမ' အလုပ်ကိုဝါသနာပါ၍လုပ်ခဲ့သူ။

ဆယ်တန်းကို ဂုဏ်ထူးအများကြီးရအောင် ကြိုးစားခဲ့ပြီး ဆေးကျောင်းသူဖြစ်ချင်ခဲ့သူ။

သို့သော် ဂုဏ်ထူး (၃) ခုရရှိခဲ့သော်လည်း ဆေးကျောင်းတက်ဖို့ အမှတ်မမှီ။ နောက်ဆုံး . . . သူနာပြုသင်တန်းကို တက်ဖြစ်အောင် တက်ခဲ့သည်။ သူမဝါသနာပါတာလည်း မဆန်း။ ဖခင်ကဆရာဝန်၊ ပိုက်ဆံချမ်းသာသူ၊ မိခင်ကသူနာပြုဆရာမ။ ဆေးရုံအလုပ်ချိန်ပြီးလျှင် 'မိဘ' များ၏ ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းတွင် ဝင်ကူသည်။

'တင်မောင်စိုး' ဆေးရုံသို့ ခွဲစိတ်ဖို့ ရောက်လာချိန်မှစ၍၊ ခွဲစိတ်ဆောင်ဝင်သည့်အချိန်အထိ . . . အိမ်သူအိမ်သားလည်း တစ်ယောက်မှ ပါမလာ။ ရုံးအသီးသီးမှမိတ်ဆွေ ဇနီးမောင်နှံများက တစ်ယောက်တစ်လှည့်လာရောက် ကြည့်ရှုအားပေးကြပြီး၊ အစားအသောက် အလှည့်နှင့် ပို့နေကြကြောင်းတွေ့ရသဖြင့် 'နှင်းပွင့်ဝေ' သနားသွားမိသည်။

'တင်မောင်စိုး' အရာရှိအသိုင်းအဝိုင်းမှ အပေါင်းအသင်းများကလည်း ခွဲစိတ်ဆရာဝန်ကြီးကိုရော၊ ဆေးရုံအုပ်ကြီးကိုရော . . . အထီးကျန်လူမမာကို ဂရုစိုက်ပေးရန်၊ အားပေးရန် မိအားဝိုင်းပေးထားကြသဖြင့် . . . ဆေးရုံတစ်ခုလုံးက အားပေးဂရုစိုက်ကြပါသည်။ 'နှင်းပွင့်ဝေ' ကို 'တင်မောင်စိုး' အတွက် စပယ်ရှယ်ငှားပေးထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် ခွဲစိတ်မည့်နေ့မတိုင်ခင်ထဲက 'နှင်းပွင့်ဝေ' နှင့် 'တင်မောင်စိုး' တို့ သိကျွမ်းပြီးခဲ့ကြပြီ။

မျက်နှာညှိုးလှသော 'လူနာ' ကို . . . ဂရုဏာရှင်မလေးက အစားအသောက်၊ ဆေးဝါးကအစ . . . ဂရုစိုက်ခဲ့သည်။ စိတ်ရွှင်လန်း

အောင် . . စကားထိုင်ပြောပေးတတ်သည်။ စိတ်ပြောင်းအောင် . . ကမ္ဘာအရပ်ရပ်က နိုင်ငံရေးဗဟုသုတ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များအကြောင်း၊ ထူးဆန်းအံ့ဩဘွယ်များကို 'သူမ' ဖတ်ဖို့လှလှသော စာအုပ်များထဲမှ ကြည့်ပြီး ပြောပြသလို 'တင်မောင်စိုး' နှင့်ဗဟုသုတဖလှယ်တတ်သည်။

'ဦးတင်မောင်စိုး ဝိုက်ခွဲရမှာကိုကြောက်နေလားဟင်၊ မကြောက်နဲ့နော်၊ ခုခေတ်က အရမ်းတိုးတက်နေပြီလေ၊ မိန်းမတွေတောင် တမင် ဝိုက်ခွဲမွေးနေကြတာ'

'မကြောက်ပါဘူး ဘာဖြစ်လို့မေးတာလဲ'

'အော် ဦးတင်မောင်စိုးရဲ့ မျက်နှာက အမြဲညှိုးနေလို့ပါ'

'ကြောက်လို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ခွဲစိတ်ရင်း သေသွားရင်လဲအေးတာပဲ ကိုယ့်နောက်မှာငိုမယ့်လူမရှိပါဘူး'

'အို သည်လိုမပြောရဘူးလေ၊ လူ့ 'ဘဝ' ဆိုတာရခဲတဲ့အရာ မဟုတ်လား၊ တစ်ချို့ဆိုသေမှာကြောက်လွန်းလို့၊ ဝိုက်ဆံတွေအများကြီး အကုန်ခံပြီး ခွဲစိတ်ရတာ၊ သိန်းသုံးလေးဆယ်ကုန်ပေမယ့် အသက်ရှင် ချင်မှရှင်တာ၊ နောက်မှာငိုမယ့်လူမရှိလို့ အားငယ်နေတာလား၊ ကဲ . . 'နင်းပွင့်ဝေ' ငိုဖေမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား'

'သေရင်လား'

'အင်းပေါ့ ကိုယ်ပြုစုရတဲ့ 'လူနာ' ကိုမသေစေချင်တာ အမှန်ပဲ ဆေးရုံလာတက်တဲ့သူတွေအားလုံးကို . . မသေစေချင်ပါဘူး'

'ငိုမယ့်လူရှိမှတော့ သေရုံပဲရှိတော့တယ်'

'ဟော စိတ်တိုနေပြီထင်တယ် 'ပွင့်ဝေ' က . . 'ဦးတင်မောင်စိုး' ဘာကိစ္စနဲ့မှအားငယ်စရာမလိုဘူးလို့ ပြောချင်တာပါ၊ 'ပွင့်ဝေ' ပြောပြီးပြီပဲ၊ 'ဆေးရုံ' မှာဆေးလာကုတဲ့လူမှန်သမျှ . . အားလုံးကျန်းမာပျော်ရွှင်စွာပြန်သွားတာပဲ မြင်ချင်တာ'

'မှန်ပါတယ်၊ ပွင့်ဝေပြောတဲ့လူတွေက ဆေးရုံက ဆင်းရင် ကျန်းမာပျော်ရွှင်ကြမှာအမှန်ပဲ၊ ကိုယ်က ဆေးရုံကဆင်းရင်း ကျန်းမာရေးလဲဝိုက်ခွဲထားလို့ နဂိုအတိုင်းပြန်ကောင်းလာမှာ မဟုတ်သေးဘူး၊ ပြုစုစောင့်ရှောက်မယ့်လူကလဲမရှိနဲ့၊ ဘယ်လိုမှပျော်စရာတွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်သေသွားရင်ကောင်းမယ်လို့ပြောတာ'

'အို . . ဒါလောက်ကလေးနဲ့ သေစရာမလိုပါဘူး၊ တစ်ချို့
ဆင်းရဲတဲ့လူတွေတောင် ပိုက်ခွဲပြီး အသက်ရှင်နေကြသေးတာ'

'အော် သူတို့က . . စောင့်ရှောက်မယ့်လူတွေရှိနေတာတို့'

'ဦးတင်မောင်စိုး ကစောင့်ရှောက်မယ့်သူ မရှိလို့ အားငယ်
နေတာလား၊ ပိုက်ဆံရှိတာပဲ၊ ကျန်းမာရေးကောင်းတဲ့အထိ 'သူနာပြု
ငှားထားလိုက်ပေါ့'

'ငှားလို့ရလား၊ ပိုက်ဆံအများကြီးပေးရလား'

'ကိုယ့်ကျန်းမာရေးအတွက်လဲ အများဆုံးငှားရ တစ်လပေါ့၊ နေ
သက်သာတဲ့ထဲက ငှားချင်လဲရတာပဲ၊ ဈေးအမျိုးမျိုးရှိပါတယ်၊ နောက်ဆုံး
ပိုက်ဆံတကယ်မရှိဘူးဆိုရင် 'ပွင့်ဝေ' ပဲသက်သာတဲ့အထိ . . အခဲ
လာပြုစုပါမယ် ထမင်းဟင်းကအစ ဒါနပြုပါမယ်၊ ကဲ . . အားငယ်နေ
တဲ့ 'လူနာကြီးရယ်' ခင်ဗျား . . အနောက်မှာပြုစုမယ့်လူ စေတနာ
ထားတဲ့လူရှိသွားပြီမို့ . . ခုချိန်ကစပြီး ပျော်ပျော်နေနော်၊ ခိုင်းစရာရှိ
လဲအားမနာနဲ့၊ စားချင်တာရှိရင်လဲ ပြောသာပြော၊ 'ပွင့်ဝေ' က ဒီ
'သူနာပြု' အလုပ်ကိုဝါသနာပါလို့၊ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ဝေဒနာရှင်လူနာ
တွေကို ပြုစုကူညီချင်လို့ကို . . သူနာပြုသင်တန်းကနေတာလေ'

'ပွင့်ဝေ' ၏စကားတွေကြောင့် စောစောပိုင်းက ငိုငိုတွေ့ချိန်
နေသော 'တင်မောင်စိုး' ၏ ပုံစံမှာသိသိသာသာ တက်ကြွလာကြောင်း
တွေ့ရသည်။ မျက်နှာကပြုံးလို့၊ ရော့ယိရော့ယဲ မထိုင်တော့။

'အင်း ခုလိုအားပေးမယ့်သူရှိတော့လဲ သတ္တိရှိလာတာအမှန်ပဲ
ခွဲစိတ်ပြီးမြန်မြန်ကျန်းမာချင်တယ်၊ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် စောစော
ပိုင်းကခွဲရမှာလဲကြောက်တယ်၊ ပြီးတော့ . . သေသွားရင်ကောင်းမှာပဲ
လို့ထင်မိတယ်'

'ခုတော့ရော'

'မြန်မြန်ခွဲပစ်လိုက်ချင်တယ်၊ မြန်မြန်သက်သာပြီး အလုပ်ပြန်
ဝင်ချင်လာတယ်'

'စိတ်ချနော်၊ ဖြစ်စေရမယ်၊ ဒါနဲ့ 'ဦးတင်မောင်စိုး' မှာတကယ်
ငိုမဲ့လူမရှိဘူးလား၊ မိဘရော ပြီးတော့ . . ဇနီး၊ သားသမီးရော မရှိဘူး
လား'

'အပေတ . . ကိုယ်ဒီကိုပြောင်းလာပြီး တစ်လလောက်မှာ၊ တရားထိုင်ရင်း . . ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်ပြီးဆုံးသွားခဲ့တယ်။ အသုဘ ချမယ့်နေ့ကြာမှ ကိုယ်ရောက်သွားနိုင်ခဲ့တယ်။ ကိုယ့် 'မိန်းမ' နဲ့ကွဲနေတာ တော့ နှစ်တွေကြာနေပါပြီလေ'

'ခုလိုဖြစ်နေတယ်ကြားရင်တော့ 'သူ' လာမှာပါ။ အကြောင်း မကြားဘူးလား'

'တင်မောင်စိုး' ခေါင်းခါပြသဖြင့် . .

'ဟင် အကြောင်းကြားရင်လာမှာပါ။ 'ပွင့်ဝေ' ကိုလိပ်စာပေး လေ။ အကြောင်းကြားပေးမယ်'

ခေါင်းကိုသွက်သွက်ခါရင်း . .

'ပွင့်ဝေ ကိုယ့်ကို နေကောင်းတဲ့အထိ စောင့်ရှောက်ပေးမယ်ဆို ဘာလဲ မစောင့်ရှောက်ချင်လို့လား'

'အို. မဆိုင်လိုက်တာ၊ ခင်ဗျားမိန်းမလာရင်လဲ တာဝန်အတိုင်း လာလုပ်ပေးမှာပေါ့။ အကြောင်းကြားပေးချင်တာက 'ဦးတင်မောင်စိုး' ပျော်သွားအောင် အားရှိသွားအောင်လို့ပါ'

'တင်မောင်စိုး' က စိတ်ပျက်သလိုခေါင်းခါရင်း . .

'ကိုယ့်ကိုမပေါင်းချင်လို့ ဘယ်မြို့ပြောင်းပြောင်း လိုက်မနေတဲ့ အပြင်၊ ရန်ကုန်ပြန်ချိန်ဆိုရင်လဲ . . ခြေရာဖျောက်ပြီးနေတဲ့သူပါ။ ယုတ်စွအဆုံး . . ကိုယ့် 'သား' နဲ့တောင်တွေ့ခွင့်မပေးကြတဲ့ အသိုင်း အဝိုင်းပါ'

ပြောရင်း အသံတွေတုန်၊ မျက်ရည်တွေဝဲလာတာတွေ့ရသဖြင့်

'အို ဆောဇီ ဆောဇီ ခုလိုအထိဖြစ်နေမှန်းမသိလို့ မေးမိတာ ပါ။ သူတို့မလာလဲ အရေးမကြီးပါဘူး၊ သူတို့လာရင်လဲ . . သူတို့ ဘာမှ လုပ်ပေးတတ်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာဝန်ကြီးတွေ ခွဲစိတ်ပေးပြီး ပွင့်ဝေ တို့ကပဲ . . နာရီတိုင်း ဂရုစိုက်ပြုစုရမှာလေ။ ရတယ် ရတယ် သူတို့ထက် 'ပွင့်ဝေ' တို့ရှိဖို့လိုတာနော်၊ ပွင့်ဝေ အကောင်းဆုံး စေတနာ၊ ဂရုဏာ နဲ့ပြုစုပေးမှာပါ'

သူ့ 'စကား' မှားသွားသဖြင့် 'ပွင့်ဝေ' က စိတ်ထဲရှိသမျှစကား တွေကို . . အသနားပိုပြီး . . လျှောက်ပြောနေတော့သည်။

‘တင်မောင်စိုး’ က ‘ပွင့်ဝေ’ ကိုနားလည်သလို၊ အားကိုသလို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းငြိမ်ကာမျက်လွှာချနေတော့သည်။

ပေးထားသည်တို့၊ ပြောထားသည့်စကားအတိုင်း ခွဲစိတ်မည် ‘နံနက်’ တွင်လည်း ‘ပွင့်ဝေ’ ကိုအပြုံးလှလှနှင့်အနားတွင်တွေ့နေရသည်။ ခွဲစိတ်ခန်းထဲဝင်တော့လည်း ‘ပွင့်ဝေ’ ပါသည်။

‘မေ့ဆေး’ မပေးခင်အထိ ‘ပွင့်ဝေ’ ကိုလှမ်းကြည့်တတ်သလို ‘ပွင့်ဝေ’ ကလည်း ရွှင်လန်းတက်ကြွသောအပြုံးနှင့်ခေါင်းကလေးငြိမ်၍ ပြုံးပြတတ်သည်။ ‘တင်မောင်စိုး’ ကလည်းယောင်ပြီး ပြုံးပြနေပါသေးသည်။

အသုံး (၂၀)

ခွဲစိတ်ခန်းမှထွက်လာပြီးနောက် သတိရလာလာခြင်း 'တင်မောင်စိုး' မျက်လုံးများနှင့် 'ပွင့်ဝေ' မျက်လုံးတို့ ဆုံဆည်းပြီးနောက် 'တင်မောင်စိုး' ကျေနပ်သောမျက်နှာဖြင့် . . မျက်လွှာပြန်ချပြီး . . 'တွန်းလှည်း' ဇာတ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါခဲ့တော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ . . နာရီပေါင်းများစွာ၊ ရက်ပေါင်းများစွာ 'ပွင့်ဝေ' ဇာတ်ပြုစုယူမှုကို ခံယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။ 'ပွင့်ဝေ' ဇာတ်ဖခင်က အထီးကျန်ဖြစ်နေသော 'တင်မောင်စိုး' ကိုညွှာသောအားဖြင့်၎င်း၊ သမီးပျိုကို အိမ်ထောင်ရှင်မ . . မရှိသော 'သူစိမ်း' ယောက်ျား၏အိမ်သို့ တစ်ယောက်တည်းလွတ်မထားသင့်၍၎င်း . . အားလုံးကိုတွက်ဆပြီး ခွဲစိတ်ပြီး 'လူနာ' ကို သူတို့ပိုင်ဆိုင်ခန်းတွင် 'တစ်လ' ခန့်နေခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။

ယခင်က . . 'သဇင်' နေရာတွင် . . ဘယ်မိန်းမကိုမှ အစားထိုးချစ်၍မရခဲ့သော 'တင်မောင်စိုး' သည် 'ပွင့်ဝေ' ၏ ယုယကြင်နာမှုများကြားတွင် ရက်ပေါင်း(၄၀)ခန့် အနေကြာလာသောအခါ၊ မိမိ 'ဘဝ' တွင် 'ပွင့်ဝေ' ဆိုသည့် 'မိန်းကလေး' သည်သာအရေးကြီးကြောင်း၊ လိုအပ်ကြောင်း သိလာတော့သည်။ တစ်လပြည့်၍ အိမ်ပြန်သောအခါ 'ပွင့်ဝေ' ကို လွမ်းဆွတ်သည့်ဒဏ်ကို ခံစားရပြန်တော့သည်။ ပြန်ခါနီး 'လူကြီး' အလစ်တွင် 'ပွင့်ဝေ' ကိုခပ်တိုးတိုးပြောခဲ့ပါသေးသည်။

'တစ်ယောက်ထဲ ပစ်မထားနဲ့အုံးနော်' ဆိုသည့်စကားပင်။
'ပွင့်ဝေ' ပြုံး၍ ခေါင်းငြိမ်ပြပါသည်။
'သူမ' ဂတိတည်ပါသည်။

'ဆေးရုံ' အသွားတွင်း၊ 'သူနာပြု' သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့်
ဝင်လာပြီး .. 'အနာ' ကိုစစ်ဆေးပြီး ဆေးထည့်ပေးတတ်သည်။

သုံးရက်ခန့်လာပြီးသောအခါ ..

'အနာက လုံးဝကောင်းသွားပြီဆိုတော့ ပွင့်ဝေလာဖို့ မသင့်
တော့ဘူးထင်တယ်'

ထိုစကားကြောင့် 'တင်မောင်စိုး' မျက်နှာမကောင်းတော့ပါ။

'ကိုယ့်အဖြစ်ကလဲ ဆိုးပါတယ်၊ သံယောဇဉ်ထားမိတိုင်း၊ လွမ်း
ကျန်ရစ်ခဲ့ရတာကြီးပဲ၊ ဒီလိုမှန်းသိရင် .. သေသွားလိုက်တာမှကောင်း
အုံးမယ်၊ အထီးကျန်တဲ့ဒဏ်ကို ကိုယ်မခံနိုင်တော့ဘူးကွာ'

'ဦးတင်မောင်စိုးကို အရာရှိအားလုံးကဝိုင်းပြီး .. 'မိန်းမ' ထူ
ဖို့တိုက်တွန်းကြတယ်ဆို၊ သူတို့ရဲ့ဆွေမျိုးသားချင်းထဲကတောင် ရှာဖွေ
ကြတယ်ဆို'

'ခက်တာက .. ကိုယ့်နှလုံးသားကတွေ့တိုင်းလက်မခံတတ်
လို့ပေါ့၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် 'ပွင့်ဝေ' ကိုပဲ ကိုယ်သတိရနေမိ
တယ်၊ မျှော်လင့်နေမိတယ်၊ ကိုယ်သိပါတယ်၊ တခြား 'မိန်းကလေး' တွေထဲ
အိမ်ထောင်ကျပြီးသား ကိုယ်လိုလူကိုယ့်ပေမယ့် 'ပွင့်ဝေ' ကတော့ လူဖို့
မဟုတ်လို့ .. မစဉ်းစားချင်ဘူးမဟုတ်လား၊ 'ပွင့်ဝေ' မိဘတွေကလဲ
ခလေးတစ်ယောက် 'အဖေ' နဲ့ဘယ်ကြည်ဖြူပါ့မလဲနော်၊ ကိုယ်တော့
မသေမချင်းလွမ်းပေးအုံးတော့ဖြစ်နေပြီ'

'ပွင့်ဝေ လောလောဆယ် ဘာမှပြန်မပြောနိုင်တာကို ခွင့်လွှတ်
ပါနော်၊ သတိရရင် 'ပွင့်ဝေ' ဆီဖုန်းဆက်လေ၊ ဖုန်းနံပါတ်တွေလဲ သိနေ
တာပဲ၊ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေနော်၊ စိတ်က အမိကပဲလေ၊ အလုပ်ချိန်
နီးနေပြီ၊ သူငယ်ချင်းစောင့်နေတာလဲ အားနာစရာကြီး၊ သွားတော့
မယ်နော်'

ကျော့ရှင်းလှပသော .. သူနာပြုဆရာမလေး 'နှင်းပွင့်ဝေ'
စက်ဘီးပေါ်မှပြီးရယ်၍ လက်ပြနုတ်ဆက်သွားသည်ကို မျက်စေ့တဆုံး
ငေး၍ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့လည်း မိမိအိမ်ရှေ့ကားလမ်းမကြီးပေါ်မှ 'ပွင့်
ဝေ' တို့စက်ဘီးနှင့်ဖြတ်သွားကြသည်။ မိမိအိမ်ဘက်လှည့်ကြည့်ပြီး လက်
ပြသွားတတ်သည်။

နေ့စဉ် နိုးမသွားခင် 'သူမ' ကိုထိုင်စောင့်ကြည့်ရတာ 'ဂျွတ်' လို့ဖြစ်နေပြီ။

'နိုး' ရောက်သည်နှင့် 'သူမ' ထံ ဖုန်းဆက်မိသည်။ ဒါလည်း . . . ဝတ္တရားလို့ဖြစ်နေပြီ။

'သူမ' ကလည်း . . . 'ဖုန်း' ခေါ်တိုင်း လာကိုင်တတ်စမြဲ။

'ပွင့်ဝေ'

'ရှင်'

'နေ့တိုင်းဖုန်းဆက် ဆက်နေလို့ စိတ်ဖျားတိုနေပြီလားမသိဘူး'

'ဟင် ဘာလို့တိုရမှာလဲ ပွင့်ဝေကိုယ်တိုင် ဆက်ခိုင်းထားတာပဲ'

'ဒါဆို အမြဲတမ်းဆက်နေမှာနော် ကြာရင် စိတ်တိုပြီး စကား

လာမပြောတော့မှာကို စိုးရိမ်နေသလိုပဲ'

'စိတ်ချပါ 'ပွင့်ဝေ' ရှိနေရင်အမြဲလာကိုင်မှာပါ'

'ဟင် ပွင့်ဝေက ဘယ်သွားစရာရှိလို့လဲ'

'အော် တစ်ခါတစ်လေ . . . ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ့ရဲ့ သာဇော၊

နာဇော၊ ရပ်ဇောရွာဇောကိစ္စတွေ့ရှိရင်တော့ ခွင့်ယူရတယ်လေ'

'ခမီရက်ရှည်ကြီးတော့ မထွက်ပါဘူးနော်'

'အင်း ကိုယ့်လူနာတွေ သံယောဇဉ်ကြောင့် အဲသလိုတော့ မသွား

ဖြစ်ပါဘူး'

'တခြားလူနာတွေထက် တင်မောင်စိုးဆိုတဲ့လူရဲ့ ဝေဒနာက 'ပွင့်

ဝေ' ဆိုတဲ့ဆရာမလေးရဲ့အားပေးသံကို ကြားရမှာပြန်နိုင်ပျော်နိုင်တဲ့

ဘဝမျိုးရောက်နေပြီဆိုတာ . . . သိမှာပါနော်'

'ပွင့်ဝေ' ထံမှအသံထွက်မလာသဖြင့် . . .

'ပွင့်ဝေ'

'ရှင်'

'စကား မပြောချင်ဘူးလား'

'ပွင့်ဝေ နားထောင်နေတယ်လေ'

'ပွင့်ဝေတို့အိမ်ကို . . . ကိုယ်ညတိုင်း ဖုန်းဆက်တာ ပွင့်ဝေရဲ့

'မိဘ' တွေသိလား'

'သိမယ်ထင်တယ်'

'ဘာပြောကြလဲ စိတ်တိုကြလား'

'တခြား လူနာတွေလဲ ခုလိုပဲဆက်နေကြဆိုတော့ ဘာမှမပြော
ကြပါဘူး'

'ဟင် ပွင့်ဝေဆီကို တခြားလူတွေလဲ ဖုန်းဆက်တယ်ဟုတ်လား
'အင်းလေ'

'ပွင့်ဝေက အားလုံးကို လက်ခံပြီးစကားပြောတာပဲလား'

'အချိန်ရရင်တော့ ပြောပါတယ်'

'ဘယ်နှစ်ယောက် ဆက်တတ်လဲ'

'အများကြီးပဲ တစ်ယောက်မဟုတ် တစ်ယောက်ဆက်နေတတ်
တာပဲ၊ ဒါကြောင့် ဖေဖေတို့ဘာမှ မပြောဘူးလို့ပြောတာလေ'

'အော် လူနာတွေမို့ လက်ခံစကားပြောတဲ့သဘော ခွင့်ပြုတဲ့
သဘောပေါ့နော်'

'ဟုတ်တယ်လေ'

'ကိုယ်က တခြားလူနာတွေလို ကျန်းမာရေးအတွက် ဆက်တာ
မဟုတ်ဖူးလေ၊ အားကိုးချင်လို့၊ 'ပွင့်ဝေ' ရဲ့ဂရုဏာနဲ့ယုယမှုကို တစ်
သက်လုံးခံယူချင်လို့ လူနာအဖွဲ့ချုပ်ဖွဲ့တောင်းသလို . . . တိုက်
ဆက်နေတယ်ဆိုတာ 'ပွင့်ဝေ' သိမှာပါ'

'ဖေဖေတို့က ဆုံးမထားတယ်၊ သူများ 'အိမ်ထာ' ကိုမပြစ်မှား
ရဘူးတဲ့လေ'

'ကိုယ်ဟာအထီးကျန် တကိုယ်ရေ တကာယသမားဆိုတာ
သည့်မြို့ကလူတွေအားလုံး သိနေကြပါပြီလေ'

'ဒါပေမယ့် ဦးတင်မောင်စိုးမှာက တရားဝင်လက်ထပ်တာထဲ
မိန်းမ ရှိထားခဲ့တယ်လေ'

'ကွာရှင်းပြီးသားဆိုရင်ရော'

'မညာနဲ့ ညာတာတော့မကြိုက်ဖူး'

'ကိုယ်မေးတာဖြေလေ၊ ကွာရှင်းပြီးသားဆိုရင် 'ပွင့်ဝေ' စိတ်
သန့်သန့်နဲ့ ကိုယ့်ကိုလက်ထပ်နိုင်မလား'

'ခက်တာပဲ၊ ပွင့်ဝေကြောင့် သူများအိမ်ထောင်ပြိုကွဲတာမျိုးတော့
မကောင်းဘူးလေ'

‘ပွင့်ဝေ သိပြီးသားပါ။ ကိုယ့်မိတ်ဆွေတွေကိုမေးကြည့်နိုင်ပါတယ်
ကြိုက်သလိုစုံစမ်းနိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်တာဝန်ကျတဲ့မြို့တွေမှာလဲ စုံစမ်း
ကြည့်နိုင်တယ်လေ။ ကိုယ့် ‘ဇနီးမယား’ ဘယ်နှစ်ခါလိုက်နေဘူးသလဲ
ဆိုတာ၊ ပွင့်ဝေနဲ့မတွေ့ခင်အချိန်အထိ ‘သူ’ ဆီက . . မရနိုင်တဲ့ . . ပြုစု
ကြင်နာမှုတွေကိုယ်မျှော်လင့်နေခဲ့မိတယ်။ ‘ပွင့်ဝေ’ နဲ့တွေ့ပြီးတဲ့နောက်
ပိုင်း ကိုယ်ပြတ်သားလာတယ်။ လက်တွေ့ကိုပဲ အကောင်အထည်ဖော်
ချင်လာတယ်။ ကိုယ့်မိတ်ဆွေအားလုံးလဲ . . ကိုယ့်အတွက် . . ဝိုင်း
ပြောပေးဖို့ကြိုးစားနေကြတယ်’

‘ဟုတ်တယ်။ ခရိုင်ရဲမှူးရော၊ အေးအီးရော၊ မြို့နယ်တရားသူကြီး
ရော . . ‘ဖေဖေ’ ဆီလာလာပြောကြတယ်။ သစ္စာရှိတဲ့အကြောင်း
ရိုးသားတဲ့အကြောင်း၊ အထီးကျန်တဲ့အကြောင်း၊ ရန်ကုန်မှာ . . သိန်း
သုံးလေးရာတန်တဲ့တို့ဇာတ်လုံးနဲ့ တိုက်ခန်းနှစ်ခန်းပိုင်တဲ့အကြောင်း
ဘဏ်မှာလဲစုငွေရှိတဲ့အကြောင်း၊ မျိုးရိုးကောင်းပြီး အသောက်အစား
အပျော်အပါးကင်းတဲ့အကြောင်းတွေ လာပြောပြပါတယ်’

‘ပွင့်ဝေတို့ ဖေဖေကဘာပြောလဲ’

‘လူပျိုလူလွတ်နဲ့ရရင်တော့ ပိုကောင်းတာပေါ့တဲ့၊ တရားသူကြီး
ကလဲ ပြန်ပြောပါတယ်။ လူပျိုတိုင်း ပျိုတယ်မထင်နဲ့၊ ကွယ်ရာမှာ ဇာတ်
ရှုပ်ဇာတ်မြှုတ်ထားတာတွေ တစ်ပုံကြီးတဲ့၊ အလုပ်အကိုင်လဲရှိအုံးမှတဲ့
ဦးတင်မောင်စိုးကို ယူရင်အားလုံး ရေကန်အသင့်၊ ကြာအသင့်ပဲတဲ့’

‘တကယ်အရေးကြီးတာက ‘ပွင့်ဝေ’ ပါပဲ။ ‘ပွင့်ဝေ’ ရင်ထဲမှာ
ကိုယ့်ကိုတန်ဖိုးထားပြီး စဉ်းစားမိရဲ့လား’

‘ခင်ဗျားကြီးကို သနားမိလို့ . . ဂရုစိုက်မိလို့၊ သူများတွေထက်
စေတနာပိုမိလို့ ၊ ခုလို . . ဝိုင်းမေတ္တာရပ်ခံတဲ့အထိဖြစ်လာတာပေါ့။
တခြားလူနာတွေကို ပြုစုကုသခဲ့ပေမယ့် ဖုန်းစကားလက်ခံပြောခဲ့ပေမယ့်
ခုလို ဆွေးနွေးတဲ့အထိ မိဘတွေရဲ့ သတိပေးခံရတဲ့အထိတော့ မရှိခဲ့
ပါဘူး မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး’

‘ကိုယ်လိုလူနဲ့ မတွေ့ရတော့လို့၊ အဆက်အသွယ်ပြတ်လို့တော့
‘ပွင့်ဝေ’ အတွက်ဘာခံစားမှုမှ ရှိမှာမဟုတ်ဖူးထင်တယ်’

‘အင်း အဲဒီခံစားမှုကိုသိဖို့ . . အရင်မတွေ့အောင်နေကြည့်မှ’

ဖြစ်မယ်၊ အဆက်ဖြစ်ကြည်မှသိမှာပေါ့၊ နတ်ပြန်ကစပြီး 'ပွင့်ဝေ' ဆီ ဖုန်းမဆက်နဲ့တော့လေ'

'ဟာ မလုပ်ပါနဲ့ 'ပွင့်ဝေ' နေနိုင်ပေမယ့် ကိုယ်နေနိုင်မယ် မထင်ဘူး၊ 'ပွင့်ဝေ' ဟာ ကိုယ့်ရဲ့အလင်းရောင်ပါ။ သတ္တိပါ။ ဖျော်ရွှင်ပွဲပါ။ ဒီအလင်းရောင်လေးကိုမှမရရင် 'ကိုယ်' အရင်ကထက် ပိုဆွေးပြီး ပိုခံစားရမယ်ထင်တယ်။ လောလောဆယ် 'ပွင့်ဝေ' ဆိုတဲ့ 'ကောင်မလေး' ကိုပဲ စွဲလန်းနေမိတာပါ'

'ကဲ ပွင့်ဝေမှာ လွမ်းရမယ့်ဇာတာမပါဘူးထင်တယ်၊ ဦးတင် မောင်စိုးကမှ လွမ်းခွင့်မပေးတာ'

ထိုစကားကြောင့် 'တင်မောင်စိုး' အကြီးအကျယ်ကျေနပ် ဖျော်ရွှင်သွားပြီး . . .

'ကိုယ် . . . အခုပဲ . . . 'သင်' နဲ့ ကွာရှင်းဖို့ လွမ်းအကြောင်း ကြားလိုက်တော့မယ်'

'ဟင် အဲသလိုတော့မလုပ်ပါနဲ့'

'ကိုယ့်ဆီက ကွာရှင်းခွင့်ကို သူတို့အသိုင်းအဝိုင်းက ဖျော်လင့် နေတာကြာပါပြီ၊ 'ပွင့်ဝေ' စိတ်မကောင်းဖြစ်ပါနဲ့၊ လောလောဆယ် 'ပွင့်ဝေ' လက်ထဲမှာအပ်ထားတဲ့ 'လူနာ' အတွက်လဲ ဦးစားပေးစဉ်းစား ပါနော်၊ ကဲ . . . ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာလုပ်လိုက်အံ့မယ်၊ မနက်ကြမှပဲ ဆေးရုံကိုဖုန်းဆက်လိုက်မယ်'

'သင်' နှင့် ကွာရှင်းဖို့ 'စာရေး' နေသောလက်များမှာ သွတ် လွန်းနေပြီး ရင်မှာဘာခံစားမှုမှမရှိတော့သလိုပါပဲ။

'မိမိ' သားအတွက်တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ မိမိကို မေ သွားနိုင်ပါစေ။ သူ့ 'ဘဝ' နဲ့ သူ ဖျော်ရွှင်နိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းမိသည်။ ကြီးလာလျှင် 'သူ့' နည်းသူ့ဟန်ဖြင့်ဆက်သွယ်လာပါလိမ့်မည်။

ယခင်ကဆက်သွယ်လျှင် . . . ဘယ်တုန်းကတုဲ ပြန်မှုမပြုခဲ့ကြ သူများသည် ကွာရှင်းခွင့်စာကိုတော့ ချက်ချင်းတုန်ပြန်ကြပါသည်။

မိမိထံ လူလွတ်၍ပင် ကွာရှင်းကြောင်းစာချုပ်ကို လက်မှတ် ထိုးပေးလိုက်ပါသည်။ 'သား' ဖြစ်သူစိတ်မကောင်းဖြစ်မည်စိုး၍ အသစ် ပြန်ဖြစ်ပြီး ဖခင်ကိုလွမ်းဆွတ်မည်စိုး၍ . . . သတင်းစာထဲမထည့်တော့

ကြောင်း 'ကိုယ်စားလှယ်' ကပြောသည်။ ထိုသူရှိနေစဉ်မှာပင် 'အလုပ်' မှုမိတ်ဆွေများကိုရော၊ 'နှင်းပွင့်ဝေ' တို့ဖိတ်ကြား၍ . . ကွာရှင်းကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ဘာကြောင့်ခေါ်မှန်းမသိပဲရောက်လာသူ 'ပွင့်ဝေ' မှာ . . မိတ်ဆွေအားလုံးရွေ့တွင် . . မျက်နှာလေးနီမြန်းပြီး ခေါင်းပင်မဖော်တော့ပါ။

ကြော်ငြာပြီးသားဖြစ်သွားခဲ့ပြီကိုး။

အားလုံးနှင့်အတူ ရော၍ ပြန်ဖို့ပြင်နေသော 'ပွင့်ဝေ' ၏လက်ကိုခပ်တင်းတင်းပင်ဆွဲထားပြီး . . ပြန်ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။

လူရှင်းသည်နှင့် 'ပွင့်ဝေ' က ရှက်ပြီးရန်ထောင်သည်။ မျက်ရည်တွေလည်းဝဲနေသဖြင့် 'တင်မောင်စိုး' နောင်တရသွားသည်။

'ဟင် ပွင့်ဝေ မကျေနပ်ဖူးလား၊ လက်မခံချင်ဘူးလား၊ ဒါဆိုလဲ ဟိုလူတွေကိုပြန်ခေါ်ပြီး 'ပွင့်ဝေ' နဲ့ 'ကိုယ်' နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူးလို့ ပြောပေးမယ်လေ'

'အို ခုမှတော့ပြောလို့ရော ဘာထူးတော့မှာလဲ'

'ပွင့်ဝေ မကျေနပ်ရင်တော့ ပြန်ခေါ်ပေးရမှာပေါ့၊ ဒါ 'မိန်းကလေး' တစ်ယောက်အတွက် . . အမဲစက်တစ်ခုမှန်း ကိုယ်သိပါတယ်'

'တင်မောင်စိုး' က ခြံဝရောက်နေသော အပေါင်းအသင်းများကို လက်ခုတ်တီး၍ခေါ်ဖို့ မတ်တက်ရပ်လိုက်တော့လည်း 'ပွင့်ဝေ' က အတင်းပြန်ထိုင်ခိုင်းနေသဖြင့် . . နားမလည်သလို . . လှမ်းကြည့်မိတော့သည်။

'ကိုယ် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သွားတယ်နော်၊ တကယ်တော့ ကိုယ့်လို အိမ်ထောင်ဖျက်ကို 'ပွင့်ဝေ' ဘယ်လက်ခံချင်ပါ့မလဲ၊ လူပျိုအရာရှိတို့ သူဌေးတို့လိုပဲ လက်ခံချင်မှာပေါ့'

'အဲဒါကြောင့်မဟုတ်ပါဘူး၊ 'ပွင့်ဝေ' ကိုတမြို့လုံးက ခင်ဗျားနဲ့ သမုတ်နေတာကြာလှပြီ၊ တခြားဘယ်သူမှလဲ လာကပ်ရဲကြတော့မှာ မဟုတ်ဖူး။ ခင်ဗျားကိုယူမှပဲ လင်ရတော့မှာသိရဲ့လား၊ အခုကိစ္စက ဘာမှကြိုပြောမထားပဲခေါ်တော့ 'ပွင့်ဝေ' မျက်နှာပူတာပေါ့၊ ပြီးတော့ 'ရန်ကုန်' ကကိုယ်စားလှယ်ကလဲ 'ပွင့်ဝေ' ကိုယူချင်လို့ အခုမှအတင်း

ကွာခိုင်းတယ်ထင်မှာပေါ့၊ 'ပွင့်ဝေ' ကကွာခိုင်းလို့ထင်မှာပေါ့'

'ထင်ချင်တာထင်ပစေလေ၊ ကိုယ်ကနှစ်ပေါင်းများစွာ ခံလာရ တဲ့ကောင်ပါ၊ 'ပွင့်ဝေ' နဲ့သာ လွန်ခဲ့တဲ့ငါးနှစ်လောက်က တွေ့ရင် ကောင်း မှာ၊ ဒါမှ . . မိန်းမရော၊ ယောက္ခထီးရော . . တစ်ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံး ကိုစောစောချိုးနိုင်မှာ'

'ပွင့်ဝေ' က မျက်စောင်းထိုးရင်း . .

'ဒါလား အချစ်စစ် အသစ်တွေ့တာနဲ့ပုံစံပြောင်းရော'

'ဟောဗျာ ဒီကောင့်လောက် သစ္စာရှိတဲ့ကောင်ကိုလဲရှာကြည့် ပါအုံးဗျာ၊ ရှိုင်းရှိုင်းပြောရရင် ကိုယ့်မှာ 'မိန်းမ' သာယူလိုက်ရတာ၊ သင်္ဃေ ရည်းစားမက လင်မယားမကျ ပုံစံမျိုးလောက်ပဲရှိတယ်၊ အတူတူ ဖော် ပျော်ရွှင်ရွှင်ကို မနေလိုက်ရဘူး၊ မိန်းမရဲ့ အချက်အပြုတ် အပြုအစုတို့ လဲမခံခဲ့ရဘူး'

ထိုစကားကြောင့် 'ပွင့်ဝေ' ရှက်နေပုံရသည်။

'အဲ ပွင့်ဝေနဲ့တွေ့တော့လဲ သူ့ဆီကမရခဲ့တဲ့ပြုစုယုယမှုကို အငမ်းမရအောင် တောင်းခံယူမိတယ်၊ ပထမတစ်ယောက်တုန်းက ကိုယ် တုံးခဲ့ အဲဒါမျှ ဒီတစ်ယောက်ကိုတော့ လုံးဝလက်လွတ်မခံနိုင်တော့ ဘူးလေ'

'ဟာ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေမှန်းမသိဘူး၊ ပြန်တော့မယ် နောက်မှတွေ့တော့မယ်'

'ပွင့်ဝေအိမ်က သဘောမတူရင်ကော၊ တွေ့ခွင့်မပေးတော့ရင် ကော၊ ဒီတစ်ခါ ထပ်ခံစားရရင်တော့၊ သေရုံပဲရှိတော့မှာပဲ၊ တစ်ခါထဲ 'သေဆေး' သာလာထိုးပေးလိုက်ပါတော့ကွာ'

လက်ကိုအတင်းဆွဲထားပြီး စိုးရိမ်တကြီးပြောနေသော 'လူဆွေ' ကြီးကို ပြုံး၍ကြည့်ရင်း . .

'သေဆေး ထိုးချင်ရင် ဖေဖေဆေးခန်းကိုလာခဲ့၊ 'လူနာ' ဆိုရင် သူက . . ဆေးခန်းထဲပြာပြာသလဲခေါ်တတ်တာ၊ မတွေ့ရရင် ဆေးခန်း ထဲသာ . . အတွင်းလူနာအဖြစ်ရောက်အောင် ဝင်ပေးတော့၊ သူမောင်း မထုတ်ရက်ဖူး စိတ်ချ၊ အဲ . . သေဆေးပဲထိုးမလား၊ ဘာဆေးထိုးမလဲ တော့ မပြောတတ်ဖူးလေ ကဲ . . သွားတော့မယ်'

‘ပွင့်ဝေ’ က ‘တုတု’ လုပ်သွားလိုက်သေးသည်။
‘တင်မောင်စိုး’ ရင်မှာတော့ မတင်မကျဖြစ်နေခဲ့ပါ။

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

အခန်း (၂)

'အိမ်' ရောက်သည်နှင့် 'ပွင့်ဝေ' ကို 'အဖေနှင့်အမေ' ဆူပါတော့သည်။

'သမီး ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ'

'ပွင့်ဝေ' မဖြေပဲကြောင်ကြည့်နေသဖြင့် . .

'တင်မောင်စိုး အိမ်ကိုခဏခဏ အဝင်အထွက်လုပ်လို့ သမီးတို့ ပတ်ဝန်းကျင်က ယုန်ထင်ကြောင်ထင်ဖြစ်နေကြတယ်လို့ ပြောထားလျှက်နဲ့ ကနေ့ ရုံးကအရာရှိအဖွဲ့တွေရှေ့မှာ မယားကြီးနဲ့ကွာရှင်းကြောင်း လက်မှတ်ထိုးတော့လဲ သမီးရှိနေတယ်ဆို'

'ပွင့်ဝေ' လိမ်၍မရတော့သဖြင့် ခေါင်းငြိမ်ပြပါသည်။

'သမီးလေးတစ်ယောက်ထဲရှိလို့ အလိုလိုက်ခဲ့သမျှ အမိုက်စော်ကားလိုက်တာလား 'ပွင့်ဝေ' သူများတွေအာပြောမလဲ၊ သမီးက ကွာခိုင်းလို့ ကွာလိုက်ရတယ်ပဲမြင်ကြမှာပေါ့၊ ပြီးတော့ . . ကလေးအဖေတစ်ခုလပ်ကိုယူမှ . . ငါ့ သမီးလင်ရမှာမှ မဟုတ်တာ၊ ငါ့သမီးရဲ့ရုပ်ရည်မိဘဂုဏ်နဲ့ 'ဆရာဝန်' တွေကတောင် ကြိုက်နေကြတာကွယ်'

'ပွင့်ဝေ' ခေါင်းငုံ့ထားသဖြင့် . .

'ကဲ . . အခုလက်ရှိအခြေအနေကိုပြောပြပါအုံး'

'သူ့ကိုသနားတာတော့အမှန်ပဲ ဖေဖေ သမီးရဲ့မေတ္တာကိုမှ သူကမရမက ဘောင်းခံခဲ့တာပါ။ သူ့မိန်းမနဲ့ကွဲကွာနေတဲ့ ခြောက်နှစ်အတွင်းမှာရော၊ ဒီမြို့ကိုရောက်ပြီးနောက်ပိုင်းရော၊ သူ 'လက်ထပ်' သင့်တဲ့မိန်းမတွေ အများကြီးကြုံတွေ့ခဲ့ရပေမယ့် သူစိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူးတဲ့

သမီးကိုတော့ . . ရောဂါဝေဒနာပြင်းထန်နေတဲ့အချိန်မှာ . . အားကိုး
ချင်ရာကစပြီး . . အဖော်မွန်တစ်ယောက်အမြန်ဆုံးလိုအပ်နေတာ
ကြောင့်၊ စိတ်ရှည်တဲ့သမီးရဲ့ ကြင်နာမှုကို တစ်သက်လုံးရယူချင်တဲ့
အတွက် . . လက်ထပ်ခွင့်တောင်းခဲ့တာပါ'

'ဦးညွန့်ဝေ ကဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးနွန်းကို ပြုံး၍လှမ်းကြည့်ပြီး
နောက် . .

'အင်းလေ ရှမ်းကြိုက်ရင်နွားချောတယ်ဆိုတဲ့ စကားလဲရှိသား
ပဲလေ၊ ငါ့သမီး မေတ္တာရှိနေပြီဆိုတော့လဲ ဖေဖေပြောသမျှ နားဝင်ချို့မှာ
မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့'

'ပွင့်ဝေ' ကတစ်ခွံ့ခွံ့ငိုရင်း . .

'ဖေဖေနဲ့မေမေ မကြည်ဖြူရင်လဲ 'ပွင့်ဝေ' သူ့ကိုမဆက်သွယ်
တော့ပါဘူး'

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် 'ပွင့်ဝေ' ငိုပြီးအိပ်ခန်းထဲပြေးဝင်သွား
သည်။

'မင်းသမီးကတော့ . . ပြတ်မယ့်ပုံမပေါ်ပါဘူး မိန်းမရာ'

'အို နေပစေ၊ လူကြီးတွေ မကြိုက်တာကိုတော့ ဇွတ်လုပ်မယ့်ပုံ
မဟုတ်ဘူး။ မချောနဲ့ ခပ်တင်းတင်းသာနေ ပြတ်ချင်လဲပြတ်သွားမှာပေါ့'

'မိခင်' ဖြစ်သူက တစ်ခုလပ် ကလေးအဖေနှင့်လုံးဝ မပေးစား
ချင်ပါ။ တင်မောင်စိုး ထက်သာတဲ့သတိုးသားလောင်းတွေ 'ပွင့်ဝေ' နားမှာ
အရင်ထဲကရှိပြီးသားပါ။

'တင်မောင်စိုး' ဆေးရုံတက်ပြီးမှ . . 'ပွင့်ဝေ' စိတ်ထားပြောင်း
သွားခြင်းဖြစ်သည်။ သနားအောင်ပြောလျှင် 'ပွင့်ဝေ' ကအလွန်သနား
တတ်သူ၊ မျက်ရည်လွယ်သူ၊ နှလုံးသားနုည့်သူ။

'သမီး' နှင့် 'တင်မောင်စိုး' ယခုလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန်ဖြစ်
သွားမည်မထင်၍ . . တင်းကျပ်စွာမကိုင်တွယ်မိခဲ့။

ယခုတော့ . . တင်းမ့်ဖြစ်တော့မည်။

သမီးကို ခွင့်ယူခိုင်းထားလိုက်သည်။

'မလုပ်ပါနဲ့ကွာ ငရဲကြီးနေပါ့မယ်၊ မင်းသမီးမှာ မစားနိုင်
မအိပ်နိုင်နဲ့'

‘အဖေကြီးနော် . . သိပ်စော့မပေါနဲ့.’

‘စော့ပေါတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ငါ သူများစိတ်ဆင်းရဲတာတို့ တောင်မကြည့်ရက်တော့ ကိုယ့်သမီးအရင်းခေါက်ခေါက်ဆိုတော့ ဝိုင်းတာပေါ့’

သုံးရက်ခန့် နေသောအခါ . . ‘ဦးညွန့်ဝေ’ ထံသို့ ‘စုန်း’ နှင့် သက်ရွှ် . . အကူအညီတောင်းခံလာတော့သည်။

‘ဆရာကြီးလားခင်ဗျာ၊ ကျနော် ဦးစီးမှုပါ။ ညကြီးမိုးချုပ် ဆေးခန်း ဆက်ဖို့ ခက်နေလို့၊ ဆရာကြီးရဲ့ ဆေးခန်းကိုပဲ အရင်လာခဲ့ပါရစေလို့နာက . . တစ်ယောက်ထဲသမားဖြစ်နေလို့ ပြုစုစောင့်ရှောက်မယ့် လူမရှိလို့ပါ’

‘ရပါတယ် ဦးစီးမှု ဘယ်ကလူနာပါလိမ့်’

‘လူနာက ဘယ်သူပါလိမ့် ဘယ်ကပါလိမ့်’

‘တခြားလူမဟုတ်ဘူး၊ ဦးတင်မောင်စိုးလေ၊ ဝိုက်ခွဲထားတဲ့ နေရာက ပြန်နိရဲလာတဲ့ကြားက၊ အိပ်ရေးပျက်ပြီး ငှက်ဖျားပါဝင်လာတယ် အဖျားအရမ်းတက်နေလို့ပါ။ မကြည့်ရက်လို့ပါ’

‘ဦးညွန့်ဝေ’ သက်ပြင်းချပြီး . .

‘ခေါ်ခဲ့လေ ၊ ခေါ်ခဲ့ပါ ကူညီရမှာပေါ့’

ဆရာဝန်ကလဲဖြစ်၊ သနားတတ်သူလည်းဖြစ်တော့မငြင်းရက်ပါ။

‘မိန်းမ’ လုပ်သူက . . မျက်လုံးပြူးကြီးနှင့် ရန်ထောင်ပါတော့သည်။

‘ဟောတော် ကျမကမတွေ့ရအောင် ‘ပွင့်ဝေ’ ကိုခွင့်ယူထားခိုင်းထားတာလေ၊ ရှင်က အိမ်မှာခေါ်ပြီး ဆေးကုမှတော့၊ သားမတ်သာတော်လိုက်ပါတော့’

‘အင်း ဒီလူနာက . . ငါတို့ မိသားစု ဆေးကုမှ အသက်ရှင်မယ့်လူနာဖြစ်နေလို့ပါကွာ၊ ငါ ‘သမီး’ ကိုယ်တိုင်ကလဲ . . ‘သူ့’ ကိုမမြင်ရမနေနိုင်ဖြစ်နေတာ . . မင်းလဲမြင်တွေ့နေတာပဲ၊ သူ့ကုသိုလ်ကံတို့က . . လူပျိုလူလွတ်နဲ့ ရဖို့ မပါလာလို့ နေမှာပါကွာ၊ သမီးစိတ်ချမ်းသာဖို့က အဓိကပါ’

ပြောမရ၍ . . 'ဒေါ်အေးနွန်း' ဘာမျှဆက်မပြောတော့။

တကယ်လည်း . . အချမ်းတက်ပြီး ခေါင်းမထောင်နိုင်။

'ပွင့်ဝေ' ကပြန်နေပါသည်။

'ပွင့်ဝေ' ပြောတာမှန်တယ်နော်၊ 'ပွင့်ဝေ' ရဲ့ဖေဖေက . .

သူ့ဆေးခန်းကိုရောက်လာတဲ့ 'လူနာ' ကိုမောင်းမထုတ်ရက်ဖူးနော်'

'ဖေဖေက . . 'ပွင့်ဝေ' နဲ့တူတယ်၊ သနားတတ်တယ်၊ အား

နည်းတဲ့သူဘက်က အမြဲအားပေးတတ်တယ်'

'မေမေ ကရော'

'နှစ်မဲတစ်မဲဆိုတော့ မေမေရွေးသွားမှာပါ။ ကဲ . . နေကောင်းမှ

ပဲ . . စကားဝဘောင်ပြောကြတာပေါ့နော်၊ ဆေးပုလင်းကုန်ရင် 'ပွင့်ဝေ'

လဲသွားအိပ်တော့မယ်၊ သူ့လဲအိပ်နော်'

'တင်မောင်စိုး' ကပြန်ရင်း ကျေနပ်စွာခေါင်းငြိမ်ပြပါသည်။

'သင်'နှင့် ချစ်သူဖြစ်ခဲ့စဉ်က အဆင်မပြေခဲ့သမျှ . . မိမိ

အပေါ်သနားညှာတာသူနှင့်ဆုံတွေ့သောအခါ . . နာရီတိုင်းအချိန်တိုင်း

သာယာပျော်ရွှင်မှုများနှင့်သာ ကုန်ဆုံးခဲ့ရပါသည်။

'ပွင့်ဝေ' နှင့်ဆေးရုံမှာစတင်ဆည်းသည့်အချိန်နှင့် ယခု . .

လက်ထပ်ပြီးချိန်သည် . . ခြောက်လပင်မကြာပါ။

'ပွင့်ဝေ' တို့မြို့မှာပင် အခြေချနေထိုင်သွားချင်သဖြင့် . .

ရန်ကုန်မြို့နှင့်တိုက်ကို ရောင်းဖို့ 'ခင်စောဝင်း' တို့လင်မယားကို အပ်

ထားလိုက်သည်။

ရောင်းရငွေတစ်ဝက်တိတိကို 'သား' ဖြစ်သူ 'မင်းစိုးကိုကို'

အတွက် ဘဏ်တွင်အပ်နှံထားပေးပြီး၊ ကျန်ငွေနှင့်တိုက်ခန်းများကို

'ပွင့်ဝေ' နှာမည်ဖြင့်ဘဏ်စာရင်းဖွင့်ပေးမည်။ လွှဲပေးမည်ဆို၍ 'ဒေါ်

အေးနွန်း' ကျေနပ်သွားပုံရသည်။

ငွေသားကတင် 'သိန်းသုံးရာ' ခန့်ရှိသည်မဟုတ်လား။

တိုက်ခန်းနှစ်ခန်း၏ ကာလပေါက်စွေးကလည်းမသေး။

'ရန်ကုန်' ရောက်လျှင် အရန်သင့်နေနိုင်ရန် . . . တိုက်ခန်း တစ်ခန်းပြန်ပြင်ဆင်ထားမည်၊ တစ်ခန်းကိုနှစ်ချုပ်နှင့်ငှားမည်။

'သင်' နှင့်တွေ့ပြီး ချစ်သူဖြစ်ချိန်မှစ၍ . . . စိတ်ဆင်းရဲ အသဲကွဲခဲ့ရသော . . . (ရ)နှစ်တာကာလသည် ယခုအခါ အိပ်မက်ပမာ ပျောက်ပျက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

'ပွင့်ဝေ' ကအသက်(၁၀)နှစ်ကျော်ကွာသော်လည်း . . . အမိနှင့် တူသောဇနီးမျိုးဖြစ်သည်။ စားဖို့၊ အရန်သင့်၊ ဝတ်ဖို့၊ ရေချိုးဖို့၊ မျက်နှာ သစ်ဖို့ . . . အချိန်နှင့်လိုအပ်သမျှ . . . တာဝန်ကျေသူဖြစ်သည်။ ခွဲ မကျွေးရုံတမယ် ဂရုစိုက်လှသည်။

ညဖက် နှိပ်ပေးသေးသည်။

အိမ်ထောင်ရေး 'သုခ' ကိုယခုမှပြည့်ဝစွာခံစားရခြင်းဖြစ်သည်။ ထမင်းစားသောက်ပြီး 'တီဗီ' ထိုင်ကြည့်ချိန်တွင် 'တင်မောင်စိုး' က 'တီဗီ' ကိုမကြည့်ပဲ 'ပွင့်ဝေ' ကိုမျက်တောင်မခတ် ထိုင်ကြည့်နေတတ်သဖြင့်

'ဟာ ကိုကို ကလဲ ဘာကြည့်နေတာလဲကွာ၊ သူများမနေတတ် တော့ဘူး'

ရွက်ပြီး လှမ်းထုနေသော 'ချစ်ဇနီး' ၏လက်များကို ဖမ်းယူဆုပ် ကိုင်ရင်း . . .

'သင် နဲ့မတွေ့ပဲ ပွင့်ဝေနဲ့ အရင်တွေ့ခဲ့ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ အလကား (၈)နှစ်လောက်အချိန်ပုတ်သွားတယ်၊ 'ပွင့်ဝေ' နဲ့သာ အဲဒီ အချိန်ကလက်ထပ်ဖြစ်ရင် 'သားကြီး' ဟာ 'ပွင့်ဝေ' ရဲ့ငိုက်ထဲဝင်စားမှာ'

'ကိုကိုရဲ့ သားကြီးကို သတိရနေတယ်ထင်တယ်၊ ခေါ်ချင်ခေါ် ထားလေ'

'မိန်းမရယ် မင်းကစိတ်ကောင်းရှိလို့ ခေါ်ထားခွင့်ပေးပေးမယ် သူတို့က ပေးတောင်တွေ့တာမဟုတ်ဖူး'

'သိပ်ယုတ်မာကြတယ်နော် ကိုကို ဘယ်လိုခံစားရမယ်၊ လွမ်း ရမယ်ဆိုတာ ကိုယ်ချင်းစာမူမရှိကြဘူး၊ မပူနဲ့ 'ကိုကို' အတွက် 'သား' တစ်ယောက်အရင်မွေးပေးမယ်သိလား'

ကိုယ်ဝန်ရှိစပြုနေပြီဖြစ်သည့် 'ပွင့်ဝေ' က 'ခင်ပွန်းသည်' စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြောလိုက်ပါသည်။ ထိုအပြောနှင့် စေတနာထိ

သဘောကျပြီး 'ပွင့်ဝေ' ကိုရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းပြီး . . . ခလေးငယ်ကိုပွေ့ဖက်သလို အကြာကြီးပွေ့ဖက်ထားတော့သည်။ နဖူးနှင့်ပါးတို့ကိုလည်း အထပ်ထပ် အဆက်မပြတ်နမ်းရှိုက်မိသလို ပါးချင်းလည်းအပ်ထားမိသည်။

ညစဉ် ဤကြည်နူးမှုလေးများကို ရရှိသလို . . . နေ့စဉ်ချစ်ဇနီး၏ ပြုစုကြင်နာမှုများကို ရရှိခံစားရသဖြင့် 'တင်မောင်စိုး' ပုံစံသည် အရင်ကလို ပိန်ညောင်ညောင်မဟုတ်တော့၊ နွမ်းလျလျမဟုတ်တော့၊ ဝဖြိုးလာသည်။ ပြုံးပျော်လန်းဆန်းနေတာကို အမြဲမြင်တွေ့နေရပြီဖြစ်သည်။

'ပွင့်ဝေ' ၏မိဘများကလည်း ပြည့်စုံသူ။

ခြံကျယ်ကျယ်တွင် တိုက်အကြီးကြီးကတစ်လုံး၊ ကားဂိုဒေါင်ကတစ်လုံး၊ ဆေးခန်းကိုခြံရှေ့တွင် သီးသန့်ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

အစိုးရဝန်ထမ်းတွေဖြစ်၍ သားအမိ၊ သားအဖသုံးယောက် မပြုပြင်မထိန်းသိမ်းနိုင်သော ခြံနှင့်တိုက်ကို 'တင်မောင်စိုး' ရောက်လာသောအခါ . . . စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း . . . အလုပ်သမားငှား၍ခြံစိုက်ခြင်း၊ ပန်းပင်စိုက်ခြင်း၊ ထိုင်ခုံများနှင့်လှပသောပန်းခြံလုပ်ခြင်း၊ တိုက်များကို ဆေးသုတ်ပေးနိုင်ခြင်းကြောင့် လှပသစ်လွင်၍လာခဲ့သည်။

'ယောင်နေ့ကဆံထုံးပါသည့်ဇာတ်' ကိုမကနိုင်ခဲ့သည့် 'တင်မောင်စိုး' တစ်ယောက် 'ဆံထုံးနောက်ယောင်ပါခဲ့ချေပြီ'။

ဒီတစ်ခေါက် . . . အလုပ်ကိစ္စနှင့်နယ်ထပ်မပြောင်းတော့ပါ။

'ချစ်ဇနီး' ၏နေရပ်မှာပင် . . . အခြေချ နေထိုင်ခေါင်းချတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

မိမိတို့အတွက် ငွေရေးကြေးရေးကလည်း ဖူလုံပြီးသားဖြစ်သည်။ အလုပ်ထွက်ပြီးလျှင် . . . ဆေးခန်းဘေးတွင်တိုက်ခန်းထပ်ချဲ့ပြီး ဆေးပစ္စည်းနှင့်စတိုးဆိုင်တွဲဖွင့်ပြီး . . . အေးအေးဆေးဆေးနေတော့မည်။

'ယောက္ခမကြီး' က သဘောမွန်မြတ်လွန်းသဖြင့် နဲနဲစိတ်ထားကျစ်ချင်သူ 'ယောက္ခမ' ပင်လျှင် တဖြေးဖြေးစိတ်ကောင်းဝင်လာကြောင်းတွေ့ရသည်။ 'လူပျို' မဟုတ်သည့်ပြစ်ချက်ကလွဲလျှင် 'သားမက်' ဖြစ်သူ

သည် ရုပ်ရည်ပညာ အနေအထိုင်ကြွယ်ဝမ၊ မိုးသားတည်ငြိမ်မှု မှီသဖြင့်
'သားမတ်' ဖြစ်သူကို . . . လေးစားစွာဆက်ဆံလာပါသည်။

'ကောင်လေးက . . . အိမ်ထောင်ကျဘူးတာကလွဲရင် ကျန်တာ
ဘာမှကိုအပြစ်ရှာမရတော့ သမီး ကံကောင်းတယ်ပြောရမှာပါ'

'မင်းကလဲ ဒီအိမ်ထောင်ကျဘူးတာကို ထည့်ထည့်မပြောပါနဲ့
ကွာ၊ တစ်ချို့ 'လူပျို' သာဆိုတယ် အိမ်ထောင်ရှိတဲ့လူတွေထက်တောင်
ကမြင်းသေးတယ်၊ မကောင်းတဲ့မိန်းမတွေနဲ့ ပျော်ပါးပြီး ရောဂါဖြစ်လို့
ငါတို့ဆေးရုံမှာရော၊ ဆေးခန်းမှာရော . . . လာ လာ ဆေးတုနေတဲ့
'လူပျို' တွေ မင်းလဲခံစားခံမြင်ဘူးနေတာပဲ'

'သိပါတယ်တော် 'အဖေကြီး' ကလဲ သူ့ 'သားမတ်' ဖက်တကြီး
ပဲ'

'တုတ်တယ်လေ ငါ့သမီးကိုချစ်တော့ သားမတ်ကိုလဲချစ်ရတာ
ပဲပေါ့၊ ငါတို့မှာသားတစ်ယောက်ရသလိုပဲ၊ တအိမ်လုံး၊ တခြံလုံး အရင်
ကနဲ့ကိုမတူတော့ဘူး၊ ဟော . . . အလုပ်ထွက်ပြီးရင် အိုးအိမ်မကွာ . . .
ဆိုင်ဖွင့်အုံးမယ်ဆိုတော့ ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ'

'မိမိ' အပေါ် . . . တကယ်လိုလားလက်ခံတာသိရသဖြင့်
'တင်မောင်စိုး' ရင်မှာပီတိတွေဖြာနေပါသည်။

အခန်း (၂၂)

'သင် ညည်း ဘယ်တွေ့လျှောက်လျှောက်သွားနေတာလဲ၊ မိုးလင်းကမိုးချုပ် ကားတစ်စီးနဲ့လျှောက်သွားနေတာ ဘယ်နှစ်ရက်ရှိပြီလဲ အိမ်ကလူကြီးတွေ စိတ်ပူနေမယ်ဆိုတာမသိတော့ဘူးလား၊ ကားသာ ယူသွားတာ ပြန်လာရင် . . မီးသီးတွေဖြုတ်ထားလဲမသိဘူး၊ နောက်ကြည့်မှန်ဖြုတ်ထားလဲမသိဘူး၊ ဘယ်နားရပ်ထားပြီး ဘယ်တွေ့လျှောက်သွားနေတာလဲ'

'သင်' က တလစပ် စက်သေနတ်ပစ်သလိုဆူနေသော 'ကြီးညို' ကို စိတ်ပျက်သလိုကြည့်ရင်း . .

'စိတ်ညစ်လို့ကားလျှောက်မောင်းနေတာ၊ အိမ်ပြန်ရောက်ရင်လဲ ထောင်မှူးတွေရှေ့ရောက်သလို . . စစ်ဆေးမေးမြန်းခံရလွန်းလို့ အိမ်ကိုပြန်မလာချင်ဘူး'

ထိုစကားကြောင့် 'ကြီးညို' အကြီးအကျယ်ဒေါက်နီပြီး . .

'နင် ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ ဘယ်တုန်းကဒါမိန်းပြောဘူးလဲ'

'ဟုတ်တယ် ဘယ်တုန်းကမှပြောခဲ့ပဲ လူကြီးတွေကို ချစ်လွန်း ခိုသေလွန်းလို့ . . ရရှိတဲ့အကျိုးကတော့ တစ်ခုလပ်မဘွဲ့လေ၊ သားခမြာလဲ အဖေတောင်မရှိရှာဘူး . . အီး . . ဟီး . . ဟီး'

ပြောရင်းက ဝမ်းနည်းပြီး . . ရှိုက်ကြီးတင်ငိုကြွေးနေပါပြီ။

'ဖခင်' ဖြစ်သူကိုလည်း ယခုနောက်ပိုင်း . . ပမာမခန့်လုပ်ပြီး အတွေ့မခံပဲနေသည်။ 'သား' ၏ ဝေယျာဝစ္စ၊ ကျောင်းကိစ္စများကိုလည်း လုပ်တော့ပဲ စိတ်လေပြီး မဖြီးမလိမ်းပဲ . . 'ကား' တစ်စီးဖြင့် မိုးလင်း

မိုးချုပ်ထွက်လည်နေတော့သည်။

‘ခင်စောဝင်း’ တို့လင်မယားထံ ဖုန်းဆက်ကြည့်တော့လည်း လုံးဝမလာဟု သိရသည်။ ‘ကြီးညို’ တို့မပြောခင်ထဲက . . . ‘တင်မောင်စိုး’ နောက်အိမ်ထောင်ပြုတာကို သိထားကြပါသည်။ မပြတ်သားသော ‘သဇင့်’ လို ‘မိန်းမ’ အတွက်၊ ‘တင်မောင်စိုး’ လိုလူမို့၍ မျှနှစ်အပြာကြီးသစ္စာရှိနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ‘အောင်မင်းနိုင်’ ကဝမ်းသာနေသည်။ အိမ်ရောင်းဖို့ ကိစ္စကိုလည်း အားတက်သရောတူညီခဲ့သည်။ တစ်ခုတော့ မှီတာပေါ့လေ . . . သားကြီး ‘မင်းစိုးကိုတို’ အတွက်တော့ ရင်မှာ တစ်တစ်စို့စို့ဖြစ်သည်အထိ ခံစားရပါသည်။ သနားမိပါသည်။

‘သဇင့်’ ကိုတော့ လုံးဝမသနားပါ။

သို့သော် . . . ကြည့်ကောင်းအောင် ‘သဇင့်’ အကြောင်းစုံစမ်းပေးပါမည်ဟု ပြောလိုက်မိသည်။

တွေ့ပါသည်။ ရုပ်ရှင်ရုံရွှေမှာ ‘ကား’ ရပ်ထားသဖြင့် စောင့်ကြည့်သောအခါ . . . ရုပ်ရှင်ရုံ တစ်ရုံပြီးလျှင် . . . နောက်တစ်ရုံထဲဝင်ကြည့်တတ်သည်။ စိတ်လေနေမှန်းသိသာသည်။

ရုပ်ချောချောငယ်ငယ်ဖြစ်၍ . . . ကောင်းလေးတွေက ‘သူ့’ အနားတွင် ယီးတီးလားတာ၊ တဟီးတီးတဟားဟား လုပ်နေတတ်သည်။

‘မိန်းမကောင်းဘဝ . . . ယောက်ျားတတာအစလဲခံရသေးတို့ကနန်းထိကနန်းလုပ်ရာက . . . ဖျက်စီးသွားတော့မှာပဲ။ သူ့ ‘အဒေါ်’ ဆီဖုန်းဆက် သတိပေးရင်ကောင်းမယ်၊ ကြာရင် . . . ဟိုကောင်တွေဖုတ်ဆီပြီး . . . ခိုင်းစားခံရလိမ့်မယ်၊ သူ့ကိုသနားစိတ်မရှိပေမယ်၊ မိန်းကောင်းမိုးကောင်းလဲဖြစ်၊ တင်မောင်စိုးရဲ့ ဇနီးဟောင်းတစ်ယောက်လဲဖြစ်တဲ့ အပြင် ငါတို့သားအရင်းလိုချစ်ရတဲ့ ‘မင်းစိုး’ ရဲ့ မိခင်တစ်ယောက်ဆိုတဲ့ အသိစိတ်နဲ့ . . . ကူညီသင့်တာကူညီရလိမ့်အုံးမယ် ‘မိန်းမ’ ၊ သူ့အိမ်ထဲ ဖုန်းဆက်ပြီးသာ ပြောလိုက်ပေတော့’

‘ခင်စောဝင်း’ ချက်ခြင်းဆက်သည်။

‘အန်တီချို’ နှင့်တွေ့၍ ပြောပြသောအခါ ‘အန်တီချို’ က တစ်ခွံခွံရင်း . . .

‘သဇင် စိတ်လေနေပြီကွယ်၊ သူ့အဖေကိုရော . . . ကြီးညိုကိုရော

အစ်ကိုတွေကိုရော . . သူ့ကိုချုပ်ချယ်ခဲ့လို့၊ သူ့ဘဝပျက်တာ အထီးကျန်
တာ၊ တစ်ခုလပ်ဖြစ်တာဆိုပြီး အရွဲ့တိုက်နေတာကွယ်၊ တစ်ခါတစ်ခါ
ကြတော့ 'သဇင်' ကိုသနားမိတာအမှန်ပဲ၊ ကောင်မလေး အရင်က
ကြောက်ခဲ့သမျှ အခုလုံးဝမကြောက်တော့ပဲ . . ထင်ရာစိုင်းနေပြီလေ၊
'အန်တီချို' တို့အရမ်းသနားတာပဲ၊ အရမ်းနှမြောတာပဲ၊ ငါ့ 'အစ်ကိုကြီး'
အရင်က တစ်ဖက်သတ်အနိုင်ကျင့်ခဲ့သမျှ အခုဘာမှမတတ်နိုင်တော့
ဘူးလေ၊ ခုလို . . အကြောင်းကြားတဲ့အတွက် အဝင်းတို့ကိုတော့ဇူ
တင်ပါတယ်နော်'

'ခေါ်ချိုချို' ချက်ခြင်း . . အလုပ်တိုက်သို့ 'ဖုန်း' ဆက်ပါသည်။

'အဘရော၊ အစ်ကိုတို့ရော . . မရှိဘူးခင်ဗျ၊ 'ရဲစခန်း' က
ဖုန်းဆက်ခေါ်လို့သွားကြတယ်'

'ဟင် ဘာကိစ္စလဲ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'စိတ်ပူစရာတော့ မတုတ်ပါဘူး၊ မသဇင်က စီးသွားတဲ့ကား
ကိုသော့တန်းလန်းနဲ့ ရပ်ထားပြီး ဝှီဒီယိုခွေသွားဝယ်နေတုန်း . . အလစ်
သမားတွေက . . ကားမောင်းပြေးသွားတယ်လေ'

'အလိုတော်'

'ပြန်မိမှာပါ၊ ယာဉ်ထိန်းရဲတွေဆီ သတင်းပို့ပြီးပါပြီ မပူပါနဲ့
အန်တီချို'

'အင်း ဒီကောင်မလေးကြာရင် ဒို့ထက်ပိုဆိုးလာဖို့ပဲရှိတယ်
တစ်ခုခုတော့ လုပ်မှပါလေ'

'ည' ဘက် 'သဇင်' အိပ်ချိန်တွင် မောင်နှမသုံးယောက် တိုင်ပင်
ကြသည်။

'သဇင်' ကိုတစ်ယောက်ထဲမလွှတ်၊ ဘော်ဒီတတ်တစ်ယောက်
တော့အမြဲထည့်ပေးမှဖြစ်တော့မည်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် 'ဒဇိုင်ဘာ' လည်း
မထည့်ရဲသဖြင့် 'ဦးစံမြင့်' ကိုပင်ခိုင်းရတော့သည်။

ကိုးကြဖို့စိတ်ကူးနေသော 'သဇင်' က 'ဦးစံမြင့်' ကိုလည်း ရန်
လုပ်တတ်သည်။ မြို့ထဲရောက်သောအခါ လွှက်ရည်ဆိုင်ရွှေ့တွင် အတင်း
ဆင်းခိုင်းသည်။ ညနေမှလာခေါ်မည်ပြောသည်။

'မဖြစ်နိုင်ဘူး 'သဇင်' ဆရာကြီးကငါ့ကိုယ်ကြည်လို့ စိတ်ချလို့

ထည့်လိုက်တာ၊ နင့်ကို . . . စောင့်ကြည့်ဖို့ တစ်နေ့ကိုလခအပြင် မုန့်ခို
ငါးရာသပ်သပ်ပေးသေးတာ'

'ကဲ သင်က . . . တစ်နေ့ကိုတစ်ထောင်ပေးမယ်၊ အပြန်တူ
ဝင်ခေါ်မယ်၊ ဖေဖေ လုံးဝမသိစေရဘူး စိတ်ချ'

'ဟာ မျက်လုံးတွေအများကြီး တစ်ယောက်မဟုတ်တစ်ယောက်
မြင်ရင် ငါအလုပ်ပြုတ်မှာ၊ ငါ့အရွယ်နဲ့တခြားမှာ . . . ခုလိုလခတောင်း
ကောင်းမရဘူး၊ ငါအလုပ်ပြုတ်မခံနိုင်ဘူး၊ ငါ့ကိုမှီခိုနေတဲ့သူတွေက တစ်
ပုံကြီးရှိတယ်၊ မြေးတွေကိုကျောင်းစရိတ်ထောက်ရသေးတယ်၊ သားတစ်
ကျောင်းပြီးပေမယ့် အလုပ်ရဖို့က အိမ်မက်ထဲမှာတောင်မမက်ဘူး'

'ဦးစံမြင့် 'မြေး' အပျိုတွေရှိတယ်မဟုတ်လား . . . တောင်
ပိတ်ရက်ကို 'သင်' နဲ့အဖော်ထည့်ပေးလေ သင်တယောက်ထဲ ဖွင့်
လို့ပါ'

'ဦးစံမြင့်' မျက်နှာပျက်သွားပြီး . . .

'ဟာ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ သင်က တွေ့ကရာယောက်ျားတွေ ကား
ပေါ်တင်ခေါ်လို့ခေါ်၊ ရုပ်ရှင်တွဲကြည့်လိုက်နဲ့၊ ငါ့မြေးတွေက ဆင်းရဲ
ပေမယ့် ရည်မှန်းချက်ကြီးမားကြတယ်၊ ဘွဲ့ရပညာတတ်ဖြစ်ပြီး အလုပ်
ကောင်းရချင်ကြတာ၊ 'အဖိုး' ကိုအသက်ကြီးတဲ့ ခိုင်းမစားချင်ကြဘူးထဲ
တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ 'သင်' ပျင်းလို့လျှောက်သွားနေတယ်ဆိုရင် ဦး
စံမြင့်' တို့အိမ်ကိုလာလည်ပေါ့၊ ခင်စောဝင်းတို့အိမ် သွားပေါ့၊ ဆွေမို့
ဝမ်းကွဲတွေဆီသွားပေါ့'

'ဘယ်သွားသွား တရားနာရလွန်းလို့ ပြီးငွေနေပြီ၊ ကဲ
'ဦးစံမြင့်' တို့အိမ်ကိုပဲမောင်းပေတော့'

'သင်' က ကက်ဆက်ဖွင့်ပြီး . . . မျက်လုံးမှိတ်ကာ . . . သီချင်း
ဆိုရင်း လိုက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဤကလေးမဘဝသည် . . . မိမိရှေ့မှာတင် . . . ရည်းစား
သည်၊ ရည်းစားနှင့်တွေ့ဖို့မလွယ်၍ . . . ရုပ်ရှင်ရိုက်သလိုစွန့်စား
တွေ့ခဲ့ကြသည်။ နည်းမျိုးစုံနှင့်ခွဲသည်ကြားမှ . . . ရအောင်ယူခဲ့ကြသည်။
ဤမျှလောက်ချစ်နေလျှင်လည်း 'ယောက်ျား' နောက်သတ္တိရှိရှိလိုက်သွား
ဖို့ကောင်းသည်။ 'သင်' စိတ်သည် . . . ပြတ်သားမှုမရှိခဲ့။ 'ဖခင်' ဟု

တမေ့မိုးမိုး

အကြောက်လွန်ပြီး . . 'ဖခင်' ကွယ်ရာတွင်တစ်ဖန် ~~သေသည်~~
ဖြစ်နေတတ်သည်။ ဟော . . အခုတော့ 'ဖခင်'ကိုစိတ်နာပြီး . .
တိုက်နေလို့ကတော့ ဘဝပျက်ရုံသာရှိတော့သည်။

အေးလေ . . သူ့လဲလေ လောကီသားပေမို့ . . တစ်ခါတလဲ
က 'အိမ်ယာသစ်' ထူထောင်သွားသည်ကို ခံရခက်နေရာပေလိမ့်မည်။
အသစ်ရွာချင်နေပေလိမ့်မည်။

'ဦးစံမြင့်' က ကားမောင်းရင်း 'သဇင်' ကိုသေချာစိုက်ကြည့်
ပါသည်။

ခလေးတစ်ယောက် 'အမေ' လို့ ထင်စရာမရှိအောင် နုပျိုလှပ
ဆဲဖြစ်သည်။ မပြုမပြင် . . ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသည့်တိုင် နဖူးပြေပြေ နှာတ်
ပေါ်ပေါ် ပန်းပွင့်လို . . ဖူးနေသောနှုတ်ခမ်း၊ လည်တိုင်ကကျော့ကျော့
မျက်တောင်ကကျော့ကျော့ . . မင်းသမီးတစ်ယောက်လိုလှသူဖြစ်သည်။
စိန်တွေရွေ့တွေ့ကလည်း ညွတ်လို့။

'ဦးစံမြင့်' ပြုံးရင်း ခေါင်းတငြိမ့်ငြိမ့်လုပ်နေပါသည်။
'သဇင်'

'ဟင် ဘာလဲ ဦးစံမြင့်'

'သဇင်' က . . ယော့တိယော့ယဲ မထိုင်တော့ပဲ၊ ကိုယ်ကို
ပြန်မတ်၍ထိုင်ရင်း . . လှမ်းကြည့်၍မေးခြင်းဖြစ်သည်။

'ငါ့တူမ နေ့တိုင်းအပြင်ထွက်လည်နေတာ၊ ရည်းစားတွေ
ဘာတွေမရသေးဘူးလား'

'ဟာ ရည်းစားရှာဖို့ ထွက်တာမှမဟုတ်တာ၊ အိမ်ထဲမှာမနေ
ချင်ဘူးလေ၊ သားကိုသနားတာရော၊ ဟိုတစ်ယောက်ကိုနုမြောပြီး သတိ
ရတာရော၊ မခံစားနိုင်တော့လို့ ရုပ်ရှင်တွေ တစ်ကားပြီးတစ်ကားကြည့်
တယ်၊ ကားလျှောက်မောင်းတယ်၊ ယောက်ျားတွေစိတ်ညစ်ရင် အရတ်
သောက်ပြီး သောင်းကျန်းလို့ရတယ်၊ ဆေးလိပ်သောက်လို့ရတယ်၊
အော်ဟစ်ပစ်လို့ရတယ်၊ သဇင်တို့ 'မိန်းမ' တွေကျတော့ လှိမ့်ပြီးကြိတ်
မှိတ်ခံရတာ၊ နောက်ဆုံး ရုပ်ရှင်ရုံထဲရောက်တော့ အာရုံပြောင်းသွား
တာစမှန်ပဲ'

'အေးလေ ညည်းကို 'ဘယ့်' မှတ်ပြီးကောင်လေးတွေ ဝိုင်းလိုက်

တယ်မဟုတ်လား'

'ရမလားစမ်းကြည့်တာပါ 'ဦးလေး' ရယ်၊ သိတယ်မဟုတ်လား 'သဇင်' က ဟိုတစ်ယောက်ကိုပဲ ချစ်ခဲ့ဘူးတာ၊ ရှုပ်ရှုပ်ပွေ့ပွေ့လဲနေတတ်တာမဟုတ်ဖူး၊ သူ့နေရာမှာဘယ်ယောက်ျားကိုမှ အစားထိုးလို့ မရနိုင်တော့ပါဘူး၊ 'သူ' က 'သဇင်' ကိုချစ်လွန်းလို့ အများကြီးသည်းခံစောင့်စားခဲ့တာပါ။ ဒါတွေ တွေးမိတိုင်း . . သဇင် သိပ်ငိုချင်တယ်'

ပြောရင်း မျက်ရည်တွေဝဲလာပြီး ငိုပါတော့သည်။

'ခုမှ ငိုနေလို့ကတော့ . . အပိုပဲပေါ့ 'သဇင်' ရယ်၊ သူ တကယ် ချစ်ရင် . . ဘယ်အိမ်ထောင်သစ်ထူပါ့မလဲ၊ နောက်ဆုံး သဇင် အဖေ သေရင် 'သူ' ဘယ်လိုနည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ပြန်ပေါင်းရမှာပဲ၊ ဘယ်လောက် ကြာကြာ စောင့်ရမှာပေါ့၊ အခု . . 'သဇင်' ထက်သာတာ၊ ငယ်တာကို ရသွားလို့ . . ယူလိုက်တာဗျ၊ 'နှင်းပွင့်ဝေ' ဆိုတဲ့ကောင်မလေးက ညည်းလို့အလှကြီးမဟုတ်ပေမယ့် ငယ်တယ် ပြီးတော့ဖြူဖြူနုနု . . ဖူးအိနေတာပဲတဲ့၊ ဒါကြောင့် ညည်းကိုချီးနိုင်တာပေါ့၊ ညည်းကို နားမလည်တော့ဘူး၊ သူ မိန်းမ မယူခင်တုန်းကတော့ အဖေကိုကြောက်ပြီး 'သူ' ကိုပစ်ထားတယ်၊ ဟော . . အခု . . သူ မိန်းမယူလိုက်မှ ညည်းက အဖေကို ပစ်ပြီး ဇော်ကားပြတော့၊ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ၊ အဖေကို ချစ်တဲ့စိတ်ကြောင့် အိမ်ထောင်တစ်ခုလုံးတောင်ပျက်ခဲ့ရပြီးမှ၊ အဖေကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်ပြနေတော့ 'ဆရာကြီး' လဲစိတ်ဆင်းရဲတယ်၊ ညည်းလဲဘဝပျက်မယ် ကောင်းတာက ညည်းပဲ ကိုယ့်ဘဝရှေ့ရေးအတွက် တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစား၊ စိတ်ချမ်းသာအောင်ကြိုးစား၊ ဒီတစ်ခါတော့ ညည်း ဘာနဲ့ယူယူ 'ဆရာကြီး' က ညည်းကို သိပ်ဟန့်တားချုပ်ချယ်မှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ သည်တော့ ညည်းကို တကယ်ကြင်နာမယ့်သူရှိမယ်ဆိုရင်၊ ဆင်းရဲတာ ချမ်းသာတာ အရေးမကြီးဘူး ပညာမတတ်လဲကိစ္စမရှိဘူး၊ သဘောမတူရင် သတ္တိရှိရှိ . . လိုက်သာသွားနိုင်အောင်ကြိုးစားပေတော့၊ ကဲ ခုချိန်ကစပြီး . . စိတ်ချမ်းသာအောင်နေ၊ ပျော်ပျော်နေ၊ ဦးလေးရဲ့သမီး နှစ်ယောက်နဲ့လဲမိတ်ဆက်ပေးမယ်၊ ခိုင်းစရာရှိလဲခိုင်း၊ ဟိုဟိုဒီဒီလျှောက် သွားရင် အလကားနာမည်ပျက်တယ်၊ ဦးလေးရဲ့အိမ်ဟာ ညည်းအဖေ ပိုင်တဲ့အိမ်ပဲ၊ ခြံကလဲအကျယ်ကြီးပဲ၊ အဲဒီမှာ သွားပြီး စားချင်တာစား

တိစ္ဆိကြည့်ချင်ကြည့်၊ စက်ချုပ်ချင်ချုပ်၊ ကျားထိုးချင်ထိုး၊ ကြတ်တောင်
ရိုက်ချင်ရိုက်၊ ဦးလေးတို့အသိုင်းအဝိုင်းကတော့ ဟန်ဆောင်မှုမရှိဘူး
လွတ်လပ်တယ်'

ထိုစကားကြောင့် . . . ယခုပင် 'သဇင်' မျက်နှာက လန်းဆန်း
လာသလို၊ ကြည်ကြည်လင်လင်လဲဖြစ်သွားခဲ့သည်။

အနား (၂၃)

အလုပ်ရှင် ကျေးဇူးရှင်၏ 'သမီး' ရောက်လာသဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင် သမီးကြွလာသလို . . . အရိုအသေတွေပေးပြီး ဖော်ရွေပြုငှာစွာကြိုဆို သည်။

သစ္စာရှိကျေးကျွန်ကြီးကို ဖခင်ကြီးက . . . ခြံကျယ်ကြီးထဲတွင် အုပ်ညှပ်တိုက်လေးတစ်လုံးဖြင့် . . . ထားပေးထားသည်။ တခြံလုံး ပန်းပင်၊ စားပင်တွေနှင့် စိမ်းလန်းစိုပြေနေသည်။ ဗူးပင်တွေကလည်း အသီးတွေတွဲလွဲခိုလို၊ ဗူးစင်အောက်တွင် ကွပ်ပြစ်တွေခင်းပြီး အိပ်ကြ သည်။ စားကြသည်တဲ့။

ဧည့်ခန်းသေးသေးလေးထဲတွင် . . . 'ဖခင်' ပေးထားသော ခုံတွေ၊ ဘီဒိုတွေနှင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိနေသည်။

'သဇင်' လာလည်သည်ကြား၍ . . . 'ဦးစံမြင့်' အိမ်မှမြေး အပျိုမ များနှင့်ရွယ်တူ အိမ်နီးနားချင်းများက . . . လာကြည့်ကြသည်။

'သဇင်' ကြားပါသည်။

ချောကြောင်း၊ လှကြောင်း၊ ကိုယ်လုံးလှကြောင်း၊ ခြေချောင်း လက်ချောင်းလေးတွေလှကြောင်း၊ ဆံပင်ပုံစံလှကြောင်း။

အရမ်းချမ်းသာကြောင်း ။

အိမ်ထောင်ရှင် သမီးနှစ်ယောက်က 'သဇင်' ကို လမ်းထိပ်က လိမ္မော်ရည်ပြေးဝယ်သည်။ လွှက်သုတ်ဝယ်ပေးသည်။

'သဇင်' က ပိုက်ဆံထုတ်ပေးတော့ ငြင်းကြသည်။

ထို့ကြောင့် အပျိုမတစ်သိုက်ကိုရော၊ ဘုရုခရုခလေးများကို

စားချင်စားဖို့ဆိုပြီး တစ်ယောက်တစ်ရာစီ ပေးလိုက်သည်။ အပျိုမ
ခြောက်ယောက်က . . . 'ကား' ကိုပွတ်ကြည့်ပြီးကားထဲရှိအရုပ်များ၊ တို့
လိမိုလိပစည်းများနှင့်ရေပွေးပုလင်း၊ နာရီတို့ကို . . . စိတ်ဝင်စားစွာ
ကြည့်နေကြသည်။

'စီးချင်လိုက်တာနော်'

ထိုအသံလေးကိုလည်း ကြားလိုက်ရသေးသည်။

'မိမိ' ကလိုက်ပို့ပေးချင်ပါသည်။ သို့သော် 'ဦးစံမြင့်' က မိမိကို
ယောက်ျားတွေနှင့်တရုန်းရုန်းနေသူဆိုပြီး အထင်သေးနေပုံရသဖြင့် မသိ
ချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်ပါသည်။

'ငါ့မြေးတွေက အဆိုကောင်း၊ အကကောင်းတွေ၊ ရပ်ကွက်ထဲက
ပွဲတွေ သူတို့မပါရင်ပွဲမစည်ဘူး၊ သင်္ကြန်လဲသူတို့ပဲ၊ သီတင်းကျွတ်လဲ
သူတို့ပဲ၊ အပျင်းပြေ . . . ဆိုခိုင်းကခိုင်းကြည်ပါလား'

'ဟုတ်လား ကဲ မမကို ဆိုပြတပြုပါအံ့၊ ပြီးရင် အဆိုကောင်း
တဲ့သူကိုရော ၊ အကကောင်းတဲ့သူကိုဆို ဆုချမယ်၊ ပြီးရင် . . . အခွေ
ထုတ်ပေးမယ်'

'ဟာ ပွဲတာပဲ၊ မမ ဘာသိချင်းနားထောင်ချင်လဲ 'အေးခိုင်'
ကို တစ်ယောက်တစ်ပုဒ်စီ ဆိုပြမယ် ကပြမယ်'

'ဟုတ်ပြီ ကြိုက်တာသာဆိုပါ'

'သဇင်' နှင့် အပျိုမခြောက်ယောက်အဖွဲ့ကျသွားကြသည်။
ဦးစံမြင့်၏သမီးနှစ်ယောက်ကတော့ 'သဇင်' စားဖို့တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး
စီစဉ်ပေးကြသည်။ 'ဦးစံမြင့်' မိန်းမကလည်း မီးဖိုထဲကမထွက်တော့။

စားကြ၊ သောက်ကြ၊ ကပြ၊ တဝါးဝါးနှင့် ပျော်နေကြသဖြင့်
အချိန်ကုန်လို့ကုန်မှန်းမသိ။

'ကဲ ဒီတစ်ခါမမအလှည့် မမ က၊ရင်သိပ်လှမှာပဲ၊ ကပြနော်၊
သီးချင်းလဲဆိုပြနော်'

'ဟာ မလုပ်ပါနဲ့ မကြီးမငယ်နဲ့'

'လုပ်ပါ ဘယ်သူမှမမြင်အောင် . . . လိုက်ကာ ကာပေးထား
မယ်'

'သဇင်' ကိုကစေချင်သဖြင့် . . . စောင်များကို 'ပူးစင်' တွင်

ချည်ပြီး ကာထားလိုက်သည်။

'မြနန္ဒာ' သိချင်းကို သင်နှင့်အတူဝိုင်းဆိုပေးပြီး သင်တနေသည်ကို လက်ခတ်ဝိုင်းတီးပေးနေကြသည်။

'ဟာ ဒီကောင်မလေးတွေ အဖေအိပ်နေတာကို ဘာလို့ . . . လက်ခတ်ဝိုင်းတီးပြီး ဆိုနေကနေကြတာလဲဟာ တယ်ခက်ပါလား'

အပြင်မှပြန်လာသော . . 'ဦးစံမြင့်' ၏သားအငယ်ဆုံး 'ရဲဇော်' က . . ခြံဝယ်က အော်လာခြင်းဖြစ်သည်။

'ဟာ လေးလေးကလဲ သေချာဖြင့်မကြည့်ပဲပြောတော့မယ်၊ ဒီမှာ 'ညှော်သည်' ရောက်နေတယ်၊ ဘယ်သူမှတ်လဲ၊ မမသင်လေ သိတယ် မဟုတ်လား၊ ဖေဖေ အလုပ်ရှင်သမီးလေ'

'ရဲဇော်' က လွန်စွာအံ့ဩသွားပြီး မျက်နှာနီနီဖြင့် လက်အုပ်ချီ၍ပင်၊ ထိုင် 'ရိုခိုး' တော့မလို တောင်းပန်ပါတော့သည်။

'ဟာ မမရောက်နေတာ ကျွန်တော်တကယ်မသိလို့ပါဗျာ၊ စိတ်ပဆိုးပါနဲ့နော်၊ တောင်းပန်ပါတယ်'

'ရဲဇော်' က . . ခေါင်းပေါ်မှဆံပင်များလှုပ်သွားသည်အထိ ခေါင်းကိုင်၍ ရိုသေစွာတောင်းပန်နေခြင်းဖြစ်သည်။

'သင်' အံ့ဩစွာပြန်ကြည့်ပြီး 'ရပါတယ်၊ မသိလို့ပဲဟာ' ဟုပြောပြီး 'ရဲဇော်' ကိုမကြာခဏ ကြည့်မိပါသည်။

'ရဲဇော်' ၏ရုပ်ရည်မှာ 'ဦးစံမြင့်' နှင့်လုံးဝမတူ၊ မိခင်ဖြစ်သူနှင့်တူသဖြင့် . . မျက်ခုံးမျက်လုံးနှာတံတွေ အတော်လှပါသည်။ ဆံပင်ထူတာ၊ မျက်ခုံးထူထူနှင့် ရုပ်ရည်အတော်သန်ပါသည်။ အရပ်မြင့်တာတော့ 'ဖခင်' နှင့်တူပါသည်။

'ဟော ငါ့သားတောင်ပြန်လာပြီပဲ၊ အလုပ်ကိစ္စကရော ဘာတဲ့လဲ'

'ခုတော့ စပယ်ယာပဲလုပ်အုံးတဲ့၊ လိုင်စင်ရမှပဲ ကားပေးမောင်းမယ်တဲ့၊ ပြီးတော့ . . နယ်ကိုလိုက်ရမယ်တဲ့'

'လိုင်စင်ရဖို့က လွယ်ပါတယ်၊ နယ်ကိုလိုက်ရမယ်ဆိုတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးကွာ၊ ကားသမားဆိုတာ . . ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းနိုင်မှ၊ မထိန်းတတ်ပဲ အပေါင်းအသင်းမှားရင် သောက်သောက်စားစားဖြစ်ကုန်ရော'

နှစ်သက်ရှည်လာတာနဲ့အမျှ ပျက်ဆီးသွားတတ်ကြတယ်'

မိခင် 'ဒေါ်မြသွေး' ကမီးဖိုချောင်ထဲမှ ပြေးထွက်လာပြီး . .

'ရဲဇော်ရယ် မနက်ကသေချာမှလိုက်ရက်နဲ့ ဒီကားမောင်းတဲ့ အလုပ်ကို သွားပြောလာသေးတယ်၊ မင်း 'အဖေ' က ဆယ်တန်းမအောင် လို့ . . 'ဒဇိုင်ဘာ' ဖြစ်တာထားတော့၊ မင်းပညာတတ်ဘွဲ့ ခြစ်ပြီး . .

'ဒဇိုင်ဘာ' ပဲဖြစ်ဖို့ စဉ်းစားသလား'

'အမေကလဲ ဘွဲ့ရထားတဲ့လူတွေ . . ဒဇိုင်ဘာဖြစ်နေတာပုံလို့'

'အို ငါကတော့ ဒီအလုပ်မလုပ်စေချင်ဘူး၊ လောလောဆယ်

'ဒဇိုင်ဘာ' မလုပ်ရခင်၊ စပယ်ယာဆိုရင် ကုန်ထမ်းရမှာ၊ ကားအမိုးတက် လိုက် အောက်ဆင်းလိုက် . . မိုးကာတွေကြီးချည်လိုက် ကြီးဖြေလိုက် ကြမ်းတုံးခုလိုက်နဲ့ နေပူမိုးရွာမရွှောင်လုပ်ရတာ၊ လမ်းမှာသွားရင်း လာရင်း ကြမ်းတုံးခုရင်း ကားနဲ့ချိန်မိ၊ ကြိတ်မိတဲ့စပယ်ယာတွေ၊ ကား နောက်မြီးမှာခိုလိုက်ရင်း ကားပေါ်ကပြုတ်ကျတဲ့စပယ်ယာတွေ၊ ငါခဏ ခဏမြင်ဖူးတယ်'

'ငါမိန်းမတော့ ပြောလိုက်ရင် မဟုတ်ကဟုတ်ကကြီးပဲ အလုပ် ဈေးနေလို့ကတော့ ဘာကိုမှလုပ်စရာရှိတော့မှာမဟုတ်ဖူး'

'ခရီးဝေးတော့ မလိုက်ခိုင်းနဲ့တော်၊ အဝေးမှာက ဖြစ်လို့ဖြစ်မှန်း သိရတာမဟုတ်ဖူး'

'သဇင်' က 'ရဲဇော်' ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး

'ဦးစံမြင့်' က ဖေဖေတို့ဆီမှာ ပြောမကြည့်ဘူးလား'

'ပြောကြည့်သေးတယ်၊ လူကလဲတကယ်မလိုသေးတာ၊ ငါလဲ သိ နေတာပဲ၊ ကားမောင်းဖို့ပြောဖူးသေးတယ်၊ အိမ်ထဲဝင်ရထွက်ရမယ့် သူ ဆိုရင် . . လူပျိုလူလွတ်ခပ်ငယ်ငယ်ဆို . . အလုပ်မခန့်ဘူးလို့ ပုဒ် အရင်ထဲက ပြောထားပြီးသားလေ၊ ငါ့ကိုလုခတွေ့အများကြီးပေးပြီး အိမ် နေဖို့ထိုင်ဖို့ပါ အဆင်ပြေအောင်စီစဉ်ပေးထားတော့ . . 'သူ' စိတ်ရွတ် အောင်ဘာမှထပ်မပြောချင်တော့ဘူး၊ ညည်း 'အဖေ' ရဲ့စိတ်ကိုလဲ သိပြီး သားပဲလေ၊ ဒီနေ့သဘောကျနေလို့လခတွေ့ အောက်ဆိတ်တွေတပုံကြီး ပေးထားသလို၊ မနက်ဖြန်သဘောမကျရင်လဲ . . ငွေတွေတစ်ပုံကြီး ပုံပေး ပြီး အလုပ်ဖြုတ်ချင်ဖြုတ်မယ့်လူမျိုးလေ၊ သူ့အလုပ်မဖြုတ်ခင် 'သားကြီး'

အလုပ်တစ်ခုခုရစေချင်တာ၊ ပြီးတော့ . . အိမ်ခန်းတစ်ခန်းလောက် အပိုင်ဝယ်ချင်နေတာ၊ ခက်တာက 'သားမက်' နှစ်ယောက်လုံးက သောက် သောက်စားစားတွေ့ဆိုတော့ မလောက်ကြဘူး၊ မြေးမတွေကလဲ အရွယ် ရောက်လာ၊ အတန်းကြီးလာတော့၊ ကျောင်းစရိတ်၊ ကျွဲရှင်စရိတ်ကအေ ကိုယ်ကပဲထောက်နေရတာ၊ တအိမ်ထဲနေတော့ ထမင်းအိုးခွဲချက်လဲ လာနှိုက်နေတော့ မလောက်နိုင်ပါဘူးအေ'

'ဦးစံမြင့်' ကိုကြည့်ပြီး 'သင်' အံ့ဩသွားသည်။

'ဖခင်' ထက်ဝယ်သော်လည်း အိုဇရာ တုနေပြီ။

တစ်နေ့တုန့်တစ်နေခန်း အလုပ်လုပ်ပါသော်လည်း 'သူ့' မှာ အိုနာစာ မရှိစွာသေး၊ ခုထိ . . သားရေးသမီးရေး၊ စားဝတ်နေရေး အတွက်ပူပင်ရတုန်း၊ မိမိအဖေနှင့်တော့ကွာပါ။ ပိုက်ဆံသာမရှိတာ 'သားမက်' နှစ်ယောက်အိမ်ပေါ်ခေါ်တင်ထားပြီး ဖူးယစ်သောက်စား တတ်သူတွေကိုပင် ခွင့်လွှတ်နိုင်သေးသည်။

'ကဲ သင် ပြန်တော့မယ် 'ဦးလေ' ရေ နတ်ဖြန်တုရင် ဒီက 'ညီမလေး' တွေအတွက် အိမ်က . . သီချင်းခွေတွေရယ်၊ ကာရာအိုတွေ ကက်ဆက်တစ်လုံးရယ် ယူလာခဲ့မယ်၊ ပြီးတော့ မသင်ရဲ့အဝတ်အစား တွေအများကြီးရှိတယ်၊ ယူလာဖေးမယ်သိလား'

'ကောင်မလေး' တွေ ပခုံးတွန့်၍၎င်း၊ လည်ပင်းလေးပု၍၎င်း ပျော်သွားကြသည်။

'မလုပ်ပါနဲ့အေ တော်ကြာ ညည်းအဖေက ငါ့ကိုတောထင် တောင်ထင် ထင်နေပါမယ်'

'စိတ်ချ ဦးလေးနဲ့ဘာမှမပတ်သက်စေရဘူး'

'မမ ဆက်ဆက်လာဖြစ်အောင်လာနော်'

'အေး အေး'

'ကြီးညို' က တုမဖြစ်သူကို အံ့ဩသလိုကြည့်နေပါသည်။

ခါတိုင်းရက်တွေနှင့်မတူပါလား။

အပြင်ကပြန်လာပြီး ရေမိုးချိုးသည်။ ပြီးတော့ မီးဖိုထဲဝင်၍ ထမင်းချက်ကို ထမင်းပြင်ခိုင်းသည်။ ထမင်းစားပြီးသည်နှင့် ဧည့်ခန်း နှင့်ကပ်လျက်တွင်လုပ်ထားသည့် 'မှန်လုံ' ခန်းထဲဝင်ပြီး ဝီစီဒီခွေ၊ ကင်

ဆက်ခွေတွေကို စိစိရိရိရှင်းလင်းသည်။ ပီဒီယိုခွေတွေလည်း သူ့အဖိုးနှင့်သူ သေသပ်စွာထည့်သည်။ ပြီးတော့ . . သီချင်းတပုဒ်ပြီးတပုဒ်ဆိုသည်။

‘နတ်ဖြန် သားကြီး ဘော်ဒါဆောင်ပစ္စည်းသွားပို့မယ် လိုက်မယ် မတုတ်လားဟင်’

‘ဟင် နောက်အပါတ်မှပဲ သွားတွေ့တော့မယ်၊ နတ်ဖြန်ချိန်းထားတာလေးရှိသေးလို့၊ နောက်အပါတ်မှလာမယ်လို့ ပြောပေးနော်’

‘နတ်ဖြန် ဘယ်သူနဲ့ချိန်းထားလို့လဲ’

‘သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ပါ။ သီချင်းဆိုပြပလို့’

ထိုဖူးသားပြော၍ ‘သင်’ အတွေ့တစ်ချို့ယူပြီး၊ သူမအိပ်ခန်းရှိရာအပေါ်ယပ်တက်သွားသည်။ တံခါးပိတ်ပြီးသီချင်းကို မမောမပန်းဆိုသည်မှာ (၂)နာရီခန့်ကြာမည်ထင်သည်။

ယခင်က ဖျက်စေအောက်က အပျောက်မခံခဲ့သမျှ၊ ယနေ့ ‘သမီး’ အရွဲတိုက်ပြီးရောင်နေသဖြင့်၊ ဇွတ်ဝင်မတွေ့ရဲ၊ ပိုပြီးအရွဲတိုက်မှာဆိုးနေမိသည်။

သမီးဖြစ်သူပျော်ပြီး သီချင်းဆိုတာကြားရတော့ စိတ်တော့ချမ်းသာမိသွားသည်။ နတ်ဖြန်မှ ‘စံမြင့်’ ကိုသမီးဘယ်သူတွေ့နဲ့တွေ့ပြီး ပျော်သွားသနည်းဟု မေးရမည်။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းသည်နှင့်ရေမိုးချိုးစားသောက်ပြီး သင်က . . ကာရာအိုတေစတ်တစ်လုံး၊ သားရေအိတ်တစ်လုံးထဲတွင် အဝတ်တွေအပြည့်ထည့်၍ ကားပေါ်တင်နေသဖြင့် . .

‘ဟဲ့ အဝတ်တွေနဲ့ ဘယ်သွားမှာတုန်း သမီးရဲ့’

‘ဘယ်မှမသွားပါဘူး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ သီချင်းဆိုမလို့ပါ။’

စိတ်ချ ခါတိုင်းအချိန်ပြန်လာမယ်၊ ကဲ သွားမယ်နော် ကြီးညို’

‘ကြီးညို’ သက်ပြင်းချပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

‘အကို’ ဖြစ်သူ မေးခိုင်းထားတာတောင် မမေးလိုက်ရ ‘စံမြင့်’ က ယနေ့ရောက်တာနောက်ကျသဖြင့် သင်က ကားထုတ်ပြီးစောင့်နေခြင်းဖြစ်သည်။ မဖြစ်ပါဘူးလေ၊ အလုပ်တိုက်ကို ‘ဖုန်း’ ဆက်ပြီး ဘယ်သွားမှန်းသိအောင် စုံစမ်းခိုင်းအုံးမှ။

ယနေ့တော့ ဘယ်သွားမှန်းမသိ၍ . . မလိုက်နိုင်၊ နောက်ရက်
ကြာလျှင် . . လမ်းထိပ်မှအခြား 'ကား' နှင့်နောက်ယောင်ခံလိုက်ရမည်။
'သင်' က အပျိုမများကို အဝတ်အစားသစ်တွေဝတ်ပေးပြီး
အပြင်ထွက်လည်ဖို့ ခေါ်သည်။

'ဦးစံမြင့်' ကသွေးတိုး၍ ကားမမောင်းနိုင်သဖြင့်၊ အိမ်မှပင်
နေရန်ပြောသည်။ သင်က သူ့ကိုယ်တိုင်မောင်း၍ သွားမည်ဟု ပြော
သောအခါ 'ဦးစံမြင့်' စိတ်မချ၍ 'သူ' ပါလိုက်ခဲ့မည်ဆိုပြီး ကားသော
ကိုကောက်ကိုင်သည်။

'ဦးလေးကလဲ 'သင်' ကိုသိပ်အထင်သေးတာပဲ၊ 'အပျိုမ' တွေ
သင်ကြောင့်မပျက်စီးစေရဘူး စိတ်ချ'

'ကဲ ရှင်မူးနေရင်လဲ အိပ်နေတော်၊ တော်ကြာ . . ဦးနှောက်
သွေးကြောပြတ်ပြီးသေနေရင် ကျုပ်တို့ မြေးအဖွားတွေပါ ထမင်းလဲ
ငတ်မယ်၊ နေစရာအိမ်မရှိလို့ လမ်းဘေးတဲထိုးနေနေရအုံးမယ်၊ သင်
တို့ကို စိတ်မချရင်၊ ရှင့်သားကိုခေါ်ခိုင်းလိုက်လေ၊ အလကား ဟိုအိမ်မှာ
ကားလေးမောင်းရဖို့ အရေး . . ကျားထိုင်ထိုင် ထိုးပေးနေရတာ'

'ဟာ မဖြစ်ဖူးထင်တယ်၊ သူ့ 'အဖေ' ကငါ့ကိုယုံကြည်လို့ အပ်
ထားတာ လူငယ်လူရွယ်တွေနဲ့လွတ်ထားတာမြင်မှ ငါအလုပ်ပြုတ်မှာ'

'သင်' ကရယ်ရင်း . .

'သင်' ကို ခုနောက်ပိုင်းဘာမှမပြောခဲ့တော့ဖူး၊ စိတ်သာချ
ဦးစံမြင့်ရဲ့ သားမှန်းလဲသိချင်မှသိကြမှပါ၊ ကံပါ . . ဦးလေးရယ် ဒီနေ့
တော့ ဦးလေးသားကိုမခေါ်တော့ဘူး၊ ရုပ်ရှင်ချိန်သိပ်နီးနေပြီ၊ ကုလား
ကားအသစ်လဲထားတာ၊ အကယ်ဒမီအများကြီးရထားတာတဲ့၊ ရှုရွတ်ခန်း
နဲ့ကာရိုးနဲ့ ပါတာလေ'

'ဟော အတော်ပဲ ဟိုမှာ ရဲဇော်လာနေပြီ ခေါ်သွားလိုက် ခေါ်
သွားလိုက်'

'ရဲဇော်' က အဝတ်အစားအသစ်များလဲပြီး ထွက်လာသည်။

ဂျင်းအင်္ကျီအပြာလက်တို၊ ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်အပြာရင့်၊ ဦးထုပ်
အနက်ကိုဆောင်းပြီး နာရီပတ်ရင်းထွက်လာသော 'ရဲဇော်' မှာတကယ်တိုင်
မင်းသားရုပ်ပေါက်နေပါသည်။

လူချမ်းသာ၏သားဆိုလျှင် မိန်းမချောတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေ
မည်ရုပ်ပါပဲ။

‘လေးလေး ကားမောင်းချင်တယ်ဆို မမသင်ဆီခွင့်တောင်း
လိုက်လေ’

တူမဖြစ်သူ ‘အေးခိုင်’ က . . လျှာသွက်အာသွက်နှင့် ဖြစ်ချင်
တာကို ခွဲခိုးပြောနေသဖြင့် ‘ရဲဇော်’ ရှက်ပြီး ‘သဇင်’ ကို မျက်နှာရဲရဲဖြင့်
လှမ်းကြည့်ပါသည်။

ထိုအကြည့်ကလည်း စွဲမက်လောက်ပါသည်။

‘မောင်လေးက ကားမောင်းချင်လို့လား မောင်းလေ၊ လိုင်စင်
မရှိသေးတော့ မြို့ထဲတော့ဘယ်မောင်းလို့ဖြစ်အုံးမလဲ၊ မြို့ထဲမရောက်
ခင်မောင်းပေါ့၊ ဒီနေ့တော့ ရုပ်ရှင်ကြည့်လိုက်အုံးမယ်၊ နက်ဖြန် . .
ပဲခူးဘက်လျှောက်မောင်းရင်း လျှောက်လည်ကြရအောင်၊ ဒီကြားထဲ
လိုင်စင်အမြန်ရအောင် လုပ်ပေါ့’

‘ညည်း မောင်က လိုင်စင်ရချင်တာကြာပြီအေ၊ သိတယ်မဟုတ်
လား၊ ဒါ . . မပေးနိုင်လို့’

‘ဒေါ်မြသွေး’ စကားကြောင့် ‘သဇင်’ ကရယ်ရင်း . .

‘သဇင်ပေးမိမယ်၊ မြန်မြန်သာရအောင်လုပ်ပေးလိုက်ပါ။ သူ
လိုင်စင်ရသွားရင် . . သဇင်တို့ လျှောက်လည်ရတာပေါ့၊ ငပလီတို့
ချောင်းသာတို့ကိုလေ’

‘ဝေးဟေး ဖျော်စရာကြီးဟေး’

‘အေးခိုင်’ တို့အဖွဲ့က . . ခုန်ပေါက်ရင်း . . ‘ကား’ ပေါ်တက်
သွားကြသည်။

မြို့ထဲလမ်းများအဝင်တွင် ‘သဇင်’ က ဒီရိုင်ဘာတစ်လှည့်လုပ်
သည်။ နောက်မှအပိုမများက ရုပ်ချောချော ‘ဦးလေးငယ်’နှင့် သူဌေး
‘သဇင်’ ၏ ချောခြင်း၊ ဝတ်ကောင်းစားလှများဝတ်စားနိုင်ခြင်း၊ နေကာ
မျက်မှန်လေးတတ်၍ . . ကားမောင်းနေခြင်းကို ရုပ်ရှင်ကြည့်သလို
ထိုင်ကြည့်နေကြပါသည်။ ‘ရဲဇော်’ ကလည်း သဇင်ကားမောင်းနေသည်
ကို မကြာခဏခိုးကြည့်တတ်သည်။ သဇင်မြင်ပါသည်။

‘ရုပ်ရှင်’ ရုံတွင် . . အားလုံးတန်းစီ၍ထိုင်ကြပါသည်။

အပျိုမတွေ ပြီးတော့ သင်၊ သင့်ဘေးကမှ 'ရဲဇော်'။

'ရဲဇော်' က ရုပ်ရှင်မပြမချင်း . . 'သင့်' အတွက်မှန်ဖို့စံ နှင့်ဖော့ရည်ထုတ်ကိုဝယ်လာပေးသဖြင့် . .

'လေးလေးနော် သိပ်မျက်နှာလိုက်တယ်၊ တူမတွေတိုကျတော့ ဝယ်မပေးဘူး . . ဟွန်း'

'နင်တို့က . . လူများတာကိုး၊ မမတို့တော့ ဖားရတာပေါ့ ကား မောင်းချင်တာကိုး'

ထိုစကားကြောင့်သင်က အင်္ဂလိပ်မင်းသမီးလိုရယ်ရင်း . .

'မောင်းရမှာပေါ့ ငါ့မောင်ရယ်၊ ကဲ . . သူတို့ကိုလဲ မုန့်ဝယ် ပေးလိုက်ပါအုံး၊ ရော့ . . ရော့ . . ငါ့မောင်ပိုက်ဆံကုန်နေပါမယ် . . ရော့'

ဝယ်ပေးထားသမျှမုန့်တွေ တရွတ်ရွတ် တဖြုဖြုဝါးရင်း ရုပ်ရှင် ကိုစိတ်မဝင်စားကြ။ သင်နှင့်ရဲဇော်တို့ တတွတ်တွတ်စကားပြောနေ သည်ကိုသာ . . မသိမသာ . . လှမ်းကြည့်ရင်း အချိန်ကုန်သွားကြ တော့သည်။

'ညဘက်' လသာသာ၊ ဗူးစင်အောက်တွင် ပိုင်းဖွဲ့ပြီး 'ဟား' တိုက်ရယ်မောနေကြပါသည်။

'မမသင်' က 'လေးလေး' ကိုသဘောကျနေပုံရတယ်၊ သူကြည့် တဲ့ပုံစံက တစ်စုံစီမံပြီးပြီးကြည့်တာ'

'ကြည့်မာရယ် . . ငါတို့ 'လေးလေး' ကလဲ . . ငမ်းသလား မပြောနဲ့၊ ရည်းစားရှိလို့ပဲတော်တော့တယ်'

'ရဲဇော်' ကအေးခိုင် ခေါင်းကိုလှမ်းထုရင်း . .

'ဟာ၊ ယောက်ျားပဲ . . ငမ်းစရာရှိရင် ငမ်းမှာပဲ၊ မသင်က တော်တော်ချောတာပဲ၊ ဒါတောင်သိပ်ပြင်တာမဟုတ်သေးဘူး၊ ပြင်များ ထားရင် . . မင်းသမီးပဲ'

'အင်း ဒါကြောင့်လဲ . . အပျိုရဲလုပ်တာမြင်ပြီး 'တင်မောင်မီး' အရူးအမူးဖြစ်သွားခဲ့တာပေါ့'

'ဦးစံမြင့်' ကလည်းပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် 'ဆေးလိပ်' ဖွာရင်းမှလှမ်းပြောခြင်းဖြစ်သည်။

‘မသင်နဲ့ လေးလေးနဲ့ သိပ်လိုက်တာပဲ၊ ရည်းစားတို့ပြုတ်ပြီ
ရအောင်ယူပါလား’

‘အေးခိုင်’ စကားကြောင့် အားလုံးငြိမ်သွားကြသည်။

မီးဖိုယံမှ ခလေး ခထစ်ခွင်ချိုပြီးထွက်လာသော ‘ရဲဇော်’
အစ်မကြီး ‘ပြင့်မေ’ တလည်း ..

‘တုတ်တယ် ‘ငါ့မောင်’ ဈေး မင်းကရုပ်မို့တော့ ‘သင်’ စိတ်ဝင်
စားပုံရတယ်၊ ခုချိန်မှာ ပွဲလန် တုန်းဖျာခင်းရုံပဲ၊ အေးအေးဆေးဆေး
မင်းနေရာရမှာပဲ၊ ‘သင်’ ကိုရအောင်ယူနိုင်ရင် ငါတို့တစ်ဆွေလုံး တစ်
ဖို့လုံး ကားတစ်စီးစီ စီးနိုင်ပြီ၊ တိုက်နဲ့နေနိုင်ပြီ’

‘ဦးစံမြင့်’ တ လက်ခါပြုပြီး ..

‘အံ့မားလေး အထင်သိပ်မကြီးနဲ့၊ သူ့ ‘အဖေ’ အကြောင်း ငါ
အသိဆုံး၊ တင်မောင်စိုးလိုချမ်းသာပြီး တိုက်နဲ့ကားနဲ့နေတဲ့ကောင်တို့
တောင် သဘောတူတာမဟုတ်ဖူး၊ သူ့လုပ်ငန်းထဲလဲသွင်းတာမဟုတ်ဖူး
နောက်ဆုံးရအောင်ခွဲတာ အားလုံးသိနေတာပဲ’

‘မဟုတ်ဖူး အဖေ၊ အခုအဲသလိုလုပ်လို့ ‘သင်’ အဖွဲ့တိုက်နေ
ပြီလေ၊ အရင်က ‘သင်’ မှမဟုတ်တော့တာ၊ သတ္တိမို့နေပြီ၊ ‘သင်’ ကို
မိအောင်သာဖမ်း၊ သူ့ ‘သမီး’ ဆင်းရဲတွင်းနက်မှာကိုတော့ ဘယ်နည်း
နဲ့မှကြည့်နေမှာမဟုတ်ဖူး၊ ရဲဇော် .. နင် .. ငါပြောတာသာနား
ထောင်၊ အခု .. နင်ကြိုက်နေတဲ့ ‘ကောင်မလေး’ က ရုပ်လဲရွက်ကြမ်း
ဈေး ပိုက်ဆံလဲမရှိနဲ့၊ နှုတ်ခမ်းပဲခြင်းမီးမုတ်လို့ကတော့ မိတောက်မှာ
မဟုတ်ဖူး’

‘မကြီးကလဲ အပြောလွယ်လိုက်တာ၊ သူ့စေတနာကို ဖော်စား
တယ်ဆိုပြီး .. နောက်မလာတော့ရင်ကော’

‘မင်းကလဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအထင်သေးလိုက်တာ၊ သူကစိတ်လေး
နေတဲ့သူ၊ ငါတို့ဆီမှာလာပျော်နေတာ၊ ပျော်အောင်သာထား၊ လာကို
လာရစေမယ်၊ မယုံကြည့်နေ .. လာရင် .. ငါတို့အိမ်အတွက် အစား
အသောက်ပါမယ် .. လက်ဆောင်တွေတစ်ခုပြီးတစ်ခုပါမယ်၊ နောက်ဆို
ဒီမှာထမင်းစားလိမ့်မယ်၊ ရေမိုးခိုးလိမ့်မယ်၊ ညအိပ်လိမ့်မယ်၊ ခရီးရှည်
တွေထွက်လိမ့်မယ်’

‘ဟာ အကြီးမကြီး ဘာတွေလျှောက်သင်နေတာလဲ၊ ငါအရင် အလုပ်ပြုတ်မှာတော့မမြင်ဖူး’

‘အဖေရာ မြင့်မေပြောရင်လွဲခဲ့တယ်၊ အဖေအလုပ်ပြုတ်လဲ ခဏပဲ ဒုက္ခရောက်မှာ၊ သင့်ကြောင့် အဖေရော၊ ကျမတို့မိသားစု အားလုံး အရင်ကထက် ပိုပြည့်စုံအောင်နေရမှာ မယုံကြည့်ထား’

ဇာတ်အိတ်

အန်း (၂၄)

‘ဦးကိုကို ပါလားရှင်’

‘ဟုတ်ပါတယ် . . အခုပြောနေတာဘယ်သူလဲ’

‘ကျမ ‘သီတာ’ ပါ။ ‘ဦးစံမြင့်’ တို့လမ်းထဲမှာနေပါတယ်၊ ကျမနဲ့ ဦးစံမြင့်ရဲ့သား ‘ရဲဇော်’ နဲ့လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ဆွေးနွေးပြီးတဲ့အထိ ဖြစ်ခဲ့ပြီးမှ အခု ‘ဦးကိုကို’ ရဲ့သမီး ‘သဇင်’ က အတင်းဝင်လှသလိုလုပ်နေလို့ ‘မသဇင်’ ကိုဆုံးမပေးဖို့ . . တောင်းပန်တာပါ။ မရှိမသေ ပြောတာတော့မဟုတ်ပါဖူး။ နားနဲ့မနာ ဖဝါနဲ့နာပါဦးရယ်၊ ကျမတို့ ကုန်ကုန်လွန်လွန်ဖြစ်ပြီး လက်ထပ်မယ့်သူတွေဆိုတာ ရပ်ကွက်ကသိထားပြီးသား ဖြစ်နေလို့ပါ’

‘သီတာ’ ဆိုသူ၏ငိုသံကိုပါ ကြားနေရသဖြင့် ‘ဦးကိုကို’ ဖုန်းခွက်ကိုချပြီး . . အိမ်ကိုလှမ်းဆက်ပါသည်။ ‘သဇင်’ ပြဿနာကိုပြောပြတော့ . . ‘အန်တီချို’ ကငိုသည်။ ‘အန်တီညို’ ကပြန်လာရင် ပြတ်ပြတ်သားသားဆွေးနွေးဖို့ ‘အစ်ကို’ ဖြစ်သူကို ညဘက်အိမ်ပြန်အိပ်ဖို့ခေါ်သည်။

‘ဦးကိုကို’ အိမ်ပြန်ရောက်လာပါသော်လည်း သဇင်က ရှစ်နာရီအထိပြန်ရောက်မလာသေး။ (၉) နာရီခန့်တွင် ‘သဇင်’ က ‘ဦးစံမြင့်’ တို့ရပ်ကွက်တွင် ‘အငြိမ်’ ရှိ၍ ကြည့်ခွင့်ပြုရန် ‘ဖုန်း’ ဆက်သည်။ ‘ဖခင်’ ဖြစ်သူက ခေါင်းငြိမ်ပြသဖြင့်၊ ခွင့်ပြုလိုက်ရသည်။

‘ဖြစ်ပါမလား ‘ကိုကြီး’ ရယ်၊ ဇာတ်ထုတ်တွေ ရှုပ်တုန်မှာပေါ့’
‘အခု ငါသွားခေါ်မှာပါ။ ငါ့အကြောင်းလဲနင်တို့သိပါတယ်’

‘လက်လွန် ခြေလွန်တွေတော့ မဖြစ်စေနဲ့နော်’

ရပ်ကွက်ထဲတွင် ဘာပွဲမှမရှိပါ။ ‘သင်’ တို့စုံတွဲလည်း မရှိပါ။ ကားတစ်စီးနှင့်အလည်လွန်နေပြီး အိမ်ပြန်နောက်ကျသဖြင့် . . အထေးမှ ဆက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

‘စံမြင့် မင်း ငါ့ကိုကောင်းကောင်း ကျေနပ်ဆပ်လိုက်တာပေါ့လေ ဟုတ်လား’

‘သင့် အကြောင်းလဲ ‘ဆရာကြီး’ သိသားပဲဗျာ၊ ကျနော်တို့ သူက အိမ်ပြန်ပေးတာကြီးပဲ’

‘မင်း ငါ့ကိုလာတိုင်ပေါ့ကွ၊ လာမတိုင်ထဲက မင်းလဲကြံရာပါပဲ။ သိုက်တူးလို့တော့ ဘာမှရမှာမဟုတ်ဖူးနော်၊ ငါ့အကြောင်းလဲ မင်းသိသားပဲ။ သင့်တိုငါ့လက်လာပြန်အပ်ပါ။ မအပ်ရင် မင်းလဲအလုပ်ဆတ်ဆင်းစရာမလိုတော့ဘူး’

‘ကျနော်ကအပ်ချင်ပေမယ့် သူက . . မလာဘူးဆိုရင်တော့ ဒီလိုလုပ်ပါဗျာ၊ သူတို့ မှီတဲ့နေရာစုံစမ်းပြီး ဆရာဆီသတင်းပို့ပါမှယ်၊ ခန့်လွန်နေပြီးမှ ဆရာက ပြန်လက်ခံအံ့မှာလား’

‘ဟာ ငါ့သမီးကအပျိုနုနုထွတ်ထွတ်မှမထုတ်တာ၊ တောင်စုတ်ပလုံးစုတ်သာ ပစ်ခိုးထုံးစံရှိတာကွ၊ ငါ့သမီးတို့ ငါ့ဆီပြန်အပ်၊ မင်း သားတို့ ‘သိတာ’ ဆိုတဲ့တောင်မလေးနဲ့ အမြန်သာပေးစားလိုက်၊ သူတို့ ကျွန်တို့ လွန်လွန်ဖြစ်ထားတယ်ဆိုပြီး ငါ့ဆီဖုန်းဆက်ထားတယ်’

ထိုစကားကြောင့် ‘မြင့်မေ’ က ဒေါက်နံပြီး . . ထမိစွန်တောင်စွဲ၍ ‘သိတာ’ ကိုဆဲဖို့ထွက်သွားတော့သည်။ ‘ဦးကိုကို’ လည်းရန်ပွဲဤနေရာရောက်မလာခင် အမြန်လစ်ထွက်ခဲ့တော့သည်။

တူမများကလည်း . . ‘သင်နှင့်ရဲဇော်’ အိမ်ပြန်ရောက်မလာအောင် လမ်းထိပ်နှစ်ဖက်တွင်စောင့်၍ . . ပြန်မောင်းထုတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် . . ရွတ်တရက်ဘာရည်ရွယ်ချက်မှမရှိသေးပဲ ‘သင်နှင့်ရဲဇော်’ ခိုးပြေးဖြစ်သွားကြသည်။

လမ်းရောက်တော့ . . ကားရပ်ခိုင်းပြီး ‘သင်’ ကဆွေးနွေးသည်။

‘သူများအတင်းမြှောက်လို့ တွန်းလို့၊ ခိုးပြေးတဲ့အဖြစ်ဖို့လား

မောင်မောင်ရယ်၊ မချစ်မဲတော့ မမကိုအပျော်မကြစေချင်ဘူး၊ မင်းစိတ်
တကယ်မဝင်စားဘူး၊ တကယ်မချစ်ဘူး၊ တကယ်လက်မထပ်ချင်ဘူး
ဆိုရင်၊ ဘာမှအားနာနေစရာမလိုဘူး၊ မမ အိမ်ပြန်ရဲပါတယ်၊ ဖေဖေ
က မမကို ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ပြန်လက်ခံမယ်ဆိုတာ မမ သိတယ်

‘မမက ငေးလို့ မောင်မောင်ကလဲပြန်မေးအံ့မယ်၊ မမကရော
ဒီကောင်ကို တကယ်ချစ်လို့လား၊ အတည်ပေါင်းမှာလား၊ မယုံရဲဘူးဗျာ၊
ပထမတစ်ယောက်တုန်းကလည်း အချစ်ကြီးချစ်ပြီမှ ပစ်ထားခဲ့သေးတာ၊
အခုလဲ ဒီကောင်ကို ပစ်ထားခဲ့ဖို့ စတားဦးသန်းနေပြန်ပြီ၊ မမရင်ထဲမှာ
တကယ်ချစ်တတ်တဲ့စိတ်ရော ရှိရဲ့လားဗျာ၊ ကျနော်ကို ဇွဲအောင်မလုပ်
ပါနဲ့’

ထိုစကားကြောင့် ‘သဇင်’ က ‘ရဲဇော်’ ၏လက်ကို ကျစ်နေ
အောင်ဆုပ်ထားရင်း . .

‘မမ တကယ်ချစ်တတ်တဲ့အချိန်၊ သတ္တိရှိတဲ့အချိန်ကြာမှ မင်းနဲ့
တွေ့တာပါ၊ မင်းကသာ မမကို ကြင်နာမယ်၊ တစ်သက်လုံးပေါင်းမယ်
ဆိုရင် မမ အရာရာကိုရင်ဆိုင်ရဲပါတယ်’

‘တစ်ခုတော့ မောင်စိတ်မကောင်းဘူး၊ ကျနော်နဲ့ယူရင် . .
မမကို အပွေပြတ်စွန့်လွှတ်ကြမှာပဲ မောင်တို့ကဆင်းရဲတော့ မမ ဆင်း
ရဲတဲ့ဒဏ်ကိုခံနိုင်ပါ့မလား’

‘အို ဇွဲပုံငွေပုံပေါ်ထိုင်ပြီး စိတ်မချမ်းသာတော့ မပျော်တော့
ရော ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိလဲ၊ မောင်ကိုချစ်မိမှတော့၊ မောင်အသိုင်းအဝိုင်း
ကိုလဲချစ်ရမှာပဲ၊ မောင်တို့နဲ့ အေးအတူ၊ ပူအမျှနေမှာပါ’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် . . မောင်တို့တစ်ပါတ်လောက် အဝေးပြေး
ကြရအောင်၊ တပါတ်စာ . . ငွေရှိရဲ့လား၊ မရှိရင် မောင်လတ်စွပ်ရောင်း
လိုက်မယ်’

‘ရှိပါသေးတယ်၊ မ မှာလတ်ဝတ်လက်စားတွေအများကြီးပါ
တယ်၊ မရှိရင်ကုန်ရင် အန်တီအိုအီက လှမ်းတောင်းမယ်၊ ဒီကားရောင်း
ရင် . . စီးပွားနေတစ်ခုခုလုပ်လို့ရတယ်’

‘ဟာ မရောင်းပါနဲ့၊ သူများတောင် ကားတစ်စီးဝယ်ပြီး ကားဆွဲ
စားဖို့ ကြိုးစားနေရတဲ့အချိန်၊ မောင်တို့မှာကားရှိရင် ကားဆွဲစားလို့

ရတာပဲ'

'အင်း ဟုတ်သားပဲ၊ ဒါပေမယ့် မောင့်ကိုတော့မခိုင်းပါဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဒရိုင်ဘာငှားရင် သူ့ကိုအလကားပေးနေရ

မှာပေါ့'

'သင်' က . . ရင်ခွင်တွင်းမှိုရင်း . .

'ခွဲမနေချင်ဘူးကွာ၊ ပြီးတော့ရည်းစားဟောင်းတွေနဲ့ ကား
လျှောက်စီးနေမှာစိုးလို့၊ စိတ်မချလို့'

'မယ့်ဘူးလား၊ ဒါဆိုလဲ . . မမသဘောပဲ၊ ကုန်တင်ကုန်ချမှာ
ကုန်ပဲသွားထမ်းတော့မယ်'

'ဟော စိတ်ကောက်ပြီလား၊ သဘော သဘော မောင့်သဘော'

တင်မောင်စိုးတုန်းက 'အဖေ' ကိုကြောက်ပြီး၊ ကျောက်ရုပ်
လုပ်ခဲ့သမျှ၊ ယခု . . 'အချစ်ဇွဲ' ဖြစ်နေသော 'သင်' က 'ချစ်သူ'
အကြိုက်လိုက်ဖို့သာ . . စိတ်ကူးနေတော့သည်။

'ကား' တစ်စီးနှင့်ခြေဦးတည်ရာထွက်ခဲ့ကြပြီးမှ ချောင်းသာသို့
သွားရန် မြားဦးလှည့်လိုက်ကြသည်။

'တစ်ပါတ်' ဟုစိတ်ကူးခဲ့သော်လည်း . . (၁၀)ရက်ကြာသွား
သည်။

'သင်' အိမ်ကလူကြီးတွေ . . ပူဆွေးသောကရောက်နေချိန်
တွင် 'သင်' ကတော့ တစ်လောကလုံးကိုမေ့နေပါသည်။ တစ်လောက
လုံး တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် 'သူ' ချစ်ရမည့်သူ 'လူ' ဟူ၍ 'ရဲဇော်' တစ်ယောက်
သာရှိသည်ဟု ထင်ထားခဲ့ပြီး၊ အပျော်ကြီးပျော်နေတော့သည်။ 'တင်
မောင်စိုး' တုန်းကမပေးအပ်ခဲ့သော အချစ်တွေ၊ မေတ္တာတွေ၊ အကြင်နာ
တွေ အခုမှပုံ၍ပေးနေတော့သည်။ ချစ်နေတော့သည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် . . ဤ 'ဘန်ဂလို' လေးမှာပဲ . . တစ်သက်လုံး
နေချင်ကြောင်းပြောမိသည်။

'မမ ဒီမှာနေချင်ရင် 'မောင်မောင်' ထားနိုင်အောင်ကြိုးစား
ပါ့မယ်။

'စေတနာရှိမှန်းသိပါတယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် အပင်ပန်းခံပြီး
မကြိုးစားခိုင်းရက်ပါဘူး၊ 'အန်တီချို' ကိုတွေ့မှပူဆာကြည့်မယ်'

'သူက မမကိုသိပ်ချစ်တာပဲလား'

'ဒါပေါ့ မမ စိတ်ဆင်းရဲရင် သူလဲစိတ်ဆင်းရဲတာပဲ'

ဟုတ်ပါသည်။ 'သဇင်' ပြန်မလာသဖြင့် တင့်တိုတင့်ခိုဖြစ်နေသော 'ဒေါ်ခွီခွီ' ကို 'အစ်ကို' ဖြစ်သူက . . လက်ညှိုးတင်တင်ငေါက်ငေါက် ထိုး၍ ဆူနေပါသည်။

'ငိုမနေနဲ့၊ ဒီကောင်မအတွက် မျက်ရည်ကျရတာမတုန်သေးဘူးလား။ သမီးတစ်ယောက်ထဲမို့ ချစ်လွန်းလို့ အလိုလိုက်ထားသမျှ အမိုက်စော်ကားလို့ မဝနိုင်ဘူး'

ဘယ်တုန်းကမျှ ပြန်မပြောဖူးခဲ့သော 'ဒေါ်ခွီခွီ' ကလည်း မျက်ရည်ကိုသုတ်ရင်း . .

'အစ်ကိုကြီးကိုက အနိုင်ကျင့်လွန်းတာပါနော်၊ ငါပွေးထားတာ၊ ငါထားသလိုနေ၊ ငါမကြိုက်တာ လုံးဝမလုပ်ရဘူးလို့ လုပ်ရအောင် 'သူ' ကစက်ရုပ်မှမဟုတ်တာ၊ 'အဖေ' ကိုချစ်လွန်းလို့ သူအင်မတန်မြတ်နိုးတဲ့ 'လူ' ကိုတောင်စွန့်လွှတ်ခဲ့ရပြီပဲ၊ ဒီတစ်ခါတော့ 'သူ' ပျော်ပါစေတော့'

'အေး နင့်တူမ အခုယူတဲ့ကောင်က . . ငပွေ နားလည်လား၊ ရည်းစားတွေမို့လိုပေါက်အောင်ထား ထားတာ'

'သဇင်မှသဇင်ဆိုပြီး၊ 'ရှစ်' နှစ်လောက်အောင်အိမ်းစောင့်စားတဲ့ သစ္စာရှင်ကို အတင်းခွဲထားတော့ ဒီလို 'ငပွေ' နဲ့ပဲတွေ့တော့မှာပေါ့'

'ချစ်စားချင်လို့ တမင်အမိဖမ်းတာ၊ စံမြင့် ဆိုတဲ့ကောင်လောက် သားရေပေါ်အိမ် သားရေနားစားတဲ့ကောင်မျိုး မတွေ့ဘူးသေးဘူး၊ 'တင်မောင်စိုး' နဲ့နီးစပ်အောင်လုပ်တာလဲ ဒီကောင်ပဲ၊ အခု သူ့ 'သား'နဲ့ တမင်ငြိအောင် . . သူ့အိမ်ကိုခေါ်သွားတာ၊ ကြည့်နေ . . 'သဇင်'နဲ့ မြှားပြီးနည်းမျိုးစုံနဲ့ တောင်းကြလိမ့်မယ်၊ ပေးကိုမပေးနဲ့၊ ပစ်ထားလိုက် ဒုက္ခရောက်ရင် ပြန်လာလိမ့်မယ်'

'ဒေါ်ခွီခွီ' ဘာမျှပြန်မပက်တော့။ 'သူ့' အာရုံမှာလုပ်ချင်တာတွေစိတ်နိုးနေသည်။ 'သဇင်' နှင့်အမြန်ဆုံးတွေ့အောင်ကြိုးစားမည်။ လိုအပ်တာ ကူညီမည်။

'မိခွီ'
'ဟင်'

'နှင့် ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ၊ 'သ့' တို့ငါ့သိအောင်ဘက် သွယ်ပြီး၊ ပေးမယ်ကမ်းမယ်ဆိုရင် ငါနဲ့သေခန်းပြတ်ပဲ၊ ငါသေရင်လဲ မလာနဲ့၊ နှင်ယူချင်တဲ့ပစ္စည်းယူပြီး ကြိုက်တဲ့အချိန်ထွက်သွားလို့ရတယ် နှင်ရထိုက်တဲ့ 'အမွေ' လဲငါပေးလိုက်မယ်၊ ငါ့အသိုင်းအဝိုင်း၊ ငါ့တူတွေ နဲ့ငါ့မြေးကိုလဲ နှင်လာပါတ်သက်လာစရာမလိုတော့ဘူး'

ထိုစကားကြောင့် . . 'ဒေါ်ခွီခွီ' မျက်လုံးများအရောင်မှိန် သွားတော့သည်။ 'မင်းစိုးကိုကို' ကို မိမိသံယောဇဉ်မပြတ်နိုင်ပါ။ မတွေ့ ပဲမနေနိုင်ပါ။ ဤကလေးလောက် ကံဆိုးသူမရှိတာပါ။ ပွေးပြီးထဲက . . 'အဖေ' ကိုတစ်ခေါက်သာတွေ့ရပြီး နောက်ပိုင်းတမ်းတရင်းက လေးတာ သွားခဲ့တာသည်။ ယခု 'မိခင်' ကလည်းအချစ်ဓမ္မာ လင်တမ္မာဖြစ်ပြီး သား ကိုလှည့်မကြည့်တော့။ မိမိတို့၏မေတ္တာနှင့်အကြင်နာရတာသူ မိမိ ပစ် မသွားရက်ပါ။ 'သခင်' ကမိမိတို့ထက်ချစ်ရမည်သူကိုတွေ့၍ . . ရွှေ နောက်မစဉ်းစား၊ ရှက်ရပန်းမသိပဲ . . ထင်ရာစိုင်းသွားသူ၊ ဒုက္ခရောက် မှာပဲ . . 'အစ်ကိုကြီး' မသိအောင်ခိုးပေးလိုက်တော့မည်။

ဒီတစ်ခါယောက်ျားယူတာ . . ရုံးမှာလည်းလက်မထပ်ဖြစ် နောက်ဆုံးမင်္ဂလာဆွမ်းလည်း မကပ်ဖြစ်၊ ပထမတော့ . . ကြီးကြီးကျယ် ကျယ်လုပ်ပေးဖို့ပါပဲ၊ သို့သော် . . ချောင်းသာကပြန်ရောက်လာသော 'ရဲဇော်' ကိုရည်းစားဟောင်း 'သိတာ' ၏အစ်ကိုများက . . သက်မည် ဖြတ်မည်လုပ်နေကြ၍ အိမ်မှာကြာကြာပင်မနေရဲပဲ၊ 'တောင်ကြီး' ဘက် ထွက်ပြေးခဲ့ကြမိသည်။ 'တောင်ကြီး' တွင် 'နှစ်ဦးသဘောတူ' လက်မှတ် ထိုးလိုက်ကြသည်။ သည်လောက်နှင့်ပြီးသွားခဲ့သည်။

ပထမယောက်ျားတုန်းက 'ခလေး' ရဖို့ခဲယဉ်းခဲ့သော်လည်း ယခုတစ်ခေါက်တော့ . . အတူနေပြီးချက်ခြင်း ခလေးကပ်လာသဖြင့် အံ့ဩရတော့သည်။ ရဲဇော် ပြောပြသဖြင့် အားလုံးသိတုန်ပြီး ပျော်နေ ကြသည်။ မျှော်နေကြသည်။ 'တောင်ကြီး' မှာ တက္ကစီဆွဲစားပြီး လင်မယား

နှစ်ယောက် . . အခြေချနေဘို့ စည်းရုံးသေးသည်။ သို့သော် 'ရဲဇော်' က နှစ်လခန့် နေပြီနောက် 'ရန်ကုန်' သို့ပြန်ဖို့ နားပူနားဆာလုပ်လာသည်။

'ဟိုတစ်နေ့က မမမှာ ခလေးရွှီနေတဲ့ အကြောင်းပြောပြတော့ အမေတို့က အရမ်းဝမ်းသာနေတာ၊ 'သီတာ' အကိုတွေလဲ . . ငြိမ်သွားကြပါပြီတဲ့။ သူ့ 'ညီမ' နဲ့ ရည်းစားထားရုံနဲ့ ဘာမှနှောင့်ယှက်စရာမလိုပါဘူး။ လက်ထပ်ထားတာမှမဟုတ်ပဲ၊ 'သီတာ' က . . တစ်ချိန်လုံးမိုးမှာ လက်မှတ်ထိုးထားချင်တဲ့ အကြောင်း ခဏခဏပြောဖူးတယ်။ မောင့်ကို လုံးဝလက်လွတ်မခံနိုင်ဘူးလေ။ ကြိုက်တုန်းကပဲ သူကပဲစကြိုက်ခဲ့တာ၊ ရေလာမြောင်းပေးလုပ်ခဲ့တာ မောင့်အိမ်ကိုအတင်းလိုက်တာ'

'ခုမှတော့ ပြောအားရှိပြီပေါ့မောင်ရယ် ကဲ မမကိုလဲ ကွယ်ရာမှာ အိမ်ကိုအတင်းစွတ်လာတာပါလို့ . . ပြောများထားသလား'

'မပြောရပါဘူးဗျာ၊ မမကို ပိုင်ဆိုင်ရရှိလိုက်ခြင်းက အိပ်မက်များလားတောင် ထင်ရပါတယ်။ ရပ်ကွက်ထဲက မမနဲ့ ယူတာကိုမနာလို ဖြစ်နေကြတာ၊ ဝိုက်ဆံ့ရှိလို့ အမိဖမ်းတာတဲ့၊ မမရောအဲသလိုထင်သလား'

'မထင်ပါဘူးကွာ၊ မမကိုယ်တိုင်က . . စိတ်လေပြီးရောက်လာတာပါ'

'ဒါဆို တကယ်ချစ်လို့ မဟုတ်ဖူးပေါ့၊ စိတ်တည်ငြိမ်သွားရင် . . ဒီကပြန်ထွက်သွားအံ့မှာပေါ့ ဟုတ်လား'

'အခု . . ယောက်ျားယူတာ . . ကိုယ့်ဘဝအတွက် . . ပျော်ချင်လို့ စိတ်ချမ်းသာချင်လို့ . . ကိုယ့်ဦးနှောက်တစ်ခုထဲနဲ့ ဆုံးဖြတ်ပြီးယူတာ'

'ဒါဆို . . ရင်ထဲကချစ်လို့ မဟုတ်ဖူးလား'

'ဟုတ်တယ် . . နှလုံးသားထဲကချစ်လို့၊ မခွဲနိုင်တော့လို့၊

ဦးနှောက်က . . ဒီလူနဲ့ပဲယူတော့လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ'

'ယူပြီမှ၊ မမအပေါ် သစ္စာမရှိမှာ မကြောက်ဖူးလား'

'သဇင်' က . . မျက်လုံးကျယ်ကြီးများဖြင့် 'ခပ်ပြာပြာစိုက်ကြည့်

ရင်း . .

'အဟင်းဟင်း . . ပထမတစ်ယောက်တုန်းက တစ်သက်လုံးပဲ
သစ္စာရှိမယ့်ပုံနဲ့ သူကြိုက်တာတွေတော့ ကွာရှင်းပေးဖို့တောင်းဆိုလာ
ခဲ့တယ်လေ၊ ကိုယ့်ဘက်က အမှားတွေများထားတော့ ကွာရှင်းပေးလိုက်
ရတော့တာပေါ့၊ ဒီတစ်ခါတော့ . . ကိုယ်ချစ်လို့၊ ကိုယ့်ကိုချစ်လို့ ခိုးရာ
လိုက်ပြေးထားတာ၊ ပြီးတော့ 'အဖေ' ကိုဖိဆန်ထားတဲ့အတွက် ပြန်သွား
ဖို့ရည်ရွယ်ချက်လုံးဝမရှိဘူး၊ ဒါကြောင့် ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာပဲ . . ဖော်
အောင်နေရတော့မှာပဲ၊ ကံမကောင်းလို့ . . မောင်မောင် သစ္စာဖောက်
ရင်တောင် ကွာရှင်းပေးဖို့စိတ်မကူးဘူး'

'အတင်းကွာခိုင်းရင်တော့'

'အော် ကွာမပေးပါဘူးဆို၊ ဒီတစ်ခါ . . အိမ်ထောင်ပျက်ဖို့
လုံးဝစိတ်မကူးတော့ဘူး၊ ကိုယ်လဲကောင်းအောင်နေမယ်၊ မယား
ဝတ္တရားနဲ့ညီအောင်နေဖို့ ယောင်နောက်ဆံထုံးပါခဲ့ပြီလေ'

'မောင်က . . မမကိုပစ်ပြီး တစ်ခြားတစ်ယောက်ကိုယူရင်ရော'

'မောင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီစကားကို ခဏခဏမေးနေတာလဲ၊ ဘာလဲ
သွေးတိုးစမ်းနေတာလား၊ ပြောပြီးပြီလေ မင်းကိုချစ်လို့ . . တစ်သက်လုံး
ကြောက်ခဲ့ရတဲ့ အဖေကိုတောင်စစ်ခဲ့တာ၊ သတ္တိရှိရှိရင်ဆိုင်ပြီးပြီ၊ မင်းလဲ
သတ္တိရှိရင် လုပ်ကြည့်လေ၊ သူများလက်ထဲတော့အပါမခံဘူး၊ အဆိပ်
ခပ်ပြီးသတ်ပစ်မှာ'

'အံ့မာလေး ကြောက်စရာကြီးပါလားဗျာ'

'ဟုတ်တယ်၊ အထီးကျန်တဲ့ဝေဒနာကို . . ဒို့မခံစားချင်တော့
ဘူး'

'လူသတ်ရင် ထောင်ကျမှာပဲ၊ ထောင်ထဲမှာလဲ အထီးကျန်ပြီး
နေရမှာပဲ၊ မကြောက်ဖူးလား'

'လုပ်ရဲရင် ခံရဲပါတယ်လေ၊ အရင် သင်က ဖယောင်းရှုပ်
အခု သင်က သံချောင်းရှုပ်၊ စိတ်ဓာတ်မာသလို၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းလဲ
ဆန်သွားပြီ၊ သတ္တိရှိရင် . . စမ်းကြည့်လေ'

'ရဲ့ဇော်' ကလက်အုပ်လေးချီးပြီး . .

'အံ့မာလေး၊ မစမ်းရဲပါဘူးဗျာ၊ ရွှေမင်းသမီးကို ကံကောင်းလို့
ရတဲ့ကောင်ပါ၊ စိုင့်ကော်လို့ချုံပေါ်ရောက်တာပါ၊ ခုန်မချပါဘူး၊ တွန်း

၁၉၅ တမေ့မိုးမိုး

လဲမချခဲ့ပါနဲ့၊ တောင်းပန်ပါတယ်'

'ရဲ့လော်' ၏ ခွဲလုံးကို 'သင်' ကကျေနပ်ပြီး ရယ်နေတော့သည်။

အနား (၂)

'မိုးလှိုင်' က ကားသော့တိုပစ်ချပြီး ..

'အန်တီချို တူမတော့ .. ကောင်းကောင်းလုပ်စားခဲနေရပြီ'

'ဟဲ့ ဘာတွေ့ခဲ့လို့လဲ'

တူတော်မောင်အတွက် ထမင်းဟင်း ခူးခတ်ပေးနေသော

'ဒေါ်ချိုချို' က မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူး လာမေးတော့သည်။

'ကား အကောင်းစားကြီးကို .. တက္ကစီဆွဲစားနေတယ်'

'အော် ဒါပဲပါသွားတော့၊ ဒါနဲ့ပဲရွာစားရမှာပေါ့ကွယ်'

'ဆုံးအောင် နားထောင်ပါအံ့ 'အန်တီချို' ရာ၊ သူ့ယောက်ျား

ကားပေါ်မှာ .. တခြားမိန်းကလေးတွေနဲ့ ထည်လဲခုတ်နေတာ'

'ဟဲ့ မိန်းမတွေက ငှားလို့နေမှာပေါ့'

'ငှားတဲ့မိန်းမတွေကလည်း အပေါစားမိန်းမတွေ၊ ပြီးတော့ သူ့

'ရည်းစားဟောင်း' သိတာဆိုတာနဲ့လဲ ကားပေါ်မှာတွေ့တာ နှစ်ရက်

တစ်ခါလောက်တွေ့တာ၊ ဒီကောင်ကိုယ်တိုင် တွေ့တွေ့နေတာ'

သည်တော့မှာ 'အန်တီချို' ငြိမ်သွားတော့သည်။

ငါတူမ လင်ရက်မကောင်းရွာဘူးကွယ်၊ ငါသနားလိုက်တာ'

ပြောရင်းက တခွံခွံငိုနေပါတော့သည်။

'မိန်းမကဖြင့် .. ငွေဖွားခါနီးနေပြီ၊ ဒီကောင်က ပွေနေတယ်၊

တောက် သတ်တောင်ပစ်ချင်တယ်'

'ငါ သွားတွေ့လိုက်မယ်လေ၊ စိတ်များဆင်းရဲနေသလားမသိဘူး'

'ဦးလေး သိသွားမှကိုနေမယ်'

'မသိအောင် သွားမယ်လေ'

'ကျနော် ဒီကိစ္စကိုတော့ အကြံဉာဏ်မပေးဘူး၊ သိသွားရင် 'အန်တီချို' ပါမောင်းထုတ်ခံရမှာ၊ ဒီလိုလုပ် ကျနော် . . မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်နဲ့ 'သဇင်' ကိုခေါ်ထုတ်ပေးမယ်၊ တစ်နေရာမှာချိန်းတွေ ကြပေါ့'

'မိုးလှိုင်' ကိုယ်တိုင်က 'သဇင်' ကို အိမ်ပြန်ခေါ်ထားချင်ပုံ ရသည်။ အဖော်ရှိသဖြင့် 'ဒေါ်ချိုချို' အားရှိသွားသည်။ သုံးရက်မြောက် သောနေ့တွင် . . 'သဇင်' နှင့် 'ကမ်းနားလမ်း' တွင်တွေ့ခွင့်ရသည်။

'ပိန်လိုက်တာ သမီးရယ်၊ နေရတာအဆင်မပြေဘူးလား၊ လက် ဝတ်လက်စားတွေလဲ ကိုန်ပြီထင်တယ်၊ ဘာမှဝတ်မထားပါလား'

'သဇင်' ကပြုံး၍သာနေသည်။

'အဆင်မပြေလို့၊ မနေချင်တော့ရင် အချိန်မရွေးပြန်လာခဲ့နော် သမီး'

'အဆင်ပြေပါတယ်၊ အားလုံးကလဲချစ်ကြပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် နဂိုထဲကဆင်းရဲတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းလေ၊ သဇင်ကိုတော့ ကောင်းကောင်း ထားကြပါတယ်၊ သဇင်တို့နေဖို့ခြံထဲမှာ တိုက်ကလေးတစ်လုံးထပ် ဆောက်လိုက်လို့ ပစ္စည်းတွေကုန်သွားတာပါ'

'မွေးဖွားဖို့ရော ဆေးရုံမှာအပ်ပြီးပြီလား၊ ဆေးရုံမှာမွေးနော်၊ မွေးခါနီး 'အန်တီချို' ဆီဖုန်းဆက်လိုက်အံ့'

'ဖြစ်ပါ့မလား'

'ဈေးထဲက ဖုန်းနံပါတ်ပေးထားမယ်၊ ဈေးသွားတိုင်းဝင်မေး လိုက်မယ်၊ ရော့ ရော့ . . 'အန်တီချို' ပစ္စည်းတွေပါလာတယ်၊ ဝတ်ထား လိုက်၊ ပိုက်ဆံလဲ တစ်သိန်းလောက်ပါတယ်'

'ဟာ နေပါစေ၊ ကိုယ့်ဘဝနဲ့ကိုယ်၊ ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ကိုယ်တဲ၊ မယူ တော့ဘူး'

'အို မယူရင် 'အန်တီချို' ဘယ်စိတ်ကောင်းပါ့မလဲ၊ ပေးချင် လွန်းလို့ယူလာတာပါ၊ ယူမှပျော်မှာပါ 'သမီး' ရယ်၊ သမီးအတွက် ကုန် တယ်လို့ကိုမထင်ပါဘူး၊ ရော့ . . အခုပဲဝတ်ထားလိုက်တော့'

နှစ်ကျပ်သားကြိုးနှင့်တစ်ကျပ်သား ဆွဲသီး၊ တစ်ကျပ်သား

လက်ကောက်လေးကွင်း၊ တစ်ကျပ်သားစပလိန်လက်စွပ်တစ်ကွင်း။

‘သားကြီး နေကောင်းရဲ့လား’

‘သဇင်’ အသံကတုန်နေပြီး မျက်ရည်တွေလဲ စီးကျလာပါသည်။

‘ဒေါ်ခွီခွီ’ ကတော့ ချုံးပွဲချ၍ငိုပါပြီ။

‘ဟင် . . . ခလေး နေမကောင်းဘူးလား’

‘အော် ညည်း သားရိုမှန်းတော့ . . . သိသေးတာကိုး၊ ဒီ ‘ကလေး’ ကိုငါသိပ်သနားတယ်အေ၊ နှလုံးတွေကွဲအက်ထွက်မတတ် ခံစားရပါတယ် ညည်း ယောက်ျားယူသွားပြီကြားလို့ ‘တင်မောင်စိုး’ က ‘ခင်စောဝင်း’ တို့ကတောင် . . . သူ့ ‘သား’ ကိုပေးဖို့တောင်းခိုင်းသေးတယ်၊ ညည်း အဖေက ဘယ်ပေးမှာလဲအေ၊ ဒါပေမယ့် . . . ကျောင်းမှာသွားတွေ့ခွင့် တော့ပေးတယ်၊ သူ့ ‘မြေး’ ကိုသနားတယ်ထင်ပါရဲ့’

‘သဇင်’ ပါးပေါ်တွင် မျက်ရည်တွေ ‘ရေတံခွန်’ လိုတပေါပေါ စီးကျလာပါတော့သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖခင်နှင့်တွေ့ခွင့်ရသဖြင့် သား ပျော်မည်ထင်သည်။

‘သဇင်လည်း သွားတွေ့ချင်တယ်’

‘မလုပ်ပါနဲ့အေ၊ ငါ့မြေးလေး နေတတ်နေပါပြီ၊ နောက်မှပဲ တွေ့ဖို့ကြိုးစားတော့နော်၊ ညည်း ‘အဖေ’ ကလဲ ညည်းနဲ့ပေးမတွေ့ဖို့ အစောင့်တွေကိုမှာထားတဲ့အပြင် ကျောင်းလဲပြောင်းထားလိုက်ပြီ။ ဗိုက် ထဲက ‘ကလေး’ ကိုပဲဝရစိုက်ပေါ့၊ ကဲ . . . ငါသွားမယ်နော်၊ ကျန်းမာရေး ကိုဝရစိုက် ကြားလား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အန်တီခွီ’

‘သဇင်’ ပြန်လာလျှင် ‘အထုပ်’ ပါလာမည်ဆိုတာသိ၍ အားလုံး စမ်းသာအားရကြိုဆိုကြပါသည်။ ‘သဇင်’ သိပါသည်။ သူတို့တစ်မိသားစုလုံး ‘သဇင်’ ဆီတချူနေမှန်း၊ ချိုင်နေမှန်း မျောက်ပြပြီးဆန်တောင်းနေမှန်း။

‘သဇင်’ ဆိုသည့် အချစ်၏ကျေးကျွန်မကလည်း . . . ယခင်လင်ကိုဥပေက္ခာပြုပြီး အနိုင်ယူခဲ့သမျှ . . . ယခုဝင်လည်ပြီး . . . ‘ရဲဇော်’ ကို တစ်ရက်ကလေးတောင်မခွဲနိုင်ပါ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် . . . အလုပ်ထွက်မလုပ်စေချင်ပါ။ မိမိအနားမှာပင် နေစေချင်လောက်အောင်ပင် . . .

မျက်စေ့အောက်မှအပျောက်မခံချင်ပါ။

ညနေစောင်းပြန်လာလျှင် . . မိမိတို့လင်မယားအတွက် ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ထုပ်ဆိုလျှင် . . နောက်ထပ်အပို . . သုံးလေးထုပ် အမြဲပိုဝယ်ရသည်။ အိမ်ခွဲနေဖို့လည်းပြော၍မရသဖြင့် . . 'စိန်နားကပ်' ရောင်းပြီး တိုက်သေးသေးလေး ဆောက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ 'ဖခင်' နှင့်နေတုန်းက အိမ်တွေများလွန်းသဖြင့် . . တစ်အိမ်ပြီးတစ်အိမ်ပြောင်း နေခဲ့ရသည်။

ဘယ်အိမ်မှာနေနေ . . ရေခိုးခန်း . . အိမ်သာတွေကို အသန့် ရှင်းဆုံးဖြစ်အောင်လုပ်ထားစမြဲ။ ယခု 'ရဲဇော်' တို့မိသားစု၏ 'အိမ်သာ' သည်ဖြစ်သလို ဆောက်ထားသည့် သစ်သား 'အိမ်သာ'၊ ယခုတိုက် ဆောက်ပြီးမှ ဆီးဝမ်းမှန်တော့သည်။ စိတ်ညစ်ရတာတော့ ညစ်တာပါပဲ။ အိမ်ခန်းနှင့်အိမ်သာ၊ ရေခိုးခန်းတွဲထားတာကိုပင် 'ရဲဇော်' ၏မိသားစု များက ခပ်တည်တည်ဝင်၍ အသုံးပြုနေကြသဖြင့် . . စိတ်ညစ်မိသည်။ သို့သော် လင်ဖြစ်သူက . . 'သူ့' အမျိုးများကိုပြောလျှင် . . မကြိုက် သဖြင့် . . စိတ်ကောက်ပြီးစကားမပြောပဲနေတတ်သဖြင့် . . လက်ပိုက် ၍သာကြည့်နေလိုက်ရတော့သည်။

'ဟား ပိုင်တယ်ကွာ၊ အတော်ပဲ . . သဘက်ခါကျရင် . မင်္ဂလာဆောင်ရှိတယ် . . အေးခိုင်ကိုပစ္စည်းတွေ ခဏပေးဝတ်နော်' 'ရပါတယ်'

ထိုနေ့တွင် 'အေးခိုင်' မင်္ဂလာဆောင်ကို ခဏဝတ်သွားပြီး နောက် ပြန်လာသောအခါ . . ပစ္စည်းများကိုတန်းပြီးမအပ်ပဲ . . သူ့ 'အမေ' ယောက္ခမကြီး 'မမြင့်မေ' က သူ့ယောက်ျား၏အမျိုးများ 'ရွာ' တွင်ရှင်ပြုကြမည်ဖြစ်၍ . . ကားရော ပစ္စည်းရော . . နှစ်ရက်ခန့် ငှားရန်ပြောလာသောအခါ 'သဇင်' မငှားချင်ပဲငှားလိုက်ရသည်။ မျက်နှာ ပင်မပျက်ပုံပါ။ လင်ဖြစ်သူက ကားမောင်း၍ပင် ပို့လိုက်သေးသည်။ မိမိကိုတော့ လိုက်ဖို့မခေါ်ကြပါ။ ယခုလိုအချိန်တွင် . . အိမ်ကိုသတိပြု ပြန်ချင်စိတ်ပင်ပေါက်မိတော့သည်။ စိတ်ထဲမှာကြိတ်၍ ခံစားရလွန်း သဖြင့် ထွက်ပေါက်လည်းရှာမိတော့သည်။

အဆက်အသွယ်ဖြတ်ထားသော 'ခင်စောဝင်း' ထံဖုန်းဆက်ပြီး

လာခေါ်ဖို့ပြောမိသည်။ ခင်စောဝင်းက ချက်ခြင်းလာခေါ်သည်။

‘အမေရေ နောက်ကျရင်စိတ်မပူနဲ့နော်၊ အောင်မရှိတုန်း သူငယ်ချင်းအိမ်မှာသွားအိပ်လိုက်အုံးမယ်’

‘အေး အေး ဟုတ်ပြီ’

‘ရဲ့ဇော်’ ငါမိသားစုအားလုံးက ‘သဇင်’ ကို အသိုင်းအဝိုင်းဟောင်း၊ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းများဖြင့် . . . အလွန်ဆက်သွယ်စေချင်ကြသည်။ အမြန်ဆုံး ‘သဇင်’ ကိုပြန်ခေါ်စေချင်ကြသည်။ ဒါမှ ‘သဇင်’ ကိုမှီခိုပြီး ဝင်ကြ ထွက်ကြ စားကြ သောက်ကြရမည်မဟုတ်လား။

‘နင် မွေးခါနီးပြီထင်တယ်’

‘ဟုတ်တယ် . . . တစ်လတောင်မလိုတော့ဘူး’

‘ပိန်လွန်းတယ် . . . အားရှိအောင်နေအုံး၊ အဆင်ပြေရဲ့လား နင့်ကြည့်ရတာ . . . ညှိုးလိုက်တာ’

‘သဇင်’ ကရယ်ရင်း . . .

‘သူ့အသိုင်းအဝိုင်းမှာလိုက်နေတော့၊ အားလုံးနဲ့ တည့်အောင်နေရတာပေါ့ဟာ၊ လူများများနဲ့မနေဖူးခဲ့တော့ မနေတတ်တာအမှန်ပဲ’

‘အင်းလေ မင်းမီးဖွားတဲ့အခါ . . . အကူအညီလိုသမျှပြောနော်’

‘အန်တီချိုနဲ့တော့ တစ်ခါတွေ့ပြီးပြီ၊ အဲဒီအချိန် နင်နဲ့ ‘အန်တီချို’ တစ်လှည့်စီလာပေးပါလား’

‘ရပါတယ် ဘယ်ဆေးရုံမှာမွေးမလဲ’

‘သူတို့နားက . . . ဆေးရုံမှာပါပဲ’

‘ပြောင်းလို့ရရင် ပြောင်းလိုက်ပါလား၊ နင်တို့ဘက်ကိုလာရတာချောင်ကြတယ်၊ ငါတို့အိမ်နားက အထူးဆေးခန်းမှာမွေးလေ၊ ပြီးရင် ငါတို့အိမ်မှာပဲ မီးထွက်တဲ့အထိနေ’

‘ဟာ ကိုအောင်မင်းနိုင်ကို အားနာပါတယ်’

‘သူ့မရှိဘူး နိုင်ငံခြားကသူ့အမျိုးတွေခေါ်လို့ သွားပြီးအလုပ်လုပ်တယ်၊ သူ့နေသားကျပြီး အဆင်ပြေရင် ငါ့ကိုလဲခေါ်မှာ’

‘ဟုတ်လား’

‘သဇင်’ ဝမ်းနည်းသလို ဖြစ်သွားကြောင်းတွေ့ရသည်။

‘အိမ်’ ရောက်သည်နှင့် ‘အန်တီချို’ ထံဖုန်းဆက်ကြည့်သည်။

'ကြီးညို' နှင့်တွေ့သဖြင့် 'အဝင်း' က 'အန်တီချို' နှင့်တွေ့ချင်ကြောင်း ပြောသောအခါ . .

'ဘာလဲ အဝင်း ညည်းအရင်တုန်းက အကျင့်မပျောက်သေးဘူး လား၊ 'သင်' နဲ့ဆက်သွယ်ပေးမလို့မဟုတ်လား၊ ညည်းလဲကြပ်ကြပ် အရောဝင် . . 'သူ့' ယောက်ျားအကြောင်း၊ သူ့ယောက်ျားရဲ့မိသားစု အကြောင်း ငါတို့အကုန်သိပြီးပြီ၊ အကုန်လုံး 'ဖျံ' တွေကြီးပဲ၊ သင် ပါသွားသမျှလဲ အကုန်ပြောင်ပြီလေ၊ လက်ဝတ်လက်စားတွေရဲ့တန်ဖိုးက နည်းတာမှမဟုတ်ပဲ၊ တစ်နှစ်မပြည့်သေးဘူး၊ လည်ပင်းတောင် ဟောင်း လောင်းဖြစ်နေပြီ။ ကားကိုလဲ 'ပေါင်' ထားတယ်လို့ကြားတယ်၊ အခု 'သင်' ညည်းနားမှာရှိလား'

'ဟုတ် . . ဟုတ်ကဲ့'

'ခဏပေးစမ်း စကားပြောမလို့'

ဝမ်းသာအားရပြောလိုက်ပါသည်။ ဘာတွေပြောနေသည်မသိ၊ 'သင်' တရွံ့ရွံ့ငိုပါတော့သည်။ 'ဆယ်မိနစ်' ခန့်ကြာအောင်ပြောကြ သည်။

'အန်တီချိုရော ဖေဖေရော ခရီးသွားတယ်တဲ့ 'ကိုစိုးနိုင်' အတွက် 'မိန်းမ' သွားတောင်းပေးတာတဲ့'

'ဟုတ်လား ဘာတွေပြောနေကြတာလဲ၊ အကြာကြီးပဲ၊ နင်က ရော ဘာလို့ငိုတာလဲ'

'ခလေးမွေးပြီးရင် ခလေးထားခဲ့ပြီးအိမ်ပြန်လာခဲ့တဲ့၊ သူတို့ သိပ်ရက်စက်တယ်၊ ငါ့ကိုဆို သိပ်အနိုင်ကျင့်လွန်းတယ်၊ ကိုစိုးနိုင် အတွက်ကျတော့ . . ကိုယ်တိုင်သွားတောင်းပေးတယ်၊ ဧကန္တ . . ငါဟာ မွေးစားသမီးများလား မသိပါဘူးဟယ် . . အီး . . ဟီး . . ဟီး'

'နှင့်ယောက်ျားအကြောင်းရော ဘာတွေပြောသေးလဲ'

'တစ်ဆွေလုံး တစ်မျိုးလုံး လူလိမ်လူရွပ်တွေတဲ့၊ ခလေးအမေ မှန်းသိလျှက်နဲ့ အသက်လဲကွာလျှက်နဲ့ ယူထားထဲက ဒီယုန်မြင်လို့ ဒီချုံ ထွင်တာတဲ့၊ ပထမတစ်ယောက်နဲ့တုန်းကလဲ . . ဒီစကားမျိုးပြောခဲ့ တာပဲ'

'ခင်စောဝင်း' က ခေါင်းကိုဖြေးညှင်းစွာခါရင်း . .

‘ကိုတင်မောင်စိုး လိုလူကျတော့ တကယ် . . လူတော်
လူကောင်း၊ သိက္ခာရှိတဲ့လူ သစ္စာရှိတဲ့လူပါ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ လက်တွဲ
ခဲ့ပေမယ့် မင်းဆီက ဘာယူဘူး တောင်းဘူးလို့လဲ၊ ကိုယ်ပိုင်တိုက်
ကားနဲ့ပြည့်စုံပြီး သားပညာတတ်လေ၊ သူ့ ‘အမေ’ ဆိုလဲ မင်းတို့ စိတ်
ချမ်းသာဖို့အတွက် သူက ရှောင်ထွက်သွားပေးခဲ့တာပဲ၊ အခုအသိုင်း
အဝိုင်းနဲ့ တစ်ခြားစီပါပဲကွာ’

‘တင်မောင်စိုး’ လူများဖြစ်၍ ဘက်လိုက်ပြီးပြောတာမဟုတ်မှန်း
သိပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ပထမ . . အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ဒုတိယ အသိုင်း
အဝိုင်းက ကွာခြားလှပါသည်။ ပထမအသိုင်းအဝိုင်းတုန်းက . . မိမိ
ကို အလိုက်ပြီးချော့မော့ခဲ့သည်။ အမေနှင့်သားနှစ်ယောက်ထဲရှိသည်။

ဒုတိယအသိုင်းအဝိုင်းကတော့ လူတွေတစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီးက
မိမိကို ကျောလေးသပ်ပြီး ချော့တောင်းလိုက်၊ ခေါင်းကလေးပွတ်ပြီး ချော့
တောင်းလိုက်လုပ်နေကြသည်။ မပေးလျှင် . . ဖြောင်ယူကြသည်။

‘မင်း စိတ်ဆိုးရင်လဲမတတ်နိုင်ဘူး ‘သဇင်’ ၊ ခုနက ‘ကြီးညို’
ပြောတာ ကိုယ်ပြောပြမယ်’

‘ဘာလဲ ကားကိုပေါင်ထားတဲ့အကြောင်းလား၊ ရည်းစားဟောင်း
တွေကားပေါ်တင်ပြီး . . စုံတွဲခွတ်နေတဲ့အကြောင်းလား၊ ခုပဲ ‘ကြီးညို’
ပြောပြပါတယ်၊ ကိုယ်ဒီလိုဖြစ်အောင် သူတို့ပဲလုပ်ခဲ့ကြတာပဲလေ၊ တစ်
လင်ပြီးတစ်လင် မပြောင်းပါရစေနဲ့တော့၊ အထီးကျန်တဲ့ဘဝ၊ အချစ်
မရှိတဲ့ဘဝနဲ့ ကိုယ်မနေချင်တော့ဘူး၊ ဟိုတစ်ယောက်တုန်းက ကိုယ်
အနိုင်ကျင့်ခဲ့သမျှ . . ဒီတစ်ယောက်ကိုတော့ လုံးဝမခွဲနိုင်တော့ဘူး
အဆုံးရှုံးမခံနိုင်တော့ဘူး၊ သည်းခံနေရတော့မှာပဲ’

‘ကိုယ်ပြောတာ နားထောင်အုံး သဇင်၊ ကဲ အခုကားပေါင်ထား
ပြီးပြီ၊ ကားရှုံးသွားရင် . . မင်းကိုဘာနဲ့ရှာကျွေးမှာတဲ့လဲ၊ ဘာပစ္စည်း
မှမရှိရင် မင်းကိုနှိပ်စက်လာရင်ကော၊ ‘ကြီးညို’ တို့ကလဲ ဒီကောင့်
အကျင့်စာရိတ္တကိုသိလိုက်ရတော့၊ ပေးဖို့စိတ်ကူးရှိမှာမဟုတ်တော့ဘူး
မင်း ဒုက္ခမခံနိုင်တဲ့တစ်နေ့ ပြန်လာလိမ့်မယ်တဲ့’

‘သဇင်’ ခေါင်းခါပြီး . .

‘ကုသိုလ်ကံပဲပေါ့၊ ဒီတစ်ခါတော့ ယောင်နောက်ဆံထုံးပါသွား

ပြီလေ၊ ကလေးလဲမွေးတော့မှာဆိုတော့ ဒီကလေးကိုလဲ . . မိကွဲကွဲ
ထပ်မဖြစ်စေချင်တော့ဘူး၊ ဖြစ်သမျှပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ'

နှစ်ရက်ခန့်အိပ်ပြီး 'သဇင်' ယောက်ျားအိမ်ပြန်သွားသည်။
'ခင်စောဝင်း' က ခြံအထိလိုက်ပို့ပေးသည်။

'ယောက္ခမ' ကဆေးလိပ်ခဲရင်း . . 'သဇင်' ကိုစောင့်ကြည့်
သည်။ သွားတုန်းကပုံစံအတိုင်း ဘာပစ္စည်းမှပါမလာသောအခါ . .
မျက်နှာကိုရှုံ့မဲ့ပြီး . .

'ညည်း သူငယ်ချင်းကလဲ . . ကြီးကျယ်လိုက်တာ၊ အိမ်ထဲဝင်
လည်တော့ ဘာဖြစ်မှာမို့လဲ'

'သဇင်' စိတ်ဆင်းရဲလာသဖြင့် အိပ်ယာထဲဝင်ခွေနေမိသည်။
ညနေဘက်တွင် ခရီးထွက်သွားသောယောက်ျားနှင့်ယောင်းမ
တို့ပြန်ရောက်လာကြသည်။

'သဇင်ရယ် . . ပြောရမှာအားနာလိုက်တာ၊ ညည်းဆွဲကြီးက
ဂျိတ်မခိုင်ဘူးထင်တယ် . . အလှူမှာပြုတ်ကျသွားတာ ရှာလို့ကိုမတွေ့
တော့ဘူး၊ ရော့ ရော့ လက်ကောက်နဲ့လက်စွပ်'

'သဇင်' ရင်ထဲတွင် . . ကြင်ကနဲခံစားလိုက်ရသည်။
အားလုံး သုံးကျပ်သား။ ကာလပေါက်ဈေးနှင့်ဆိုမနည်း။
သူတို့ရောင်းစားလိုက်ကြရောပေါ့။

'ဘာလဲ . . မမက မပြောနိုင်မဆိုနိုင်နဲ့ ဆွဲကြီးပြန်မပေးနိုင်
လို့ . . မကျေမနပ်ဖြစ်နေတာလား'

'ယောက်ျား' ကဂျီပြန်ကျနေသေးသဖြင့် . .

'မမ နေသိပ်မကောင်းလို့ပါ'

'မောင် ခရီးသွားနေတုန်း အပြင်မှာ(၂)ရက်တောင် သွားအိပ်
တယ်ဆို၊ ဟိုကဘာတွေ သွေးထိုးလိုက်သလဲမှမသိတာ'

'သူငယ်ချင်းအိမ်ကို သွားတာပါ၊ အိမ်ကိုမသွားရဲပါဘူး'

'ဇွတ်သွားရင်တော့ ဘယ်သူမှရိုက်မချပါဘူး၊ ကိုယ်ကပြန်
တောင်းပန်ရင် ကျေနပ်သွားကြမှာပါ'

'သဇင်' ကအံ့ဩသလိုလှမ်းကြည့်ပြီး . .

'ဘာလဲ မောင်က . . အိမ်ကိုပြန်သွားစေချင်နေတာလား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြန်ဝင်လို့ရတော့ မမစိတ်ချမ်းသာတာပေါ့။ မမ အတွက်ပြောတာပါ'

'ဟင့်အင်း မမကံ သူတို့မကြိုက်တာကို ဇွတ်လုပ်ခဲ့တာ၊ ဘယ် တော့မှမပြန်ဖူး၊ မင်းနဲ့လဲကွဲဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူး၊ ဒီမှာပဲ . . မရှိရင်ရှိ တာနဲ့စားမယ်၊ ကိုယ်က ဒီအသိုင်းအဝိုင်းကိုဝင်ခဲ့ပြီပဲ'

'ရဲဇော်' ကလည်း ပြုံး၍ကြည့်နေပါသည်။ ပြီးတော့ခေါင်း တငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် . .

'မမနေနိုင်ရင် ပြီးတာပါပဲ၊ ရှေ့နောက်ပိုကြပ်တည်းမှာ၊ ကား ကလဲ ချွတ်ချုံ့ကြနေပြီ၊ မပြင်နိုင်ရင် ဆွဲစားဖို့ဝေးပြီ၊ အောက်ဈေးနဲ့ ရောင်းရတော့မှာပဲ'

'အော် ဈေးဆိုဘယ်လောက်မှာလဲ'

'ဗိုက်နာနေတဲ့ကားဆိုတော့ နှိမ်မှာပေါ့ . . လေးငါးခြောက် သိန်းလောက်ပဲ ရမှာပေါ့'

'အဲဒီငွေကိုတော့ မပျောက်စေနဲ့ပေါ့၊ တစ်ခုခုစီးပွားနေလုပ် ပေါ့၊ မီးဖွားစရိတ်ကတော့ . . 'လက်စွပ်' ရောင်းလိုက်ရင်ဖြစ်ပါတယ်' 'မွေးဖို့နီးပြီထင်တယ်'

အခန်း (၂၆)

'ခင်စောဝင်း' က . . . သူ့ယောက်ျားရှိရာ 'ဂျပန်' သို့ လိုက်သွားခါနီး 'ဦးကိုကို' တို့မောင်နှမများကို လာနှုတ်ဆက်သည်။

ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်၍ 'မင်းစိုးကိုကို' ကိုပါတွေ့လိုက်ရသည်။

ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ချောချောသန့်သန့်ကြီးဖြစ်သည်။ မိဘနှစ်ပါး၏အလှအပများကို ရရှိထားသူဖြစ်သည်။

(၁၃)နှစ်သားအရွယ်သာရှိသေးသော်လည်း . . . အရပ်ရှည်ပြီးထွားကျိုင်းသူဖြစ်သည်။

'သားကြီးက ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာကွယ်၊ ဖွေးသန့်နေတာပဲ'

'အဝင်း' က ပါးဖောင်းဖောင်းများကို ဖိနမ်းရင်း . . . အားရပါးရဖတ်ထားလိုက်သည်။

'သားကြီးက ရုပ်တင်ချောတာမဟုတ်ဖူး၊ စာလဲ ပထမ၊ ဒုတိယပဲ အမြဲရတာ၊ အခု 'ကား' လဲမောင်းတတ်နေပြီ၊ သူ့ 'အဖိုး' ကတော့ သဲသဲလှုပ်ပဲ၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ ပြေး ဘာစားချင်လဲ၊ ဘာလိုချင်လဲပဲ မေးပြီး လိုချင်သမျှဝယ်ပေးနေတာလေ၊ တစ်အိမ်လုံးလဲ . . . ငယ်ငယ် ထဲက ဝယ်ပေးတဲ့ပစ္စည်းတွေရော၊ အခုလူပျိုပေါက် ဖြစ်မှဝယ်ပေးတာ တွေရော၊ စတိုးဆိုင်ဖြစ်တော့မယ်'

ဟုတ်ပါသည်။ အားလုံးအကောင်းစားတွေဖြစ်သလို 'သားကြီး' ကလည်း ရိုသေသဖြင့် တစ်နှစ်သားမှစ၍ နှစ်စဉ်ဝယ်ပေးခဲ့သော ပစ္စည်းများကို မှန်ဘီဒိုများတွင် . . . ထည့်သိမ်းပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ အရပ်

တွေ၊ ကားတွေ၊ သေနတ်တွေ၊ တကယ်စီး၍ရသော ကားလေးများ၊ စက်ဘီးလေးများ၊ စက်တံ၊ ဘက်တန်၊ ဂေါက်ရိုက်တန်၊ ဘောလုံး ပြိုင်စက်ဘီးကပဲ . . သုံးလေစီး၊ အော်ဂင်၊ ဂစ်တာ၊ စန္ဒယား ဆိုင်ထက် တောင်စုံနေပါသေးသည်။ တန်ဘိုးကြီးတာတွေကြီးပါပဲ။ ဖိနပ်မျိုးစုံကိုလည်း ဘီဒိုနှင့်ထည့်ပေးထားသည်။ ဦးထုပ်က တစ်ဘီဒို။

‘သားကြီး’ တစ်ကိုယ်လုံးတွင်လည်း . . နားတဖက်တွင် . . နားကပ်နှင့် ရွှေလက်ကောက်ပျော့၊ ခြေထောက်တွင်ရွှေကြိုး၊ ခြေချောင်းလေးများတွင် . . ရွှေကွင်းလေးတွေစွပ်ထားသေးသည်။ စပို့ရှပ်အဖြူဘောင်းဘီအနက်၊ ကတ္တီပါဖိနပ်နှင့် . . နုပြီးသန့်နေသည်။

‘ဆယ်တန်းအောင်တာနဲ့ . . မြေးကြိုက်တဲ့ကား ဝယ်ပေးအုံးမှာလေ၊ သူ့ ‘အဖေ’ တင်မောင်စိုးလဲ . . လာသွားသေးတယ်၊ နောက်မိန်းမနဲ့ရတဲ့သားကိုပါ ခေါ်လာပြီး မိတ်ဆက်ပေးတာ၊ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ရုပ်ချင်းဆင်လိုက်တာအေ၊ ချစ်လဲအရမ်းချစ်ကြတာ၊ တင်မောင်စိုးက ‘သားကြီး’ အတွက်ဘဏ်မှာသွင်းထားပေးတဲ့ငွေတွေကို အတိုးရောအရင်းပါ လွှဲပေးမယ့်အကြောင်းလာပြောတာလေ’

‘အန်ကယ်က လက်ခံရဲ့လား’

‘အင်း အရင်လောက်မဆိုးတော့ဘူး၊ အသက်ကြီးတော့ စိတ်နဲ့နဲ့တော့ကျလာပါပြီ၊ ‘သားကြီး’ နောက်နှစ်ကျောင်းပိတ်ရင်တောင် သူ့ ‘အဖေ’ ဆီသွားလည်ခွင့်ပေးထားတာပဲ၊ ဒါနဲ့ ညည်းသူငယ်ချင်းဆီရောရောက်သေးလား’

မနေ့ကရောက်ခဲ့တယ်၊ သနားလွန်းလို့ပါသွားတဲ့ ပိုက်ဆံနှစ်သောင်းရော၊ နားကပ်ရော၊ ချွတ်ပေးခဲ့တယ်၊ နားကပ်တောင်မရှိတော့ဘူး၊ လူကလဲပိန်ချုံးနေတာပဲ၊ အန်ကယ်မသိအောင် ‘ကြီးညို’ တို့ထောက်ပံ့ပေးကမ်းသင့်ပါတယ်လေ၊ ခြံထဲမှာ အိမ်သေးသေးလေးတွေအများကြီးပဲ၊ ရောင်းစားထားလား၊ ငှားစားထားလားမသိဘူး၊ မိုးမလင်းသေးဘူး ‘မူးရူး’ သောက်စားပြီးထားကြပြီလေ၊ ‘သဇင့်’ ယောက်ျားအိမ်ထဲက ထွက်သွားတာ၊ အရက်စော်ကိုဟောင်နေတာပဲ၊ သဇင့်ကိုလဲ နှိပ်စက်ထားပုံရတယ် . . မျက်လုံးတစ်ဖက်ညှိမဲနေတယ်၊ သားချင်းယှဉ်တာတောင် ကုသိုလ်ကံချင်းက ကွာတာမှတခြားစိပဲ၊ ‘သားကြီး’ နဲ့ အမေတူ ‘အဖေ’

ကွဲတာနဲ့ . . . နေပုံထိုင်ပုံစရိုက်ချင်းကလဲကွာလိုက်တာ 'ကြီးညို' ရယ်၊
ခုမှ(၇)နှစ်ပဲရှိသေးတယ်၊ ကွမ်းတွေလဲဝါးတတ်တယ်၊ ဆေးလိပ်လဲ
သောက်တတ်တယ်၊ အဲဒီနားက ခလေးတွေလုပ်သမျှ အကုန်လိုက်လုပ်နေ
တော့တာပဲ၊ ဦးစံမြင့်တို့လင်မယားက ဖဲဝိုင်းထောင်ထားပြီး အကောက်
ကောက်စားတာလေ၊ 'ခလေး' ကဖဲရိုက်ရင်လဲဝင်ပါတာပဲ၊ ကြည့်နေ . .
မကြာခင်အရက်လဲသောက်တတ်မှာပဲ'

'သဇင်က အမေလုပ်ပြီး ဘာမှမဆုံးမဘူးလား'

'သွေး' ဆိုတော့လည်း 'ကြီးညို' စိတ်မကောင်းဖြစ်ပုံရသည်။

'သဇင်က သားကိုပါပြန်ကြောက်နေရတာ၊ 'အဝင်း' လာလို့
အအေးဝယ်ခိုင်းတာ၊ ခင်ဗျားကြီးသွားဝယ်ပါလားတဲ့လေ'

'တော်တော်ဆိုးတာပဲ၊ လင်ဆိုးသားဆိုးနဲ့ ငါ့ 'တူမ' တော့မြန်မြန်
သေမှာပဲ'

'အဝင်းတော့ သူ့ကိုသိပ်သနားတယ်'

ပြောရင်း . . . မျက်ရည်ဝဲပြီး ငိုသံပါလာသော 'ခင်စောဝင်း'
ကို 'ကြီးညို' ရော သားကြီးပါ . . . မျက်ရည်ဝဲလျှက် စိုက်ကြည့်နေကြ
ပါသည်။

'ဟင် သားကြီး'

အိမ်ထဲဝင်လာသော အရပ်မြင့်မြင့် အသားဖြူဖြူနှင့် ချစ်စရာ
ကောင်းလှသော လူငယ်ကို တခြားလူများ တအံ့တဩလှမ်းကြည့်နေ
သော်လည်း 'သဇင်' ကဝမ်းသာအားရ အော်ရင်းပြေးဖက်ပါသည်။
တသိမ့်သိမ့်ခိုက်ငိုပါသည်။ သားကြီးလည်း မျက်ရည်တွေစီးကြပြီး . . . တအိ
အိငိုရွာပါသည်။

လက်ထဲမှ . . . လက်ဝတ်ပစ္စည်းမျိုးစုံကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး . . .
မိခင်ကို ကန်တော့ပြီးနောက် . . .

'ညီလေး' ရော . . .

'အော် သားတွေ့ချင်လို့လား၊ ခေါ်ပေးမယ်နော်၊ သားငယ် . .

သားငယ်. . ရေ'

အိမ်ကို နံနက်တိုင်း စော့လာရောင်းသည့် 'ပဲပြုတ်သည်' ပုံပေါက်
နေသော မိခင်ကိုကြည့်ပြီး 'သားကြီး' စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပုံရသည်။

ခဏကြာသောအခါ မိခင်နှင့်အတူ ဆံပင်ရှည်ရှည်၊ စွပ်ပြာအင်္ကျီ
ရှည်ရှည်၊ ပုဆိုးအရှည်ကြီးကို ဒယွတ်ဆွဲ၍ ဝတ်ထားသလို လက်တစ်
ဖက်ကလေး 'ဝွဲ' ကိုင်ထားသော 'ကောင်လေး' တစ်ယောက် ပါလာပါ
သည်။

မျက်လုံးနှင့်နှာတံက မိခင်နှင့်တူပါသော်လည်း 'သွား' တွေက
မလှမပနှင့် ခေါ်ချင်နေသည်။

"ဒါ သားရဲ့ 'ညီ' ပဲ"

'လာညီလေး. . မင်းအတွက် ကိုကို ကစားစရာတွေ 'ကား'
နောက်ခန်းထဲမှာ တပုံကြီး ယူလာတယ် မုန့်တွေလဲ အများကြီးဝယ်လာ
ပါတယ်. . အင်္ကျီတွေ ဘောင်းဘီတွေလဲ အများကြီးယူပါတယ်. . ကိုကို
နဲ့ လိုက်ခဲ့'

ခြံဝှို ကား နောက်ခန်းထဲမှ စက္ကူသေတ္တာပုံးနှင့် (၂) လုံးခန့်
ရှိသော ကစားစရာများကို ဒရိုင်ဘာက ထမ်း၍ ယူလာပေးသည်။ သရေ
အိပ် (၂)လုံးနှင့် အဝတ်အစားတွေကအပြည့် ကြိမ်ခြင်းနှင့် မုန့်ပဲသရေစာ
မျိုးစုံအပြည့်"

'ဒါတွေ သားဝယ်လာတာလား'

'မဟုတ်ဘူး မေမေ ဖိုးဖိုး သားအတွက် အခန်းတစ်ခန်းထဲမှာ
စုံနေအောင်ဝယ်ပေးထားတယ်. . အဲဒီထဲက နဲနဲစီယူလာတာ ဝယ်လာ
တာက စားပွဲပေါ်က အထုတ်တွေလေ. . ပေါင်မုန့် ကိတ်မုန့် ပန်းသီး
လိမ္မော်သီး ပြီးတော့ မေမေဝတ်ဖို့ ဗူးပါတိတ်-----'

'ဘယ်သူစီစဉ်ပေးလိုက်တာလဲ. . ငါ့သား'

'အန်တီဝင်းလာလို့ မေမေအစဉ်မပြေတာကိုသိပြီး 'ဖွားလေး'ဆို
စီစဉ်ပေးလိုက်တာ'

'ဖွားလေးညိုသိရင် ဆူနေပါမယ်'

'မဆူပါဘူး သူလဲသိတာပဲ ပိုက်ဆံ ငါးသောင်းတောင် ထည့်
ပေးလိုက်သေးတယ်'

‘ဖွားလေးညိုက ပေးတာလား’

‘ဟုတ်တယ် ဖွားဆေးညိုက လက်ဝတ်လက်စားတွေထည့်ပေး လိုက်တယ်. . ရော့ မေမေ’

ခါးတွင်ပတ်ထားသော ခါးပတ်ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ ထုတ်ပေးနေ သော ‘သားကြီး’ ကို ‘ဦးစံမြင့်’ တို့ တမိသားစုလုံးက ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာ ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေကြပါသည်။ သူတို့၏ ‘မျက်လုံး’ များကို ‘သင်’ သိ ပါသည်။

‘သားကြီး’ နှင့် ‘သားငယ်’ သည် ညီအစ်ကိုအရင်း. . ‘အမေ’ တူပြီး ‘အဖေ’ သာကွဲသည်။ ‘ဦးကိုကို’ သည် ‘သားကြီး’ကို မြေးတော် သလို ‘သားငယ်’ကိုလည်း တပြားသားမှ မလျှော့အောင် ‘မြေး’ တော် ပါလျှက် အရေးတယူမရှိ၊ အခေါ်အပြောမရှိ၊ အပေးအကမ်းမရှိသော် လည်း သွေးတော်သဖြင့် နောက်ဆုံး စေတနာတွေ ဒလဟောဖြင့် ပေး မည်သူကတော့ ပေါ်လာတာပါပဲ’

ဒီ ‘ကလေး’ကို အသုံးချပြီး ချွ---ကောင်းကောင်းရပြီ။

ဒီ ‘ကလေး’သည် မိခင်နှင့် ညီဖြစ်သူကို အလွန် သံယောဇဉ် ရှိပြီး အလွန်နိုးစပ်ချင်နေပုံရသည်။ ယခု လာတတ်သွားပြီ၊ နောက်ချောင်း ပေါက်အောင်လာတော့မည်။ မိမိတို့ကို ‘ဦးကိုကို’ စေတနာမရှိလျှင်နေပါ။ ဦးကိုကို၏ အသံနှလုံးတမျှ ချစ်သော ‘မြေး’ က ကုန်အိတ်ကို ပေးချင် ကမ်းချင်လွန်းလို့ ပေးပေတော့ ‘ဦးကိုကို’ ရေ ဆိုသည့် အကြည့်မျိုး။

‘သင်’ ထံမှ ရှိသမျှ ‘ခွာ’ ချပြီးဖြစ်ကြပြီ။ ထပ်ခွာ၍မရလေ သောအခါ ‘သင်’ ကို အဖက်မလုပ်ကြတော့၊ လင်ကရော လင်၏ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းကပါ ဖခင်ထံပြန်ရန် နေ့စဉ် မောင်းထုတ်နေကြ သည်။ ယောက်ျားလုပ်သူကလည်း ‘သင်’ ငွေအထုတ်လိုက်မပေး သောအခါ အရက်သောက်ပြီး ရိုက်ပုတ်ညှင်းဆဲတတ်သည်။ မည်မျှအထိ ညစ်ပတ်ယုတ်မာကြသနည်းဆိုလျှင် ဖဲဝိုင်းသို့လာတတ်သည့် ပိုက်ဆံရွှင် သူ လူငယ်လူချမ်းသာတစ်ယောက်ထံမှ ‘သင်’ ကို ချွေးစားခိုင်းသည်။ ဖဲဝိုင်းနားချိန်ဆိုလျှင် ‘သင်’ တို့ တိုက်ကလေးထဲတွင် လာအနားယူ ခိုင်းသည်။ ‘သင်’ ကို ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးခိုင်းသည်။ ယောက်ျားက လည်း သိလျက်နှင့် ရှောင်ပေးသေးသည်။ ဤမျှအထိ မိသားစုအသိုင်း

အဝိုင်းအတွက် သိတတ်သူ မယားကိုပင် သူများလက်ထဲအပ်ရန် 'သူ' က ငွေရှာစားချင်သည်။ သဇင့် ဘဝဘယ်လောက် အောက်တန်းကျကျ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ရင်းနှီးစားသောက်ရသည်အထိ အနစ်မွန်းမခံနိုင်ပါ။ နောက်ဆုံး ထိုလူရွယ်ကို ငိုယို၍ တောင်းပန်ရသည်။ ဖွင့်ပြောရသည်။ 'မိမိ' သည် 'ဦးကိုကို' ၏သမီးဖြစ်ကြောင်း အောက်တန်းကျသည့် အလုပ်ကို မလုပ်နိုင်ကြောင်း ထို့ကြောင့် 'လူရွယ်' ကပြန်၍ တောင်းပန်သွားခဲ့ပါသည်။ နောက်ထပ် ဤဖဲဝိုင်းသို့ မလာတော့ပါ။ သူတို့ဖောက်သည်ကို မလာအောင်လုပ်သဖြင့် 'သဇင့်' ကို လင်ကရိုက်သလို တဆွေလုံး တမျိုးလုံးက ကျင်ထားကြပါသည်။

ယခု.. 'သားကြီး' ကိုပြုံး၍ကြည့်နေသော သူတို့၏ မျက်လုံးများသည် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အပြုံးများသာဖြစ်ပါသည်။

'သားကြီး' က ညီဖြစ်သူအတွက် သေနတ်မျိုးစုံ အတိုအရှည် စုံနေအောင်ယူလာပေးသည်။ မုန့်တွေဖောက်ကျွေးသည်။ ပန်းသီးတစ်လုံး လိမ္မော်သီးတစ်လုံး လက်ထဲထည့်ပေးသည်။

'ညီလေး' က ငယ်ငယ်လေးရှိသေးတယ်၊ ဘာလို့ကွမ်းတွေစားတာလဲ သွားတွေညစ်ပတ်ကုန်တာပေါ့'

'အာသာသိပ်ရှိတာဗျ၊ စားကြည့်ပါလား'

'ဟာ မစားတော့ဘူး၊ ကဲကိုကို ပြန်တော့မယ် ကွန်ပျူတာသင်တန်းကနေ တိတ်တိတ်လေးလာခဲ့တာ'

'သားငယ်' က မျက်နှာကို ရွံ့မဲ့ရင်း.. .

'ကိုယ့်ညီနဲ့ ကိုယ့်အမေဆီလာတာပဲ ပေါ်တင်ပေါ့ 'ကိုကြီး' ရာ နောက်ကိုလဲ ခဏခဏလာခဲ့နော်၊ 'ညီ' စောင့်နေမှာ'

'လာခဲ့မယ် လာခဲ့မယ်'

'အော် နေအုံး ကိုကြီး ကျနော် 'တယ်လီဖုန်း' စကားတစ်ခါမှ မပြောဖူးဘူး၊ 'ကိုကြီး' ဆီကိုဆက်ကြည့်မယ်လေ၊ ဖုန်းနံပါတ်ပေးခဲ့ပါလား'

'မေမေ သိတာပဲ မေမေ့ကိုမေးလိုက်၊ ကျောင်းက သူငယ်ချင်း နာမည်နဲ့ဆက်နော်၊ 'အောင်ဘိုရယ်၊ 'ဇော်လင်းထွန်း' ရယ် မှတ်ထားနော် အဲဒီနာမည်နဲ့ဆက်'

‘ဟုတ်ကဲ့... ဘယ်အချိန်ဆက်ရမလဲ’

‘ညီ... နာရီမထိုးခင်ဆက်’

‘ညီ’ အစ်မကိုနှစ်ယောက် ချစ်ချစ်ခင်ခင်ရှိတာကို မြင်ရတော့ ‘သဇင်’ ကြည်နူးနေမိသည်။ ‘အဝင်း’ ကောင်းမှုကြောင့် ‘သဇင်’ လက်ထဲ ငွေငါးသောင်းနှင့် ရွှေငါးကျပ်သားခန့် ပြန်ရောက်လာပြန်သည်။ ‘သားငယ်’ အတွက် ပေးသွားသော အရုပ်တွေကို ယောင်းမများ၏ သားသမီးများက ဝိုင်းသည် ဆွဲယူဆော့ကစားကြသလို၊ အပိုင်စီးလိုက် ကြသည်။ ‘သားငယ်’ ကလည်း စည်းကမ်းမရှိပါ။ တန်ဘိုးကြီးသော ပစ္စည်း များကို ရော့အင့် လုပ်နေသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ‘သူ့ဌေး’ မြေးဆိုပြီး ဘဝင် မြင့်ပြီး စွန့်ကြဲနေခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

‘သား’ ကလဲ... ကိုယ့်အတွက် ကိုယ်သိမ်းထားအုံးလေ”

‘ကိုကြီးလာရင် ထပ်ပါလာအုံးမှာပါ’ အမေ’ရာ အဖွားဘာပြော ထားတယ် ‘ကိုကြီး’ ရဲ့ ‘အဖိုး’ ဟာ ‘သားငယ်’ ရဲ့ အဖိုးပဲတဲ့ ‘ကိုကြီး’ လိုပဲ ပစ္စည်းတွေအများကြီးပိုင်ဆိုင်စရာ ရစရာရှိတယ်တဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ အောက်ကျခံစရာမလိုဘူးတဲ့၊ တနေ့ ‘သားငယ်’ လဲ ‘ကိုကြီး’ လိုပဲ... ကားတဝီဝီစီးပြီး ရွှေတွေဝတ်ရမယ်၊ ကြိုက်သလိုသုံးရမယ်တဲ့ ‘ဖိုးဖိုး’ နဲ့ တွေ့အောင်ကြိုးစားတဲ့’

‘သဇင်’ နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ပြီး အံ့ကိုကြိတ်ထားမိသည်။ ‘ရဲဇော်’နှင့် မိသားစုသည် ‘မိမိ’ ကို ‘တိုက်ကြက်’ အဖြစ် အသုံးချရန် မရသောအခါ ‘သားငယ်’ ကို လုပ်စားဘို့ပြင်လာကြပြီ။

ခက်တာက ‘သားငယ်’ ကို ဖိုးအေ ‘ဦးကိုကို’ က ချစ်ခင်လက်ခံ မှာတဲ့လား၊ အေးလေ သူလဲ ‘မြေး’ ပဲ။ မိမိ၏သားပဲ ချမ်းသာစေချင်ပါ သည်။ ကောင်းစားစေချင်ပါသည်။ သို့သော် ‘မျောက်ပြဆန်တောင်း’ တတ်သည့် အသိုင်းအဝိုင်းကိုတော့ စေတနာမရှိပါ။ ရွံရှာပါသည်။

‘သားကြီး’ က နှစ်ရက်တစ်ခါ လာတတ်သည်။ လာတိုင်း ‘မိခင်’ နှင့် ‘ညီ’ အတွက်... အစားအသောက် အသုံးအဆောင်များယူပါတတ် သည်။ ‘ညီ’ ပူဆာသဖြင့် မြို့ထဲသို့ ကားဖြင့်ခေါ်သွားတတ်သည်။ ရုပ်ရှင် ကြည့်ချင်သည်ဆိုရင် လိုက်ပြတတ်သည်။ တိရိစ္ဆာန်ရုံ၊ ပျော်ပွဲစားရုံ၊ ကလေးကစားကွင်း၊ ပန်းခြံ၊ တိုက်ကားစီးပြီးပြီ၊ ရေလွှာလျှောစီးပြီးပြီ။

သည်လိုနှင့်.. 'ရှစ်' လခန့်ပင် ရှိသွားခဲ့ပြီဖြစ်ထဲ။

'ကိုကြီး'

'ဘာလဲ ညီလေး'

'ဖိုးဖိုး' ကို တွေ့ဘူးချင်တယ်ဗျာ၊ ကိုကြီးတို့အိမ်ကို ခေါ်သွားပါလား'

'သားကြီး' ငြိမ်သွားသည်။ စဉ်းစားနေပြီးမှ...

'အကြံအဖန်လုပ်ရမှာပဲ၊ 'ကိုကြီး' သူငယ်ချင်းဆိုပြီး ညာခေါ်သွားမယ်'

'မေမေ့ သားဆိုပြီး ခေါ်သွားတော့ ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ'

'အော် မေမေ့ကို ဖိုးဖိုးက စွန့်ထားတာလေ၊ 'ကိုကြီး' တောင်ခိုးပြီး လာလာတွေ့နေရတာ၊ မေမေတို့နဲ့ ဆက်သွယ်နေတာ ပေးကမ်းနေတာ သိသွားရင် 'ကိုကြီး' ကို ပေးလာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ညီလေးတွေ့ချင်တဲ့ 'ဖိုးဖိုး' ကိုတွေ့ခွင့်ရအောင် ဒီတနည်းပဲရှိတယ်၊ သူငယ်ချင်းလုပ်ပြီး ခေါ်သွားမယ်'

'ဟာ အရွယ်ချင်းမှ မတူတာ'

'ဟုတ်သားပဲ၊ ဒီလိုလုပ်၊ 'သားငယ်' ရဲ့ အစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲကို ပါခေါ်ခဲ့၊ သူ့ကို 'ကိုကြီး' ရဲ့ သူငယ်ချင်းလုပ်ပြီး ခေါ်သွားမယ်'

'ဟုတ်ပြီ၊ ကိုဘိုမောင်ကိုခေါ်သွားမယ်၊ သူနဲ့ 'ကိုကြီး' ရွယ်တူပဲ'

'သားကြီး' က သူ့ 'အဖေ' လုပ်င် ဖြူစင်ပြီး စိတ်ကောင်းရှိသူ။

ညီဖြစ်သူ တွေ့ချင်သည် 'အဖိုး' ကိုတွေ့ရအောင် ကြံဖန်၍ ခေါ်သွားခဲ့သည်။

နန်းတော်တမျှ ခန်းနားထယ်ဝါ တိုက်တာများနှင့် ပေါများလှသော 'ဦးကိုကို' ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများကို ကြည့်ပြီး 'သားငယ်' ဘဝင်မြင့်လာသည်။ သူလည်း.. ဤ 'အဖိုး' ၏ မြေးအရင်းမို့ သူလည်းပိုင်ဆိုင်သင့်သည်။ သုံးပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု မြင်လာသလို 'ဘိုမောင်' ၏ ပြန်ပြောပြချက်အရ.. 'ရဲဇော်' ၏ အမျိုးများက 'သားငယ်' ကို အမွေစာရင်းဝင်စေချင်ကြသည်။

'မင်းအဖိုးနဲ့ စကားပြောခွင့်ရခဲ့လား'

'ဟာ ဘယ်ရမှာလဲ၊ ကိုကြီးက မိတ်မှမဆက်ပေးတာ'

“ဘယ်မိတ်ဆက်ပေးမှာလဲ မင်းလဲမြေးဆိုတော့ သွေးစကား ပြောပြီး ချစ်သွားမှာစိုးလို့ အိမ်ခေါ်ထားမှာစိုးလို့ နောက်တစ်ခေါက်သွားရင် ဖိုးဖိုးဆိုပြီး အတင်းသာခေါ်၊ အတူတူနေချင်တဲ့အကြောင်းပြောပြ၊ ကျောင်းကောင်းကောင်းထားပေးဘို့ပြော ကြားလား”

‘အင်း ပြောမယ်’

ကိုးနှစ်သား ခပ်ရိုင်းရိုင်း စိတ်ဝါတ်ရှိသူကို သွေးထိုးလေသော အခါ မိုက်ရိုင်းဘို့ ဝန်မလေးတော့၊ ကြောက်ရမှန်း၊ ရိုသေရမှန်းမသိတော့။

နောက်တစ်ခေါက် အိမ်ထဲဝင်ခွင့်ရသောအခါ အပေါ်ထပ်အထိ ရုတ်တရက်တက်သွားပြီး ဘုရားဝတ်ပြုနေစော ‘ဖိုးအေ’ နားတွင် ရပ်နေပါသည်။ လူရိပ်မြင်သဖြင့် ‘ဦးကိုကို’ က လှည့်ကြည့်သောအခါ ချစ်ခင်ဖွယ်ဖြစ်အောင်ရယ်ပြပြီး...

‘ဖိုးဖိုးနဲ့ တွေ့ချင်လို့ တမင် တက်လာခဲ့တာ ဟဲဟဲ’

‘ဦးကိုကိုက မျက်မှောင်ကြုတ်၍...’

‘သားကြီး’ သူငယ်ချင်းရဲ့ ‘ညီ’ မဟုတ်လား၊ သွား.. သွားအောက်မှာပဲသွားတော့’

‘သားငယ်’ က် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ပြန်ကြည့်ရင်း...

‘ကျနော် ဖိုးဖိုးရဲ့မြေး အရင်းပါဗျ၊ ဒေါ်သဇင်ရဲ့သားပါ၊ ဖိုးဖိုးကို တွေ့ချင်လို့ လာခဲ့တာပါ’

‘ဘာကွ’

‘ဦးကိုကို’ လွန်စွာ အံ့ဩထိတ်လန့်သွားပြီး...

‘သားကြီးကရော မင်းကို သဇင် သားမှန်းမသိဘူးလား’

‘သိတာပေါ့၊ သူပဲ ကျနော်တို့ အမေဆီစပြီး လာတွေ့တာ ကျနော်ကိုလဲသူပဲခေါ်လာတာ၊ ဖိုးဖိုးက မတရားဘူး မြေးချင်းအတူတူ ‘ကျနော်’ ကိုကြတော့ ပြစ်ထားတယ်၊ သမီးအရင်းဖြစ်တဲ့ မေမေ့ကိုလဲ ဆင်းရဲမှန်းသိလျှက်နဲ့ ပြစ်ထားတယ်၊ ကျနော်တို့ ဒီမှာပဲလာနေချင်တယ်’

‘ဟာ၊ သွားစမ်း၊ သွားစမ်း၊ မင်းလူကဖြင့် လက်တောက်လောက်ပဲရိုသေးတယ်၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေလာပြောနေလိုက်တာ၊ ဒါကလေး’ စကားမဟုတ်ဖူးကွ၊ လူကြီးတွေသင်လွတ်လိုက်တာ၊ ‘စံမြင့်’ ရဲ့မြေးပဲကွာ။

ဘယ်ခေမလဲ၊ မင်းအမေကိုပြောလိုက်. . တစ်ယောက်ထဲဆို အချိန်မရွေး ပြန်လာခဲ့လို့ သွားတော့ သွားတော့'

'တစ်ယောက်ထဲလာလို့ရမလားဗျ၊ ကျုပ်က သူ့သားပဲ'

'အေး ငါလက်ခံမှဖြစ်တာ သွားတော့ သွားတော့၊ 'မိုးလှိုင်'၊ 'မိုးလှိုင်' ရေ 'ဒီကောင်'လေးကို သူ့အိမ်သူပြန်ပို့လိုက်စမ်းကွာ၊ လူကြီး မှန်းမသိ သူကြီးမှန်းမသိ မိုက်ရိုင်းလိုက်တာ'

'မိုးလှိုင်' နှင့် ခြံစောင့်များရောက်လာပြီး 'သားငယ်'နှင့် 'ဘိုမောင်'တို့ကို ဆွဲခေါ်၍ ကားပေါ်တင်သွားကြတော့သည်။

'သားကြီး' က ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် မျက်ရည်ဝဲရင်း ကျန် ရစ်ခဲ့ပါသည်။

'သားငယ်' တို့ ပြန်ပြောပြသဖြင့် 'ရဲဇော်' တို့ သမီးယောက်ဖ သုံးယောက်ရော၊ ကျန်လူပျိုပေါက်များပါ ကားတစ်စီးငှား၍ 'ဦးကိုကို' ကို ရန်ရှာရန်ထွက်သွားကြပါသည်။ 'သဇင်' လည်း အဇ္ဈမတစ်ယောက် လို ဖိနပ်ပင်မပါပဲ လမ်းထိပ်မှ တယ်လီဖုန်းဖြင့် 'အန်တီချို' ထံအကြောင်း ကြားလိုက်မိသည်။ ကြိုတင်သိသဖြင့် 'ဦးကိုကို' တို့အားလုံး ခြေရာဖျောက် သွားသလို 'အိမ်' ကိုလည်း ရပ်ကွက်လူကြီးများနှင့် အပ်သွားခဲ့သည်။

အလုပ်တိုက်တွင်လည်း လုံခြုံရေး ငှားထားလိုက်သည်။

'သားကြီး' လည်း ယခုမှ မိမိအမှားကို မိမိမြင်ပြီး 'ဖိုးအေ' ကို တောင်းပန်ရှာသည်။

'ငါ့မြေးမှာ အပြစ်မရှိပါဘူးလေ၊ ငါ့မြေးက 'သူ့တော်ကောင်း' စိတ်ကောင်းရှိတဲ့သူပဲ၊ 'အမေ' နဲ့ 'ညီ'ကို ချစ်တာကိုး'

'ဖိုးဖိုး' ရယ်. . မေမေလဲ. . တဖြေးဖြေးအသက်ကြီးလာတော့ ဆင်းရဲတဲ့ဒဏ်ကို သိပ်မခံနိုင်တော့ဘူး၊ အိမ်မှာပဲ ပြန်ခေါ်ထားလိုက် ပါလား'

'ခေါ်ထားချင်တာပေါ့၊ ခေါ်တာနဲ့ 'သူ့ယောက်ျားရော သူ့သား ရော လိုက်လာကြမှာ'

'လိုက်လာ ပစေပေါ့'

'လိုက်လာပြီး အမွေတွေ လက်ဝါးကြီးအုပ်မှာ ငါ့မြေးရဲ့ ပြီးတော့ သုံးဖြုန်းသောက်စား ပျော်ပါးပြစ်မှာ၊ မယားငယ်တွေယူပြီး မင်းအမေ

ကို ပြစ်ထားအုံးမှာ အခုလိုပုံစံကမှ အမွေမက်ပြီး မင်းအမေကို မြင်းပြီး ဆက်ဆံနေကြတာ၊ သူတို့ကိုလက်ခံလိုက်တာနဲ့ ငါ့မြေးအတွက် အများကြီး အန္တရယ်ဖြစ်လာမှာ ခုလဲ မင်းကိုရန်မရွာဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး၊ မင်းကို သူတို့နဲ့ဝေးရာမှာ ထားမှဖြစ်တော့မယ် ငါ့မြေးရဲ့

'ဦးကိုကို' က 'မြေးကြီး' ကို 'စင်္ကာပူတွင် ကျောင်းအိပ်ကျောင်း စားပွဲဘို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး အမြန်ဆုံးပြင်ဆင်တော့သည်။

အခန်း (၂၇)

၅ နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

'ရဲဇော်' ရေ မင်းယောက္ခထီးကြီးကတော့ သေခါနီးလေ ချမ်းသာလေပဲကွသိလား ဒီနေ့ ငါတို့ ကုန်တင်ကုန်ချလုပ်တဲ့ သင်္ဘောကို ဈေးပေါပေါနဲ့ ပြန်ဝယ်လိုက်တာ၊ သင်္ဘောပိုင်ရှင်က ဂျင်ဝိုင်းမှာ ရှုံးပြီး အကြွေးတွေအရမ်းတင်နေလို့ အရှုံးခံပြီးရောင်းလိုက်တာ 'သင်္ဘော' က အသစ်ကြီးရှိသေးတယ်၊ ဘိုးတော်က ထပ်ပြင်ဆင်အုံးမှာတဲ့ အိမ်သာ ရေချိုးခန်း၊ ဧည့်ခန်းနဲ့ အိပ်ခန်းတွေပြင်ပြီးရင် ဧရာဝတီမြစ်ရိုးတလျှောက် ဆွဲထားမှာတဲ့၊ သူ့ 'မြေးကြီး' အမည်နဲ့ ဝယ်ပေးမှာတဲ့'

ယောက်ဖအမူးသမားက ကြားခဲ့သမျှဖောက်သည်ချနေသည်ကို 'ရဲဇော်' က အံ့ကြိတ်ရန် နားထောင်နေပါသည်။

နောက်တနေ့ တမျိုးလာပြောပြန်သည်။

'ဒီနေ့ 'သူ့မြေး' ကိုပါ ခေါ်လာပြီး ကြိုက်ရဲ့လား၊ ဘာတွေထပ်ပြင်ဆင်ချင်သလဲ မေးနေတာကွ၊ 'သားကြီး' ကလဲ အရင်ကထက် အရပ်မြင့်ပြီး အသားကလဲ လှသလားမပြောနဲ့၊ ချောသလားမပြောနဲ့၊ နိုင်ငံခြားပြန်ပြီးဆိုတော့ ဝတ်စားတာလဲ ကောင်းပဆိုတာတွေကြီးပဲ'

'ရဲဇော်' တို့ မိသားစု အံ့တကြိတ်ကြိတ်ဖြစ်နေကြသည်။

'သဇင်' ရှေ့တွင် ဘာမျှမပြောကြ၊ သဇင်ကလည်း 'သူ့' ဆွေမျိုးသားချင်းထိလျှင် မခံ။ တယ်လီဖုန်းနှင့် လှမ်းအကြောင်းကြားတတ်သည် မဟုတ်လား။

နောက်တစ်ရက်. . 'ရဲဇော်' ပါ သင်္ဘောရုံရာလိုက်သွားသည်။

ဟုတ်ပါသည် (၁၈)နှစ်သား 'မင်းစိုးကိုကို' ၏ ခုပ်သွင်မှာ
သားနားလွန်းအားကြီးနေပါသည်။

အခြား အလုပ်သမားများမှတစ်ဆင့် 'မင်းစိုး' ၏ လတ်တလော
အခြေအနေများကို မေးကြည့်ခိုင်းပါသည်။

'နိုင်ငံခြား' ပြန်ထွက်အုံးမည်။ မသွားခင် မိခင်နှင့် ညီရှိသေး
သဖြင့် တွေ့သွားအုံးမည်ဖြစ်သလို 'ဖခင်နှင့်ညီ' ကိုလည်း တွေ့အုံးမည်။
'ဖိုးအေ' ဖြစ်သူမရှိလျှင် သူပိုင်ဆိုင်သမျှကို သူ့ 'ညီ' နှစ်ယောက်ကို
ညီမျှ စွာခွဲစေပေးမည်အကြောင်း ကြားရသောအခါ 'ရဲဇော်' တို့ အုပ်စုက
ဒေါ်ကန်ကြတော့သည်။

'တင်အောင်စိုး' သားနဲ့ ဒီအမွေ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး'

'အဖိုးကြီး' ကသေမယ့်ပုံမပေါ်သေးဘူး။ သူ့ သမီးနဲ့ မြေးသည်
လောက် ဆင်းရဲမွဲတေနေမှန်းသိလျှက် မပေးချင် မကမ်းချင်တဲ့ 'ဘိုးတော်'
ကို ပညာပြုမှပဲ ဖြစ်တော့မယ်'

'ရဲဇော်' နှင့် ယောက်ဖနှစ်ယောက် ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်ထုတ်
ကြသည်။

နောက်တနေ့ သင်္ဘောရုံရာသို့ 'သားငယ်' ကိုပါ ခေါ်သွားသည်။

'အဖိုး' ဖြစ်သူ 'ဦးကိုကို' မမြင်အောင် ပုန်းနေကြပြီး အဖိုးကြီး
အလစ်တွင် 'သားငယ်' ကို လက်ယက်၍ ခေါ်ခိုင်းသည်။

ရုတ်တရက်ကြောင်သွားသော်လည်း ၅ နှစ်ကျော်ကွဲကွာနေ
သည့် 'သားငယ်' ကို ချက်ခြင်းမှတ်မိလိုက်သည့် ညီကိုမြင်သည်နှင့်
ပေးချင်ကမ်းချင်မှုတွေဖြစ်ပေါ်လာပြီး အင်္ကျီအိပ်၊ ဘောင်းဘီအိပ်၊ ပိုက်ဆံ
အိပ်များထဲမှ ပိုက်ဆံများကို တစုတဝေးထည်းဖြစ်အောင် လုပ်နေပါ
သည်။ 'ဖိုးအေ' အလစ်တွင် လာမည်ဟုလက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့်ပြပါသည်။
ခဏကြာသောအခါ 'ဖိုးအေ'က အပေါ်ထပ်တွင် ဘုရားသွားရှိခိုးအုံးမည်
ဆိုပြီး တက်သွားခဲ့သည်။ 'မင်းစိုး' က ညီကို လာခဲ့ရန်ခေါ်သော်လည်း
'သားငယ်'က သူ့ဆီသို့လာရန်သာ အတင်းခေါ်နေသဖြင့် စိတ်ထဲ
ဝေဝေဝါဖြစ်သွားတော့သည်။ 'သားငယ်' ဒီသင်္ဘောပေါ်ဘယ်လိုရောက်
လာသနည်း။ တစ်ယောက်ထဲ လာတာမဖြစ်နိုင်၊ လူကြီးတွေအကြံဉာဏ်
ဖြစ်ရမည်။ 'ဖိုးအေ' ဖြစ်သူကလည်း 'မင်းစိုး' ကို တစ်ယောက်ထဲ ဘယ်မှ

မသွားရန် အမြဲမှာထားသဖြင့် မသင်္ကာသလိုဖြစ်ပြီး လေးငါးလှမ်းမျှသာ လျှောက်သွားပြီး 'ညီ' ကို ပိုက်ဆံလာယူရန် လက်ယပ်၍ခေါ်သည်။ 'ရဲဇင်ကို' လျှောက်လာပါသည်။

'ညီ' ဖြစ်သူအနားရောက်သောအခါ ပွေ့ဖက်နမ်းရှုံ့ပြီး...

'ညီလေး' နဲ့ 'မေမေ' ကို 'ကိုကြီး' တစ်ရက်မှ မမေ့ပါဘူးကွာ။ ယ. ဖိုးဖိုး မရှိတဲ့ တနေ့ကြာရင် မင်းတို့ကို 'ကိုကြီး' အတူတူခေါ်ထားမှာပါ။ လောလောပါတာပဲ ထူထားနော်၊ နိုင်ငံခြားပြန်မထွက်ခင်လာပြီး ခပ်များများပေးသွားမယ်'

ထိုစဉ် 'ဦးကိုကို' လှေကားမှ ဆင်းလာသည်ကို မြင်လိုက်ကြရသဖြင့် မူလအစီအစဉ်ပျက်သွားတော့သည်။

အမှန်က သားငယ်နှင့် များခေါ်လာခိုင်းပြီး အခန်းအကွယ်တွင် မေ့အောင်ရိုက်၊ လက်တွေ့ခြေတွေကြီးတုတ်၊ ပါးစပ်ကိုပိတ်ပြီး ရေထဲပြစ်ချဘို့ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ အချိန်မရတော့၊ 'သားကြီး' လည်း မိမိတို့ အစီအစဉ်ကို ရိပ်မိလောက်၍ နောက်ထပ်တွေ့ခွင့် ပေးမည်မထင်။ 'မင်းစိုးကိုကို' လူ့ပြည်မှာရှိနေသည်... မိမိ၏ သားမှာ နေရာရမည်မဟုတ်။

'သားငယ်' ဘိုးတော်လာနေပြီ၊ ရေထဲတွန်းချလိုက်'

စိတ်ရိုင်းဝင်အောင်၊ နားလည်အောင်၊ မနာလိုစိတ်ဖြစ်အောင် 'သားငယ်' ကို သွေးထိုးကြပြီးသား။ မြေးချင်းအတူတူ 'သားကြီး' ကိုသာ ချစ်ပြီး၊ မိမိကို မောင်းထုတ်ခဲ့သည်။ ပြစ်ထားခဲ့သည်။ 'သားကြီး' မရှိလျှင် 'ဖိုးအေ' အတွက် အမွေဆံခံသူဆို၍ မိမိသာကျန်ရစ်မည်။ ထို့ကြောင့် 'သားကြီး' ကို အပြတ်ရှင်းမှဖြစ်မည်ဟု မိမိဖခင်က ပြောထားပြီးသား ရရှိလာသည့် ပြစ်မှုကို ကျေနပ်စွာခံယူပေးမည်။

'သား' ဖြစ်သူချမ်းသာဘို့အတွက် 'ဖခင်' က ထောင်ကျခံပေးမည်ဟု ပြောထားပြီးသား၊ ထောင်ကထွက်လာလျှင် မိမိတို့ လက်ထဲ တနေ့မဟုတ်တနေ့ 'အမွေတွေ' ရောက်လာမှာမလွဲ 'သားကြီး' မရှိမှ ဖြစ်မည်ဟု... 'ရဲဇင်ကို' ကို တဆွေလုံးတသားလုံးက နားသွင်းပြီးသား။

'သားငယ်' က သင်္ဘောလက်တန်းကို မှီ၍ ရပ်နေသော 'အစ်ကို' ၏ ရင်ပတ်ကို ရှိသမျှ 'ခွန်အား' ဖြင့် ဆောင့်တွန်းလိုက်သဖြင့် 'မင်းစိုး'

ပက်လန်လန်ပြီး ကျသွားပါသည်။

‘ရဲဇော်’ တို့အားလုံး မျက်လုံးပြူးသွားကြသည်။

နောက်ဖက်သို့ လန်ကျသွားသော ‘မင်းစိုး’ ၏ ခြေနှစ်ချောင်း မှာ အပေါ်သို့ ထောင်သွားချိန်တွင် ‘သားငယ်’ ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကိုပါ ဆွဲညှပ်မြှောက်ပင့်ရန် ယူသလိုဖြစ်သွားပြီး ရေထဲသို့ ‘သားငယ်’ ကအရင် ဦးခိုက်၍ ကျသွားခြင်းဖြစ်သည်။

‘အား’

အော်သံနှင့်အတူ ကျသွားပြီး သင်္ဘောနားကပ်ရန် ‘လှော်’ သွား သော လှေဦးဖြင့် ဦးခေါင်းရိုက်မိကာ ရေစီးနှင့်မျောသွားခဲ့သည်။

‘မင်းစိုး’ မှာလည်း ပက်လက်လန်ပြီး ကျသွားသဖြင့် . . အနေ အထားပျက်ကာ စောစောလှေငယ်၏ အမြီးပိုင်းနှင့် ရိုက်မိပြီး လှေ အောက်နားတွင် ပျောက်သွားခဲ့သည်။

‘ဦးကိုကို’ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းဖြင့် ကြည့်နေရာမှ . . .

‘လုပ်ကြပါအုံး၊ ကယ်ကြပါအုံး ‘ငါ့မြေးကြီး’ ကို သတ်ပြီး ရေထဲ တွန်းချလိုက်ပြီဟ၊ လုပ်ကြပါအုံး ဘုရား . . ဘုရား’

သင်္ဘောတွင် အခန်းဖွဲ့နေသူများ ပန်းရံကိုင်သူများရော၊ မန်နေဂျာပါ ပြေးထွက်လာကြချိန်တွင် ‘ရဲဇော်’တို့ သမီးယောက်ဖ သုံးယောက် ရေထဲသို့ ခုန်ချသွားကြပြီ။

‘ဦးကိုကို’ ခြာ စိတ်ပူလွန်ပြီး အပေါ်တက်လိုက် အောက်ဆင်း လိုက်လုပ်ရာမှ ‘မြေး’ ဖြစ်သူ ကျသွားရာနေရာသို့သာ စိုက်ကြည့်နေရှာ သည်။

‘လှေဆရာ၊ မောင်ရင် ရေကူးတတ်တယ်မဟုတ်လား ရေထဲကျ သွားတဲ့ ‘ဦးလှေး’ ရဲ့မြေးကို အမြန်ကယ်ပေးပါကွာ . . မင်းကို ကျေးဇူး ဆပ်မှာပါ၊ ဆယ်တတ်တဲ့လူတွေ ပိုင်းဆယ်ကြပါကွာ၊ မင်းတို့ကို တောင်း သလောက်ပေးမှာပါ’

‘ဒီအောက်မှာ မရှိတော့ဘူးထင်တယ်၊ ရေစီးနဲ့ မျောသွားတာ တွေ့လိုက်တယ် ပထမ တစ်ယောက်တော့ အတော်ဝေးဝေးကို ရောက် သွားတာတွေ့လိုက်တယ်၊ ကျနော် လှေနဲ့လိုက်ကြည့်ပြီး ဆယ်ဘို့ကယ် ဆယ်ပေးပါမယ် နီးစပ်ရာ သင်္ဘောတွေကိုလည်း လှမ်းအော်ပြီး အကူ

အညီတောင်းမှဖြစ်မယ်'

တခဏအတွင်းမှာပင် အနီးအနားရှိ ယှဉ်တွဲရပ်ထားသော 'သင်္ဘော'များပေါ်မှ ရေလှုပ်သားများပါ ခုန်ဆင်းရှာဖွေကြပါသည်။ ကူညီကြပါသည်။ သို့သော် နာရီဝက်၊ တစ်နာရီခန့်ကြာသောအခါ အသက်ရှင်လျက်မတွေ့ရတော့ဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရပြီ မြေးအတွက် ပူရာမှ 'သမီး' ကိုသတိရလိုက်ပြီး အကြောင်းကြားဖို့ 'ရဲဇော်' လက်မှ လွတ်အောင် အမြန်ပြေးခဲ့ဘို့ သွေးရှူးသွေးတန်းနှင့် 'ဖုန်း' လျှောက်ဆက် ပါတော့သည်။ စိုးနိုင်နှင့် မိုးလှိုင်ထံကိုရော၊ ညီမများထံကိုရော၊ ရဲစခန်း ကိုရော၊ ဆက်ပြီးနောက် ရေလယ်ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေရှာသည်။

'စိုးနိုင်' ရောက်လာချိန်တွင် 'ရဲဇော်' တို့ပြန်ရောက်မလာသေး။ ကားကိုလမ်းထိပ်တွင် ရပ်ခဲ့ပြီးမှ တိတ်တစိတ်ဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အခြေအနေကို တိုးတိုးတိတ်တိတ်ပြောပြီးမှ အိမ်ကိုလိုက်ခဲ့ဘို့ခေါ်သည်။ 'သင်' က တည်ငြိမ်လွန်းနေသည်။ အံ့ဩသည့် ပုံစံပင်မပြပါ။ သား နှစ်ယောက်သေသည်။ ရှင်သည်မသိနိုင်သေးသဖြင့် စောင့်ကြည့်အုံးမည် ဟုပြောပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခပ်ကြည့်သည်။ နေ့ခင်းဘက်စား သောက်ပြီး အိပ်နေကြသဖြင့်၎င်း၊ ယောက္ခမတွေကလည်း 'ဖဲဝိုင်း' နား ရောက်နေ၍၎င်း၊ 'စိုးနိုင်' ကလည်း လမ်းထိပ်တွင်ကားရပ်ပြီးလာ၍ လူစိမ်းလာသည်ကို သိပုံမရ။

'ကိုစိုးနိုင်' ပြန်ရင် ခြံဒေါင့်ကကပ်ပြီးပြန်နော် လာတာမသိ စေချင်ဘူး'

'နင်ပါ တစ်ခါတည်းလိုက်ခဲ့လေဟာ'

'သားငယ်ပါ တကယ်သေရင်တော့ လိုက်လာမှာပါ မသေရင် ဒီအသိုင်းအဝိုင်းက လိုက်ရှုပ်နေကြအုံးမှာ အခြေအနေ ဆုလေးတောင်း ပြည့်ချင်လို့ပါ ကဲ ကိုစိုးနိုင် မြန်မြန်သာပြန်ပါ'

'စိုးနိုင်' ပြန်သွားပြီး နာရီဝတ်ခန့်အကြာလောက်မှ 'ရဲဇော်' တစ်ယောက်တည်း ပြန်လာသည်။ 'သင်' က မသိချင်ယောင်ဆောင် ပြီး...

'သားငယ်ရော ဘယ်ကျန်ခဲ့လဲ'

'မင်း' သားက သူ့ 'အကို' နဲ့ တွေ့ချင်တယ်ဆိုလို့ ခေါ်သွား

ပေးမိတယ်လေ၊ မုန့်ဘိုးတွေဘာတွေရအောင်ဆိုပြီးပေါ့၊ ဟိုကျတော့ . .
သူ့အစ်ကိုနဲ့ စကားပြောနေရင်း . . သူ့ 'အဖိုး' ကိုမြင်ပြီး ဘာစိတ်ကူး
ပေါက်ပြီး ရေထဲတွန်းချတယ်မသိပါဘူး၊ 'သားကြီး' ကလည်း သူ့ကို
ရေထဲတွန်းချရမလားဆိုပြီး ညီလုပ်တဲ့သူကိုပါ ပြန်ဆွဲခေါ်သွားတယ်လေ၊
အခုနှစ်ယောက်လုံး ရှာမတွေ့သေးဘူး၊-----ငါလဲ အမှုပါတ်
ပြီး ထောင်ကျဘို့များနေပြီ'

'ဒါဆို သင်တို့ အဲဒီကို လိုက်သွားကြမှဖြစ်မှာပေါ့'

'မင်းလိုက်ချင်လဲလိုက်လေ၊ ငါတော့ လောလောဆယ် အဝတ်
အစားနဲ့နဲပါးပါးထည့်ပြီး ရှောင်နေမှဖြစ်မယ်၊ ငွေလေးဘာလေးရှိရင်
ပေးလိုက်စမ်းပါ'

'ဘယ်ရှိမှာလဲ'

'မရှိရင် လည်ပင်းကဆွဲကြိုးပေးကွာ'

'ဟာ သေရေးရှင်ရေးဆို ဒါလေးပဲရှိတာ'

'အေး အခုသေရေး ရှင်ရေးပဲကွာ ပေးစမ်းပါ'

'မပေးဘူး'

'ဟာကွာ'

'ရဲဇော်က သင် လည်ပင်းမှ ဆွဲကြိုးကို ဆောင့်ဆွဲပြီး ဖြုတ်
ယူတော့သည်။ ဆွဲကြိုးက မပြတ်ပဲ 'သင်' ပင် မှောက်လျက်လဲသွား
သည်။ လည်ပင်းမှ အသားများပွန်းပဲ့ပြီး သွေးစို့လာတော့သည်။ ကုန်းထ
နေသော 'သင်' လန်ထွက်ပြီး နံရံနှင့် သွားဆောင့်တော့သည်။ 'ရဲဇော်'
က 'သင်' လည်ပင်းကို ညှစ်ရင်းဆွဲကြိုးကိုလည်း မရမက ဖြုတ်နေပါ
သည်။ ထိုအချိန်တွင် 'သင်' လက်ထဲတွင် 'သံ' ဒုတ်တစ်ချောင်း စမ်းမိ
သွားခဲ့ပါပြီ။ အိမ်ထဲသို့ တစ်ခါတစ်ရံ 'ခွေး' များဝင်လာတတ်သဖြင့်
ရိုက်ထုတ်မောင်းထုတ်ရန် အလွယ်တကူထားသော သုံးပေခန့်ရှည်သည့်
'သံဒုတ်' ဖြစ်သည်။ ထို 'သံဒုတ်' ဖြင့် 'ရဲဇော်' ၏ခြေထောက်ကို ရိုက်
ထည့်လိုက်သည်။ 'ရဲဇော်' ခွေကျသွားရာမှ ကုန်းထပြီး 'သင်' လက်ထဲမှ
'သံဒုတ်' ကိုလုသည်။ သို့သော် 'သင်' လက်ဦးသွားသည်။ 'ရဲဇော်'
လည်ဂုတ်နေရာကို မှန်း၍ ရှိသမျှခွန်အားဖြင့် သုံးချက်ခန့် ဆင့်ရန်
ဆင့်ရန်ရိုက်ချပစ်လိုက်သောအခါ သွေးများဖျာဆင်းလာပြီး 'ရဲဇော်'

ပုံလျှက်ကျသွားတော့သည်။

'သင်' လက်ကိုင်အိပ်အတွင်း စာအုပ်နှင့် ဘောပင်ကိုထည့်သည်။ ယူစရာရှိရာယူသည်။ 'ရဲဇော်' ၏ မိဘဆွေမျိုးများမသိခင်မှာပင် ထွက်ပြေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ပထမဆုံး 'ရွှေတိဂုံဘုရား' သို့သွားပြီး ရှိခိုးဦးချသည်။
လူရှင်းသော ဘောင်တန်းတွင် စာထိုင်ရေးသည်။

သို့

ကျေးဇူးရှင် ဖေဖေနှင့် အဒေါ်များထံ 'သင်' ရိုသေစွာ ကန်တော့ရင်း ဤစာကို ရေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

လူကြီးမိဘများ၏ စေတနာကို အလီလီအလာလာ စော်ကားခဲ့မိတဲ့ 'သင်' ဟာ နောင်တရပြီးရင်း ရနေတာကြာပါပြီ။

ရှေ့လျှောက် အသက်ရှင်လျှက်နေထိုင်သွားရမယ့် အချိန်ကာလများမှာ ဘဝကို အေးချမ်းတည်ငြိမ်စွာ တန်ဘိုးရှိစွာ အသုံးချသွားဘို့ပဲ ရည်ရွယ်ထားပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ အတိတ်ကာလတွေတုန်းကတော့...

ချစ်သူခင်သူတွေနဲ့ ကွေကွင်းရခြင်းဒုက္ခကို ခံစားခဲ့ရသလို...

မချစ်နှစ်သက်သူတို့နဲ့ ပေါင်းသင်းရတဲ့ ဒုက္ခကိုလဲခံစားခဲ့ရပါတယ်။

ရတာမလို၊ လိုတာမရတဲ့ ဒုက္ခတွေလဲ ခံစားခဲ့ရပြီးပါပြီ။

ရှေ့လျှောက်ပြီးတော့လဲ အိုရ နာရသေရမယ့် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေကို ခံစားရအုံးမယ်၊ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးရှိနေသမျှ ဒုက္ခတွေ တမျိုးပြီးတမျိုး ခံစားနေရအုံးမှာပါပဲ။

ဒီဒုက္ခတွေကို ထပ်ပြီး မခံစားချင်တော့ပါဘူး၊စိတ်ပျော်ရွံ့ရှာလှပါပြီ။ လောလောဆယ် စိတ်ကို တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုပေးနိုင်မယ့် နေရာကတော့ ဘုရားရိပ် တရားရိပ်ပါပဲ။

ပျော်ရွှင်နေတုံးက မိုက်မဲနေတုံးက တတ်မက်မှုတဏှာကွန်ယက်ကြားမှာ သံသရာလည်ခဲ့လို့ ခံစားမှုမျိုးစုံ၊ ဒုက္ခမျိုးစုံကို ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီးပါပြီ။

အခု ဒါတွေကို ကြောက်သွားခဲ့ပါပြီ။ ဘယ်တော့မှ ထပ်မံမကြံ
တွေ့ချင်တော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒုက္ခအထွေထွေနဲ့ ထိုဒုက္ခအထွေထွေ
ကို ဖျန်တီးပေးနေတဲ့ တက်မက်မှုတဏှာတို့၏ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်
တဲ့ နဗ္ဗာန်ကိုပဲ ရောက်ချင်ပါတော့တယ်။

ထောင်ကထွက်လာရင် 'နိဗ္ဗာန်' ကိုရောက်နိုင်မယ့် တရားရိပ်မှာ
ခိုလှုံ့ဘို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ။

ဖေဖေ တို့အားလုံးလဲ 'သဇင်' အတွက် ပူပန်ကြောင့်ကြမှုမဖြစ်
ကြပါနဲ့။ စိတ်အေးချမ်းသာစွာနဲ့ ကျန်ရှိတဲ့ ဘဝခရီးကို လျှောက်လှမ်း
ကြပါ။

ထောင်ကထွက်လာရင် 'သီလရှင်' ဝတ်ဖို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ။
ရာသက်ပန်ဝတ်မှာမို့၊ 'သဇင်' အတွက် လှူချင်တယ်ဆိုရင် 'ဇရပ်' တစ်
ဆောင်ပဲ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ကုသိုလ်ပြုပေးကြပါ။

သံသရာဝဋ် ဆင်းရဲမှ ကင်းလွတ်လူသူ...

သဇင်

ထို 'စာ' ရေးပြီးသောအခါ 'သင်' စိတ်များ ပေါ့ပါးလန်းဆန်း သွားခဲ့သည်။ နီးစပ်ရာ 'ရဲစခန်း' သို့သွားပြီး မိမိအပြစ်ကို မိမိဝန်ခံမည်။ ဤ 'စာ' လေးကိုလည်း 'ရဲစခန်း' မှတစ်ဆင့် ဖခင်ထံပေးခိုင်းမည်။

'သင်' ပေးခိုင်းလိုက်သော 'စာ' ကြောင့် ကြီးတော်များအရင် ရောက်ရှိလာသည်။ 'ဖခင်' ဖြစ်သူက 'မြေး' ကိစ္စအတွက် အလုပ်ရှုပ်ဆဲ ရှိသေးသည်။ 'ရဲဇော်' မှာ ဆေးရုံရောက်ချိန်တွင် မသေဆုံးသေးသဖြင့် 'အဒေါ်' များက 'တူမ' ဖြစ်သူ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် 'ဘုရား' သို့ သွားဆုတောင်းကြသည်။

'ညနေ' ဘက် 'ဖခင်' ဖြစ်သူရောက်လာသောအခါ. . 'ရဲဇော်' ဆုံးကြောင်း သိရသဖြင့် သမီးအတွက် ဝမ်းနည်းပြီး ငိုနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

'ပင့်ပါနဲ့ ဖေဖေ ဖေဖေ မျက်စိအောက် အရိပ်အောက်က 'သင်' လုံးဝပျောက်ကွယ်နေခဲ့တာကြာပြီပဲ၊ လေးငါးနှစ်ဆိုတာ ခဏ ပါပဲ။ ထောင်ကထွက်လာရင်တော့ 'သင်' ကြောင့် ဖေဖေတို့. . စိတ်ဆင်းရဲမှု မရတော့ပါဘူး။ ကုသိုလ်ပဲရကြမှာပါ။ ဖေဖေဘဝမှာလဲ ပူလောင်ကျွမ်းစေတဲ့ သံယောဇဉ်မီးတွေ ငြိမ်ကုန်ပြီမို့. . ကျန်ရှိနေသေး တဲ့အချိန်တွေမှာ အေးမြတဲ့ တရားရိပ်ကိုပဲ ခိုစေချင်ပါတော့တယ်'

'ဦးကိုကို' ကပြုံးပြီး ခေါင်းငြိမ်ပြသဖြင့် 'သင်' ရင်ထဲတွင် ကြည်နူးချမ်းမြေ့သွားခဲ့ပါတော့သည်။

အားလုံးရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

ဆွေဆွေအောင်